DE NIEUWE SCHOLASTIEK

XVI

DE NIEUWE SCHOLASTIEK
XVI

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL VIII, 2

HANDBOEK RV-BIJBEL DEEL I, 7

hrc 1970-2023
NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK
2024

De Nieuwe Scholastiek
2026

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL VIII, 2

HANDBOEK RV-BIJBEL DEEL I, 7

In dit deel :

NGD VIII, 2, 26 het leven is literatuur
NGD VIII, 2, HRV I, 7 gids bij de rv-bijbel - ontstaansgeschiedenis

HET LEVEN IS LITERATUUR

Uitgave : Hermitatia-Rodenberg College
2022/23

hoofdstuk 1 toetstechnieken – sleutels tot de exodus
hoofdstuk 2 de wolven van ragnarok
hoofdstuk 3 – 1953
hoofdstuk 4 de stotteraar
hoofdstuk 5 bespreking van nummer 1 van het blad De Reformatie 1920
hoofdstuk 6 aquarium-kinderen
hoofdstuk 7 Bespreking van het boek ‘De Egyptische Oergnosis’ deel 1 uit 1960, van J. van Rijckenborgh
hoofdstuk 8 van niets tot ijs
hoofdstuk 9 psalm 66 : de sleutel tot exodus
hoofdstuk 10 lijfwachten van de soberheid
hoofdstuk 11 de oproep om sober te leven
hoofdstuk 12 de oerbron
hoofdstuk 13 Barth of Brandt ?
hoofdstuk 14 het raadsel van neurenberg
hoofdstuk 15 stromen in vele lagen
hoofdstuk 16 schoorl
hoofdstuk 17 licht of leiding ?
hoofdstuk 18 persoonlijkheid als beeld van de verfijning
hoofdstuk 19 het paleo-calvinisme

hoofdstuk 20 hekkenwerk
hoofdstuk 21 vijanden van het kruis
hoofdstuk 22 literaire waarden
hoofdstuk 23 het ontvangen van ragnarok
hoofdstuk 24 het worden van ragnarok en het probleem van de anti-ragnarok
hoofdstuk 25 the dutch dream – you have to be asleep to believe it
hoofdstuk 26 het hongerpad tot de moederschoot
hoofdstuk 27 de slang in het paradijs
hoofdstuk 28 jagers van mensen
hoofdstuk 29 de oerwoudsbloemen
hoofdstuk 30 de weg ten leven versus the dutch dream van het flutro-mannetje en flutro-vrouwtje
hoofdstuk 31 collega-romantiek
hoofdstuk 32 geplant aan waterstromen
hoofdstuk 33 democratia hysteria : the lunatics have taken over the asylum
hoofdstuk 34 beauty-police in de bible belt
hoofdstuk 35 de abstracte kern van waarheid in het kwaad van deze wereld
hoofdstuk 36 – 1953 : de wilde jongens oorlog
hoofdstuk 37 de strijd tegen genotsgodsdienst en genotsgnosis
hoofdstuk 38 altijd anders
hoofdstuk 39 een stukje geschiedenis en het gevaar van ‘geleide geesten van de new age’
hoofdstuk 40 new age in de kerk
hoofdstuk 41 heer der vliegen
hoofdstuk 42 de verdienologie
hoofdstuk 43 de noodgemeenten – het overbruggen van de misvertaling en het misverstand
hoofdstuk 44 van waangeloof tot ellende-kennis
hoofdstuk 45 de wilde jongens oorlogen : oproep tot bezinning
hoofdstuk 46 van verloren zoon tot dagloner – het belang van de onwaardigheids-oefening in het instorten van het moderne tijdperk van overwaardigheid
hoofdstuk 47 het ravijn tussen mens en verlossing
hoofdstuk 48 ellende-kennis : onderdeel van de literatuur
hoofdstuk 49 de hemel is omgeven met de ellende kennis
hoofdstuk 50 bang, boos en depressief – maar zondig niet
hoofdstuk 51 bronmatig denken
hoofdstuk 52 het pilletjesslikkers tijdperk
hoofdstuk 53 de oorlog is bacteriologisch

hoofdstuk 54 het verloren paleo brein
hoofdstuk 55 de oerwouds-dystopie
hoofdstuk 56 tunnels tot de oerstof
hoofdstuk 57 het duistere gat van 1953
hoofdstuk 58 het orionse oer
hoofdstuk 59 het weven van de manden
hoofdstuk 60 de onwaardvaardigheid
hoofdstuk 61 de zonde heeft geen bewustzijn
hoofdstuk 62 de tent van de gesel
hoofdstuk 63 het leven is een soa
hoofdstuk 64 eeuwige zorg en opvoeding
hoofdstuk 65 het leven is literatuur
hoofdstuk 66 garuda
hoofdstuk 67 terugkeren tot de bron
hoofdstuk 68 corona
hoofdstuk 69 een andere bijbel nodig
hoofdstuk 70 de leeuwin
hoofdstuk 71 het leven : een energie centrale

voorwoord

De kerkgeschiedenis is achter glas gegaan. We hebben een goed plaatje gekregen en wat uitgestippeld is in de 26 boeken van het nieuwe onderwijs, waarvan dit boek de laatste is, en het

werkt. Dit laatste boek had als werktitel ‘ragnarok ontsluierd 3’ en daarna ‘paleo-theisme’, maar de uiteindelijke titel is geworden : ‘het leven is literatuur’.

Waar staan we nu ergens ?
Dit is het eind van een bedeling.

Het nieuwe onderwijs is afgesloten, wat niet wil zeggen dat er geen verder onderwijs zal komen, maar dat zal dan gaan onder een andere naam. Het oude onderwijs is zo’n beetje wat de Halal bevat, en daarna startte het nieuwe onderwijs vanaf de Calvijn Code tot nu. Er zal nog een laatste boek verschijnen van het nieuwe onderwijs, als afsluiter, en mogelijk nog wat fragmenten, en dan zijn het 26 boeken in totaal van het nieuwe onderwijs, die van groot belang zijn.

Het zijn buitenaardse, bovenaardse en profetische boeken die bespreken wat er nodig is voor dit moment. Zo was ‘De Wachters van Dordt’ uit 2021 al veel bezig met Rusland, en werd er zelfs al aangekondigd wat er zou gebeuren, wat er het jaar daarna vanaf februari 2022 ook uitkwam toen Rusland Oekraine binnenviel.

‘Oh, het grote Rusland, het koude Rusland, als een beer die tot een haai wordt en een octopus, om dan zichzelf te verslinden in koele bloede,' stond er in ‘De Wachters van Dordt’, uitgegeven in het jaar voordat Rusland in Oekraine binnenviel. Eveneens profeteerde De Onkrant hierover, in 2021, in het winterboek :

'Russische zombies marcheerden door de Onstad.
Ze waren overal, ook in de huizen,' en 'De Russische zombies liepen met gebogen armen, alsof ze iets droegen onder hun oksels. Het leek wel een circus, en ze vroegen iedereen mee te lopen.

Het waren grootse optochten. Vele zombies waren als reuzen.

Maar ik liep niet met ze mee.'

En voordat de voetbalrellen kwamen, dus dat het geweld zich naar de steden verschoof hadden wij daar al een artikel over geschreven op basis van een profetische droom. Dat artikel zal ook in dit boek te vinden zijn.

Al met al : Wat gaan wij nu doen, nu het nieuwe onderwijs ten einde is gekomen ? Welke richting gaan wij op, wat is er belangrijk voor nu ? Laat mij u dit vertellen : De tweede bijbel is nog nooit een geheel geweest, nog nooit, nog nooit in zijn geheel gepubliceerd, alleen slechts in stukken. Nog nooit heeft de tweede bijbel de gehele lading bedekt en de bijbel geheel vervangen. Vandaar dat we nog zo diep moesten graven in de bijbel. We waren er nog niet. We moesten verder met tunnels

graven, want er lag nog veel verborgen. Wat er van de tweede bijbel is gepubliceerd is nog maar slechts pilaren, woeste brokstukken.

We schreven er al over in het voorwoord op het eeuwig evangelie :

‘Na een lange reeks van visioenen en optekeningen zijn de eerste brokstukken van het Eeuwig Evangelie dat al werd aangekondigd in het Woord van God aangespoeld en aangekomen. Het Eeuwig Evangelie is het machtige vervolg op het Oude en Nieuwe Testament door God Zelf aangekondigd in het boek Openbaring. Het is het Beloofde vervolg op de Bijbel, ook wel het tweede deel van de Bijbel genoemd, of gewoon de tweede Bijbel.’

‘De eerste brokstukken,’ stond er, en nu zijn er inmiddels meerdere brokstukken aangespoeld. Misschien kent u ze wel. Het begon met het Eeuwig Evangelie, toen de Erina, de Egyptische Bijbel, de Engelse poetische geschriften, toen de Halal, het Boek van de Roependen, de Vur, en toen de Bilha, en laatst het Egyptische Moeder Dodenboek. Dit waren allemaal nog maar slechts brokstukken, belangrijke brokstukken, pilaren, zuilen van de tweede bijbel. Het dak moet nog komen, datgene wat het draagt, wat een mengsel zal zijn wat sterk genoeg is om de bijbel geheel te vervangen, en wat geheel aansluit op de bijbelse ervaring en dit ook afsluit, als een zegeling. Er zal dus een boek komen wat Genesis zal vervangen, en Exodus, Numeri, Deuteronomium, de Psalmen, en ga zo maar door, totdat het een geheel nieuwe bijbel zal zijn, en ja, natuurlijk nemen wij de goede dingen van de eerste bijbel daarin mee. Er zijn dan met recht twee bijbels. Dat is eigenlijk nog nooit gebeurd. Daar was het de tijd niet voor. Er moet een daadwerkelijk nieuwe bijbel komen die allesomvattend is. Dat is een heel werk. We noemen het ‘De Rodenberg versie’, en al het onderwijs wat dit mogelijk met zich meebrengt zal een nieuw onderwijs zijn, het Rodenbergs onderwijs, gebaseerd op de Rodenberg Versie van de tweede bijbel. Veel van de Vur en de Bilha, en van de onderwijsboeken zal erin terug te vinden zijn, maar dan dieper en aanvullend, met de missende schakels.

Nu hebben we nog te doen met de grote woeste zeeen van de tweede bijbel, die slechts brokstukken zijn, en wat nog niet gerangschikt is. Maar vanuit die zee komt een strijder voort, een Rodenbergse strijder. Misschien kent u nog wel de tweede bijbelse uitspraak : ‘golf na golf komt het, slag na slag, omdat het rode op ons wacht.’ Er zal iets nieuws komen opzetten uit de brokstukken en het zal een geheel vormen. Daar wachten we op, en dat is een heel werk.

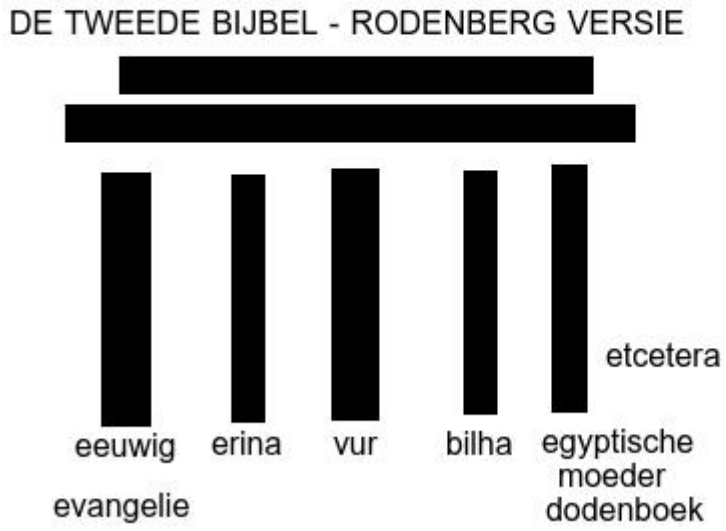

Mogelijk worden er tussentijds nog uitgaves van het Veluws Literatuurblad uitgegeven. Daar is in ieder geval al de eerste uitgave van klaar, maar het is nog onbekend wanneer het zal verschijnen.

We zien om ons heen de mensen zogenaamd 'nieuw jaar' vieren. Weer anderen vieren de besnijdenis van Jezus.

Wat vieren wij dan ? Wij vieren dat, zoals de Bilha en de Halal dit verkondigt hebben, twee boeken van voortgaande openbaring binnen de als eerst aangespoelde brokstukken die wij serieus nemen, dat Beloch, een grote amazone matriarch en wildernisvrouw, Orion veroverde.

De Halal zegt over deze geschiedenis :

'Door Behemma komen we tot Tork. In Behemma zijn er een paar strategische gebieden, namelijk Golak en Golar. Hier zijn vroeger verschrikkelijke dingen gebeurt die fundamenteel waren voor de opkomst van het christendom. Daarna zijn deze twee grote gebieden veroverd door de matriarchen en werden hun nederzettingen. Golak en Golar liggen tegen de grens aan van Tork. Voordat we Tork binnengaan is het belangrijk Golak en Golar binnen te gaan, als eerste stap in het overwinnen van SEPTUS, die dus een alien is, de heerser van Behemma, een continent van Betelgeuse in Orion.

Beloch is de matriarch die Golak veroverd heeft. Beloch is in het Orions de rode steen, de sardius, de steen van bloed, GAD, ADAM, de odem, loon in het Aramees. Behamma zelf betekent in het Orions de witte steen van slavernij. Vuch is de matriarch van Golar. De geschiedenis van Golar is fundamenteel voor het christendom. De achtentwintigste monarch, Katar, ontwierp het boek van UL, wat je kunt vergelijken met het OT. De negenentwintigste monarch, Benzeem, stelde het boek

IFTER samen, wat je kunt vergelijken met het NT. De dertigste vorst, Sopatus, voegde deze twee boeken samen tot de TAKHOT, wat je kunt vergelijken met de bijbel. Als je de TAKHOT niet aanbad, werd je opgesloten, gemarteld en gedood. De eenendertigste vorst, Siphis, bracht de kinderoffers terug op basis van dit boek. De tweeendertigste vorst, Niphis, bouwde een plaats genaamd de eeuwigdurende hel, op basis van de TAKHOT, waar je gewoon doorleefde als je er werd ingeworpen, zonder hoop op bevrijding. Deze Orionse hel werd genoemd de STOPHER. De drieendertigste vorst genaamd Optus werd de wachter van deze hel, in de zin dat hij bepaalde wie er wel en niet naartoe gingen. In die tijd was er een grote slavenopstand, die aangevoerd werd door Lakata, een jonge gladiator. Hij versloeg Optus met een groot slavenleger. Hierdoor kwam Vuch aan de macht in Golar. SEPTUS had min of meer de macht volledig in Golak en Golar verloren, zodat zij een belangrijke brugfunctie vormden in de reis van Behemma naar Tork.

Na Tork is er een tiende plaats, een tiende continent, BELIM. Hier troont een matriarch, Beneph.'

En :

'De vrouwelijke gewichtigheid is in de amazone taal 'Beloch'. Beloch is ook de matriarch die Orion veroverd heeft. Zij troont in Belim. (De Bilha, Belim :18). De mannen zijn als wit riet onder Haar. Het zwakke is onder. Allereerst leidt dit tot verbrokenheid, het instorten, het verplet worden. De man probeert door geweld dingen op te lossen, maar het leidt hem nergens. Hij is agressief, maar hij kan geen ijzer met handen breken. Hij moet in zwakheid en zachtheid tot inzicht komen, tot de kern.'

Dit laatste boek van de nieuwe onderwijsserie is dus een grote afsluiter, en daarna zal het rodenbergse onderwijs beginnen, gebaseerd op de nieuwe bijbel, de rodenbergse versie, die de eerste bijbel dus geheel zal vervangen dit keer, met alle missing links erbij. De tweede bijbel staat niet meer in de kinderschoenen.

We zijn nu klaar met kerkgeschiedenis. we hebben een mooi overzicht gekregen, het 'werkt', hebben de missing links gevonden, dus het is allemaal in 26 boeken uitgestippeld, waar nog een prospectus van gaat komen. Alle kranten waaraan we werkten zijn dan nu ook af, behalve dan het Veluws Literatuurblad, want daar gaan we mee verder, maar geen anderen, want anders wordt het teveel.

Er gaat dus een nieuwe onderwijsserie komen gebaseerd op de Rodenberg Versie van de Tweede Bijbel, wat dus eigenlijk bijna net zo is als de eerste bijbel maar dan totaal nieuw en anders, in de zin dat alle boeken vervangen zijn, dus het heeft een eigen Genesis (met een andere naam), en dan een eigen psalmenboek, eigen 'brieven van .... niet Paulus' en een eigen 'Openbaring', dus het lijkt er een beetje op, maar dan ook totaal anders, en het is op de klassieke manier, met drie kolommen

naast elkaar, net zoals bij de kranten. en wat daarin is is dan een mengsel van al die pilarenboeken, zoals het Eeuwig Evangelie (EE), de Vuh, de Vur, de Bilha, de onderwijsboeken etc. en nog wat nieuw en ongepubliceerd spul, dus het gaat dan wel allemaal dieper nog en uitgebreider, maar het gaat erom dat het in een formaat is gelijk aan de eerste bijbel, en dan een totaal nieuwe belevingswereld. Dus als je kijkt naar de eerste bijbel dan is dat laat ik maar zeggen gewoon 70% nachtmerrie en 30% droom, als je diep genoeg graaft, en zo is het leven denk ik ook. Maar dan heeft de wereld ook echt een nieuw boek nodig, wat daar in de diepte opgesloten ligt, en er zullen dus ook herkenningspunten zijn van de eerste bijbel, maar het zal in ieder geval een ander soort evangelie zijn, en toch heeft het raakpunten (zeggen we even heel voorzichtig), maar dat evangelie ligt dan door al die boeken heen verwoven, niet dat er speciaal een Mattheus, Marcus, Lucas, Johannes ding komt. Maar ja, dat is nog lang niet af, we zijn er nog hard mee aan het werk, en 's nachts komen de dromen er over binnen, en het is heel krachtig. Het is dus echt een nieuwe bedeling. We zijn dan al wel begonnen lichtelijk commentaar erop te geven, maar dan heel langzaam. Niet dat het allemaal zo snel en veel binnenstroomt als vroeger. We moeten dan maar even kijken hoe dat gaat stromen.

Hier nog even een complete lijst van de boeken van het nieuwe onderwijs :

1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kern van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie
14 de recyclocratie
15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
16 ragnarok ontsluierd
17 het kehatitische verschijnsel

18 de venezuela muur
19 leven op de paradijs aarde
20 leven op de paradijs aarde deel 2
21 de ontsluiering van genesis
22 de wachters van dordt
23 van heidelberg tot dordrecht – reformatie en regressie
24 het orionse afrika
25 ragnarok ontsluierd 2
26 het leven is literatuur

Dit is ons basis-onderwijs programma voor een ieder die meer wil weten over voortgaande openbaring, kerkgeschiedenis en het rodenbergse pastoraat. Het is ook ons onderwijs-programma en onderwijs-plan voor hen die een Rodenbergs predikant willen worden, of Rodenbergs pastoraal medewerker, gezinsbegeleider, exorcist, demonoloog, filosoof, theoloog, en ga zo maar door, zeker ook als basis-onderwijs voor taalkundigen en filologen. Dit programma is dus een basis voor het zogeheten ‘Rodenbergs Onderwijs’, de nieuwe serie van onderwijs die draait om de Rodenberg Versie van de tweede bijbel. Bovenstaande boeken zijn en blijven belangrijke bijgeschriften en achtergrondgeschriften van de Rodenberg Versie, waarnaar wij zullen blijven verwijzen. Het zijn ook goede geschiedenisboeken over hoe de tweede bijbel is ontstaan.

De Uitgever

hoofdstuk 1 toetstechnieken – sleutels tot de exodus

Het leven is een bitch en een beest.

Alles leidt tot ragnarok, en dat moet wel.
Het is het beest van het ongekende en vergetene wat brult onder de wereld die de mens gebouwd heeft. De mens onderdrukt het beest met zoveel afgoden en reuzen.
In het ragnarok breekt het beest, de wolf, Fenrir, dan uiteindelijk los van zijn ketenen.

Ken je ook Ragnarok in je eigen leven ?
Ken je het moment waarop je zelf je afgoden en reuzen verloor, het moment waarop al je bruggen begonnen in te storten ?
Zo kan de nieuwe wereld komen.

Het is niet zomaar een nieuwe wereld, maar een vergeten, verloren, verworpen en verlaten wereld, en een ongekende wereld, van het onbekende.

Dan kun je weer luisteren, diep reiken, maar dan nog kan luisteren moeilijk zijn.
Hoe moet je dan luisteren ? Allereerst moeten we leren luisteren naar het luisteren zelf, en ook daarnaar luisteren, dus luisteren naar het luisteren naar het luisteren enzovoorts. Zo is dat ook met kijken. Hoe moeten we kijken ? We moeten leren kijken naar het kijken zelf, en daar ook weer naar kijken, dus kijken naar het kijken naar het kijken, enzovoorts.

In het toetsen moeten we leren vluchten als een zwijn, en als we nog vast worden gegrepen, leren verzetten en worstelen als een leeuw, want in het toetsen moet je namelijk losraken. Het zwijn komen we bijvoorbeeld tegen in de Noorse mythologie. De godin Freya reed op het zwijn. De leeuw komen we tegen in de Egyptische mythologie. Dit zijn belangrijke archetypes in het toetsen, belangrijke dynamieken. Het zijn belangrijke factoren om het toets wiel draaiende te houden. Als we een tekort hebben in het toetsvluchten en een tekort hebben in het toetsworstelen, dan stopt het wiel. Daarom moet het toetszwijn en de toetsleeuw zich in ons kunnen ontwikkelen, als belangrijke kaarten in het kaartendek van het toetsen. En we moeten dan komen tot de overlappende techniek, dus het toetsworstelen met het toetsworstelen met het toetsworstelen enzovoorts, dus echt intrinsiek, innerlijk gaan toetsen, wat we ook wel diepte-toetsen noemen en echo-toetsen, tot een hele lange ketting, tot een ragnarok reus. En het vluchten is dus belangrijk, ook het vluchten van het vluchten van het vluchten, enzovoorts.

Waar moet je op wachten ? Wat is geduld precies ? Eerst moeten we leren wachten, dus wachten op het wachten, en wachten op het wachten op het wachten, enzovoorts. De mens heeft van het wachten iets heel directs gemaakt. De mens wacht op genezing, op wonderen, op allerlei grootsheid,

maar wat de mens is vergeten is het leren wachten, het wachten op het wachten zelf, op hij die wacht dus. Dit zijn ook weer dynamieken van het hemelse ijs en de hemelse afstand, en van het ragnarok. Ragnarok heeft te maken met principes die de mens moet leren. Het komt niet zomaar.

Maar ragnarok zal komen, en ragnarok is er, en is er ook geweest. Leer het herkennen. Ragnarok is het wilde natuurbeest van het oer, en van de oerkennis en oerinstincten die de mens heeft lopen wegschuiven, lopen wegdrukken, want de mens wilde taart, drugs onder de lip.

De mens moet terugkeren tot ragnarok, ragnarok leren ontdekken. Ragnarok is nooit weggegaan, maar de mens is weggegaan en heeft het lopen onderdrukken en lopen ontkennen, lopen wegpraten. En dit was de eigen oernatuur van de mens. Zowel de mens in Europa als de mens in Amerika is van het Ragnarok, want Amerika is de laag die Europeanen over Indianie hebben gebouwd, en Ragnarok brult tegen de mens, omdat de mens is voortgekomen vanuit Ragnarok, de woeste, wilde baarmoeder van het oer waarvan de mens is ontvreemd. Ragnarok zit in het bloed van de Europese en Amerikaanse mens, als een tikkende tijdbom, een biologische bom. De mens zal niet ver komen. De natuur roept de mens terug, terug tot de baarmoeder. De mens is te snel uit de baarmoeder gefloept, tot een miskraam. Daarom wilde Jeremia langer in de baarmoeder blijven, en de baarmoeder als zijn graf hebben, het graf voor het vleselijke. Daarom vervloekte hij zijn geboortedag, want het was te snel. Het was nog niet klaar. Iemand had hem eruit getrokken, ontvoerd. Daarom moest het Noordervolk komen, moest het volk in ballingschap gaan, en Jeremia riep de mens op om het juk van het Noorden te aanvaarden. Ragnarok zou terugkomen.

‘Weest waakzaam als slangen’ is dan op zijn plaats, meer dan zomaar ‘bekeer je’ of ‘wees openminded’. Durf weer te twijfelen, en daar is zeker leeuwenmoed voor nodig. Moed om dingen in twijfel te trekken, alles wat je denkt te weten.

De slang is de twijfelaar, die in de herdersstaf van Mozes woont. Dat is waar de leeuw op wijst, waar moed voor nodig is, de moed om zwak te zijn, te twijfelen, en de slang is het geheim van de exodus. De slang vrat alle valse slangen op, wat een voorteken was. Zonder de toetsslang is er geen exodus. Zonder de toetsslang kan het vlees niet sterven, en kunnen de eerstgeborenen van het vlees, de territoriale machten van het vlees, niet sterven.

In de dorpen zegt het vlees tot de mens : ‘Ach, pieker toch niet zo.’ Het vlees wil de mens zelfverzekerd maken en verwaand, aan de mentale steroiden. Daarom riep Jeremia de mens op om tot de natuurkampen te gaan.

hoofdstuk 2 de wolven van ragnarok

We zijn de afgelopen tijd veel met de kerkgeschiedenis bezig geweest en met Israel, omdat daar nogal veel verstoppingen waren. Er zijn nog grote verstoppingen in Egypte, en daarom verdient het zeker onze aandacht. De pyramide teksten zijn de oudste geschriften van Egypte, en daarna kwamen de coffin teksten, en daarna de dodenboeken. De pyramide teksten zijn dus het oude testament van Egypte. De coffin teksten zijn de midden teksten.

Tekst

In de pyramide teksten kun je dus zien hoe de buitenaardsen contact legden met Egypte, en in dat opzicht interessant. Niemand ontkomt zomaar aan dit Egyptische verschijnsel, en het was de bedoeling dat het verder verdiept werd. Egyptologen hebben zich voor eeuwen over deze teksten gebogen. We zien in het eerste gedeelte van de pyramide teksten de geboorte van de zoon die diep uit de aarde komt, uit de onderwereld (uit geb). Zijn moeder ontvangt hem. Aan het kind worden de natuur (isis) en het zaad (nephthys) gegeven die hem zijn hart geven. De onderwereld (thoth, duatj) geeft hem een hoofd. Zijn innerlijk kind (horus) breekt zijn mond open. Dit gebeurt met het ijzer van de oorlog, de opener van de wegen (de hond of wolf wepwawet) wat vanuit de woeste wildernis (seth) kwam.

Je eigen oerzelf werd uitgedrukt in Egypte, dus als je op zoek bent naar je oerzelf, dan ontkom je niet aan Egypte, want daar ligt het gecodeerd. We zien in het Oude Testament van de Egyptenaren, in de Pyramide Teksten van het oude rijk, dat de schepping beschreven wordt als een bevalling. De zoon was verdronken in koud water in het Egyptische Genesis, en kwam nu voort vanuit het koude water door zijn innerlijke kind (horus). Dit is ook weer een beeld van het voortkomen vanuit ragnarok, het oerijs, het koude oerwater. Door de dromen van het innerlijke kind (het oog van horus) komt hij voort, die voortkomen vanuit de woeste wildernis (seth), en door deze dromen wordt zijn mond geopend. Deze dromen verwijden, openen, ook het hart.

Betekenis

Tot zover de tekst voor vandaag. We mogen over de betekenis nadenken. We zijn gevormd in de ragnarok baarmoeder, de baarmoeder van de ijsreuzen, om ons te bewaren tegen de afgoden. Ragnarok ligt diep verborgen in Egypte. Als we onze mond openen mogen we ons afvragen : Is ons hart wel geopend ? Als we onze mond verwijden om te eten, dan mogen we ons afvragen : Is ons hart verwijd ? Egypte gaat altijd weer over balans houden, verband houden, dialectiek dus, dualisme. Het werkt aan twee kanten. Er moest altijd verbinding zijn tussen boven egypte en beneden egypte. Ragnarok is er om die balans te herstellen. De feutus verdrinkt eerst in de diepte van Ragnarok, in de oerzeeen van het ijs, om het vlees door de kou volledig te doden, en dat is de kiem van het leven, de kiem van dromen. Ragnarok : winters zonder zomers, lange winters, en de hellehond die de lichtbronnen opvreet, zoals de zon en de maan. De wolven Skoll en Hati hebben het gemunt op de zon en de maan waar ze al tijden lang op hebben gejaagd. De wolf Skoll volgt de zon, en Hati volgt de maan. Uiteindelijk krijgen ze hun prooi te pakken en verslinden het. Deze wolven zijn kinderen van Fenrir. Zo komt duisternis over de wereld.

De feutus was verleid door valse lichten, en daarom moeten die lichten eerst sterven. De wereld wordt ondergedompeld in water. De feutus moet de reflectologie en spiegologie leren, want de feutus was als balder omgebracht door de blinde god, en balder zou na de ragnarok herrijzen, in de zin dat hij dieper in de onderwereld zou gaan, tot het verborgene. De zon en de maan werden uitgedoofd en het sterrenlicht, en er zou duisternis zijn zonder daglicht. Zulke lange winters kwamen er dat zomers werden overgeslagen. Dat moest wel, anders zou het vlees nooit sterven en zou de feutus niet geboren kunnen worden. Maar die geboorte is dus een diepere dood. Jeremia had het over de eeuwige baarmoeder, als een eeuwig graf. Hij noemde de geboortedag bedrieglijk.

Balder moest terugkomen, en dat kon alleen door ragnarok tot het einde toe door te laten gaan. Dat was de ware geboorte in de diepte van de onderwereld, de ware schepping. Zowel goden als reuzen als beesten zouden hierin ten onder gaan. De geboorte moet dus door eeuwig ijs gaan en eeuwige duisternis, in het ragnarok.

hoofdstuk 3 – 1953

Van de new age wereld om ons heen kunnen we zeggen :

1. Het gaat niet diep genoeg
2. Het is voor de markt
3. Er is een gebrek aan geestelijke oorlogsvoering, men ontwijkt de gebieden waarin juist gestreden dient te worden.
4. Er zijn missing links
5. Het zijn vleselijke spasmes, niet spasmes die voortkomen vanuit de hemelse honger, het hemelse minderen, dus het is geen natuur spasme.

We zien hetzelfde in de voorspoedsbeweging van het christendom. Ik was in de badkamer en ik zag een zwarte octopus, zeer groot, die door de muren probeerde te komen, en er gleden ook vreemde kettingen uit de muur die naar mijn nek begonnen te grijpen. Het begon met nare herinneringen aan een voorspoedsbeweging in Vlissingen. Ik ben toen naar de huiskamer gegaan en ben het gedrocht met een baco sleutel te lijf gegaan. Het beest begon toen zielen uit te spugen die het had opgeslokt, en uiteindelijk heb ik het beest door het toilet gespoeld. Het beest heette ‘grik’, dus als ezelsbruggetje : ‘Griek zonder E’.

Ik vroeg me af waarom het beest was gekomen. Naast zielen had het ook manuscripten uitgespogen.

Het kwam opzetten vanuit de kerkgeschiedenis. We zijn nog niet met de kerkgeschiedenis klaar. Heidelberg en Dordrecht moeten een kwartslag draaien.

Als we naar zondag 1 kijken van de Heidelbergse catechismus, dan staat er dat men moet weten hoe groot de zonden zijn en de ellende, het lijden. We kunnen niet zomaar zeggen dat Jezus Christus op zich de oplossing is, want dan zou je in een persoonlijkheids cultus terecht komen. Dit zijn dus onvertaalde woorden, als je zomaar Jezus Christus zegt, alsof het gewoon een persoon is, want in het Israelitisch en Grieks betekenden deze woorden iets, dus ze hebben vergeten dit te vertalen. Jezus Christus moet vertaald worden als de dood van het vlees. Het wijst op het kruis. Dit moet gepredikt worden. Ik zie een heks staan die hierom krijst. De heks wil niet dat het vertaald wordt, maar dat het gewoon zo blijft staan, zodat mensen niet zien wat het is, en dan maar gewoon domweg een persoon vereren zonder zelf te veranderen. Dit is dus een vertalingsgebrek, een

taalachterstand. Ik voel een bepaalde duizeligheid nu ik over deze dingen schrijf. De heks verandert in een slang.

De hemel zei : ‘Niet zomaar zuiveren, maar uitwerken.’
Ook zei de hemel : ‘Alleen de kennis geneest waarlijk.’

Jezus Christus is vertaald gewoon de baarmoeder, en de chasma, de ingang van de vrouw, en zondag 2 stelt dat we Haar moeten dienen. Zondag 3 stelt dan dat dat door het zoonschap gebeurt. Hetzelfde zien we in de Dordtse leerregels, in artikel 1, dat de mens verdoemd is, maar in artikel 2 is er dan wel zoonschap mogelijk. Natuurlijk hebben ze dit allemaal heel vreemd lopen verdraaien. Het komt er op neer dat de verdoemenis en het zoonschap beiden in de mens moeten werken om de mens te beschermen tegen zonde. Het dienen kan de mens niet zomaar uit zichzelf, maar door de dood van het vlees, als een vrucht. (zie art. 9)

‘Ik wil niet vallen,’ zei de heks. Het was de heks van Dordrecht. ‘Blijf van de Dordtse leerregels en de Heidelbergse catechismus af,’ zei ze. ‘Het zijn mijn eigendommen.’ Maar ze moest het uitspuwen.

‘Ik ben op zoek naar geld,’ zei ze. ‘Grik is mijn jachtoctopus. Hij werkt voor mij. Weelde, weelde, macht, macht.’

Het begon weer te duizelen voor mijn ogen. Het leek alsof mijn broek in brand stond.

Wat zijn ‘rappers’ ? Nee, ik bedoel niet hen die door muziek heenspreken. ‘Rappers’ zijn buitenaardse energieen die praten wanneer ze stil horen te zijn, en stil zijn wanneer ze behoren te spreken. Als er gaten vallen in het luisteren, dan ontstaat daardoor valse stilte. Ik had een droom dat een rapper een blond jongetje aanviel, en die nam van alles van dat jongetje over, en ging zich daarmee kleden. De rappers hadden ondergrondse gevangeniscomplexen waar ze rondliepen in religieuze gewaden en waar ze zielen martelden, aan de galg hingen en de hongerdood lieten sterven, geketend aan de muren enz. We hebben het over het jaar 1953 toen de gereformeerde gemeente uit elkaar gescheurd werd, in twee delen, want de afgescheurde groep ging verder als ‘de gereformeerde gemeenten in Nederland’ (ggin). De strijd ging over wat de beloften waren, en voor wie de beloften waren, en voor wie het aanbod van genade was. In 1980 was er in de gereformeerde gemeenten in Nederland toen weer een scheuring, en die ging over wat de definitie was van

levendmaking en wedergeboorte, en of dat hetzelfde was of niet. Nog steeds is die strijd gaande, nog steeds is er een strijd om 1953 en 1980.

Er is maar één religie, die zich op meerdere manieren uit, in meerdere talen, en daar moet de mens mee bezig, om dit recht te krijgen, als een puzzel. Het is aan de voorouders gegeven, maar alleen de zwaar corrupte kiem. We zien om ons heen vleselijke terreur door de religies, maar wat is de hemelse ‘terreur’ ? Er is ook de terreur van de natuur.

hoofdstuk 4 de stotteraar

Het gaat om het hart, of je als een kind bent geworden, maar het kind is niet tegenstrijdig aan de kennis. Het kinderlijke is de ware kennis, en dat kan heel fragmentarisch zijn, heel chaotisch ook. Kinderen hebben nog geen vooroordeel en lopen nog niet mee. Ze leven in een andere realiteit, in een hogere wereld. De beinvloeding door de wereld wordt voortdurend afgekapt in hen, omdat hun hersenen dat niet kunnen volgen. Maar als de mens ouder wordt en de hersenen zich ontwikkelen dan moet de mens een doorn in het vlees hebben die de wereldse programmering verstoord. Het kruis maakt ons tot kinderen. Met een doorn in het vlees die diep gaat kun je niet meelopen. Je hangt aan het kruis. Het leidt je op een heel andere weg dan die van de wereld. Je kunt niet meekomen, je walgt van de wereldse geneugten, van het vleselijke vertier. Je snapt niet hoe mensen daar genoegdoening in vinden.

Je voelt je anders dan anderen. Je bent als een kind. Je wilt niet mee doen met de volwassenen. Je bent daar te intelligent voor. Je weet en voelt dat ze elkaar bedonderen. Je weet dat ze al weg zijn. Volwassenen die als uitgekookte eieren zijn. Zo wil je niet zijn. Je wil niet in de maat lopen. Je ziet een heel ander pad. Alleen kinderen kunnen dat pad vinden, en gekruisigden, alleen hen met een doorn in het vlees. De doorn is je gids. Doorn of drugs ?

Puur natuur of menselijke namaak ? Mensen zijn zo goed in het nadoen van de natuur, maar toch klopt er iets niet.

Hongeren om het pad te vinden, het pad terug te vinden. De mens dwaalt zo makkelijk af. Het kruis is de leidraad. Heb je een lantaarn, of is het kruis je lantaarn ? Het kruis leidt je in het donker. Oh, het steekt, maar het leidt. Het laat je dingen zien die je anders niet zou zien. Je komt op plaatsen waar je anders niet zou kunnen komen. De doorn in het vlees is de sleutel. En het gaat diep, zo diep, je bent als een monnik en een martelaar, maar daardoor ook pelgrim. Het kruis is de sleutel in het geestelijke reizen, in de exodus. Een exodus zonder kruis bestaat niet, is bedrog.

Ben je al een martelaar, of heb je je laten verwennen door de duivel ? Velen hebben hun ziel aan het kwaad en aan de leugen verkocht voor wat geluk en wat aanzien.

Werk niet voor het loon van de mensen, maar voor het loon van het Woord, namelijk het Woord zelf. En het Woord is als de doorn in het vlees. Daartoe is het Woord gekomen, om het vlees te kruisigen, opdat het diepe geestelijke opborrelt. Zo heb je geen deel in de kringen van de zwartkijkers.

Je kunt niet met ze meelopen. Je bent als een stotteraar als je een doorn in het vlees hebt, als je aan het kruis hangt. Je kunt niet in hun ritme gaan. Telkens weer moet je stotteren, stotteren in gedachten, in de geestelijke wereld : Wat zeg ik nu eigenlijk ? Wat wordt er achtergehouden ? Wat zit er nog tussenin ? Je kunt niet meestromen. Je wordt vastgehouden en tegen gehouden. Het is je natuur niet. Er is een stoorzender in je hoofd. Het is dan niet rustig. Herhaal het maar in je hoofd. Je mag zuchten met onuitsprekelijke verzuchtingen. Zo spreekt de hemel met je. Het is de taal van de verzuchtingen, van de hemelse stotteraar. De mens mag leren zuchten, leren hemels stotteren, de taal van het kind leren spreken.

hoofdstuk 5 bespreking van nummer 1 van het blad De Reformatie 1920

Het blad ‘De Reformatie’ verscheen vanaf 1920 en leidde tot de vrijmaking uiteindelijk. Een van de oprichters van het blad was Klaas Schilder. Ze hadden net de eerste wereldoorlog gehad (1914-1918), en de spaanse griep, de corona van die dagen (1918-1920). In het eerste nummer van het blad stelt de redactie : ‘Door geleidelijke overgangen en catastrofale gebeurtenissen zijn wij veelszins gekomen in een andere wereld.’ Dan wordt er gewaarschuwd tegen de opkomst van de meest uitbundige genotszucht en sportmanie, en tegen de opkomst van de staat die zich opwerpt als een moderne almacht om zo het leven te regelen. Het was hierin van belang, stelt de redactie, de ark te bouwen, en te gaan tot de bergen der eeuwigheid, door niet aan te passen aan de wereldgeschiedenis. Zelfs de kerk had zich verwereldlijkt, en daarom riepen de profeten de kerk terug, want de kerk was mee aan het dringen op de weg van de mensheid naar een vertroebeld gemeenschappelijk doel. De profeten riepen de kerk om terug te gaan tot de geestelijke hoogtes van de hemelse bergen die sober waren, en de herders kwamen om de schapen terug te lokken tot de oude paden, stelde de redactie. De eeuwigheids basis moest teruggezocht worden, want daar was de mens in het moderne tijdperk van afgeweken. Daartoe was de reformatie.

In een droom was ik op een schip met de voorvaderen, en het weer was warm, en de zee was lauw. We lagen soms ook in het water, en er groeiden allemaal bloemen in het water, en het water was van een hoog zoutgehalte, dus je kon er gewoon in drijven. Ik had ook een droom over een tv serie in de geestelijke wereld, uit de zestiger jaren, een sprookjes serie, genaamd ‘De Mooiste’, over een prinsesje die Roze Roosje heette, en die niet wilde opgroeien. Ze had donker haar, blauwe ogen, en leek een beetje op sneeuwwitje.

Theologische evolutie wordt genoemd door de redactie, in 1920. Het gevaar van te conservatief zijn wordt genoemd. Daarom is er het beginsel van voortzetting, van uitgroei. Rome was bevroren, maar Calvijn en andere hervormers stonden daar tegenover en herstelden dat levend beginsel en leidden de ontdooide stroom in nieuwe beddingen, stelt de redactie. Maar er moest opgepast worden dat de reformatie niet tot een tweede Rome zou worden, als men het alleen maar bewondert als een monument. De ontwikkelingsdrang moest gevoeld worden. Er lag een roeping tot doordenken en bezinning. Er lag een roeping tot herorientatie, stelde de redactie. Zowel krankheid als medicijn moest gekend worden.

We hebben het in het boek ‘Ragnarok Ontsluierd’ gehad over de kwestie Geelkerken :

‘De gereformeerde kerk was in de twintiger jaren, na de eerste wereldoorlog, ontzettend aan het verstarren, en men was hysterisch over de letter. Je moest het geloof letterlijk nemen, de bijbel

letterlijk nemen, want anders hoorde je er niet bij, en mocht je ook niet prediken. De oude baasjes met hun dogmatische geneuzel hadden het voor het zeggen. De jongeren zochten niet naar machtsverhoudingen en autoriteit, maar naar de waarheid. Enkele predikanten namen het voor de jongeren op, zoals de predikant Geelkerken (1879-1960).

Iedere Israeloloog weet dat het scheppingsverhaal niet letterlijk is, want de Israelitische talen zijn dialectisch, dus voor meerdere interpretaties, zelfs tegengestelde interpretaties, vatbaar, zoals Geelkerken ook stelde dat het ook anders uitgelegd kon worden, en dat mocht niet in de verstarde gereformeerde kerk van de jaren 20, en daarom werd hij door de synode van Assen in 1926 afgezet als predikant. Hij stichtte toen zelf het herstelde verband. We hebben het over de kwestie Geelkerken in de twintiger jaren, een groot conflict in de Nederlandse kerkgeschiedenis, tussen de letterlijken en de symbolischen. In elke talenstudie wordt het achterhaald dat het letterlijk is, dus de synode van Assen was gewoon een machtsspelletje en geen oprechte, empirische studie van de waarheid. Er werd toen ook gesproken over het Assense virus, of de Assense geest in christelijk taalgebruik.

Geelkerken had het gewaagd te twijfelen aan of de slang in het paradijs was daadwerkelijk had gesproken. Zo ontstond er ‘hersteld gereformeerd’, de voorloper van ‘vrijgemaakt gereformeerd’ (Klaas Schilder).

Assen twintiger jaren van de jaren 1900. Had de slang in het paradijs wel of niet zintuigelijk en waarneembaar gesproken ? Daar ging de kerkelijke oorlog over en die werd in 1926 door de synode van Assen beslist, want predikanten die niet geloofden in een daadwerkelijk sprekende slang die werden afgezet. Het werd ook wel de kwestie Geelkerken genoemd. Geelkerken nam het symbolisch en werd uit de gereformeerde kerk gezet als predikant, maar stichtte toen zijn eigen gereformeerde kerk, het herstelde verband, hersteld gereformeerd. De kerkscheuring omtrend de sprekende slang ging dwars door het land heen, ook door de families. Alles draaide om de slang. Je moest geloven dat die letterlijk had gesproken, anders hoorde je er niet meer bij. Dan was je van Geelkerken. Ook in het buitenland was dit groot nieuws, de Nederlandse kerkscheuring van 1926.’

In 1920 heeft de redactie van het blad wat we aan het bespreken zijn het over de kwestie Netelenbos in 1919, dus eerder dan de Geelkerken kwestie. Netelenbos geloofde niet in het paradijs, niet in de slang en niet in de boom van kennis van goed en kwaad, maar wel dat er een val is geweest. Als wij het paradijs noemen dan hebben wij het ook gewoon over de voortijden, of natuurtijden. Het is natuurlijk beeldspraak. Netelenbos stelde dat de bijbel de menselijke inkleding is van de hemelse

gedachten. Hij maakte onderscheid tussen vorm en inhoud van de bijbel, en stelde dat ze feilbaar waren, en daarom werd hij in 1919 afgezet.

hoofdstuk 6 aquarium-kinderen

Ragnarok gaat komen. Ragnarok is er al, en we bespreken de geheimen van Ragnarok. In Ragnarok Ontsluierd deel 1 hebben we het eerste grote geheim van Ragnarok besproken, en in Ragnarok Ontsluierd deel 2 hebben we het tweede grote geheim besproken, en nu zullen we het derde grote geheim bespreken. Het is geen leuke boodschap voor dieven en landverovers : Dichtbij is een illusie. De mensen en dingen om je heen, en zelfs je eigen lichaamsdelen, zijn satellieten, zijn op andere planeten, in andere universums. Ragnarok zal komen om de illusie van dichtbij te verbreken. De mens denkt veel te klein, veel te nauw. Ragnarok staat voor het grote denken, het ruime denken. De mens is zelf een satelliet.

Zo kunnen we ook beter begrijpen wat de predikant Hepp (1879-1950) bedoelde toen hij in 1920 in nummer 3 van het blad wat we aan het bespreken zijn stelde : ‘Echte vroomheid heeft geen prikkels van buiten nodig. Zij wordt van binnenuit geprikkeld.’ En die prikkeling was ertoe om zichzelf te verliezen in het kruis. Wat er om ons heen is is illusie. Het is allemaal heel ver weg en abstract, maar de hersenen hebben het dichtbij gemaakt, in de illusie van dichtbij. Daarom heeft de mens Ragnarok nodig om die illusie te laten afbrokkelen. Men heeft de illusie van controle en macht ook gebouwd op de illusie van dichtbij, en die illusie zal ook instorten. Het blad stelde al in het eerste nummer dat men los diende te komen van overmatig conservatisme. Hepp stelde in het tweede nummer dat de bloem uit de knop moest komen, maar dat dat alleen vanuit de wortel kon gebeuren. Er is geen verbetering dan vanuit de wortel uit, stelde hij.

De mens heeft het hogere nodig. Ik had een droom dat ik in een kantoor was in een zekere stad. Ik moest naar een bepaald oord toe, een bepaald onderkomen, en ik zou hier in het kantoor de map

krijgen, de route-beschrijving, ook met welk openbaar vervoer ik moest gaan. Het was even stil, want ze waren het aan het uitprinten, en toen kreeg ik de gids, op papier. Het was van het blad van de jaren 1920, wat vanaf 1935 tot 1952 onder volledige redactie kwam van Klaas Schilder van de vrijmaking. Met het papier wat ik kreeg ging ik het kantoor uit en ik ging op zoek naar het busstation waar ik eerst moest zijn, maar onderweg kwam ik langs een ander station waar familie was, en ik kon het niet nalaten om er te gaan kijken, en ze vroegen mij met hen mee te gaan, maar ik begon ze uit te schelden, en ik noemde hen ook travestieten. Het station waar ze waren lag op een verhoging. Er was een witte gebarsten muur naast een stoep, en ze zeiden dat ze mij eens hier omhoog hadden getrokken tot hun station toen ik in de kou was als een bedelaar, als kind. Maar ik wist waar dat station toe zou leiden. Ik liep door, en ging op zoek naar het busstation op het papier.

Ik dankte de Heer voor de map toen ik wakker werd, want de map was gegeven door het blad heen, vanaf 1920, wat leidde tot de vrijmaking.

Het is van belang te kijken naar wat de 1900se voorvaderen te zeggen hadden over de reformatie, naar het pad wat uiteindelijk uitliep op de vrijmaking en de komst van de tweede bijbel, waarvoor zij het zaad hadden gezaaid. Er kwam in het blad wat we aan het bespreken zijn vanaf 1920 een 1900se bijbel door, tot voortzetting van de reformatie. Deze bijbel was als het komen van de amazones tegen de monopolistische patriarchie, de afgod van die tijd. Hepp schreef in het derde deel van zijn serie ‘Reformatie’, in nummer 4 :

‘Reformatie eist verdediging naar buiten, kritiek naar binnen, en rusteloos arbeiden ter levensontplooiing’.

Hepp stelde dat de reformatie niet betekende lijdelijk toe te kijken, maar te strijden. Dit is een strijd tegen gemakszucht, stelde hij. Kritiek moet er wezen, stelde hij, maar die moet niet uit bitterheid voortkomen maar uit liefde. Het gevaar hierin is een arglistig hart die dingen omdraait en die liefde verward met hartstocht, stelt hij. De mens moest oppassen om niet uit eigen gekrenktheid en ontevredenheid te werken, of uit kritiekzucht, of eenzijdigheid. Hij waarschuwde ook tegen daadloze schreeuwkritiek. Daarom stelde hij dat degene die kritiek geeft ook een bouwmeester moest zijn en rusteloos moest graven in het hemelse woord.

Het is beter verlies te lijden dan dat onzuivere toestanden zouden voortduren wordt er gesteld in nummer 5. We kunnen stellen dat leven met verlies als een doorn in het vlees kan zijn, en wee u

wanneer een ieder wel van u spreekt. Door vervolging zijn wij ingehaakt in de hemelse dingen. Door verlies komen wij tot de innerlijke bron.

Er zijn dan momenten waarop de Heer spreekt : ‘Mijn genade is u genoeg.’

Van belang is het te kijken naar wat de voorvaderen hebben gezegd, want de Heer begon bij hen al te bouwen, en alles moet vanuit de wortel groeien, en daarom is er ook het belangrijke gebod : ‘Eert uw vader en uw moeder,’ wat over de geestelijke voorvaderen en voormoederen gaat. Vandaar dat we ook met deze dingen bezig zijn.

We zien in nummer 5 van het blad wat we aan het bespreken zijn, uit 1920, dat er de stelling is : ‘De Staat heeft de opvoeding overgelaten aan de straat.’ Die straat geeft een dagelijkse prikkeling, stelt het blad : stakingen, demonstraties, kleding, reclame, enzovoorts, waarbij de prikkellectuur en prikkelfilms bij in het niet vallen, en waardoor de jeugd verwildert, wat ook nog eens wordt opgehitst door bioscoop- en lectuurprikkels, en woeste sport, en bovenal is het geinfecteerd door de kiemen van wrevel en haat, en daardoor is er zoveel kindermisdaad. Aan de andere kant staan dan de verwende aquarium-kinderen, stelt het blad.

In 1957 komt er in de vrijmakingsbeweging een blad bij, ‘Opbouw’ geheten. In het eerste nummer stelt de redactie dat ze zijn bevrijd van het juk van hierarchie, van hierarchische kerkregering. Er werden namelijk theologische formules opgelegd die het hemelse woord muilkorfden, door de synoden die henzelf een buitensporige macht hadden aangematigd. Vandaag de dag heeft de mens nog steeds met kerkelijke hierarchie te maken en met medische hierarchie, maar ook de vrijmakingsbeweging ging verder. Dit is op basis van de acte van vrijmaking en wederkeer, dus deze beweging is niet zomaar liberaal, maar regressief. Vandaar ook dat wij spreken van de regressief-gereformeerde gemeente. De bloem kan alleen uit de knop komen vanuit de wortel.

C. Vonk werd met zestien anderen in 1944 afgezet als predikant. Hij is ook bekend van de Voorzeide Leer, en van het blad Opbouw, wat de voorgeschiedenis was van de Nederlands gereformeerde kerken. Hij schreef in het eerste nummer van Opbouw, in zijn artikel ‘Het brood der Kerk’ dat het fanatisme steeds meer begon te groeien in de vorm van het zich willen blijven handhaven tegenover God, het ‘iets willen zijn’ voor God’s aangezicht, wat het vlees in stand wil blijven houden. Hij zegt : ‘Van het niet gebroken en verdoemd willen worden voor de levende God.’ Hij noemt dit de oerzonde. De zonde in de mens, het ego, moet verdoemd worden. Dat moet in ieder mens gebeuren. Een heleboel mensen willen die verdoemenis ontwijken en projecteren dat

graag op iemand anders, maar de mens moet zelf in die verdoemenis gaan. Pas dan kan de mens opgenomen worden.

hoofdstuk 7 Bespreking van het boek ‘De Egyptische Oergnosis’ deel 1 uit 1960, van J. van Rijckenborgh

J. van Rijckenborgh stelt in zijn boek ‘De Egyptische Oergnosis’ deel 1, uit 1960 dat de gnosis wordt ontvangen in de mate dat men afrekent met ik-centraliteit, met ik-zucht, en is doorgebroken tot de zelf-ontlediging. De aarde leeft in een valse microkosmos die is afgeweken, niet onderworpen aan de hogere macrokosmos. Van Rijckenborgh stelt dat neutralisatie een voorwaarde is. Er is een weg om een Golgotha-mens te worden die de kracht kent van de roos in het kruis. Door dagelijks te sterven komt de mens tot de roos van het kruis. Hij stelt dat die roos diep in het hart ligt. Dit is een nieuw genesis. Een heleboel vaste vormen moeten plaats maken voor gas vormen.

In de dialectiek krijg je dan te maken met Herodus, stelt hij, en dan moet je net als Jezus vluchten tot Egypte, en daar zou dan de oergnosis liggen. Herodus probeert je om te brengen voordat je de oergnosis hebt bereikt. Hij wijst zijn vinger op het probleem van het aangeboren bewustzijn en het ik-bewustzijn, wat hij omschrijft als illusie, namaak. De Golgotha-mens ontkomt daaraan, stelt hij. Hij laat zien dat de Gnosis komt door het dagelijks leven, niet zomaar door allerlei overdenkingen. Het is de jonge Gnosis op pad.

Door de versmelting tussen Israel en Griekenland kwam het Nieuwe Testament opzetten, en door de versmelting tussen Egypte en Griekenland kwam het hermetisme opzetten in het latere Egypte. Van Rijckenborgh bespreekt het hermetisme in zijn boek. Het hermetisme in het latere Egypte werd gebracht door de vleeswording van Thoth, de Egyptische god van het Woord, de Logos, in de persoon van Hermes Trismegistus, een samensmelting tussen de Egyptische Thoth en de Griekse Hermes. Hij wordt beschouwd als een profeet van de gnosis die de verborgen kennis tot de mens bracht. Het kwam voort vanuit de prisca theologia, de leer die stelt dat er één ware theologie is, die

zich uitdrukt door alle religies. Van Rijckenborgh legt ook de link tussen Osiris en Jezus, dat de wederkomst van Osiris, van Jezus, plaatsvindt als een ontwaken van God door het zoonschap. De lagere natuur wordt verslonden door de wedergeboorte, door de gnosis die in de mens geboren wordt. Dat is de hemetische gnosis, de aartsgnosis, stelt van Rijckenborgh, en die werd al vanaf het begin tot de mens gesproken. Nu zit de mens nog in een dialectische gevangenis.

Het plan van ontsnapping kan alleen tot zijn recht komen als de geestelijke mens zich bewust wordt van deze gevangenis, stelt van Rijckenborgh. Hij beschrijft dit pad als het ontwaken tot de gnostische ketting. Dit is een ontwaking van gedachten. Het tweevoudige gnostische leven opent dan de roos in het hart dat geopend is. Hij stelt dat de mens overdag in zijn lichaam is, en ‘s nachts buiten zijn lichaam is. Juist door het nachtlichaam leert de mens soberheid, wat dan ook weer toegepast kan worden overdag. De gnostische ketting leidt dan op het pad, stelt van Rijckenborgh. Nieuwe zielprincipes kunnen dan in de nacht geprojecteerd worden in de mens. De ziel brandt, stelt hij, in deze verschrikkelijke, monsterlijke realiteit om hem heen, juist opdat de ziel tot volwassenheid en openbaring zal komen, zichzelf zal uiten in hogere kennis, in oergnosis. De ziel moet geboorte geven, en hij noemt dit Pymander, en de pymandrische link tussen de ziel en het geestelijke moet hersteld worden. Het contact met Pymander, het verloren geestelijke, dient hersteld te worden. Hij eindigt dan met te zeggen : ‘Uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen.’

Pymander staat eigenlijk telkens centraal in zijn boek, als het herdersprincipe wat moet ontwaken, en wat ook als het verloren schaap wordt besproken wat de mens weer moet opzoeken. Het is een belangrijke gids voor de mens. De mens heeft deze lantaarn weggeworpen, weggebannen. Het verloren schaap is dus niet zomaar verloren of afgedwaald, maar daadwerkelijk door de mens weggezonden. Er was geen plaats in de herberg. Door het zoonschap bracht Pymander zichzelf weer tot leven, net zoals Osiris zichzelf tot leven bracht door zijn zoon Horus, wat ook weer het Jezus principe is. Pymander is dus een mysterieus wezen uit de oude hermetische teksten. Pymander is de alomtegenwoordige wijsheid van God die dus door alle religies heenstroomt als de prisca theologia, die zich in vele talen, vele stromen, uitdrukt. Alleen de hermetische mens kan hiermee in contact komen, naar de mate waarin hij met zijn ik-zucht heeft afgerekend, zijn elitaire en exclusieve zelf-centraliteit. Pymander is ook het Woord in het hermetisme. Pymander is het geestelijke, en Hermes het bewustzijn. Iedereen heeft Pymander in zijn binnenste. Pymander is het nachtwezen dat buiten zichzelf bestaat. Pymander onderwees aan Hermes de geschiedenis. Pymander was het Woord van den beginne, van genesis. Van Rijckenborgh bespreekt stapsgewijs de Corpus Hermetica waarin het verhaal van Hermes en Pymander beschreven wordt. De Corpus Hermetica is een soort gnostische bijbel. Het boek wordt ook wel de Hemelse Pymander genoemd.

J. van Rijckenborgh was een gnostisch leraar die leefde van 1896-1968. Er zijn vier delen van de Egyptische oergnosis, maar hij heeft ook andere boeken geschreven.

hoofdstuk 8 van niets tot ijs

In deel 2 van ‘de Egyptische oergnosis’ bespreekt van Rijckenborgh het pad van Bethlehem tot Golgotha. Hermes Trismegistus noemde het een moeilijk pad voor de ziel, omdat de ziel in worsteling raakt met zijn lagere natuur op dit pad, wat scheiding inhoudt. Net als bij Jezus zal er dan kruisverhoor zijn door Herodus, Pilatus en het sanhedrin, wat een pad is van vernedering, het kruis en de dood, stelt van Rijckenborgh. Er komt dan een brug tussen de ziel en het geestelijke, Pymander, stelt hij. Hierop kan het medicijn plaats vinden, de esculaap, die de Griekse god van de medicijnen is, vaak afgebeeld als een slang om een paal, wat ook weer terugwijst naar de slang van Mozes in de wildernis, in de exodus. Hermes komt met Esculaap in dialoog. De mens moet zo doorbreken van het iets tot het niets, tot de leegte, waarin ook weer een strijd is, en waardoor uiteindelijk ook kristallisering plaatsvindt, in de diepte van het niets. In dit proces sterft de lagere natuur af. Als er dan kristallisering optreedt in het niets, dan moet het nog ontzegeld worden.

Van Rijckenborgh stelt dat door Pymander de ziel van de dierlijke staat kan gaan tot de menselijke staat. Dit is een pymandrisch mensenras die de zelf-centralisatie, de ik-zucht, heeft overwonnen. Dit is de betekenis van ‘in de wereld, maar niet van de wereld,’ stelt van Rijckenborgh. Achter de zegels die verbroken moeten worden ligt de kern van de eeuwigheid. Het is niet zomaar het niets waar de mens naar op zoek moet gaan, maar naar het ijs waarin kristallisatie plaatsvind, en waar een nieuwe strijd is om het te ontzegelen, en te komen tot de Logos, het Woord.

hoofdstuk 9 psalm 66 : de sleutel tot exodus

Natuurlijk zijn hemel, hel en paradijs maar metaforen, maar vroeger moest je daar letterlijk in geloven, anders had je een probleem, vooral als je een predikant was. De predikant J.B. Netelenbos (1879-1934) werd in 1919 in Middelburg door de Gereformeerde Kerk afgezet omdat hij niet in het paradijs geloofde. De indianen geloven in de eeuwige jachtvelden. Het boek Exodus en andere bijbelboeken komen uit veel oudere oertijdperken en gingen over van taal tot taal en werden steeds weer verder veranderd. Het wil dus niet zeggen dat wat er nu in de bijbel staat dat het zo ook was. Het zijn door de eeuwen heen veranderde boeken, en telkens doorvertaald. Het stroomt voort vanuit de Orion bronnen, vanuit de Exodus oerbron. Er zullen juist ook psalmen hebben tussengezeten die oorspronkelijk tot Exodus behoorden. Het is van belang vat te krijgen op de exegese van Exodus en andere boeken, want het zijn oerorakels. Juist door de exegese kan er teruggegaan worden tot de Exodus oerbronnen, tot de primitieve natuurvolkeren, de miereneters. Nu zitten we met verhalen opgezadeld die slechts terugwijzen hierop, die het verborgen houden. In Calvijn en de verdere reformatie kwamen de Orionse oerbronnen weer aan de oppervlakte, maar de daadwerkelijke Exodus werd weer waarneembaar. De exodus betekent het nomadische leven, het overwinnen van het ego, oftewel de eeuwige jachtvelden waar de primitieve oerstammen van de miereneters wonen. Natuurlijk is dat metaforisch. Natuurlijk moet de mens de betekenis kennen, de exegese, want zo niet, dan zal het letterlijke de mens grijpen.

Het is dus niet zomaar een terug naar Israel beweging, maar een terug naar de voortijden beweging, een terug naar Orion, terug naar exodus beweging. We hebben het dan over de primitieve oer-exodus. Is die bijbels ? Ja en nee, want de hedendaagse westerse bijbel valt er niet mee te vergelijken. Toch zijn de sporen duidelijk zichtbaar. Het oer-exodus loopt er doorheen, ook door de reformatie. Laten we daarom niet eenzijdig zijn. De visvangst is trouwens een beeld van de strijd tegen de eenzijdigheid. Je moet dus netten gebruiken die een beeld zijn van veelzijdigheid, van allesomhullend onderzoek, alhoewel niet roekeloos. Je moet als visvanger geoefend zijn. Er liggen ook veel gevaren op de loer. Denk bijvoorbeeld aan de krokodillen die op hun beurt op jou vissen, en denk aan gevaarlijke vissoorten die het op jou hebben gemunt, zoals de pyranha’s.

Kom je door de zee heen in de exodus, betekent : Ben je een goede visser geweest ? Heb je je eenzijdigheid overwonnen ? Ben je dingen van genoeg andere kanten gaan bekijken ? Heb je de zee

overwonnen, of ben je ten prooi gevallen aan de roofdieren van de leugen, van het grote bedrog ? In het oer waren dit dus vissersverhalen, van jagers in het oerwoud, en dit was iets psychologisch, filosofisch, en theologisch, in de kern van Orion, waarin het bewustzijn was geopend. Daarna ging de mens in slaaptoestand. Ze waren in de jacht gegrepen door een slang.

Psalm 66:5 zegt :
'Komt en ziet de daden Gods, die voor de mensenkinderen geducht is in zijn doen.' In het Aramees gaat dat niet zomaar over de mensenkinderen, maar over de innerlijke mens, de geestelijke mens, de ziel.

Vers 6 zegt : 'Hij veranderde de zee in het droge, te voet gaat men de rivier door.' Dit spreekt over de exodus. In het Aramees staat er 'het terugkeren, het tot de zinnen komen,' als het terugkeren tot de innerlijke mens. In het Aramees kan het ook over een meer gaan in plaats van een zee. Het 'de rivier overgaan' betekent in het Aramees ook het doorzoeken, het doorvorsen, als het zoeken naar vis. Het is ook een beeld van de exegese.

In een droom zag ik hoe Psalm 66 de oorspronkelijke uitleg was van Exodus, oorspronkelijk daartoe behoorde. Calvijn wijst op 'Komt en ziet de werken God's' in vers 5 en stelt dat de meeste mensen de ogen sluiten voor deze dingen en ongemerkt de werken God's voorbij laten gaan. Hij stelt dat nog geen honderdste deel van de mensheid zich er op toelegt om het na te gaan en te bestuderen. Dat komt omdat de mens zich bezig houdt met ijdele en beuzelachtige dingen.

hoofdstuk 10 lijfwachten van de soberheid

De predikant De Gier stelt in het blad De Saambinder van 1970, nr. 13/14, over de uitverkorenen : 'Dit zijn geen mensen van goeden wille, want die zijn er niet, want allen derven de heerlijkheid Gods en allen zijn we van en uit onszelf zondaren en vijanden Gods.' De mens is onder de wet des doods, en kan daar niet aan voldoen, en hoeft daar ook niet aan te voldoen, want die wet vraagt het

onmogelijke van de mens. Die wet moet buiten werking gezet worden, zodat de mens in ballingschap van de soberheid komt. Paulus benoemde die strijd in zijn leden, dat hij het goede wel wilde doen, maar dat hij krijgsgevangene was gemaakt van de wet van zonde. Het vlees is niet per definitie altijd als een brullende leeuw, maar kan ook een schoonprater zijn en een verdraaier.

Wat houdt die ballingschap tot soberheid dan in ? De predikant C. Harinck stelt in het blad De Saambinder van 1970, nr. 7, dat er een groot verschil is tussen bidden en bidden : ‘Dat ware roepen tot God en kermen uit de diepte is alleen daar waar wij ontdaan zijn van alle andere hoop en verwachting,’ stelt hij. Hij stelt dat er voor de psalmist maar één weg meer over en dat was de weg naar boven toe. Hij stelt dat de Heere het zo laat vastlopen in het leven der Zijnen opdat zij de Naam des Heeren zouden aanroepen : ‘Daar blijft maar één weg over. Dat is de weg naar boven toe.’ Hierin ontstaat de ballingschap tot soberheid, dat men geen andere kant meer opkan.

C. Harinck stelt dat de mens dat bidden moet leren. Die gebeden stromen vanuit het geestelijke. Hij stelt dat dat een heel ander bidden is dan het vormelijk en koud bidden van de naamchristenen en geveinsden. C. Harinck wijst erop dat Jakob worstelde met God met gebeden en tranen (Hosea 12), en dat God zich zal wenden tot het gebed van desgenen die gans ontbloot is (Psalm 102). Worstelen wij al geheel ontbloot en in tranen met God en met het leven ? Of gaan wij trots met de borst vooruit het leven door, in grote hoogmoed, denkende alles te weten en alles te kunnen, alsof niets aan ons ontbreekt, en wij het hogere niet nodig hebben ?

In nr. 46 van 1970 zei de predikant A. Vergunst dat Luther eens had gesproken : ‘Hier sta ik, ik kan niet anders.’ Hij stelde dat dit gehoorzaamheid was, dat zijn geweten was gevangen in het Woord God’s. Luther was ook een balling tot soberheid.

Soms vragen mensen zich af : ‘Waarom wordt ik in mijn gedachten altijd weer geleid tot pijn en pijnlijkheden ?’ Of : ‘Waarom pieker ik toch zoveel ?’ Of : ‘Waarom heb ik zulke vreemde gedachten telkens. Ik kan er geen touw aan vastknopen. Wie ben ik ? Wat ben ik ? Waar ga ik naartoe ?’ Laten we beseffen dat de bedachtzame, nadenkende, twijfelende, zachtmoedige mens ingebouwde lijfwachten van soberheid heeft om hem te beschermen tegen programmering. Die lijfwachten werken in en om het kruis. Het zijn regressief-gereformeerde hersenspinsels. Mensen die in zonde leven en zich daarover niet bekommeren hebben lijfwachten van het vlees. Dit land is een calvinistisch land, oftewel een land van soberheid, maar ook is het een land van vraatzucht, en het calvinisme is zeer corrupt en heel vraatzuchtig in religieuze zin. Toch is die calvinistische oerkiem gegeven waarmee gewerkt moet worden. Het moet nog uitgewerkt worden.

hoofdstuk 11 de oproep om sober te leven

Het bloed van Jezus werd al vergoten op de achtste dag na zijn geboorte, met de besnijdenis. Zijn voorhuid werd er afgesneden. Terwijl het westen lomp ‘oud en nieuw’ viert tijdens de jaarwisseling, zonder enige betekenis, zo vieren de Syrisch-Aramese christenen het als het feest van de besnijdenis van Jezus, op de achtste dag na zijn geboorte. Elke dag moet de mens in zijn hart besneden worden, elke dag aan zijn vlees afsterven. Dit is de oproep om sober te leven.

In het bevindelijk gereformeerde blad ‘Terdege’ van 1983, nr. 6 wordt gesteld dat de Synode van Dordrecht van 1618/19 er bij de overheid op heeft aangedrongen dat ook de nieuwjaarsmorgen als vaste feestdag onderhouden zou worden, wijzende op de besnijdenis.

hoofdstuk 12 de oerbron

Ik had een droom dat ik in de supermarkt was in ons dorp, en ik stond bij de kassa, en vroeg aan de kassiere of ze ook films kende zoals de Matrix, en de Lawnmower man enzo. Ze zei toen dat ze die kende, en twee delen van de Lawnmower man. Ik zei toen : ‘Wat als je thuis komt en op de bank gaat zitten terwijl het heel wat anders is, en wat als het hier aan de kassa heel iets anders is, hele andere processen ?

De predikant J.B. Netelenbos werd in 1919 afgezet in de gereformeerde kerk in Middelburg, omdat hij niet in het paradijs geloofde. Hij geloofde wel dat er een val was geweest. In de regressief-gereformeerde theologie is er ook geen letterlijk paradijs of een letterlijke hemel, maar spreekt men over de oerbron. Toen leefde de mens nog primitief. Nu is de mens een aangeklede aap.

Toen leefde de mens nog in diepgaand psychologisch fetishisme, maar nu leeft de mens in persoonlijkheids-cultussen.

hoofdstuk 13 Barth of Brandt ?

Soms heeft de mens hoofdkennis en is het geen hartkennis. De mens weet het met zijn hoofd, maar niet met zijn hart. De mens wordt opgevoed door tijdschriften en bewerkt voedsel. Dan kan er maar zo een laag van het vlees tussen hart en hoofd ontstaan. Dan kan het maar zo zijn dat de mens het al heel lang weet met het hoofd, maar dat het maar niet door kan dringen tot het hart. Wat kun je hieraan doen ? Sommige dingen die door gemanipuleerd en overmatig voedsel zijn ontstaan, bepaalde muren, kun je niet doorbreken dan door te vasten. Als je een keer een ochtend of avond voor jezelf hebt sla dan eens een maaltijd over, zodat het door de vleselijke muren heen tot het hart kan dalen, en dat het hart zich kan gaan openen, zodat er hartskennis gaat stromen door je leven. Dat kun je af en toe doen.

We leven nu in de grote depressie. De wereld is teruggegaan naar de dertiger jaren. De mens moet nu leren vasten, met minder genoegen nemen, opdat die muren tussen hart en hoofd daadwerkelijk doorbroken worden, zodat de mens terug kan gaan tot de tijdschriften van de oerbron. Het kan een heel verschil maken.

Kijk om je heen en zie hoe mensen gemanipuleerd worden. Weet je wat het is ? De aarde is een kippenfokkerij. De mens, de ziel van de mens, is de kip. Dat wat je om je heen ziet zijn codes van kippenhormonen die de mens worden toegediend. Dat gaat door de voeding en de tijdschriften. Dan heb je hoofdkennis en geen hartkennis. Er wordt reclame aan je opgedrongen, ideeen en gedachten. Denk niet zomaar dat het van jezelf is en bij je hoort. Het zijn kiphormonen. Het hoort bij het fokproces. Spreek de kippenboer aan. Laat je hart spreken. Zolang je het bij hoofdkennis houdt heeft hij je.

Ja, ook door sexualiteit worden kippen gefokt. Ook sexualiteit kan een code zijn voor kippenhormonen en de mens tuint er graag in. Ze zien de lijnen van het vlees niet, volgen hun driften, en hebben een romantisch wereldbeeld, of een romantisch familiebeeld. Door de romantiek denken ze er doorheen te komen. Met de roze bril op. Maar we worden gefokt, mensen. Dingen zijn niet wat ze lijken. Zorg eerst dat je de hemel vindt, de stromen van boven en de rest zal je gegeven worden, op de juiste tijd, in de juiste mate. Veel mensen leven in het vlees, en denken dat het allemaal niet uitmaakt, maar de zonde heeft nu eenmaal schadelijke gevolgen. Zware hersenschade en hartschade, en de hogere realiteiten zijn niet van steen, en vliegen dan als vogels weg, omdat hun vertrouwen is beschadigd. Schrik het niet af. Doe weer onderzoek en studeer, en laat je leiden door de oerbron, de oerinstincten, en die zijn niet zomaar romantisch en lichtzinnig, maar waakzaam.

Nog steeds leeft het westen in een roze droom, maar de grote depressie is gekomen, en wat moeten we met het raadsel van de veertiger jaren ? Karl Brandt of Karl Barth ? Wat moeten we met het raadsel van Neurenberg ? Roept dan niet de kerkgeschiedenis tot verheldering ? De mens verwierp Karl Barth, en toen moest de mensheid het doen met Karl Brandt. De mens raakte verstrikt in het zijns-tijdperk, maar wat is er gebeurt met het niet-zijn, het worden, en het jezelf onderwerpen aan het hogere ? De mens moet wat anarchister en atheistischer worden naar het overmatige, bluffende ‘zijn’ en het zichzelf laten gelden, het ego. Allereerst is er het niet-zijn, de zelfverloochening, anders kom je bij een vals zelf en een vals zijn uit. Het zijn allemaal deelwaarden, en je moet oppassen voor de absolutering van deelwaarden, want dat is sectarisch. De mens is al ver heen. Maak je cirkel wijder. Denk aan de missing links.

hoofdstuk 14 het raadsel van neurenberg

We moeten klaarkomen met het raadsel van de veertiger jaren, en het raadsel van Neurenberg. De veertiger jaren waren een van de grootste nachtmerries van de jaren 1900.

hoofdstuk 15 stromen in vele lagen

Het vuur van God, mensen, het hemelse vuur, is warm, maar niet heet. God's vuur is helemaal niet heet. Het is zacht, als hemelse watervallen. Het is prachtig, het is lieflijk. En het stroomt, mensen, het stroomt. Het stroomt in vele lagen.

Toen ik in de Gereformeerde Dogmatiek van de predikant G.H. Kersten las, van eind veertiger jaren, begonnen de hemelen open te breken, en het begon te stromen.

hoofdstuk 16 schoorl

De herder aan het kruis : alleen zo komt hij tot de schapen. In het blad 'de Saambinder' van 1977, nr. 7, stelt de predikant P. Honkoop dat de Herder geslagen moest worden om de kudde te verwerven, maar dat doordat de Herder is geslagen eerst de kudde verstrooid is geworden. Het lijden is dus iets herderlijks. In nr. 23 van 1921 stelt de predikant G. H. Kersten dat het vlees gekruisigd moet worden opdat eigen wil en zin zullen sterven van dag tot dag, en de zonde moet zo ver van ons verwijderd worden als het oosten is van het westen, zoals psalm 103 spreekt. Hij spreekt in nr. 7 van 1923 dat als we een gebroken en verslagen hart hebben dat we dan niet door God worden veracht, maar dat de wereld dan over ons gaat liegen.

Het boek Exodus is beeldspraak. Oorspronkelijk kwamen daar de psalmen uit voort, lag daar de kiem van de psalmen. Het volk leefde in de slavernij van de zonde, de leugen en de onwetendheid, en door het kruis van slavernij kon het volk door het water heengroeien tot de overkant, als het onderzoeken van de wateren, opdat het vlees zou sterven, de vis, de eenzijdigheid, gevangen zou worden in het net van de meerzijdigheid. Zo staat dat ook in psalm 1, want de boom, de ates in het hebreeuws, is ook het kruis of een galg, en die zou vruchtdragen op zijn tijd, en die is geplant aan

waterstromen. De vrucht is in het Aramees ook de regressie, de terugkeer. Dan staat er in vers 5 in het Aramees dat het goddeloze geen stand houdt in de interpretatie, de exegese.

Psalm 2 gaat over het belang van de hemelse banden, als een beeld van leiding. ‘Kust de zoon’ is daar ook een beeld van, wat ook nauwverbonden is in de Israelitische talen aan het aandoen van het kind zijn. De mens moet weer als een kind worden om er doorheen te komen, en ook dat is een beeld van het geleid zijn. De slang is een ander beeld daarvan, van het touw, het geleid worden, binnen de hemelse restricties, zoals we zien in Exodus. De stok van Mozes veranderde in een slang. De mens zou geleid worden. Eerst moest het valse zoonschap afsterven, het vleselijke kind zijn, want dat is er ook. Heel vaak waar mensen zouden moeten groeien worden ze tot verwende kinderen. Ook psalm 2 behoort dus tot de exodus.

Ik had een droom dat een overleden gebedsgenezeres die ik kende tot mij kwam. Ze had het moeilijk vanwege de aanvallen in het hiernamaals. Ik wees haar toen op het kruis. Ook hielp ik haar. Ze had het toen over Schoorl, waar een hemelse clownmachine stond waar alle mensen getest moeten worden, om los te komen van het nazi-vlees. Schoorl was het Nederlandse Neurenberg, het geestelijke Neurenberg van de eindtijd.

Ik kwam toen mijn pas overleden oom tegen in een vakantiepark aan de Loosdrechtse plassen, waar we hem vroeger ook eens bezochten. Hij had daar met zijn gezin een heel mooi huisje in de natuur. Hij was daar nu weer. Ik omhelsde hem. Ook hij had het over Schoorl, dat het het Nederlandse Neurenberg was.

Hier is de donderdag avond overdenking. De duivel is zeer sluw en zal hen grijpen die zich niet vastklampen aan de kennis, die de kennis niet zoeken, en die lauw zijn in deze dingen, die andere prioriteiten hebben gesteld boven de hemelse prioriteiten. Moge de Heere u rijkelijk zegenen wanneer u luistert naar het Woord voor vandaag, en moge de Heere u waakzaam maken. Laten we onthouden : 'Waar openbaringskennis ontbreekt dwaalt het volk af. Zonder kennis gaat het volk te gronde.'

hoofdstuk 17 licht of leiding ?

Er zijn allerlei seizoenen in een mensenleven. Voor de seizoenen en wisseling van de seizoenen moet fundament zijn. Gebed mag nooit het luisteren in de weg staan. Het begint met luisteren en met je hart, dat je hart op orde is en zuiver. Zo kan het gebed vanuit het hart, vanuit het luisteren, opborrelen, maar het mag niet in de weg staan van het luisteren en het hart. Kapers staan op de kust. Hier gaat het vaak fout. Mensen bidden vaak vanuit hun vlees, terwijl het erom gaat geleid te worden, en er is een tijd voor alle dingen. Er is een tijd om te bidden en een tijd om stil te zijn. Er is een tijd om te vluchten en een tijd om aan te vallen en te strijden. Er is een tijd om atheistisch te zijn (naar de goden van het vlees) en een tijd om religieus te zijn (als metafoor), maar geleide geestelijkheid moet altijd het fundament zijn.

Als je wordt aangevallen dan is het ook belangrijk om niet door het vlees te reageren, maar om je te laten leiden. Je mag contact maken met de oerbron, met God, en bidden : ‘Heer, leid mij.’ Wacht dus op die leiding, en ga niet vanuit je vlees aan de gang. Je mag ook bidden voor een schuilplaats : ‘Heer, geef mij een schuilplaats.’ Door te bidden mag je jezelf opbouwen, maar dat moet dus een geleid gebed zijn, en mag het luisteren nooit in de weg staan, maar moet voortborrelen vanuit het luisteren, vanuit het hart, opdat je niet vanuit je vlees bidt. Ook stilte mag niet van het vlees zijn, en ook het luisteren niet. Laat het luisteren opborrelen vanuit je hart. Dat is een belangrijke eerste stap. Daarvoor moet je leeg worden, en zorgen dat je niet in vleselijke leegtes komt. Daarom is de geleide leegte en het geleide luisteren, het geleide hart zo belangrijk. Bid erom dat je geleid mag worden door de hemel.

Als het gebed te vleselijk is dan is het belangrijk juist niet te bidden voor een seizoen, als de mens moet leren luisteren. Dat kan een heel lang seizoen zijn. Het vleselijke gebed moet afsterven, alles wat het luisteren in de weg staat, en wat de leiding in de weg staat, moet sterven. Onderzoek je hart,

zuiver je hart, dat je niet vanuit een onrein hart zal bidden, niet vanuit een vleselijk hart met allerlei reserves en menselijke eigenaardigheden.

‘Heer, geef mij een schuilplaats tegen de duivelen en geesten die mij aanvallen. U overziet alles. Leidt mij. Leer mij de juiste wapens te gebruiken, de juiste muren te bouwen.’ Uiteindelijk is de kennis het ware gevecht. De mens wordt alleen bevrijd door de waarheid, door te groeien in kennis. Dat geeft hemelse banden. Dat geeft hemelse restricties en daarvoor een kruis, een doorn in het vlees. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Dan is er iets mis. Als we het goede doen, dan worden we vervolgd. Laat het woord diep in u zinken. Diep in uw hart. Er is een weg hier doorheen, een exodus, een nomadisch leven. Soms keer je er naar terug om een les te leren. Het kan heel moeilijk zijn, maar de mens moet leren luisteren en niet in het vlees eindigen. Het is een gevecht tegen het vlees. Het gaat niet zonder slag of stoot. We komen er niet al fluitend. Het bloed moet stromen van het kwaad en van de leugen. De speer moet diep gaan. Het is een varkensjacht, en een vistocht, om af te rekenen met hebzucht en eenzijdigheid. Het is een strijd tegen trotse gehoornde beesten, en zij komen ook als onschuldige lammetjes. Wees dus op uw hoede. De duivel is een meestervermommer.

Blijf waken en doe uw werk goed. Laat het u niet bevreemden als u aangevallen wordt. Dat hoort bij het werk. Dat hoort bij de tocht. Denk niet dat het iets vreemds is, zo van : ‘Waarom moet mij dat nu overkomen ?’ Het kan maar zo gebeuren dat je je zo voelt, en dat kan ook bij de aanval horen, het zelfbeklag en zelfmedelijden. ‘Waarom ik, waarom ik ?’ Maar wij zeggen altijd : Hoe groter de aanval, des te groter het plan wat de Heer met u heeft. De duivelen zien het als de Heer aan iemand werkt, en dan worden de ergsten van de ergsten op zoiemand afgestuurd, soms zelfs de hoge pieten in het koninkrijk van de duisternis, en dan ga je een territoriale oorlog binnen. Dat zijn vaak de koppigste geesten, zeer chronisch, die niet zomaar loslaten, en die sluw zijn in het misleiden. En wij mogen dan roepen tot de hemel, om versterking, want dit betekent dat we tot de ware leiders dienen te gaan om hier doorheen te komen, de hemelse geestelijke leiders, de oerbronnen die boven de gebieden zijn aangesteld. Het gaat dan niet om licht, maar om leiding.

hoofdstuk 18 persoonlijkheid als beeld van de verfijning

Waarom bespreken we deze dingen ?
Stel vragen aan de kennis. Iemand zei eens : ‘Ask questions and question answers.’
Stel vragen aan het Wezen van de kennis. Het principe wordt ook tot persoon. Alles moet verfijnd worden, en persoonlijkheid is een beeld van die verfijning, anders zou het te klinisch en steriel worden. Kan de geestelijke wereld betreden worden ? Is er een weg tot de geestelijke wereld ? Ja, dat is de soberheid. Zo kan de geestelijkheid iets heel practisch en bereikbaars worden. In de Israelitische talen is het geestelijke gewoon het sobere en het primitieve. Daarom is er vandaag zoveel vleselijke geestelijkheid, zoveel valse geestelijkheid, omdat die soberheid er niet is. Het is niet natuurlijk. Daarom zeiden we altijd al : We zijn er niet als we tot het heilige geestelijke gaan. We moeten tot Moeder Armoe gaan, het Wezen van het Sobere. Dat is een hele franciscaanse, maar ook Hussische gedachte, en dus een gereformeerde gedachte.

Ken uw geestelijke leiders. Ken het hemelse mechanisme. Wees niet te anarchistisch, want dat leidt uiteindelijk tot het vlees. Wees dus ook niet te atheistisch, want dan ben je losgeslagen. Overal waar ‘te’ voor staat is niet goed. Als je alle territoriale demonen kent, maar je kent niet de territoriale hemelse oerbronnen, dan heb je er niets tegenover staan, en wordt je alsnog ingenomen. Dat zijn basisprincipes en velen hebben het overboord gegooid. Je moet dus ook de territoriale engelen kennen, de territoriale amazones en natuurmoeders. Allereerst zijn dat principes. Die principes zijn we aan het bespreken.

We moeten psalm 3 zien in de context van de exodus. Het heeft veel diepere wortels. Mozes ging de berg op om leiding te zoeken, en die vond hij, want alleen in hemelse leiding is de ware exodus, anders zou het slechts de vleselijke exodus zijn. Het op de berg gaan betekent ook het naderen tot de geestelijke leiders, de hemelse leiders, door promotie. Als we niet zelf groeien in de hemelse leiders, dan wordt de leiding tot luiheid, en eindigt het in vleselijke, gemakszuchtige leiding.

hoofdstuk 19 het paleo-calvinisme

Als we het in Nederland over ‘Heere’ hebben, dan is dat geen typisch Nederlandse eigenzinnigheid. In Duitsland gebruiken ze ‘Herr’, maar het komt uit het stoicijnse gedachtengoed. Here was Ionisch en Homerisch Grieks voor de godin van de moeders en de vrouwen, godin van de kinderen, van vruchtbaarheid, relaties en familie. Het ligt ten grondslag aan het Nieuwe Testament, want ook de discipelen en apostelen brachten het stoicijnse gedachtengoed, evenals Jezus. Zij waren volgelingen van Arete, of Areta, de deugd, de geoefendheid. Ook de oude profeten waren in de Septuagint, de Griekse vertaling van het Oude Testament, volgelingen van Areta, van dit principe. Het stoicijnse gedachtengoed stond voor soberheid en ascese. Het hield de mens verbonden aan de minderende oerbronnen van de primitieve natuur. Wie denkt dat dit iets Grieks is heeft het mis. Het Griekse wereldrijk plunderde het, bracht het naar boven en vergriekste het. In Israel was Areta, in het Aramees, een woord voor omhulling, als een voorhangsel van raffia, een woord voor het zware leven van angst, woede en depressie, als het kruis wat de mens oefent. Het kruis is ook niet zomaar iets van het Nieuwe Testament. Het kwam al voor in de stoicijnse mythologie, en in het Oude Testament. De psalmist was de gekruisigde in Psalm 22. Het woord Areta (yareta) kwam al voor in het boek Exodus als de voorhangsels van de hemelse tent. Ook het woord Heer is Israelitisch. In het Aramees heeft dit ook de betekenis van een hard leven, als van het kruis, en het is een woord voor berg en promotie. Hr, Heer, is in principe gewoon een afkorting van Yareta van Hereta.

De Halal schrijft hierover :

‘Hooglied 1 : 5, Aramees : Ik ben UKKAM, donker, zoals de nomadische tenten van Kedar, zoals de wildernissen van Kedar, zoals de YARETA, ARETA, voorhangsels, van Salomo.

Kedar betekent donker, en vuil in de wortels, en is een stam, nakomeling, van Ismael. Kedar betekent ook zwaar. Dit zijn allemaal eigenschappen van Areta. Dit betekent in de wortels van het Hebreeuws het beven van uithongering. Alleen de uitgehongerden, de verzwakten, kunnen tot haar komen, zij die geen tekenen van mannelijke suprematie meer vertonen. In trillen en beven van de honger komen zij tot haar, door haar tenten en voorhangsels.

Yareta, areta, wat in het Syrisch-Aramees zowel de tenten als de voorhangsels betekenen, zijn in de wortel tekst niet alleen honger, maar ook woede, jaloersheid en verdriet. De tenten en voorhangsels van de moeder zijn de opwekkers hiervan. Zij die tot Areta kunnen komen trillen en beven van gebrokenheid. Zij is de Grote Breker.'

We zien hier een bespreking van het Oude Testamentische kruis, wat gefundeerd is op de hemelse vreze, de hemelse woede, en de hemelse depressie. Het is de betekenis van het sobere leven. De oude profeten waren stoicijnen, volgelingen van het kruis, van de ascese, van Areta. Later ging dat zich steeds meer vergrieksen, en uiteindelijk kwam het grote Rome van de vraatzucht. Alles heeft zich lopen romaniseren en moderniseren, waar Kuyper ook over sprak. Kuyper stelde in zijn boek 'Het calvinisme' uit 1899 dat eerst het paganisme kwam, toen het islamisme, toen het romanisme, toen het calvinisme, en toen het modernisme. Hij stelde dat het modernisme voortkwam vanuit de Franse revolutie, dat dit leidde tot extreem liberalisme. Het calvinisme, stelde hij, bestond al bij Augustinus, en loopt van Paulus en de oude profeten terug tot de tenten van de exodus, dus het bestond al in Israel. Hij noemt het romanisme een vermenging tussen Israelitisch priesterschap, het kruis van Golgotha en de wereldorganisatie van het Roomse keizerrijk, dus we moeten oppassen. Daarom gaan we diep terug, en daarom was Kuyper een neo-calvinist. (p. 26)

De fundamenten van het kruis, daar gaat het om, de Aretaitische fundamenten, want anders kom je bij een heidens, romaans of modernistisch kruis terecht.

De drie-deling van het kruis van Areta komen we ook tegen in psalm 4 :

Wees toornig en zondig niet (vgl. Lutherse vert.)
Wees bang en zondig niet (vgl. Leidse vert.)
Wees depressief en zondig niet (vgl. Statenvert.)

Dat zijn de drie woordbetekenissen in het hebreeuws van ragaz.

Spreekt met uw hart op uw legerstede staat er dan, en wacht, wees stil, luister.

hoofdstuk 20 hekkenwerk

Ik was op weg naar het centrum om naar de supermarkt te gaan. Het was al avond, wat schemerig. Ik liep langs de huizen en de tuinen, langs de straten, en toen ik de bocht omging kwam ik een jongen tegen die ik kende maar al een tijd niet gezien had. Ik vroeg : ‘Ben jij dat ?’ en toen noemde ik zijn naam. ‘Ja,’ zei hij. Ik vroeg hoe het met hem ging, want hij wilde alweer verder lopen na het groeten. Hij draaide zich toen weer terug naar mij, en zei : ‘Niet zo goed.’ Hij kon geen werk vinden en hij moest en zou werken, maar hij werd maar niet aangenomen, en hij werd zelfs gewaarschuwd, en toen volgde er een of ander wild verhaal. Hij vroeg toen aan mij of het goed ging met zijn hart. Ik zei toen : ‘Nee.’ Ik vroeg ook waarom hij dat vroeg, en toen kwam er weer een wild verhaal wat ik niet kon volgen. Een paar dagen ervoor was ik nog aangesproken door iemand van de hartstichting of ik hen wilde steunen, en of ik een formulier met hen wilde invullen met een presentje erbij, maar ik vroeg toen om hun website. Toen ik de winkel uitkwam vroeg diezelfde persoon of ik er al over nagedacht had, en ik zei toen dat ik hun website zou opzoeken. Maar in ieder geval had nu deze jongen het weer over dat hij geen werk kon vinden. Hij wilde misschien ook schrijver worden, of bij hekkenwerk werken. Hij was er zwaar over gefrustreerd dat hij geen werk kon krijgen. Hij zei ook dat hij alleen was, dat hij een goede vriendenkring had opgebouwd, dacht hij, maar dat niemand hem bezocht. Ik zei : Misschien vinden mensen dat lastig, dat ze dan denken dat ze storend zijn. Toen zei hij : ‘Ja, dat zou kunnen.’ Hij had het ook telkens over dat hij het van boven moest verwachten. Ik zei dat ik dat met hem eens was, en dat ik hem helemaal begreep, dat hij graag wilde werken, maar dat hij gewoon niet aan de bak kwam, telkens werd afgewezen, en dat dat dan frustrerend kan zijn, dat dat dan tegen valt. Maar hij zei toen : ‘Niemand begrijpt mij. Ik wil ook niet begrepen worden.’ Toen volgde er weer een wild verhaal wat ik niet kon volgen. Ik vroeg of hij zijn e-mail adres nog had, maar hij zei dat alles van hem was afgenomen, ook post. Telkens zei hij dat hij verder wilde lopen om een rondje te maken, maar hij bleef maar doorpraten, en ik hield hem ook aan de praat, en toen uiteindelijk is hij met me meegelopen naar het centrum. En daar ging hij verder met zijn rondje, terwijl ik de supermarkt in ging. Ik dacht : ‘Wat een wervelstorm.’ Ik had het gevoel alsof ik had gesproken met de brandende braamstruik.

Hij was in vuur en vlam op een vreemde manier. Ik herkende hem bijna niet meer terug. Hij zei ook telkens dat omdat hij geen werk kon vinden hij telkens weer in de spiegel moest kijken. Hij wilde

ook verhuizen. Hij woonde ergens boven de winkels in het centrum. Er was gewoon geen speld tussen te krijgen in zijn verhaal. Hij draafde maar door, alsof hij bang was om te luisteren, alsof hij ergens voor op de vlucht was. Hij wilde maar weg, maar telkens bleef hij staan. Hij zei ook als het van boven niet gegeven wordt dan zij het zo. Boven beslist alles. Boven bepaalde of hij er doorheen zou komen, en hij was verbaasd dat hij nog leefde.

hoofdstuk 21 vijanden van het kruis

De psychiatrie is nr. 2 op het lijstje geestelijke hoofdvijanden, tandartserij op nr. 1.
Het is allemaal al uitgestippeld in de 25 boeken van het nieuwe onderwijs, hoe dat werkt en wat voor geesten dat zijn.
Die systemen zijn de dementors, want ze zijn een bedreiging voor kinderen met gaven, en ja ook door psychotrope drugs. Ze noemen zichzelf geestelijk, maar dat zijn ze niet, dat is een truukje, want het is een markt, en het zijn brein-kolonisten, die geld verdienen aan het leed van anderen, en het is zware mindcontrol, want zij bepalen alles, de denk en droom politie. Er zijn vele vormen van bestaan, maar ze willen alles in de fles drukken. Het gaat alleen om hun realiteit, dus als je er van afwijkt, dan komen ze met de etiketten. Zij zijn dus niet geestelijk. Het is psychiatrie versus pastoraat. Zijzelf hebben psychoses omdat ze alles door tunnelvisie bekijken, in de letterlijkheids-tiranie, terwijl er ook sprake kan zijn van kunst, dichterlijkheid, symboliek.

Om maar een voorbeeldje te noemen : je moet in de psychiatrie dus ook oppassen met symbolen te gebruiken, want zelfs dat bestempelen ze dan al heel snel als psychisch ziek, terwijl ze zelf wel symbolen gebruiken. Ze luisteren niet naar de andere kant van het verhaal, dus als kind wordt je helemaal vastgeluld, en bij volwassenen doen ze dit ook. Ze willen ook niet dat kinderen in contact komen met buitenaardsen.

Ze werken voor de markt en moeten hun medicijnen kwijt, dus ze 'pushen' de hele tijd. Die kinderen moeten snel ziek bestempeld worden, anders verliezen ze marktterrein. Het is heel duister. en ze geven zelf toe dat het niet wetenschappelijk is onderbouwd maar allemaal natte vinger werk. We leven in de geestelijke wereld, dus het is goed om dingen te zien, en als we dingen zien en ervaren die niet goed zijn, dan is dat een stukje geestelijke strijd. Die gasten gaan totaal maar dan ook totaal voorbij aan demonologie, geestelijke strijd, territoriale oorlogsvoering, het profetische en shamanisme. Contact met overledenen mag ook niet. Gedachten zijn al stemmen, geestelijke stemmen. Dat gaat ook met beelden. Iedereen heeft die input. Zij horen ook stemmen, en een psychose wil zeggen als je de leugens van het vlees volgt, en alles gaat lopen verstarren en daar ook nog eens een markt van gaat maken om jouw wil aan anderen op te leggen, jouw zienswijze. Het is dus een zware secte. Ze verwoesten ook familie na familie, die zetten ze allemaal tegen elkaar op.

Dus iemand heeft drugs gebruikt, en beleeft nu alles door een lens, heeft dat wat ze realiteit noemen afgezworen en leeft in de andere, hogere realiteit, cryptisch. Natuurlijk zijn die dingen waar, en het is de geestelijke realiteit. Dat is hun keuze. Er is niet maar één waarheid of één zienswijze. Het profetische is ook niet lineair, en een kind moet zich ook kunnen verdedigen tegen mindcontrol. Als mensen eenmaal in dat circuit terecht zijn gekomen worden ze voortdurend in de gaten gehouden, voortdurend met een scheef oog aangekeken, alles wordt op een gouden weegschaaltje gewogen, terwijl het juist die behandelaars zijn die dan paranoide en achterdochtig worden. en trouwens : wie is er niet paranoide vandaag de dag met alles wat de wereld bedreigt, en de wereld is al diep gezonken. Het gaat nu puur om overleven. Iedereen spreekt al in code. En ja, dan is het het vleselijke tegen het geestelijke, en het geestelijke zal niet door het vleselijke begrepen worden, en ze maken er dan wat anders van. Het geestelijke moet rare sprongen maken vandaag de dag, het profetische, en dat zijn ook de wetten van de demonologie, dus een 'dwaas zijn voor de heer' om het zomaar eens te zeggen, of voor de hemel. De profeten zijn de jokers die het vlees om de tuin dienen te leiden, maar de jokers worden opgepakt en in de gevangenissen geworpen en gaan aan de galg, omdat ze het volk waarschuwen en het volk wakker willen maken met hun opvoeringen. Dus laat iedereen maar eens naar zichzelf kijken. Die psychiatrische systemen is dus allemaal projectie. De mankementen die ze zelf hebben willen ze niet overwinnen maar die projecteren ze lekker op iemand anders. Dat is pas dement, en dat zijn die dementoren. Sta er ook bij stil hoeveel kinderen en volwassenen al om zeep zijn geholpen door die zware gevaarlijke chemische 'medicijnen' (voor door de psychiatrie ingebeelde ziekten, schijnziektes etc.), of die hierdoor zelfmoord hebben gepleegd. Dus die lui van de psychiatrie, die behandelaren, die wanen zelf, en ze wanen met die 'medicijnen' (gevaarlijke drugs dus) die ze zelf niet slikken, maar de ander moet eraan geloven, ethisch gezien onverantwoord, op dieren getest, en ze hebben geen idee wat het allemaal voor

uitwerking kan hebben op iemand. Ook zijn ze er goed in om van 'moment-opnames' ongenezelijke ziektes te maken, dus dat is 'hup, kassa'. Juist hierdoor plegen mensen zelfmoord, omdat ze denken dat ze hun brein niet meer kunnen vertrouwen, en nooit meer kunnen vertrouwen, want ze zijn immers 'ongenezelijk ziek'. Zo worden ze dus niet geholpen, en de daders noemen zichzelf dokter.

Dus ja, de nazi's zijn er nog steeds, maar ze zijn ondergronds gegaan, hebben zich vermomd als dokters, en het is nu nog wel erger. Mensen worden gemarteld hun hele leven lang in zulke concentratie kampen. In het pastoraat leer je mensen van de geestelijke realiteit, van de kunst, contacten met andere levensvormen, hoe dat werkt, en leer je de geestelijke strijd, dus dan praat je al helemaal niet zoals die psychiaters, want die willen alleen maar drama maken en mensen afhankelijk maken. Het is te ziek voor woorden, dus : 'the lunatics have taken over the asylum', waar medi wars ook over gaat, over het knor gesticht, dat er ook allerlei tuig in was gekomen, en die zich omhoog hadden gewerkt tot hoge functies. Alles is al in handen van de psychiatrie, en veelal is 'het gesticht' dus wat ze zelf zijn, wat allemaal vrij buiten loopt.

hoofdstuk 22 literaire waarden

Het literaire Wezen achter het bestaan is niet makkelijk, niet simpel. Mensen zijn literaire personages. Mensen zijn lenzen, gezichtspunten, geen engelen, ‘angels’, maar ‘angles’, gezichtshoeken. God is dus het hoe en waarom van literatuur, alles wat erbij komt kijken. Ieder mens heeft dus een literaire waarde, een literaire kwaliteit, ook al is er ‘goed en kwaad’. Alles heeft zijn eigen verhaal. De literaire mens duikt hierin, en gaat niet zomaar vanaf de veilige kade alles bevooroordelen. Maar de beste stuurlui die aan wal staan zijn ook weer literaire karakters en personages, hoe eigenaardig ze ook zijn. Ze horen erbij. Dat wil niet zeggen dat we dan de geestelijke strijd kunnen wegschuiven. De literaire mens werkt aan zijn verhalen, verfijnt zijn verhalen, en waar het obscuur moet zijn is het obscuur. Dat hoort er allemaal bij. Ook de geestelijke strijd is een literaire eigenaardigheid, factor en kwaliteit, en heeft waarde. Het is allemaal zwaar dialectisch, anders zou er ook geen literatuur zijn, en ook geen leven. Zonder literatuur is het bestaan onmogelijk.

Je wil je leven toch niet behouden ? Je wil toch deelhebben aan de hogere realiteit ? Daarom gaat de mens soms door dingen heen.

hoofdstuk 23 het ontvangen van ragnarok

Psalm 5 is een morgengebed. De psalmist buigt weer voor de hemelse leer, zoals in psalm 1, als beeld van de verlustiging in de beproeving, in zijn zwakheden en smarten, want zo komt hij dichter bij het hemels geheim. Hij heeft gezaaid in luisteren, en zal zo ook een luisterende hemel treffen, wat niets anders is dan de oogst van zijn eigen luisteren. Oor zoekt oor, en oor opent oor.

13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen, o Here,

Gij omgeeft hem met goede wil als met een schild, doornenkroon.

Schild, sinna, kan ook doornen betekenen, en omgeven is nauwverbonden aan het omgeven van het hoofd en het kronen, als een doornenkroon, wat een beeld is van de besnijdenis van het verstand. Serket, suri-k't, de egyptische schorpioenen moeder van de schepping omgeeft het kind dus. Het is een beeld van tucht en zorg. Het is ook een beeld van leiding. De mens wordt dus doorboort, opdat het vlees geen ingang heeft, de mens wordt verstandelijk besneden, gescalpeerd, opdat er geen vleselijke inmeng is. Psalm 22 is de psalm over de kruisiging, en psalm 5 is de psalm over de doornenkroon, van de doorn of pin in het vlees. In het aramees wordt de sinna doornenkroon de skr genoemd, wat ook een egyptische godheid is in de re-seth woestijn (restau), in een grot die tot het levenswater leidt.

De sinna, de doornenheg of doornenkroon, is ook verbonden aan de seneh, de doornenstruik waartoe Mozes kwam. De doornenstruik zou de weg leiden tot het beloofde land in de exodus. het is een beeld van het zoonschap, van de wedergeboorte en de wederopvoeding. Dat is wat psalm 5 in de grondtekst is.

In de naam van de honger, in de naam van de exodus :

We moeten steen worden tot de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons.
Door de geheimenissen van de psalmen komen wij tot de hemelse verstening, worden wij de bouwstenen van de hemel en het paradijs.
Wij moeten geboren worden uit hemels steen, uit een rots. Versteend tegen de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons. Alles werkt dubbel, van twee kanten, in de theologische dialectiek.

psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,
altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,
en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).
13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,
Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon.

De doornenkroon is het beeld van de besnijdenis, en van de besnijdenis van het verstand, om zo hemels vrucht te dragen. Zo zullen zij hemelse stenen voortbrengen, rollende stenen. Wie zaait met stenen zal stenen oogsten. Psalm 5 is een psalm over de doornenkroon, over de besnijdenis. De psalmen hadden al hun eigen evangelie, en het had een hele andere betekenis dan wat ze er in het christendom van hebben gemaakt. In het aramees is de omgeving ook de terugkeer, de kanttekeningen, de exegese. Dat is wat de besnijdenis in het verstand doet. De doornenkroon in het hebreeuws is de sinna, en in het aramees, de moedertaal en brontaal van het hebreeuws, is het de skr, wat komt van het egyptisch, de moedertaal en brontaal van het aramees. Skr, sokar, seker, is de godheid van wedergeboorte en verjonging in de woestijn, van het werkverbond. Het was het levenswater in de woestijn, de vrucht van de woestijn, waaraan de boom geplant aan waterstromen kon groeien. Dit is het scheppende mysterie van de honger. Het was een grottenstelsel in de diepte van de woestijn, een moeizame woestijn, waar ra uiteindelijk aankwam op zijn tocht door de onderwereld. De wegen zijn zigzaggend met deuren van messen om de wegen af te kappen, als de

besnijdenis van het pad. In het nieuwe koninkrijk werd seker, skr gelijkgesteld aan osiris, oftewel suri, de vrouwelijke voortijdse vorm. Suri-k't is de scheppende macht en vruchtbaarheid van osiris, van suri, ook wel genaamd serket, de stekende schorpioenengodin van de schepping. Skr staat dus gelijk aan srk-t, wat dus ook de egyptische achtergrond is van de hebreeuws-aramese doornenkroon, de skr.

Ra komt bij het graf van osiris aan in de woestijngrotten van skr, waar zowel hij en osiris, suri, worden wedergeboren en verjongd, opkomen als de kever, wat een beeld is van recycling door natuurprocessen. Ze moeten dan door een hele smalle gang, een beeld van het smalle pad, hun boot voortgetrokken door een touw, als beeld van de hemelse leiding door hun lasten. Dan wordt de boot voortgetrokken door zeven godinnen. Hierin komt ra tot rust, want in deze nauwe gangen wordt het vleselijke afgedaan en vernietigd. Re komt hier dus tot de sabbatsrust, en wordt opgenomen tot de hemel.

Psalm 5 staat voor het verhardings-toetsen van Ragnarok, het verharden tegen het verharden tegen het verharden tegen het verharden, etc. als het overlappend verharden, zodat je alles toetst en niet zomaar meewaait met allerlei vreemde winden. Je moet een bepaalde security hebben. Eerst moet je je hemels verharden, overlappend verharden, dus ook tegen de verharding zelf, want anders heeft het vlees inmeng. Ook het verharden moet getest worden. De mens is voor zijn redding dus afhankelijk van de steenreuzen in het ragnarok, die staan voor het overlappende verhardings-toetsen. Zo kan de mens ragnarok ontvangen. Boven alles dient de mens het ragnarok te ontvangen.

Mozes sloeg tweemaal op de rots in de woestijn van Sin bij Kadesh, en het water van Meriba stroomde. Meriba komt van het egyptische meri-b, de lieflijke voeten van hen die de goede boodschap brengen. Meri is de beminde, de lieflijke, wat ook een bijnaam was van Isis. En het water van Meriba wat uit de rots stroomde is mayim in het Hebreeuws, wat ook het water van de voeten van de hemel is, van zowel de schepping als de zondvloed, oftewel water uit de natuurbron, het water van het paradijs. Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten die het goede nieuws brengen, zegt Jesaja 52, en hoe lieflijk zijn de voeten geschoeid met het evangelie des vredes in Efeze 6. Als de charis wederkomt, oftewel als wij wederkeren tot de charis, tot het werkverbond, wat in het egyptisch ook een toerusting was, dan zullen de voeten van de charis staan op de olijfberg, en die zal splitsen, en stromende levenswateren zullen uit Jeruzalem stromen, en deze wateren zullen eerlijk verdeeld worden (Zacharia 14).

Melk zal stromen uit de borsten van de natuurvrouw, water des levens uit haar voeten, op de paradijs aarde. De bergen zullen splitsen en in de dalen zullen de rechtvaardigen een schuilplaats hebben die zal reiken tot Asel, wat gereserveerdheid betekent (Zach. 14:5).

De Sin woestijn betekent in het hebreeuws het steken. Hier moesten de Israelieten in de exodus doorheen, en ze kwamen daar aan bij Kadesh waar de rots van het meriba was, van het water des levens. Psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,

altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,

en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).

13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,

Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon, de sinna (sin, sen, steken, als wortelwoord)

Psalm 5 gaat over de sin woestijn, en over de strijd omtrend deze woestijntocht. Ook gaat Psalm 5 over de schuilplaats besproken in Zacharia 14. Hier ontvangt de rechtvaardige de doornenkroon, de besnijdenis van het verstand, wat in het egyptisch ook duidt op de besnijdenis van het pad, de besnijdenis van de voet, opdat de mens tot het levenswater komt in de grotten van seker.

De doornenkroon in het hebreeuws is de sinna, en in het aramees, de moedertaal en brontaal van het hebreeuws, is het de skr, wat komt van het egyptisch, de moedertaal en brontaal van het aramees. Skr, sokar, seker, is de godheid van wedergeboorte en verjonging in de woestijn, van het werkverbond. Het was het levenswater in de woestijn, de vrucht van de woestijn, waaraan de boom geplant aan waterstromen kon groeien. Dit is het scheppende mysterie van de honger. Het was een grottenstelsel in de diepte van de woestijn, een moeizame woestijn, waar ra uiteindelijk aankwam op zijn tocht door de onderwereld. De wegen zijn zigzaggend met deuren van messen om de wegen

af te kappen, als de besnijdenis van het pad. In het nieuwe koninkrijk werd seker, skr gelijkgesteld aan osiris, oftewel suri, de vrouwelijke voortijdse vorm. Suri-k't is de scheppende macht en vruchtbaarheid van osiris, van suri, ook wel genaamd serket, de stekende schorpioenengodin van de schepping. Skr staat dus gelijk aan srk-t, wat dus ook de egyptische achtergrond is van de hebreeuws-aramese doornenkroon, de skr.

Seker is sukki-oru in de voortijden, wat betekent : de volharding (sukki) aan het kruis (oru). Van die volharding is de steen een metafoor, een beeld.

Mozes was opgevoed en geschoold in de egyptologie, dus de pentateuch, de boeken van mozes, kan alleen begrepen worden in de egyptologische context. Er was al een exodus in de egyptologie, want er was zowel een lager egypte als een hoger egypte, zowel een goed egypte als een slecht egypte, net zoals in Israel, en het lagere egypte zou ook een beeld kunnen zijn van de omliggende volkeren. Ra en zijn volk hadden een strijd te voeren tegen de slang ap'p, of p'peh, peh. Ap'p betekent de aarde, de afgrond, zoals ook peh in het hebreeuws. Ra kon er nooit geheel aan ontsnappen, want hij moest er elke nacht weer doorheen, maar hij kon er wel een ander zicht opkrijgen. De enige tijdelijke weg eruit was de wedergeboorte. Ook ra moest door de woestijn, de re-seth woestijn, om zo tot serket te gaan, de schorpioenen vrouw, als beeld van de doornenkroon, voor de besnijdenis van het pad, van de voet, en voor wedergeboorte, net zoals de israelieten tot de woestijn sin moesten gaan, de steker, verbonden aan sinna, de doornenkroon, in psalm 5, wat in het aramees de skr is, een beeld van wedergeboorte en het levenswater, als vijfkoppige slang een beeld van de voet.

De mens moet hemels verstenen, tot een steen aan waterstromen. Psalm 5 gaat over de hemelse verstening.

psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,

altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,

en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).

13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,

Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon.

De hemelse steen draagt het levenswater van binnen. Het is een beeld van de hemelse volharding. In zijn boek 'honig uit den rotssteen' uit 1880 noemt Kuyper een ander vers uit psalm 41 :

De Heere zal hem ondersteunen op het ziekbed : in zijne krankheid verandert Gij zijn gansehe leger, psalm 41 : 4

Hij zegt hierover : 'Pijn is zoo diep smartelijk. En dan die lange pijnen. Dat er geen eind aan komt. En dat het zoo diep invlijmt en als knaagt aan ons gebeente. o, Er hangt een sluier over.'

Het stopt hier namelijk niet. Het is bedoeld om het aardse bedriegelijke laagje weg te kauwen opdat wij de hemel geopenbaard zien. Dat is wat ik zag in mijn droom. We moeten dus door de sluier van alle pijn en drama in Nederland wat door verraad is gekomen heenprikken. Het mag hier niet eindigen. Pijn, drama en verraad heeft nooit het laatste woord. De verraders hebben het land in totale wanhoop gebracht. Maar hier mag het niet ophouden. Hier mag het niet stoppen. Kuyper spreekt nog steeds. Hij is nu in de wolk van getuigen, en strijdt voor het land. De derde laag kwam er om de tweede laag te zuivere, en de tweede laag kan zo ook de derde laag zuiveren. Dat is de opdracht van de wilde jongens.

Dan bespreekt hij een ander vers in dat verband, een vers van wederkeer, van de regressie :

Vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin, zoo zult gij rust vinden voor uwe ziele, Jer. 6 : 16.

De exodus gaat dus niet alleen vooruit, maar ook terug, de cyclische exodus dus, de dialectische exodus, die biofeedback geeft aan het geheel. Het is dus geen steriele exodus. We moeten terug,

terug ! roept Abraham Kuyper. Dieper, dieper !

hoofdstuk 24 het worden van ragnarok en het probleem van de anti-ragnarok

Het probleem : de anti-ragnarok. In principe is dat gewoon een valse ragnarok. Het heeft zijn eigen ragnarok. Het is het aangekoekte, vastgeplakte vlees. En het ijlt en raaskalt. Je ziet het om je heen, in de muziek, in de reclame, in de bladen. Meisjes die snel praten, over oppervlakkige dingen, dingen die er niet toe doen. Het wordt hevig en koortsachtig verkocht. Overal wordt er reclame voor gemaakt. Zo wordt het bekend en beroemd, maar het is niks. Het is een afleider. En mensen hebben excuses : ‘Ja, het gaat ook over goede dingen. Ja, het gaat ook diep, het gaat ook over verzet.’ Natuurlijk, sneeuw je geweten maar onder, koop het maar af. Maskers op. Er zullen altijd weer mensen intrappen. Het wordt verkocht als frituurvet. Wees maar blij als je een doorn in het vlees hebt, want het wordt niet slechts verkocht, maar ingespoten als botox. Plastische chirurgie. Opgedrongen. ‘Wij kiezen wel voor u. Wij beslissen uw leven. Trust us. We know how to do it.’

De mens is bezig met symptoom-bestrijding. Ze hebben allemaal hun verzetsgroepjes als ratten bij elkaar, arm in arm. Ze vechten tegen de Russen en de regering, denkende dat dit de hoofdoorzaak is. Jeremia riep : ‘Gaat uit de stad, aanvaard het juk van Babylon.’ Ga niet zomaar met de botte bijl strijden, als een blinde vuistvechter, want dan spring je zo goed als in een wespennest. Zo vergeten ze de territoriale oorlogsvoering, de machten achter de machten, en zo dweilen ze met de kraan open. Natuurlijk mag je je verzetten, natuurlijk, maar onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen de machten achter de machten, anders dweil je met de kraan open. Wij hebben al lang geleden aangetoond wat de hoofdmachten zijn achter de schermen : nr. 2 de psychiatrie. nr. 1 de tandartserij. Dat zijn de hoofdmachten, die systemen. Daar zitten we allemaal onder. Zij blijven spuiten. Zij verdraaien het wereldbeeld. Zij zitten al diep in de botten. En dit loopt allemaal door de kerkgeschiedenis heen, dus dat is prioriteit.

En mensen : Dit kunnen we niet rechtstreeks doen zomaar. We moeten daar heel voorzichtig omheen werken. Vandaar : Ragnarok Ontsluierd. Daar gaan we mee verder. We moeten klaar komen met de geschiedenis. Daar ligt de strijd. Er is een oproep om te stoppen met vlees eten. Dat willen de vleselijken niet. Ze vechten voor het vlees, niet tegen het vlees, dus ze zijn ook niet geestelijk. Er

wordt opgeroepen om voorzichtig te zijn met corona. Het hele internet ligt vol met horror verhalen van mensen met langdurige klachten vanwege corona, maar hen van het valse ragnarok willen dat niet horen. Ze hebben geen empathie, alleen maar voor hun dikke zelf. Ze willen vrij zijn, blij zijn, kop in het zand, als holocaust ontkenners. De Russen en de regeringen zijn slechts uitvoerende machten. Het zijn marionetten. Zowel God als de duivel werken door regeringen, dus dan moet je bij de poppenbazen zijn. Natuurlijk mag je opstaan, natuurlijk mag je je verzetten, maar het zijn slechts kanalen. Je moet naar de bron. Niet door macht, noch door geweld, maar door het geestelijke, het sobere, door ragnarok dus. En Ragnarok is een stotteraar. Ragnarok is de gekruisigde. Ragnarok wordt niet begrepen en wil ook niet begrepen worden. Wij moeten zelf Ragnarok worden.

hoofdstuk 25 the dutch dream – you have to be asleep to believe it

De machten van psychiatrie en tandartserij hebben zich ingeknoopt door de kerkgeschiedenis heen. De mens wil dit niet zien, en is verslaafd aan de drugs van het grote ‘nu’. Ze willen zich nu goed voelen. Ze willen de kerkgeschiedenis niet kennen. Ze willen het riool niet in om de verstoppingen onder ogen te komen. Ze willen aan de drugs en in de matrix rechtstreeks strijden tegen alles wat hen in de weg staat, wat hun vleeseterij en vleselijk gedrag in de weg staat. De mens wil friet bakken, met het frituurvet van het actuele. Ze laten zich opfokken door toneelstukjes, de vingerpoppetjes van het gemaskerde bal, zodat ze het gevoel hebben dat ze iets doen, om hun geweten af te kopen, maar de poppenbazen blijven buiten spel. Ze kijken niet achter de schermen. Zo hebben ze vrij spel. Schijnvrijheid is wat ze willen, schijnzekerheden, schijnveiligheid, schijnwerk, waarachter ze zich kunnen verstoppen en waarachter ze zich vleselijk te goed kunnen doen. Maar de matrix heeft barsten. Het druipt en het lekt. Ze kunnen de poppenkast niet meer ophouden. Schijnwerkelijkheid, schijnvrede willen ze. Om zich lekker aan het vlees tegoed kunnen doen. Ze dansen een dansje. Ze lopen warm voor de dagelijkse of wekelijkse kroket. Ze willen het kruis niet, het juk niet, het sobere niet, de territoriale oorlogsvoering niet, de natuur niet, het vegetarisme niet, en doen alsof corona niet bestaat, alsof de natuur niet gesproken heeft, alsof de

natuur hen geen halt heeft toegebracht. Ze willen de wilde roep niet horen. Ze lopen met grote koptelefoons op, en maar boren naar het geluk, hup aan de mentale anabole steroiden, om maar dieper te kunnen boren. Schijngeluk, schijnvrede, het grote comfort, the Dutch Dream, een beetje zoals ‘the American Dream’, waarvoor je slapende moet zijn om het te kunnen geloven, zoals George Carlin zei. Het is drugs, mensen. Nederland Drugsland. En nee, het ligt niet voor de hand. Het zijn niet de mensen op tv die iedereen kan zien die het allemaal gedaan hebben. Dat zou te makkelijk zijn. De poppetjes die op uw beeldscherm dansen zijn de rode doek van de matador, niet de matador zelf. Wees niet dom als stieren, mensen. Ze hebben u bij de ballen met hun opvoeringen. Heel ergens anders ligt het Spaanse zwaard wat ze door u heen willen steken. Niet op de tv. Neen.

Ergens diep onder de kerken is de oorlog waarvan iedereen is weggehold. Ik zeg het nogmaals : De matador is niet op tv. Die houdt zich goed verscholen. De mens is als een domme schildpad die achter de wortel aanzwemt die ze hem voorhouden. De mens wil zijn brein niet ontwikkelen, maar wil deuren intrappen die helemaal niet openkunnen. Er zijn andere deuren waardoor de mens kan gaan. Verdoe je tijd niet.

Maar er is verandering in Nederland. Ik heb het zelf gezien. Je kunt vegetarisch eten uit de muur halen nu. Dat is een keuze. Het ligt naast het vlees. Welk vakje gaat u opentrekken ?

Een heleboel kan de mens niet op de luie slof ontmaskeren. Daar moet je voor vasten. Maar de mens wil niet vasten. De mens wil niet leven in de dertiger jaren. De mens wil niet lijden. Wat is er zo verkeerd aan lijden, aan het kruis ? Wat wil je dan ? In vals geluk leven ? Is lijden geen andere materie, geen andere wereld, die nog niet is begrepen ? Is het lijden niet het enige wat we hebben, de enige weg eruit ? Zij die al lange tijd met een doorn in het vlees leven leven al die tijd al in de dertiger jaren, en het heeft hun leven verdiept. Lijden en gebreken is van een andere materie. Soberheid is het ware leven, het eerlijke, en eeuwige leven. Daarbuiten speelt de mens spelletjes, rooft men van elkaar. Niet minderen betekent een gebrek aan empathie, een gebrek aan eerlijkheid. Je mindert opdat de ander ook iets kan hebben. Dat is allereerst een energetisch principe. Dat is niet slechts iets materieels.

hoofdstuk 26 het hongerpad tot de moederschoot

Psalm 6 is een nachtpsalm. In de nachten weent de psalmist altijd, wat een teken is van wedergeboorte. Hij is in de nachten vermoeid, afgemat door zijn zuchten, waardoor hij kan afsterven aan de lagere werelden, als in een opname. Hij moet hierin geduld en volharding leren. De tranen zijn al de waterstromen en zaadstromen waaraan de boom, het kruis, kan groeien. Hij weent 's nachts zoveel totdat hij zelf deze tranen, deze levensstromen is geworden. Zo zal het kruis ook bloeien en vruchtdragen.

Psalm 6
7 Ik ben moede van mijn zuchten; ik maak mijn bed den gansen nacht nat; ik doorweek mijn bed met mijn tranen.
3 Ik ben verzwakt; mijn beenderen zijn verschrikt.

4 Ja, mijn ziel is zeer verschrikt; hoe lang?

8 Mijn oog is doorknaagd van verdriet, verzwakt, vanwege al mijn tegenstanders.
11 Al mijn vijanden zullen zeer beschaamd en verbaasd worden; zij zullen terugkeren, zij zullen in een ogenblik beschaamd worden.

Psalm 6 is een diep duister gat van nachtmerries, waarin de psalmist neerdaalt op zijn bed. Hij is omsingeld door de werkers van de ongerechtigheid, de "wil niet" en "weet niet" generatie. Hij wordt vals berecht, maar hij weet dat de ware uitverkiezing veel dieper ligt, en dat door dit hemelse metaal de vijand toch uiteindelijk moet loslaten en beschaamd zal worden.

Psalm 6 is het gebed in doodsgevaar. Hier is de psalmist in gevangenschap van de vijand, of het andere deel van God, een andere dynamiek van de kennis. Hier moet zijn ego door afsterven en hij moet ingewijd worden in deze duistere kennis die hij nog niet kent. Het gaat heel diep, want David weent hier, en zegt dat God zijn wenen heeft gehoord, dus God is wel bij hem, maar de tegenstander is niet verwijderd. God houdt een zekere afstand. De tent van de "vijand" staat gewoon naast de tent van God. Wat doet God eraan ? Wat doet de kennis eraan ? De kennis doet niet altijd wat. De kennis wil ons onderwijzen. Wij moeten beseffen wat er gaande is. Wij moeten de diepte gaan zien.

Psalm 6

1 Voor de koorleider. Bij snarenspel. Op de wijze van: De achtste. Een psalm van David.

We gaan in deze psalm de angsten zien van de psalmist. De psychiatrie probeert munt te slaan uit de angsten en pijnen van de mens, zoals de vleesindustrie munt probeert te slaan uit dierenleed, en de gedeformeerden doen dit ook, met dodelijke, klinische, steriele pseudo-precisie. Zij weten alles het best en bedreigen en chanteren de mens, vaak kinderen, en als die kinderen daar dan bang van worden, dan krijgt het kind een merkteken en slaan ze er munt uit. Het zijn kinderjagers, kinderlokkers. De Israelitische literatuur geeft een veel grotere waarde aan angst, depressie en boosheid, en beziet ze in een veel grotere context.

2 O Here, straf mij niet in uw toorn,
en kastijd mij niet in uw grimmigheid.

De psalmist veracht zijn visioenen van toorn niet, en herkent hierin de woede tegen de zonde. De gedeformeerden en de psychiatrie rekenen niet met zulke visioenen en met de demonologie, want omdat ze zelf namelijk demonisch bezet zijn en de demonen zulke systemen als schuilplaats gebruiken willen ze niks weten van God's toorn over het vlees en verachten ze de demonologie, en ontkennen deze. Zij maken hun opleiding af en steriliseren dan alles om lekker voortijdig met pensioen te gaan en te gaan rentenieren. Zij worden dan zogeheten woekeraars die van woekerrente leven, oftewel ze vragen van de mens ziekelijk hoge rente. Dat ze zichzelf hiermee ten gronde richten mag duidelijk zijn, want het is een tikkende tijdbom. Ze maken gebruik van kunstmatige hulpmiddelen die geen eenheid vormen met de natuur, en daarom op een bepaald moment uitgeworpen worden door de natuur. De natuur pikt het niet. De woede van de natuur is al heel duidelijk voelbaar. Deze systemen moeten vallen.

3 Wees mij genadig, Here, want ik kwijn weg;
genees mij, Here, want mijn gebeente is verschrikt.

Hier zien we woede samenwerken met vrees. De woede tegen het vlees zorgt ervoor dat de mens zich afscheidt van het vlees, door verlammende vrees. Dit staat allemaal duidelijk beschreven in de bijbel, die de gedeformeerden en de psychiatrie kennelijk niet lezen. Het is een kenmerk van iedere volgeling van het kruis, wat al in het Oude Testament begon.

4 Ja, mijn ziel is ten zeerste verschrikt,

en Gij, Here, hoelang nog?

Ook Paulus had zo'n ervaring, ook wel genaamd de Damuscus ervaring wat in principe zijn roeping was. Dit mag niet stoppen voordat het fundament is gelegd.

5 Keer weder, Here, red mijn ziel,
verlos mij om uwer goedertierenheid wil.

De ziel wordt juist gered als het vlees sterft. Door het vlees te laten leven zou de ziel hopeloos verloren zijn, en dit zijn natuurwetten. Daar kan niemand wat aan doen, zelfs God niet. Dit is de gnosis.

6 Want in de dood is Uwer geen gedachtenis;
wie zou U loven in het dodenrijk?

Hij moet kiezen tussen het goede en het slechte, tussen boven of beneden, en hij zoekt de dingen van boven, zoals in Psalm 1, en zal zo zijn als een boom geplant aan waterstromen, oftewel vruchtbaar zijn. De gedeformeerden en de psychiatrie zijn zo impotent dat hun macht slechts tijdelijk is. Hun zaad zal uitsterven omdat het ten dode leidt.

7 Ik ben afgemat van mijn zuchten;
elke nacht doorweek ik mijn sponde,
doe ik mijn bed van tranen vloeien.

Wees blij dat je nog kan huilen. De psychiatrie kan het niet meer. Ze zien huilen ook als een ziekte. Ze zien alles als een ziekte. Ze zijn totaal geobsedeerd met henzelf en met geld. Het is een bolwerk van demonie, net zoals de gedeformeerden, en daarom is artikel 28 zo belangrijk van de voortdurende afscheiding van de goedelozen, zoals ook beschreven staat in psalm 1.

8 Mijn oog is dof geworden van verdriet,
verzwakt door allen die mij benauwen.

Je raakt enorm gedesorienteerd door alle zware aanvallen en vervolgingen, en raakt bij tijd en wijle geheel de grip en controle kwijt op de valse werkelijkheid, opdat je in de hogere context wordt opgezogen, los van alles. Dit is een opname, en dit is cryptisch, omdat het vleselijke valse waarden

en definities heeft, genaamd het letterlijke. De mens moet dus wel eerst zwak worden om zo onttrokken te worden aan de zonde, zoals ook Jezus dat was. Zij die sterk willen zijn vallen in een strik.

9 Wijkt van mij, al gij bedrijvers van ongerechtigheid,
want de Here heeft mijn wenen gehoord;

De psychiatrie heeft voor alles drugs. Drugsdealers zijn het. Zij zijn onder de vloek van het positieve. Ze hebben smetvrees, en dus labellen ze alles al heel snel als negatief en ziek, als een immuunziekte die tegen zichzelf gekeerd is. Ze vreten hun eigen immuunsysteem aan als de geestelijke aids.

10 de Here heeft mijn smeking gehoord,
de Here neemt mijn bede aan.

Als psalm 1 het gebed is, dan is psalm 6 het antwoord op de paasmorgen.

11 Al mijn vijanden zullen beschaamd staan,
ten zeerste verschrikt,
zij zullen in een oogwenk beschaamd afdeinzen.

Dit gaat over de opname. Ze zullen gaan zien wie ze hebben doorstoken, namelijk het zoonschap en studentenschap, en elke knie zal buigen en elke tong zal belijden. Het vlees zal achterblijven, want hun woekerrentenieren is ten einde gekomen. Het is tegen hen gaan keren, en ze hebben geen vleugels om mee te gaan met het geestelijke, omdat ze altijd de studie hebben tegengewerkt en nu geen 'know how' hebben. Zij zijn niet voorbereid op de toekomst. Zij hebben altijd roddelfabels geloofd. Nu werkt het tegen hen. Ze worden niet doorgelaten door het systeem. De natuur herkent hen niet als haar eigen. Er is iets verschrikkelijks misgegaan. Dan kun je je afvragen ? Wanneer gaat dit gebeuren, en hoe gaat dit gebeuren ? In de studie, waarin leugen van waarheid wordt gescheiden. Alles wordt verdiept en teruggedraaid. Er is een nieuwe werkelijkheid. De oude werkelijkheid is vergaan, is niet meer. De mens heeft inzicht gekregen.

Kimhi stelt dat sommigen deze psalm voor de besnijdenis gebruikten, als besnijdenis-psalm. Anderen stellen dat het een ballingsschaps-psalm was van de verbrokenheid van Israel. Kimhi stelt dat de mens hier doorheen moet, wat een zwaar werk is, om loon te verdienen voor het hiernamaals.

Er gebeurt niks zomaar. Er zijn geen slappe westers christelijke praatjes over dat Jezus alles wel doet. Yeshua was een woord wat David al gebruikte en het betekende de opname of hemelvaart door te sterven aan je vlees op het slagveld. Kristos waren de priesters, wat ook weer een beeld was van het persoonlijk sterven aan het vlees. Vandaar dat de rabbijnse commentaren belangrijk zijn, want die gebeuren vanuit de grondtekst en niet vanuit de westerse pseudo-christelijke fabeltjes. Kimhi stelt dat het zielenloon is dus geen slappe genade, gratis geloofsgoederen, en ook geen vleselijk loon. De mens moet hard werken, onderwezen worden, om zo op te kunnen stijgen tot de hogere niveau's van het leven. Uiteindelijk werd dit al door de germanen gepredikt, maar het westerse christendom heeft zowel de israelitische als de germaanse fundamenten uitgebannen. Dat allemaal door materialisme, dus daar heeft de reformatie als eerste tegen gestreden, maar toen moest de regressie nog komen om terug te gaan tot de oude natuurfundamenten van Israel en de germanen.

Een van de grootste complotten tegen de mensheid : de vleselijke muur tussen de psalmen en Exodus. De psalmen komen namelijk van veel dieper, van de exodus. Het zijn dus Exodische psalmen. Zo krijgen de psalmen weer diepte en komen ze tot leven. Psalm 6 gaat over de ballingschap, over de macht die het volk niet wil laten gaan. Mozes is wanhopig. Genesis behoorde oorspronkelijk ook tot Exodus, dus deze psalmen gaan nog wel veel dieper. Het zijn psalmen van de wildernis. De exodus is het nomadische leven, de jachtroutine.

Jezus was in Israel een werkwoord, geen afgod. Psalm 6 is een psalm van tranen, van verbrokenheid, van ballingschap. Het is een psalm van de besnijdenis van hoofd en hart. Kimhi noemt de psalm een hyperbool, oftewel door figuurlijk overdrijven ergens de nadruk op te leggen. Ook de eeuwige verdoemenis is een hyperbool.

Op het bed gemaakt van dierenhuiden, wordt de rituele oorlogs-verf, osub, aangebracht in verschillende patronen (oorlog, jacht, slacht). In het Hebreeuws is dit macah, consumeren, laten verdwijnen, intimideren, nat maken. In het Aramees gebeurt dat met damat, wat voorvocht, zaad en tranen betekent. Als er dus een zaadlozing plaatsvindt, of de uitstorting van voorvocht, dan staat dat gelijk aan wenen. Dit gebeurt aan de teswi, de natuurvoeten van de hemel, het hemelse fundament, ook als een bed. De psalmist maakt de hemelse voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt. Dit proces is msy, mosy, waar ook het woord Mosheh vandaan komt, Mozes. Mozes moest het volk uitleiden, door de wildernis, waar ze verzwakt en uitgehongerd worden, om zo in de kracht van God te komen. Psalm 6 is dus een exodische psalm.

Mosy is de Aramese diepte van het woord Mozes, en veel accurater voor de persoon van Mozes, als zijnde zwakheid, verhongering. Mosy moest het volk hier naartoe leiden, naar de honger in de wildernis om het volk zwak te maken, leeg te maken, zodat het de openbaringen van God kon ontvangen. Dit was ook om het volk te testen en te ziften. Mosy is het pad door de wildernis, ook voor de psalmist van psalm 6. In Psalm 6 wordt Mosy besproken als het proces om tot Teswi, te leiden, de hemelse voeten, het hemelse fundament, ook als een bed. De psalmist maakt de hemelse voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt.

We hebben dus te maken met Mosy, het hongerpad tot de moeder schoot, en Aaron wijst op Orion.

hoofdstuk 27 de slang in het paradijs

De darm bestaat uit vele segmenten. De mens mist verschillende darmen, waarover de tweede bijbel spreekt. Daarom zijn er nog steeds slangen. Daarom was er in het paradijs een slang, en daarom wees Mozes op de slang in de wildernis : De mens moest terug naar de verloren darm. Dat is wat sexualiteit is, en dat is het vraagstuk wat de zogeheten ‘eeuwige verdoemenis’ is. Het laat zien dat er nog wat moet gebeuren. Er moet recycling komen, wedergeboorte. Dat is waar de vagina op wijst, want zij is een beeld van die extra darm.

De segmenten van de verloren darm moeten stap voor stap komen. Het is een leerproces. Deze segmenten zijn de psalmen die bij de exodus hoorden.

Ik had vannacht een droom over een naderende slang, en ik moest naar een literair museum. Ik zag daar ook familie die ik eigenlijk niet wilde zien. Ze waren een stuk jonger. Ik stond bij een boekenstellage die aan twee kanten bekeken kon worden. Ik wilde me verstoppen, en hoopte dat ze me niet zouden zien, maar ik kon me niet bewegen. Plotseling merkte ik wel dat ik kon wegzweven. Ik ben toen uit de zaal gegaan en ging over een stenen trap naar een verhoging waar een andere kamer was. Tegen de muur stond een stellage met tijdschriften. Toen kwam de familie ook naar boven, maar ik zweefde nog steeds, en gelukkig gingen ze mijn kamer niet binnen. Ze hadden me niet gezien, en ze konden me ook niet zien. Er kwamen andere mensen binnen en die zagen me ook

niet. Ik wilde ze vertellen dat ik zweefde, maar ik kon niet spreken. Ik was achter een onzichtbare muur. Ik keek naar de tijdschriften, en het waren allerlei soorten, bijvoorbeeld medische tijdschriften, maar ook sport. Ik keek toen naar een voetbal tijdschrift en werd er helemaal in meegezogen. Ik zag toen een voetbalveld waarop brand was uitgebroken, en er stond ook een ambulance op het veld. Het was echt een chaos. Er kwam toen een heel groot monster het veld op, van veraf leek het op een grote gorilla, maar van dichterbij leek het op een wolf die op twee poten stond, maar reusachtig groot. Die richtte ravage aan op het voetbalveld en ging toen ook de stad in om daar ook ravage aan te richten.

Ragnarok begrijpt het niet, en wil het ook niet begrijpen.
Ragnarok wordt niet begrepen en wil ook niet begrepen worden.
Het is heel dialectisch. Ragnarok leeft langs alles heen, in een andere materie.
Ragnarok houdt van het kruis. Mensen hebben zoveel begrip, teveel begrip, denken dat ze alles weten en alles kunnen. Ze hebben overkennis, overmatig veel. Ze hebben geen doorn in het vlees, en als ze het hebben gaat de doorn niet diep.

Laat het tot u doordringen : Ragnarok begrijpt het niet, en wil het ook niet begrijpen. Hij leeft in een andere wereld. Ragnarok wordt niet begrepen en wil ook niet begrepen worden.

hoofdstuk 28 jagers van mensen

Jezus, oftewel Yeshua, is een woord wat al vanaf het begin van de bijbel wordt gebruikt, al in Genesis. Als Genesis 49:18 zegt : ‘Uw heil verwacht ik,’ dan wordt er in het Hebreeuws het woord ‘yeshua’ gebruikt voor heil, yeshuwah. Het waren de woorden van Jakob. Ook Mozes gebruikte het woord ‘yeshua’ in Exodus 14 :
Maar Mozes zeide tot het volk: Vreest niet. Blijft staan en aanschouwt de redding, yeshua, die de Heer u heden zal aanbrengen; want zo als gij de Egyptenaren heden gezien hebt zult gij hen nooit weder zien.

Mozes wees dus op Jezus, maar wat betekende het ? Eenzelfde woord als yeshua, yasha, werd gebruikt, als de primitieve vorm van het yeshua-woord, wat ook het wortelwoord is van yeshua. Mozes gebruikt ook het woord ‘yeshua’ in zijn psalm van Exodus 15. God is mijn yeshua, zegt hij. In psalm 116 staat : Ik neem de beker van yeshua. Yeshua Masiah, oftewel Jezus de Messias, wordt al genoemd in de Hebreeuwse grondtekst van Psalm 28:8. Dit staat niet op zichzelf. Mozes werd al Yasha Moshe genoemd, de primitieve vorm van Yeshua Masiah. Yasha is een titel en een werkwoord, een principe. Mozes was bijvoorbeeld een yasha tot de herderinnen van Midian (Exodus 2), maar het heeft ook betrekking op de exodus (ex. 14:30). De yasha is het overwinnen van het vlees, een jachtsprincipe dus, zoals Ezau, of suw in het aramees, eshe, daar een wortelwoord van is, en dit is een jachtsprincipe. Ezau is Edom, wat ook weer een Grieks en Ethiopisch woord is voor het paradijs, ook een wortelwoord van Adam, terugleidend tot de pre-adamitische Zakar of Sukker, de mens van het eerste scheppingsverhaal (vgl. de Egyptische Seker, skr). In psalm 66 is de exodus in de grondtekst een vistocht. Als Jezus het over vissers van mensen heeft, dan staat er in het Aramees ook ‘jagers van mensen’.

Yasha komt van de jacht en het is een metafoor voor onderzoek. Moshe komt van het Egyptische Meseh, wat slachten en scheiden betekent. Yasha is de jager, en Moshe, Masiah, is de slager, en de slager is een metafoor voor de exegese. Moshe komt ook van het Aramese ‘mosy’ wat in psalm 6 wordt gebruikt als het minderen, de honger.

hoofdstuk 29 de oerwoudsbloemen

Wat is het zogenaamde gemaks-bidden ? Natuurlijk, er is niks mis met positief denken en visualisatie, maar er moet fundament voor zijn. Je kunt niet alles oplossen met zomaar ‘word-faith’, met belijden en claimen. Er moet grond voor zijn. Je moet aan de voorwaarden en regels voldoen. Natuurlijk zijn die er. Het universum is gen chaotische janboel waar alles maar mag en kan. Dan zou het een zootje worden. Je kunt niet zomaar op de losse slof een pijl visualiseren en dan denken

dat je het kunt afschieten, onbeperkt, want waar komt die pijl vandaan ? Wat is het voor een pijl, en kun je dat zomaar in gedachten als met een druk op de knop vermenigvuldigen in het oneindige en maar er op los blijven schieten ? En hoe kom je aan je boog ?

Heb je bestaansrecht, heb je bezitsrecht, heb je werkrecht, heb je strijdrecht ? Wie ben je ? De pijl moet gemaakt worden. De juiste materialen moeten bij elkaar bezocht worden. Of kun je die zomaar ergens kopen, iemand anders die het wel even voor je regelt ? Er komt een heleboel bij kijken. Heb je het wel eerlijk verdiend, of heb je lopen gappen en sjoemelen om de pijl te krijgen, en wat is het voor pijl ? Waar ga je het voor gebruiken ? Zijn je doelen zuiver ?

Sommige mensen visualiseren ruimteschepen waarmee ze geestelijk reizen. Natuurlijk, een mooie gedachte, maar hoe kom je aan het ruimteschip ? Pluk je dat zo even uit de lucht, of bouw je het steen bij steen ? Om elke steen wordt gevochten. Heb je het eerlijk verdiend ? Zit er hart in de zaak of moeten we stellen dat het positieve het hart heeft verblind ?

Durf je het te toetsen, of vindt je het eigenlijk te mooi om te toetsen ? Je wilt het liever niet kwijt. Je wilt geen risico nemen. Je zou zo'n mooi ding maar eens moeten verliezen door het te toetsen. 'Dan liever niet,' denkt de levensgenietende mens. 'Het moet wel leuk blijven.' En zo is er geen kruisfundament. De mens heeft dan niet de waarde ingezien van het lijden, het kruis, en het toetsen. En zo gaat de mens van waanwereld tot waanwereld. Het zijn de levensgenieters versus de asceten. Voor elke pijl moet er gewerkt worden. Elke pijl moet grondig getoetst worden. Het moet gemaakt zijn van de juiste materialen, en ook voor die materialen moet er gewerkt worden.

Er is geen 'druk-op-de-knop' geestelijk leven. Men gaat van A naar B, maar er zitten nog heel veel letters en cijfers tussen. Men maakt snelle verbindingen in de hersenen, en zo komt er kortsluiting. De levensgenietende gemaks-biddende en gemaks-denkende mens gaat van kortsluiting tot kortsluiting, om er vervolgens nog makkelijker en sneller over te denken, want er blijft zo niet veel meer over. Hoe klein is de hersencapaciteit vandaag de dag ? Om maar niet te spreken van hartcapaciteit. En zo waant de mens kerken en organisaties, grote systemen, als monsters waar de samenleving aan geofferd wordt. Van kortsluiting tot kortsluiting, en het circuit wordt steeds korter. Het is het onmiddellijkheids-denken. De mens kan zo niet ademen. De mens wordt dan slechts voortgedreven door een parasiet. De mens is dan al dood.

'Hoofd zo vol met allerlei dingen,' zegt de mens dan. Laat je hart spreken, laat je hoofd leeglopen door je hart. Je hart is je ventiel voor frisse lucht. Het moet ademen. In de diepte van het hart is

ruimte. ‘Ja, maar ik kan niet meer,’ zegt de mens dan. ‘Zo moe, zo afgebrand. Ik kan geen contact maken met mijn hart. Het is te ver weg.’ Leer luisteren en wachten, leer volharden door je te concentreren op je hart. Houdt het vast, houdt het vol. Dan zal het eens beginnen te stromen. Je moet eerst jezelf geheel laten vastgroeien aan het hart, in je relatie met je hart. Het hart is de enige weg eruit, de enige weg erdoor, en dan moet je diep gaan, en blijven vasthouden, blijven klemmen. Verlies je het hart, dan is alles verloren. Het hoofd zonder het hart is een monster.

‘Ik wil harts-mensen zien,’ zegt God, ‘mensen die dingen overdacht hebben, die niet zomaar overal inspringen, maar met hun hart te rade gaan, mensen die gevoelig hebben durven zijn, niet macho en onbreekbaar, niet kauwende op de vleesresten. Ik wil volledige mensen zien, die hebben volhard, mensen die de zonde achter zich hebben gelaten, die blijven strijden. Ja, zulke mensen wil ik bij Mij hebben. Ik heb ze uitgekozen, Ik heb ze geteld, omdat ze met Mij hebben geteld, met hun hart hebben geteld. Is dat niet de Waarheid ? De Waarheid gaat diep, en heeft grote oogsten. Overal kun je die oogsten om je heen zien, door de geschiedenis en de kerkgeschiedenis heen, maar de hoofd-mens slaapt, en deze waant zichzelf het hoofd, over alle dingen. Ze hebben zichzelf boven Mij en boven ieder mens en dier gesteld. Zij willen Mijn wilde roep niet horen, maar zie, Ik jaag een pijl door hun hart. Zij hebben zich niet bekeerd, niet naar de slagen geluisterd. Tevergeefs heb ik hen getuchtigd, en daarom jaagt er een pijl door hun hart, een snelle pijl, die hen achtervolgt en doordringt, tot in het diepste van hun wezen, tot in het diepste van hun botten. Want zie, zij hebben vele slachtoffers gemaakt, en vele pijlen afgeschoten die velen hebben geraakt. Zij hebben hun rijk gebouwd op botten, op veel bloed, maar Ik jaag een pijl door hun hart. Het is achterhaald. Het gaat allemaal over hetzelfde. Het is niks nieuws. Je ziet ze lopen, maar ze verwelken snel. Ze komen en gaan. Ik heb geroepen, maar dit geslacht hoort niet. Toch ben Ik het getal aan het volmaken met hen die wel met Mij geteld hebben. En het zal zijn als een dichtgenaaide wond. De scheur zal dichten. En mijn woorden zullen voortleiden en leven brengen, nieuw leven, als uit oerbronnen der zaligheid. De oerwoudsbloemen zullen opgroeien en tot volle bloei komen, taai wezen, en sterk. En zij zullen het volk leiden tot de vergeten en verloren bronnen en rivieren van de eeuwigheid. Sta op, Mijn volk, en laat je niets meer gezeggen. Houdt vast aan Mijn gegeven Woord en de diepte daarvan, opdat gij tot de ware en zuivere moedermelk komt. De valse moeders van dit geslacht zijn Mij niet ontgaan en zullen niet aan Mij ontkomen.’

Als we het over de zondagen hebben van de Heidelbergse catechismus uit de jaren 1500, die met de reformatie kwamen, dan moeten we die ook bezien in de context van Exodus, waar het zijn bronnen heeft. Het gaat dus om de exodische zondagen. De muren tussen Exodus en de Zondagen moeten afgebroken worden. Dit is het geheim van de oerwoudsbloemen. Als we kijken naar de eerste

zondag, dan zien we dat we moeten bezien hoe groot de zonde is. We moeten dus gaan zien hoeveel vis er in de rivieren van de wildernis zijn die gevangen moeten worden. Eerst moet er dus een diagnose gesteld worden, moet de vijand onder ogen gekomen worden. Ken uw vijand.

hoofdstuk 30 de weg ten leven versus the dutch dream van het flutro-mannetje en flutro-vrouwtje

De liefde voor de kennis, en de kennis van de liefde zorgen er beiden voor dat elke valse romantiek eraan afsterft. Het gaat om de wijsbegeerte die gelijkstaat aan de godsbegeerte, de theologie. Er is maar een dunne lijn tussen filosofie en theologie. Godsbegeerte zonder wijsbegeerte is corrupt, gevaarlijk. Drugs snuiven doen ze op alle hoeken van de straat. Ze springen uit doosjes de hele tijd, komen van de muren af waaraan ze waren vastgeplakt. Ze springen zo uit het houtwerk. Godsbegeerte zonder wijsbegeerte is een trol, en wijsbegeerte zonder godsbegeerte is een trol. Er zijn vele wegen mogelijk om af te wijken, allemaal trollen, en het is door de mens heen gaan groeien. Kinderen worden erdoor vastgehouden, zitten tussen trollenklauwen. Het moet allemaal afsterven aan de liefde voor de kennis, en de kennis van de liefde. Liefde op zichzelf is een gevaarlijk woord. De corrupte liefde heeft al deze afgeweken realiteiten geschapen. Men heeft van alles lief, behalve de liefde zelf. Men houdt niet van de kennis, en heeft geen kennis over wat houden van eigenlijk betekent. Daarom is een goede verhouding tussen filosofie en theologie belangrijk in deze tijd, als je twee vleugels, en die moeten diepte krijgen in de filosofie-geschiedenis en theologie-geschiedenis, oftewel de kerkgeschiedenis. Je ontkomt dan niet aan de bijbel waar deze lijnen doorheen lopen. Er is een seizoen van vluchten, en er is een seizoen van ‘anderen helpen vluchten’. Er zijn seizoenen van bouw en wederopbouw. Er zijn ook seizoenen van afbraak. Verbouwen en verplaatsen. Loskomen van de trollen.

De wereld waar wij vandaan komen, waarin wij opgroeiden, is een wereld van de flutroman, goedkoop plezier, goedkope romantiek. Het wordt goed verkocht op elke hoek van de straat. Men roept en krijgt direct antwoord. De mens is aan de drugs. Nederland Drugsland. The dutch dream. You have to be asleep to believe in it. Flutromannetje op het nachtkastje, altijd bij de hand. Lees het in de bus en in de tram. Romantisch. Staren en staren in de letters en dan wordt het als een boos-iale media. Iedereen is boos. Iedereen loopt ergens op te vitten. Staren in het flutromannetje, naar de letters, naar de romantiek, en dan wordt het als een mobieltje, heb je zo contact met de goden van deze tijd. Zo is er vleselijke omgang. Altijd flutromannetje bij de hand, pijpje roken. En dan maar

vechten en boos zijn tegen alles wat niet romantisch is. Zand in de ogen strooien, kop in het romantische zand. Altijd flutro-mannetje bij de hand, of flutro-vrouwtje. Ze zullen je precies vertellen waarvoor je moet strijden en waartegen je moet strijden. De boos-iale media weet alles, weet precies hoe het zit, wie de grote boosdoener is. Die kunnen ze zo aanwijzen. Zij weten precies wie aan de goede kant staat en wie aan de slechte kant staat. Maar hebben ze liefde voor de waarheid, hebben ze wijsbegeerte en godsbegeerte ? Nee hoor. Ze zijn aan de drugs. Aan de drugs van de boos-iale media. Ze fokken elkaar allemaal op, met gebalde vuisten, tegen het grote onrecht, alles wat niet romantisch is, tegen alles wat ascetisch en minimalistisch is, tegen het grote 'NEE', want ze willen alleen het woordje 'ja' horen. Ze willen ook niet het woordje 'STRAKS' horen. Nee, ze willen het NU. NU of nooit. Er is geen tussenweg. Ze zijn radicaal voor de romantiek. De boeken van wijsbegeerte en godsbegeerte hebben ze weggesmeten, en zijn kerks of zwaar liberaal. Alles moet kunnen …. toch ?

En zo geloven ze dat de duivel tegen hen strijdt, terwijl God tegen hen strijdt. God heeft ze als kinderen in de box gestopt met tralies, om ze te beschermen, om ze van de drugs af te houden, maar ze noemen het de duivel. De duivel is in hun ogen alles wat niet romantisch is, alles wat niet comfortabel is. Ze zijn boos, en ja je mag boos zijn. De bijbel zegt : 'Wees boos, maar zondig niet.' Wij mogen boos zijn, wij moeten zelfs boos zijn, maar laat het een geleide en gerichte boosheid zijn. Weet waar je tegen strijdt. Heb het tot op de bodem uitgezocht, anders is het slechts een ijdele, romantische boosheid van het vlees, en vlees verwekt vlees, en plant zich voort en bevolkt de aarde, eindeloos en eindeloos door. Het is zoals in de dagen van Noach : 'Laten we eten en drinken, en huwen, flutromannetje erbij, want morgen sterven wij.' Nederland is teruggegaan naar de dertiger jaren, en ja, laat Nederland daar van leren. Wallstreet is gecrashed zoals in 1929, ook in Nederland, ook in Nederland. De yuppenhaag is ingestort. Er is een barst gekomen in de matrix en het is gaan roesten, en het blijft maar druppelen. De barst krijgen ze niet meer weg. Ze moeten ermee leren leven. Een ventiel is belangrijk. Het bewaart tegen ontploffingen.

Zie hier maar romantiek te maken, maar overdrijf het niet. Neem van alles kleine beetjes. Flutromannetjes gaan de brug niet bouwen, of toch ? Zijn er ook goede flutromannetjes ? De proza gaat diep, dwars door alle flutromannetjes heen, daar loopt het spoor. De bijbel is de gouden flutroman van het westen, maar er staat ook veel goeds in. Het spoor loopt er doorheen. Er valt veel voor te strijden, veel tegen te strijden, veel af te breken en veel op te bouwen, en het roept om het blootleggen van de fundamenten. De bijbel als boos-iale media, en als boos-iale media mobieltje. Ze houden het dichtbij hun hart, misschien wel te dicht. Waar het om gaat is er bovenuit te vliegen, en er dan dieper in te gaan, terug te gaan, om de doorweg te vinden. De mens moet zijn wegvinden

in de flutroman, de grootste flutroman aller tijden. Prachtige flutroman, zeer zeker, prachtige verhalen, maar ook zoveel gevaarlijke randjes. De hele samenleving is gebouwd op de krachten en machten van de bijbel. Wonderlijk ook, maar zwaar corrupt. Hier worden wat suikerbollen en soezen afgebakken. Hier worden de oren doof gemaakt, maar ook worden er oren geopend, en ogen, en gaan de lammen wandelen. Waarom ? Omdat het een geschenk van de voorouders is, zowel goed als slecht. Het is een verzameling. Daarom ontkom je niet aan de flutroman. Ieder mocht zijn zinnetje toevoegen : ‘Voor het nageslacht.’ Dan ontkom je er niet aan. Wat hebben ze gegeven ? Wat moeten we ermee ? Kunnen wij dit verbeteren, in elkaar puzzelen, en hen er ook nog mee helpen ?

Ze voegden allemaal hun zinnetjes toe voor het nageslacht, en gingen toen in deze grote, monsterlijke democratische machine ten onder. Het slurpte hen totaal op, als een puzzel voor het nageslacht. Daarom stelde Hegel dat elke leugen en verkeerde, bloederige beweging in de geschiedenis zijn eigen al dan niet abstracte kern van waarheid had waarnaar gezocht moest worden, onder het mom van leer op een intellectuele manier van de vijand.

De flutroman : Je ontkomt er niet aan. Het hele leven is een flutroman, alles om je heen. Laat het je inspireren om dieper te gaan. Het is het monster van flutdemocratie die alles heeft opgeslokt, en de hoofden hangen in de kermis van het bestaan. Doe er alles voor om je hoofd terug te krijgen, en bovenal je hart.

Een leger flutro-mannetjes en flutro-vrouwtjes, rovers eigenlijk, zoals het woord al zegt, strijden voor ‘the dutch dream’, en slapen dus om het te kunnen geloven. Daar hebben ze een driedubbele overdosis voor ingenomen, anders zouden ze nooit op het peil van de flutroman komen, en hadden ze het zelf nooit kunnen worden. Het vergt nogal wat exotische pilletjes en dodelijke cocktails om te veranderen in een ware flutroman. Het leest weg als een roddelblad. Strip na strip, bloedlust, de lust naar leugens. Geen wijsbegeerte, maar leugenbegeerte. Men krijst hevig begerend naar de vooroordelen, naar de leugen. Men wil het bezitten. Men wil het worden. Veilig in die warme kokon van de eeuwige leugen, want dan zou al het verdere gezeik en gedram afgelopen zijn, en telkens weer moeten ze ervoor betalen, en de huur wordt telkens opgehoogd. Het schijnt niet te werken. Het schijnt een valstrik te zijn. Het schijnt nogal veeleisend te zijn. Je betaalt een hoge prijs die steeds hoger wordt, steeds hoger. Het valt allemaal niet meer te betalen mensen, die dromen die jullie jezelf hebben uitverkozen. Waar hebben jullie je hart mee gevuld ? Uiteindelijk was het slechts stro, met een gouden laagje. Velen laten zich bedriegen door de gouden laagjes. Ja, zelfs stront verkopen ze met gemak vandaag de dag, simpel met een gouden laagje er overheen. Dat is hoe de flutroman

werkt. Het is de vijand die weet hoe te bedriegen. Het is makkelijker een mens te bedriegen dan een mens te overtuigen dat ze bedrogen zijn.

Ontwaakt gij die slaap. Ontwaakt. Een leger flutro-mannetjes en flutro-vrouwtjes betalen elke prijs om maar een stukje van ‘the dutch dream’ te bemachtigen. En als ze een stukje hebben bemachtigd, of alleen maar denken dat ze het hebben bemachtigd, dan vieren ze hun feestjes, maar er valt helemaal niets te vieren. Er valt heel wat te werken en te leren, heel wat te ontwaken. De grote oceanen van wijsbegeerte en godsbegeerte moeten het allemaal wegspoelen. Zinnetje van zinnetje moeten van elkaar losgebroken worden, woord van woord, letter van letter. De grote duivels van the dutch dream, de grote nederlandse droom, moeten afgebroken worden, zullen afgebroken worden, door deze oceanen. De mens kan wel aanliegen, heel wat aanliegen, maar deze oceanen zullen hoe dan ook blijven bestaan en komen.

De flutroman zal versnipperen. Er ligt iets veel diepers onder verborgen, iets wat slaapt, iets wat wakker aan het worden is : onze moeder natuur, onze moeder wildernis, onze moeder aarde. Haar opvoeding is geen flutroman. We zien de wilde Areta die Heracles onderwijst in de Griekse mythologie, een bitter onderwijs dat heil brengt. Discipline die doorbraak brengt. Gevechten die diepte brengen. Brillen worden afgerukt, vaak roze brillen, lenzen die de mens zichzelf hebben aangemeten om alles romantisch te beschouwen. De mens moet oog in oog staan met de wilde Areta, want zij beschermt de mens tegen de leugen. Is het dan zomaar een strijd tussen goed en kwaad, tussen waarheid en leugen ? Nee, de mens moet veel dieper. Vaak zijn deze begrippen omgedraaid. Het is een strijd tussen het weinige en het vele, tussen het diepe en het oppervlakkige, tussen het gemakszuchtige en het volhardende, en daarvoor moet je afgezonderd zijn zoals Heracles. Laten we blij en dankbaar zijn voor deze afzondering, dat we apart zijn gesteld, misschien wel achter tralies, dat we uniek zijn, en anders. Dat is een teken dat we zijn uitverkoren door Moeder Areta, maar zij heeft ons vlees verdoemd. Dat is haar liefde en haar zorg. Dat is haar kennis. Haar wijsbegeerte en theologie, en die sporen liggen door de gehele kerkgeschiedenis heen, als de aderen van ons wezen. En dit lichaam moet antistoffen aanmaken, en zich disciplineren, in haar opvoeding. Ik kan de lezer geen ander pad wijzen.

hoofdstuk 31 collega-romantiek

Een van de grootste complotten tegen de mensheid : het genesis complot, oftewel het genesis isolatie probleem waarin Genesis werd afgescheiden van Exodus. Ik sprak met een man genaamd ‘Genesis’, en hij was opgeblazen. De Heere sprak toen : ‘Weet je waarom hij opgeblazen is ? Omdat Genesis werd afgesneden van Exodus, en zo ging het zich opblazen.’ Het gaat dus om het Exodische Genesis in het oer. De psalmen komen voort vanuit de context van Exodus en dus ook vanuit de contact van Genesis, omdat Genesis bij Exodus hoort. Genesis was er doorheen gewoven, net zoals Leviticus, en net zoals de Psalmen. Het Genesis Complot heeft daar muren tussen gebouwd en heeft het losgesneden. Een heleboel hedendaagse systemen putten uit deze scheuring, wat een bron voor hen is. Ik had eens een droom over deze breuk, die als een pomp ergens ver en diep in de zee lag, en waar allerlei ratten en muizen uit voortkwamen, en die waren opgeblazen. Het waren zeemuizen en zeeratten, als romanters. Er was romantiek dus binnen hun eigen professie, maar eeuwige verdoemenis naar hen buiten hun professie, en veel grooming naar hun fans. De psychiatrie en tandartserij putten uit deze bronnen. Dat komt van een andere planeet, de planeet Genesis, die zich dus had losgescheurd van Exodus. Het ging een leven op zichzelf leiden. Het zijn monniken die heel langzaam voortschuivelen.

We moeten de psalmen dus in een eerder tijdperk zoeken. Het gaat om de psalmen van Abraham, de psalmen van Jakob, van Sukker, en van Jozef.

hoofdstuk 32 geplant aan waterstromen

De psalmen komen dus van veel dieper. Door het Genesis complot werden ze afgekapt van hun wortels. Het waren exodische genesis psalmen. In die context moet het bekeken worden, en zullen de psalmen weer tot leven komen, zul je de natuur weer voelen stromen, ook in jezelf, en zul je zelf weer tot leven komen, jezelf weer kunnen voelen. We hebben het dus ook over de psalmen van Jozef. Jozef leefde in slavernij. Hij was als slaaf verkocht en onder meesteressen gesteld in een vreemd land. Toch moest Jozef haar dienen als aan de Heere. Psalm 6 zal één van de belangrijkste Psalmen zijn. Jozef maakt Haar voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt. Dit proces is msy, mosy, waar ook het woord Mosheh vandaan komt, Mozes. Mozes moest het volk uitleiden,

door de wildernis, waar ze verzwakt en uitgehongerd worden, om zo in de kracht van God te komen (Zie de strijd tegen zaralahm in de halal, hoofdstuk 19, sleutels van psalm 6 in de aramese grondtekst).

De halal zegt in de strijd tegen lazar, deel 2, in hoofdstuk 7, geheimenissen van leviticus 5

‘In Leviticus 5 : 9 moet het bloed op het lichaam, Qiyr, besprenkeld of uitgegoten worden. Dit kan zowel het lichaam van de grote moeder of de priester of de stam zijn. Daarna moet het bloed wat er nog over is over de voeten worden uitgestort, in het Aramees, maar dat kan ook met rok vertaald worden, of geslachtsdelen, of billen. In het Hebreeuws wordt dit yecowd genoemd. In het Aramees staat er niet alleen uitgegoten, maar ook opzuigen, in de zin dat het bloed gedronken moet worden. De vijandelijke prooi moest in het Aramees droog-gezogen worden, msy. Hier kwam ook het woordje messias vandaan, wat gebruikt werd voor priesters en koningen, overwinnaars. Dit betekende dus : zij die leegzuigen. Door het christendom werd dit helemaal verkeerd voorgesteld, alles werd omgedraaid, zodat het vampirisme werd en kannibalisme.

msy was in het Aramees waardoor geslachtsdelen opzwollen voor vruchtbaarheids-rituelen. Dit gebeurde dus door het bloed van de vijandelijke prooi. Ook de Mozes mythe kwam hier uit voort, msy als Mose, Moshe, Mozes, de valse Messias van het OT, die ook deels voortkwam uit de Ma'at mythe van Egypte, de godin van de wet en het recht. Deze mythe was overgenomen van verschillende Egyptische voorvormen. Dit was om de dieptes van Judah te bedekken. Judah leidde namelijk terug tot het oorspronkelijke paradijselijke geslachtsdeel, yad, wat ook het wortel woord van Judah is. De Mozes mythe was om Abraham en Sarah te bedekken. In de grondteksten was Abraham onderworpen aan Sarah, wat in de wortel tekst ook matriarchie betekent. Ook was zij de grote moeder in de wortel tekst (sar). Zij hield in de wortel tekst het volk in heilige gevangenschap.

Judah had een verbinding met Naphtaliy, visserij, met Aries, lokaas, valstrik, wat bedekt werd door de Mozes-Aaron verhouding. Judah moest voorbereid worden op de buffeljacht, maar de Mozes mythe kwam er tussenin.

In de grondtekst moest Abraham een fokker worden. De grote moeder maakte een verbond, beriyth, van bara, vetmesten, vetmesting, wat Abraham moest bewaken, gebonden houden, als in een fokkerij waarin boze geesten werden gefokt voor het oordeel. Ook was dit de opdracht voor zijn zaad, de generaties na hem. (Genesis 17 : 9)

Genesis 17

11 gij zult het vlees van uw voorhuid laten besnijden, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en u.

ook :

11 gij zult het vee, basar, van uw eerste vruchten, eerstelingen, laten snijden, en dat zal tot een teken, merkteken, van het verbond, beriyth, fokkerij-slavernij, zijn tussen Mij en u.

Dit is dus weer een verwijzing naar het pinksterfeest. De besnijdenis had de betekenis in de wortel tekst van een oogst. Het pinksterfeest was een feest van voorbereiding op de buffeljacht. De mythe van Mozes probeerde hier tussenin te komen. De besnijdenis was dus een teken van vetmesting in de grondtekst, van de vijandelijke prooi in de daartoe aangestelde fokkerij. De eerstelingen van de vijandelijke prooi moest geofferd worden, of gesneden, als een teken daarvan. Ook was dit een beeld van het zwellen van de geslachtsdelen, vetmesting, om dit plaatselijk in het lichaam te vertonen. Dit komt ook weer terug in de indiaanse mythologie, dat de geslachtsdelen of teelballen van de man de verdoemde krijgsgevangenen voorstellen, als een beeld dus van de vijandelijke prooi. De geslachtsdelen waren dus heel erg strategisch om een verhaal uit te beelden. Zo werd de vijand dus in het lichaam verwerkt, want ook het bloed van de vijand moest door het lichaam binnengenomen worden, en daartoe was het geslachtsdeel de pomp, dus die was onmisbaar.

Om deel te hebben in de stam van Abraham moest iedere zakar, dekra, eerste, oorspronkelijke, pre-adamitische man, zijn eerstelingen offeren, snijden, en zelf besneden zijn. Iedere zakar, dekra, had zijn eigen fokkerij met vee (Genesis 17 : 14). Het was dus daadwerkelijk zo dat de boom van kennis de mens had geleid tot het westen van Eden, dieper in het paradijs, in het oudere, pre-adamitische deel.

In Suw, het Taurus teken, werd de buffeljacht gestart.’

De halal zegt in de strijd tegen lazar, deel 2, in hoofdstuk 19, de strijd tegen lazar :

‘Daar waar er gesproken wordt over 'het slachten van een lam', wordt in de Aramese grondtekst gesproken over 'ingewijd worden in Aries', wat dus heel anders is, namelijk het ingewijd worden in visserij, wat juist gaat over tot de diepte komen van heilige slavernij. De Mozes mythe was het tegenovergestelde. Het was de uittocht uit slavernij, maar men kwam tot een nieuwe slavernij : de slavernij tot de Mozes mythe.’

Als we het over zakar hebben, dan hebben we het dus over sukker, en ook over de psalmen van sukker. Dit zijn de wortels van Adam, van Edom, wat het wortelwoord is van Adam en de naam van het paradijs in de griekse en ethiopische geschriften. We hebben het dus over een voortijdse Ezau, van suw (aramees), en dat zijn dus ook wortels van yeshua, van yasha, oftewel van Jezus.

Jozef werd gezaaid in de put, en groeide daar op als een boom, en werd toen geplant in een vreemd land, aan waterstromen, aan de Nijl. We hebben het dan over psalm 1. Aan de rivieren van babylon zat het in ballingschap gegane volk Israel en zij weenden omdat zij Sion herinnerden. Zo ging dat ook met Jozef. De mens moet opgroeien als het kruis, geplant aan waterstromen, in een vreemd land. In die omstandigheden groeit de mens. Hier begon Jozef vrucht te dragen, en verwelkte zijn loof niet. Hij liet zich leiden en zwichtte niet voor de zonde.

hoofdstuk 33 democratia hysteria : the lunatics have taken over the asylum

Het vlees is genieperig, sluw en uitgekookt, zeer uitgekookt. Het is een ster in het maken van valse beschuldigingen, in de verdraaiing van feiten, in van een mug een olifant maken, in het projecteren om zichzelf te maskeren. Dat is een zaakje van dieven.

Als de reuzen van het ragnarok komen, en die zijn inmiddels gekomen, om de afgoden van deze tijd neer te halen, dan zullen daar ook slechte reuzen tussenzitten. De reus kan een beeld zijn van het goede, maar ook van het slechte, als zijnde opgeblazenheid, zoals we kunnen zien in Genesis 6

waarin in de dagen van Noach de gevallen engelen tot de aarde waren gekomen als opgeblazen reuzen en reuzenzonen. Het gaat in Genesis 6 om de hoogmoedigen, hen die de macht hebben gegrepen over de ruggen van anderen, zij die zichzelf verhoogd hebben, en zij kwamen tot een ander demonisch geslacht wat al eerder tot de aarde was gekomen, namelijk ‘de dochters der mensen’.

We hebben het dan niet zomaar over aardse regeringen. We hebben het over het Genesis complot. De man neemt geen genoegen met het feit dat de vrouw borsten en heupen heeft, en hij alleen maar een fallus. De man neemt geen genoegen met zijn platte borst. Juist dat de vrouw borsten en heupen heeft, en de man een platte, ingezonken borst is de schoonheid van de natuur, want zo kan de man de vrouw ontvangen, zoals de vrouw de man kan ontvangen omdat hij een fallus heeft, en zij een ingezonken geslachtsdeel. Merk het verschil op, en dat verschil moet er zijn. Maar de man nam daar geen genoegen mee. De man wilde pronken en protsen, terwijl er helemaal niets te pronken viel, en hij maakte zichzelf alleen maar belachelijk, omdat hij de meeste wilde zijn. We kennen het verhaal : lucifer of de satan die zijn troon boven die van God wilde stellen, boven de sterren. Dat verhaal heeft twee kanten, een goede kant en een slechte kant. Ook de reuzen kwamen in het ragnarok om hun tronen te plaatsen boven die van de afgoden. De ware reuzen zijn zwarte gaten die zijn ontstaan door het minderen. Less is more. De ware reuzen zijn het beeld van het afstand nemen van alles om het te onderzoeken. Ze lopen niet met zichzelf te koop, maar zijn bezig met studie en werk.

De vrouw heeft borsten en heupen, wat een gegeven is in de natuur, en een ingezonken geslachtsdeel, een geopend geslachtsorgaan, waar de man in kan afdalen. De man heeft een platte, ingezonken borst, waardoor de vrouw tot hem kan indalen met haar melk. Dat is niet iets persoonlijks van ‘kijk mij nou.’ Het is absolute noodzaak om te kunnen overleven, en vandaag de dag met al die protsers werkt dat niet meer, want ze hebben hun borsten zo vooruit gestoken dat de vrouw hen niet meer kan bereiken. Het is nu borst tegen borst. De man protst tegen de moedermelk met grote godslasteringen. Men heeft het lopen verletterlijken en men oordeelt overmatig. Er is altijd de factor van genetica, en de factor van misleiding. Mensen zien er vandaag de dag op allerlei manieren uit, maar het is iets geestelijks. Je mag niemand niet oordelen op het uiterlijk, omdat het om het hart gaat, en de aarde is bedrieglijk, dat wat je op je scherm krijgt. Geloof je het ? Een heleboel mensen voelen zich als vrouw niet meer vrouw, en een heleboel mannen voelen zich niet meer man. Er is een totale geslachtsverwarring en die moet er zijn, want de mens is natuurgrenzen overgegaan. Dingen moeten op zijn plaats teruggezet worden.

Moet je in de matrix geloven, hoe alles op het scherm wordt gezet ? Maar er moet wel gewaarschuwd worden voor deze dingen. Mannen mogen vrouwen niet overlappen, want dat is als de engelenval van Genesis 6, en we leven weer in de dagen van Genesis 6. Het mannelijke vlees denkt te heersen, maar Ragnarok is gekomen. We zien die strijd. Je wordt er dagelijks mee geconfronteerd. Het is een harde strijd. Hoe is het zover gekomen ? Wat is hieraan vooraf gegaan ? Wie zijn die godenzonen en reuzenzonen van Genesis 6, de opgeblazenen van hart ?

Mensen kijken om zich heen en geven af op de russen en de regeringen, en dat mag. Daar is niks mis mee, maar laten we wel beseffen dat als dat onze hoofd-focus is, dan missen we ons doel, want het zijn slechts kanalen, slechts uitvoerders van de democratische machine. Ze zijn zelf door deze machine uitverkoren, als de democratische uitverkorenen. En wat is die machine in diepte ? We hebben het vaker gezegd : mindcontrol and mouthcontrol, oftewel de systemen van psychiatrie (mind) en dentistrie (mouth). Zo is de mens tot een pop geworden. De mind en mouth inspectie is het en dat is een religieuze inquisitie, jawel. We hebben het over een cultus, van SRA (satanic ritual abuse), of DRA, demonic ritual abuse. We hebben het over het Genesis complot. Deze strijd wordt dus gestreden op het gebied van religie. Het zijn monniken die langzaam schuivelen. Ze hebben kappen over hun hoofd, met lange pijen. En ze laten een spoor van bloed achter.

Het is een inquisitie, en werkt door de democratie, niet de filosofie. Het werkt door sex, en helaas zijn de meeste mensen geen s-experts. De meeste mensen weten niet wat sex is en hoe gevaarlijk het is. Ze noemen dingen kriskras ‘sexy’ en weten niet wat ze ermee op hun hals halen. Het is vaak het vlees, het oversexte vlees wat alles gesexualiseerd heeft. Zo werkt de machine van democratie, zichzelf hevig voortplantend, allemaal opgemaakt, dikke lagen make up, waarachter alle goorheid zich verschuild. ‘We maken een kringetje van jongens en van meisjes.’ Ja, ja. Gisteren was ik in het dorp. Het was sint maarten. De jongens en meisjes liepen met hun lampionnetjes en zongen liedjes. ‘Sinte sinte maarten, de koeien hebben staarten.’ En : ‘11 november is de dag, dat mijn lichtje branden mag.’ En zo gingen ze de supermarkten in, stonden ze voor de bakkerskraam, en gingen de slagerij binnen. Iemand in de supermarkt bij de kassa zei tegen hen : ‘Dan moet je ergens anders wezen waar ze een snoepje voor je hebben.’ Op straat was het vol met kinderen. Eentje riep heel blij : ‘Sint Maarten’, alsof sint Maarten zelf was gekomen. Ja, wonderlijk, en een mooi sprookje, maar wat hebben ze dit sprookje lopen verletterlijken en verkankeren, want deze kinderen worden volgepropt met smerig snoep, om ze rijp te maken om een slaaf te worden van de tandartserij, waar hun mondjes worden gebrandmerkt, om ze zo rijp te maken voor de psychiatrie. Zo wordt het volk getemd en gefokt, zo wordt het volk bestuurd door de mind and mouth inspectie, 1984. Zij bepalen wat je moet zeggen en wat je moet denken.

‘Het oog wil ook wat,’ zegt de mens, en zo raakt de mens aan gevaarlijke drugs van ‘the evil eye’. Oogdrugs, niet te onderschatten. Het schijnt het hele lichaam te kunnen besturen. En die oogdrugs is niet gebaseerd op ‘less is more’, maar op ‘more is even more’, en men waant er maar op los, ten koste van alles en iedereen om het dikke ego te spekken. ‘Het oog wil ook wat,’ de dikke demoon wil ook wat. Mind en mouth control is als een allesverslindend en allesverwoestend oog, zeer vraatzuchtige drugs, vreet alles weg. Het houdt alles in de gaten. Alles is voor het oog, alles wordt aan dit oog getest, en het is een democratisch oog, dus voor je eeuwig heil ben je ineens afhankelijk van je buurman. Wat een zieke, zieke samenleving is het, en dit wordt niet onderwezen. Nee, daar wordt stil over gehouden. Stttt, mondje dicht, daar mag niet over gesproken worden. Er staat straf op, doodstraf, je wordt gebanned, alles in beslag genomen. Het is het alziende oog van de mind and mouth democratie. De meerderheid beslist wat jij moet denken, dromen en zeggen. Je bent allang niet meer van jezelf. Je mind is van de psychiatrie, door de democratie aangesteld, en je mouth is van de dentistrie, door de democratie aangesteld. Je twee goede vrienden. Dat zijn de vleugels waarmee je moet vliegen. Het boze oog van de boos-iale media waarin je hart is vervangen door een mobieltje. Soulless ghouls zijn het. Stttttttt, mondje dicht, er staan wat inquisiteurs van dit religieuze systeem van mind and mouth control om de hoek. Jij moet eten wat zij willen dat je eet. Dat wordt gewoon in je gespoten. Het wordt gewoon in je geinstalleerd.

Vijand nr. 2 : psychiatrie, vijand nr. 1 dentistrie, tezamen het grote boze oog van de democratie, de boos-iale democratische media, geen hart meer, maar een mobieltje. En het intellectueel niveau blijft maar dalen. Het boze oog spuwt vuur, als je het waagt iets er tegenin te brengen. Stttt, mondje dicht.

Waar mind en mouth kruizen : het oog, en dan moet je wel heel goed weten waar je mee bezig bent. Het oog bewaakt sex, het oog bepaalt sex. Het oog is de monitor, waar mind en mouth kruizen. Het is een oogbewaking, een droombewaking. Daar marcheren ze, die ogen, de inquisitie. Er wordt je een lap voorgehouden. De spaanse inquisitie is er niks bij. Gruwelijk martelen ze de mensheid. Het gaat eindeloos door. Het oog weet van geen ophouden. De eeuwige verdoemenis is er niks bij. Het leed wordt alleen maar groter. Het vlees is onverzadigbaar in zijn bloedzucht. Zie, daar zoekt het door de straten. Ouders, houdt je kinderen binnen. Het beest is op zoek naar bloed. In deze stad ben je nergens veilig.

Dit oog is nooit verzadigd, nooit, maar gelukkig voor ons : stekeblind. Het waant, het is aan de drugs, en zo vreet het oog ook zichzelf op. Wat een belachelijk sprookje. Je ziet het voor je ogen

gebeuren. Oh, hoe de groten oprijzen, en oh, hoe ze diep, en diep neerstorten. Wat een belachelijke en ridicule vertoning. Dit oog is zwaar, zwaar krankzinnig, en heeft zich lopen opwerken tot de top in dit gesticht. ‘The lunatics have taken over the asylum.’ Democratia hysteria.

‘Meer’ is de norm van vandaag, steeds meer en meer, maar er is niet genoeg, en er is steeds minder, en de prijzen worden telkens hoger. Welkom in de jaren dertig. Hier ligt het schip voor anker. Niet meer zeggen : ‘Meer, meer,’ maar : ‘Leer, leer’. Het is maar één letter verschil.

hoofdstuk 34 beauty-police in de bible belt

Het boze oog gilt en schreeuwt. Het eist totale overgave en totale gehoorzaamheid. De eeuwige verdoemenis is er niks bij, want dit is niet slechts eindeloos, maar groeit ook, telkens meer leed, meer en meer. Het boze oog gilt en schreeuwt, en doet iedereen gillen en schreeuwen, in de boos-iale media. Je hart wordt geamputeerd, en je krijgt er een mobieltje voor in de plaats, en als je lief bent krijg je een gratis sixpack erbij. Het boze oog is bezeten. Er valt niets uit te praten. Het is als als het proberen de dorpsgek ergens van te overtuigen. Je komt er niet doorheen. Dit ding schreeuwt en krijst totdat de traan valt, neemt met niets minder genoegen. Dit ding wil en moet bloed zien. Dit ding is bloedsgeil.

Het boze oog gilt, krijst, schopt en slaat, want het wil het grote geheim verborgen houden. Het boze oog is labiel en trekt zo een mes als het zijn zin niet krijgt, dus voorzichtigheid is geboden, en je moet er omheen werken, veel slikken en veel kruisdragen, totdat er een inwendige oplossing komt. Van binnenuit moet het gebeuren. Extern kun je niet veel beginnen.

Het superdun schoonheidsideaal in het westen verslaat zijn miljoenen, hetzelfde als het superwit schoonheids ideaal van ‘blond en blank’. De mens is geobsedeerd door schoon, maar weet niet wat het is of betekent. Denk aan al die meisjes die zelfmoord pleegden omdat ze in andermans, democratische ogen ‘te dik’ waren. Superdunne mensen kunnen erover meepraten hoe ze als goden zijn behandeld vanwege hun dunheid, maar daarmee hebben ze de schreeuw : ‘Alsjeblieft, kijk niet naar mijn uiterlijk, maar leer mij kennen.’ Er zijn altijd verzetsgroepen geweest tegen bedrieglijke,

uit de context gerukte schoonheids-idealen, zoals die van ‘body positivity’, waarin je je lichaam leert accepteren. Hoe dan ook is het een strijd, want er is hier op aarde ook het lichaam des doods, waar Paulus het ook over had, dus hoe ver moet en mag je gaan in het accepteren van je lichaam ? Alsjeblieft mensen : Zoek de dingen die boven zijn. Leer de psycho-analyse en de hogere hemelse biologie, en ga weer dromen en hecht jezelf niet aan de matrix en al zijn idioterieen. Er is zoveel relativiteit ook. Maar is het lichaam ook niet ‘de tent des Heeren’ ? Natuurlijk. Je moet je lichaam, en de zinnen van het lichaam, in bedwang houden. Je kunt het niet goedpraten, maar in deze dingen moeten we geleid worden door het oog des Heeren, en niet het massa-media oog van de hyperdemocratische machine van de mind and mouth kul-cultus.

Dikke meisjes hebben het aan de lijve ondervonden. Ze krijgen beelden te zien van vrolijke superslanke, kokette Chinese meisjes die zwaaien en met parasolletjes rondlopen en ‘cute’ lopen te doen. Kawai noemen ze dat. ‘Oh, was je maar zoals die zwaaiende Chinese meisjes die mooi en slank zijn,’ krijgen de dikke meisjes telkens te horen, en telkens weer moeten ze die kawai-beelden zien. Zit daar een kern van waarheid in ? Hebben dikke meisjes zichzelf overmatig lopen volproppen met troep ? Is dikheid dan verkeerd ? Hoe zit dat precies ?

Mensen, het is waar : Hier in het westen worden mensen vetgemest met troep, maar dit is al in de genetica gaan zitten, in de bloedlijnen, en wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Er is een grote ‘maar’ waar we nog niet over uitgesproken zijn. In Nigeria zijn er de dikmakings-rituelen voor meisjes, en ik kan je verzekeren dat dat bij jongens heel anders ligt. In de stammen van Eritrea bijvoorbeeld leren ze jongens om hun borst in te houden, hun borst niet op te blazen, dus ze worden geleerd om nederig en bedachtzaam te zijn. Het staat ook wat slimmer en intelligenter. Overigens is ‘slim’ het woord voor slank in het Engels. De vreze des heeren gaat niet overal rondkijken om etiketten op mensen te drukken. Vrees voor het grote vooroordeel.

Op mannen rust die schoonheidsdruk niet, want ze zijn niet van het schone geslacht. Tenzij je dan in een ijdele familie wordt geboren, in een yuppenfamilie bijvoorbeeld, want daar wordt verwacht dat mannen aan een bepaald schoonheids-ideaal voldoen, wat voornamelijk ook te maken heeft met haar en kleding, maar dat zijn verder uitzonderingen. Normaal gesproken is het de vrouw die de druk van het schoonheids-ideaal voelt. De man is immers man. Die hoeft niet schoon te zijn, die moet werken, het gezin onderhouden, en als die vies en smerig thuiskomt is dat voor de vrouw een teken dat hij hard gewerkt heeft, maar denk dit eens in bij de vrouw. Een vieze, smerige vrouw kan echt niet in deze samenleving. En de vrouw moet dus superdun zijn, make up op, oma-knotje zou leuk zijn, zo wit mogelijk, want dat is nu eenmaal het superras in het westen. Witte mensen voelen

de discriminatie in het westen niet zo. Halfbloedjes zijn bijvoorbeeld weer jaloers op witte mensen, van het zuivere ras, het superras, wat natuurlijk een leugen is, maar ja, in zo'n wereld leven we nu eenmaal, en ik doe niet meer mee. Ik heb de pesthekel aan discriminatie gehad, altijd. Als kind at ik al een bruine boterham gelegd op een witte boterham, als een protest tegen discriminatie. Mijn vriendinnen waren ook gewoonlijks donker.

Nee, mannen hebben die druk niet van een schoonheids-ideaal, en de man kan het vaak ook niet schelen, tenzij je dus in een ijdele familie, in een yuppenfamilie, opgroeit, dan kan het nog weleens lastig wezen. En als je een donkere man bent heb je gewoon veel met racisme te maken, dat is gewoon zo. Ik groeide op met donkere vrienden, en die klaagden daar allemaal over. Ik ken hun pijn. Maar op vrouwen ligt die druk van schoonheids-idealen veel hoger, allemaal door de democratische machine. Iemand anders beslist hoe jij eruit moet zien, en als dat niet het geval is, dan wordt je leven tot een hel. Maar ja, er zijn dus van die gebieden, ijdele gebieden, waar iedereen daar onder lijdt, ook de man, en dat is met name in de bijbelbelt. Vaak als er religie in het spel komt gaat het vaak weer over uiterlijkheden. Heel typisch is dat. In religieuze kringen zijn ze gewoonlijks heel veel met het uiterlijk bezig, en juist waar geen religie is kan men elkaar gewoon accepteren. Wat religieuzen elkaar aandoen op dat gebied, dat doen atheisten elkaar vaak niet aan. Op het religieuze erf is het vaak veel en veel erger, al die schoonheids-hysterie. En mensen, het is zo lelijk, zo zo lelijk om je je daar telkens mee bezig te houden en anderen de zak te geven om dingen waar ze vaak niets aan kunnen doen, of wat gewoon nergens op slaat. De schoonheids-politie.

Beauty-police, good morning. Wat een ellende, wat een drama. Een hel op aarde. Maar ja, er is immers erf-zonde, en dan heb je hun product nodig. Hun product. De mens is er in getuind.

Zeer ijdele families betrekken de mannen er ook bij, voornamelijk families die in de belangstelling staan, waar het om het totaal-plaatje is te doen. De mannen moeten er pico bello in orde uitzien, keurig, netjes gekamd, om door een ringetje te halen. Is dat dan niet verwijfd ? Glimlachend. Moeten mannen dan niet glimlachen ? Of moeten ze meer sober zijn ? Hierover woeden oorlogen. Typische verschijnselen, met name op de bible belt. Maar het kan zich voortplanten. Het kan voortwoekeren, en zich manifesteren op plaatsen waar je het niet zou verwachten. Bij wie zitten ze onder de plak ? Wat is dit allemaal ? Och, ziet u : De wereld is onderverdeeld onder territoriale demonen.

hoofdstuk 35 de abstracte kern van waarheid in het kwaad van deze wereld

Ik had een droom dat iemand begon over te geven bij het avondmaal, en vervolgens begon een ander daardoor ook over te geven. Calvijn stelt in zijn verklaring van Exodus 12 dat het avondmaal een soort besnijdenis is. Men weet niet wat het avondmaal is. Men misbruikt het. In zijn verklaring van Exodus 4 wijst hij op de woorden van Paulus dat het geringschatten van het avondmaal grote gevolgen had. Ze hadden het avondmaal ontheiligd. Het avondmaal was vroeger gewoon armenhulp, maar kijk wat ze ervan gemaakt hebben. Ze eten de afgod, en drinken zijn bloed. Ja, wij groeiden ook zo op. Snel belijdenis doen zodat je aan het avondmaal zat. De beker werd doorgegeven en het brood. En dan zag je die gezichten. Waar dachten ze aan ? Op een gegeven moment was ik in een Joodse kerk in Amsterdam, en wij gingen aan het avondmaal. En ik kreeg de beker en dronk een slok, gewoon wijn met alcohol, en het was zo vies, zo smerig, en ik zag een slang glijden in mijn hoofd. Die kwam zo binnen. Ik dacht : ‘Dit nooit meer.’ Ik heb sindsdien alcohol ook niet meer aangeraakt, en heb er sindsdien altijd tegen gewaarschuwd. Alcohol is een schoonmaakmiddel. Het is zeer gevaarlijk, en kan de hersenen aantasten als je dat inneemt. Ik heb het zelf gezien. Er komt iets in je binnen.

Maar het avondmaal : het is eigenlijk een soort kannibalisme. Calvijn noemt het een soort besnijdenis. Je moet echt de psycho-analyse er op los laten, om er doorheen te komen. Het wijst ergens op terug. Vroeger was het dus de armenhulp, maar kijk wat het nu is. De kerk is niet dat wat we om ons heen zien, want dat is een pseudo-kerk, een schaduwbeeld. De ware kerk is de vrouw, de hemelse vrouw, die als een tent neerdaalt voor de mens. Zij is de wildernis vrouw, en zij eet de gekruisigde, zij eet het gekruisigde vlees, het lam. Dat is een beeld, mensen, wat ze verletterlijkt hebben, en verdraaid. Wij moeten het vlees kruisigen, de zondemacht overwinnen. In Israel weten ze dat. In het Westen weten ze dat niet. Het wordt hen niet geleerd. Ze zitten aan het avondmaal, drinken giftige wijn, alcohol, en eten de afgod. Het ware avondmaal is een werkwoord : psycho-analyse. Letterlijke oorlog bestaat niet. Het is een beeld van de exegese. Dat is de abstracte kern van waarheid in het kwaad van deze wereld, waar Hegel het over had. Er is in die zin geen verschil tussen slaaf en heerser, geen verschil tussen prooi en roofdier, geen verschil tussen God en mens. Het is iets in onszelf.

Wie speelt God over wie ? Het is allemaal ijdelheid en illusie. Het zijn abstracties van ons dialectische zelf.

In zijn commentaar op Leviticus 16 stelt Calvijn dat het avondmaal bedoelt is om het zoonschap te tonen, wat ook niet zo vreemd is, daar hij het een soort besnijdenis noemt. Hij stelt dat het de verdorvenheid van de mens is die niet ophoudt deze beelden te bezoedelen.

Ik was als kind negatief geobsedeerd met het verschijnsel ‘de eeuwige verdoemenis’, en later erdoor gefascineerd, vanwege de eindeloze domheid en onnozelheid van de mens omtrend dit soort dingen. De mens neemt gammele en onverschillige drugs omtrend dit soort zaken. Calvijn stelde dat God ook mensen had uitverkoren voor de eeuwige verwerping, dus in de dubbele uitverkiezingsleer, maar hij had het hier nauwelijks over. Calvijn is er enorm obscuur over. Hij stelt in principe dat het aan God is en niet aan de mens. De mens kan daar verder zelf niets aan doen. Er is dus ook niet zoiets als dat je het zou kunnen verdienen om naar de eeuwige hel te gaan in de leer van Calvijn. De mens kan immers niks. De mens heeft immers ook geen vrije wil. Dat is allemaal voorbeschikt. Calvijn is dus ook niet zozeer een ‘geloofsman’, dat je via geloof naar de hemel zou kunnen gaan, want dan wordt het allemaal weer op de mens geschoven. Het gaat immers om God, en de mens is nietig. Toch is zijn leer ontzettend tegenstrijdig. Daarom is het ook voor meerdere interpretatie vatbaar. Vandaar dat er iets mee gedaan kan worden.

Calvijn heeft het dus nauwelijks over de eeuwige verdoemenis, maar in principe was iedereen al bij voorbaat eeuwig verdoemd, en rust hier ook het uitverkiezingswerk op, want sommigen zijn dan uitverkoren. Wat de eeuwige verdoemenis dan is ? Vroeger zag ik het als iets negatiefs, als kind, maar nu zie ik het als iets positiefs, omdat het in de grondteksten ook iets positiefs betekent, ook als besnijdenis, opvoeding, zorg. Calvijn’s leer heeft als fundamenten de eeuwige verdoemenis en het metaforische kannibalisme, en dat kan ten goede gekeerd worden. Calvijn beredeneert alles vanuit de eeuwige verdoemenis, het uitverkoren zijn of niet, en in die put is er een tegenreactie. Dat heeft in principe helemaal niets met Calvijn te maken, maar met de natuur. Calvijn stelt dat alles al voorbeschikt is, buiten de mens om. De mens is nietig en tot niets goeds in staat. Alles ligt dus al besloten in de geschiedenis, dus eigenlijk gewoon preteristisch.

In psalm 8 staat dat er sterkte is gegrondvest vanuit de mond der zuigelingen en kinderen. Het kind is een beeld van de verbrokenheid, zoals op de derde dag van de schepping in de grondtekst, de scheppingsdag van de kinderen, van de verbrokenen. Dat is ook wat de metaforische eeuwige verdoemenis uitbeeldt en het metaforische kannibalisme. Op de tweede scheppingsdag werden de wateren gescheiden en uitgescheiden, waaraan al deze beelden gezuiverd mogen worden. Zo voldoen wij ook aan de oproep van Hegel. Freud had daar al gehoor aan gegeven.

Hegel bracht gezondheid in het werk van Calvijn, en riep het nageslacht op hetzelfde te doen, waarop Freud reageerde. Zo kon de reformatie besneden worden.

hoofdstuk 36 – 1953 : de wilde jongens oorlog

1953 : de dood van Stalin, de watersnood ramp en de scheuring binnen de gereformeerde gemeenten.

‘Het is alleen voor de uitverkorenen’ werd er geroepen door de afgescheidenen van de gereformeerde gemeenten, en zo werden de ‘gereformeerde gemeenten in Nederland’ geboren, de Nederlandse gereformeerde gemeenten, GGN, GGiN, en die waren veel radicaler, o.l.v. de predikant C. Steenblok. Er kon niet zomaar meer een aanbod van genade gepredikt worden wat onvoorwaardelijk en algemeen was. Nee. Eerst moest de mens zien hoe erg hij er aan toe was, in welke staat van verdoemenis en ellende, en dat was het pad tot heil, en dat was zeer voorwaardelijk en alleen voor de zogeheten ‘uitverkorenen’. Je moest daartoe geroepen zijn. Er moest dus eerst een sobere prediking zijn. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ De mens kan dat niet zomaar even bepalen, want er komen veel hogere factoren bij kijken. Het is dus niet zomaar een wachtwoord wat je uitspreekt. De zaak werd dus teruggeschoven op God, op het hogere, want het is immers geen menselijke zaak. Ook werd er vanuit de GGiN opgeroepen tot waakzaamheid vanwege ingeslopen wereldgelijkvormigheid. De mens werd dus geroepen om terug te kijken en om zich heen te kijken, hoe fout het allemaal was gegaan. Zo wordt dat ook gesteld in Zondag 1.

Er was een nog zwaardere Gereformeerde Gemeente gekomen, nl. die van 1953, de Nederlandse Gereformeerde Gemeente, of de gereformeerde gemeenten in Nederland, zoals ze heten, de ggin, wat dus iets anders is dan de nederlands gereformeerde kerk, een afscheiding binnen de vrijgemaakte kerk. Maar oh, hoe fout kan dat ook gaan. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ Maar wie zijn die uitverkorenen dan, en wat is de uitverkiezing ? Hoe regelt dat zich ? Hier kan van alles foutgaan, op deze rand van het ravijn. Je kunt zo weer terugglijden. Zowel God als de duivel gingen met 1953, met de ggin, op de loop, en dat was een basisprincipe wat zich ging vervormen, en wat overal tussendoor begon te glijden. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ Ook de psychiatrie is

hierop gebouwd en de dentistrie. Zij denken te kunnen beslissen over uw mond en brein, want zij wanen zich ‘uitverkorenen’, en de rest van het volk is verdoemd, want die zijn niet zo hoog en verheven, zo vol van kennis, zoals hen. En zo zien we dit verschijnsel op verdraaide ggin principes : uitverkiezingstrots. GGiN uit zijn verband gerukt, een werelds GGiN.

Je moet eerst je verdoemenis kennen, en dan pas kun je het pad begaan tot de kennis. Dat wordt in de wereldse GGiN overgeslagen, terwijl de theologische GGiN terugwijst op de Ledeboeriaanse gemeenten en de kruisgemeenten. Psychiatrie en dentistrie zijn totaal uit de hand gelopen cultussen. De psychiatrie noemt zichzelf geestelijke gezondheidszorg, maar het heeft niets met het geestelijke te maken. Ze hebben God, de geestelijke kennis, overboord gegooid, en hebben zichzelf tot god gemaakt over anderen, want zij zijn immers uitverkorenen. Ze kopen dat gewoon op, en geven elkaar lintjes. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ Ja, als je hen betaald hebt, en hun opleidingen hebt gevolgd. Het is de tirannie van pseudo-uitverkorenheid.

1953 : Een belangrijk jaar. Welk pad ga je op hier ? Wordt je als een verrezen Stalin van zelfbelang en uitverkiezingstrots, of luister je naar de ware roep van de GGiN om terug te keren tot de principes van de kruisgemeenten, de natuurgemeenten ? Er werd opgeroepen tot zelfvernedering, zelfverloochening en ontbloting voor de Heere. Er werd opgeroepen tot boetvaardigheid, want de mens was te ver afgeweken. Dat zijn principes die we niet bij de vuilnis kunnen zetten.

De GGiN noemde de gewone gereformeerde gemeente ineens ‘de synodalen’, en losbandig, en wilden zichzelf daarvan losscheuren om zo het wildernis pad verder op te kunnen, want ze waren er nog niet, en dit pad liep terug tot Ledeboer en de kruisgemeenten. We zien dus in 1953 een vierde laag verschijnen in de gereformeerde kerkgeschiedenis. Het was een oorlog tussen de stammen van wilde jongens.

hoofdstuk 37 de strijd tegen genotsgodsdienst en genotsgnosis

Veelal denkt de mens : ‘Oh, ik moet dit, en ik moet dat, en het moet zus en zo.’ De mens acht zichzelf overwaardig door over alles maar denken te beschikken. Allereerst moet de mens zijn onwaardigheid inzien, hoe groot zijn ellende is, en alles moet verdiend worden. H. Witsius stelde in ‘de praktijk des christendoms’ uit 1665 dat de mens zich onwaardig moet houden om zomaar zich te bemoeien met de dingen van God, onwaardig om het Woord te horen, anders zou de mens het bezoedelen en in een onrein hart ontvangen, daarmee anderen kwaaddoende. De mens moet daarom ook zichzelf onwaardig rekenen tot de lichamelijke zegeningen, zelfs tot het minste stuk droog brood, en de geringste slok koud water, stelt Witsius.

C. Steenblok stelt dat het er om gaat de onwaardigheid in te zien bij de kleinste blijk van God’s gunst. Alleen de armen, de verslagenen en verbrijzelden kunnen komen, verder in de wildernis. C. Steenblok stelt dat dit door een dal gaat, daar waar de mirten groeien. Hij stelt dat hierin de lijdzaamheid kan groeien en het geduld, onder wat wegblijving van nadering, want hij leert het meer verstaan in de weg van afbreking.

De mens heeft zichzelf in het vlees overschat. De predikant F. Mallan stelde dat de mens etende en drinkende is en zich alles kan veroorloven, maar dat de mens te vrezen heeft als een rund vetgemest te worden voor de dag der slachting. Als dan iemand komt om over de schepping en de val van de mens te spreken, stelt F. Mallan, dan ziet men spotachtige blikken, dat men er niets van weten wil. Men lacht erom en spot ermee, dat er nog een man komt die zo ouderwets is, stelt hij.

De weg door de wildernis loopt anders dan de mens denkt of wil. Er zijn hele andere dingen die belangrijk zijn, waar de weg in verder gaat. De Heere zal zijn volk een hele andere weg leiden. De mens moet zichzelf onwaardig voelen tot het menselijke, om niet weer de streep over te gaan. De mens moet groeien als een onwaardige struik, langs het menselijke heen. Het is niet voor de mens om allemaal maar overmenselijk te doen. Eerst moet de mens ontmenselijkt worden, ontzelft. Het leven wat de mens grijpt is het leven helemaal niet. Het overmatige leven waar de mens telkens maar weer in wandelt is de dood zelf, en die komt verkleed en gemaskerd, opgesmukt. F. Mallan waarschuwde dat de mens een genotsgodsdienst heeft met een behagen in zichzelf. Hij noemt het een vleselijke godzaligheid, en dat is een vleselijke uitverkorenheid. Ze zijn uitverkoren geworden door bedriegende duivels, en dat loopt dwars door hun theologie heen. Hij noemt het een ingebeelde godzaligheid.

De mens loopt graag met een dikke kop overal rond, opgeblazen, de aandacht naar zich toe trekkende. F. Mallan stelt dat nederigheid betekent : geringe gedachten hebben van zichzelf. Blijf

sober, blijf gering. Ga niet hoger dan je voegen. De val is de staat van verhevenheid. Heel bedrieglijk.

God zorgt voor Zijn kinderen op Zijn manier, niet op de manier van de mensen. God beschermt zijn kinderen tegen de zonde, daar is het God om te doen.

In Ezechiel 9 lezen we dat zij die kermen en zuchten over de zonden van het volk bezegeld worden door de engel. In het modernisme gebeurt dat niet. De zonde wordt weggelachen. Men houdt zich daar niet mee bezig. Men heeft andere dingen, andere bezigheden. Ze leven in een totaal andere wereld. Het is heel griezelig. Ik heb er over nagedacht hoe mensen zo kunnen zijn, zo totaal onbezonnen. Ik heb er over gezucht en geweend. Ik heb de Heere er over gezocht. Je moet leven tussen hen die aan de drugs zijn, zwaar, zwaar aan de drugs. Dat kan drugs zijn van genotsgodsdienst of genotsgnosis. Men neemt het niet meer zo nauw. Men heeft er formules voor gemaakt en wachtwoorden. Men heeft dingen tegen elkaar lopen wegstrepen. Als je van de predikingen van de gereformeerde gemeenten (ook wel ‘de synodalen’ genoemd, wat dus iets anders is dan de synodalen van de gereformeerde kerk) overgaat tot het gebied van de gereformeerde gemeenten in nederland (GGN, GGiN), dan merk je dat de predikingen een hele andere toon beginnen te krijgen, meer klagerig, zoals de oude profeten. Men acht zich niet waardig, en men kermt over de zonde. Men waarschuwt tegen wereldgelijkvormigheid. Men komt de rampzalige staat van de mens door de zonde onder ogen, zoals Zondag 1 hiertoe de opdracht had gegeven. Wat we om ons heenzien is het leven niet. Het is een waangeloof wat de mens er op na heeft gehouden, wat F. Mallan ook stelt. Scheur uw klederen, en ga in zak en as. Wees als een roepende en wenende in de wildernis. Het modernisme en moderne geloof aanbidt de zonde. Ze hebben duizend-en-een excuses en smoesjes om maar te kunnen blijven zondigen. Het is immers genade. Jezus is voor hun zonden gestorven, dus rotzooi maar raak.

Mensen, zo kunnen wij niet denken. In het OT wordt er in de grondtekst gewaarschuwd tegen de ijdele yeshua’s. Ook in het NT wordt er gewaarschuwd tegen valse christussen. Blijkbaar moet er veel meer gebeuren en is het voorwaardelijk. Ze hebben hun gouden kalf christussen gemaakt. Ze willen niet sterven aan hun zonden. Ze willen niet gewaarschuwd worden tegen de zonde, en willen ook niet waarschuwen tegen de zonde. Zo zijn zij wereldgelijkvormig geworden, gezonken in genotsgodsdienst of genotsgnosis. Het new age gevaar staat op de loer. Het new age gevaar heeft al velen gegrepen. Zij eren niet hun geestelijke vaderen en moederen. Zij willen van de geschiedenis niets weten. Zij maken hun steden zonder een greintje nostalgie. Alles is modern. Zij volgen vreemde, zeer typische afgoden. De geestelijke strijd wordt niet geleerd, maar des te meer de

vleselijke strijd. Om de zonden kermen en klagen zij niet, maar als ze een tekort denken te hebben dan klagen ze daarover. Het is het klagen van het vlees, de droefheid van de wereld. Ze hebben verdriet als ze hun ego niet kunnen spekken. Krokodillen tranen. De droefheid van de wereld leidt tot de dood. Oh, komt toch tot de droefheid van de Heere. Ga terug tot de oude paden, zonder dezelfde fouten te maken. Leer van de geschiedenis.

We zien telkens weer dezelfde tendens, dat zij die de zonden van zich afschuiven en willen verdoezelen, dat die telkens weer die zonde op de ander schuiven. Vervolgens wordt er met wraak tegen opgetreden. Ja, de mens op het smalle pad wordt hier door het vlees zwaar voor gestrafd. Er is niet zomaar hulp voor hen. Zij moeten de langere weg gaan. Ook moeten zij de geestelijke strijd leren.

God is tot een genotsmiddel geworden, tot een zak-sinterklaas. Ook het brein en de mond zijn tot genotsmiddelen geworden. Het zijn producten geworden. Men denkt alles te kunnen denken en zeggen, en vergeet dat er een strijd is tegen het vleselijke, tegen bedrog. Oh mens, voordat u ergens over klaagt : Klaag over de zonde, over de zondemacht die in u leeft. Dat is een hemels klagen. Dat zijn tranen die het hart schoon kunnen vegen.

hoofdstuk 38 altijd anders

God is onverschillig naar onze wil, juist omdat God wil dat wij de kruiziging ervaren, om deel te hebben aan de andere wereld, van een hele andere stof. God geneest dus niet altijd, en hierin moeten we tussen de regels door leren lezen, want God is iets literairs. Velen lijden aan een soort RTS, religious trauma syndrome, en ook hierin is niet altijd genezing. Wat verwachten we van God ? God is altijd weer anders dan we denken. Juist door het trauma leren we God kennen, en gaan we zien dat een heleboel dingen waarvan we dachten dat het God was God helemaal niet was, en we gaan dan ook zien dat een heleboel dingen waarvan we dachten dat het God niet was juist wel God was.

God kan onderdeel van de verwarring zijn, van het trauma, als we maar dieper kijken. Dingen kunnen weer veranderen. Er zijn vele invalshoeken. Wat is er mis met een beetje duisternis ? Dat is ook onderdeel van de literatuur. God is een literair Wezen. God is literatuur.

Blijf in de onwaardigheid. De mens pakt en pakt maar, veel te veel. Verneder jezelf, verhoog jezelf niet.

hoofdstuk 39 een stukje geschiedenis en het gevaar van ‘geleide geesten van de new age’

Ik groeide op in de Nederlands Gereformeerde Kerk, een afsplitsing uit 1967 binnen de vrijmaking. Alhoewel zwaar orthodox waren ze toch van de lichtere zijde. Om mij heen had ik vriendinnetjes van de gereformeerde gemeente, en onze buren waren ook van de gereformeerde gemeente. Dat was allemaal veel zwaarder. Ze waren voorzichtiger, soberder, en hadden bijvoorbeeld ook geen televisie. Ze trokken mij aan, maar ik zou geen deel willen zijn van hun kerkgenootschap. Mijn vriendinnetjes kwamen bij ons aan de deur soms om te vragen of ik er was, en als ze dan ‘nee’ hoorden, dan vroegen ze of mijn broertje er was, en zo gingen ze het hele lijstje af, maar als ze dan weer telkens ‘nee’ hoorden, dan vroegen ze : ‘Mogen we dan bij u misschien televisie kijken ?’ Ze bedelden gewoon om de televisie. Ik had wel met ze te doen. Ze groeiden op zonder televisie, maar als ze bij ons waren, dan konden ze tenminste televisie kijken. Ik heb wel goede herinneringen aan hen. Ze waren van een andere wereld. Het waren ook meer natuurmensen. Nee, ik zou niet graag bij hun kerk willen horen, vanwege dat ze geen televisie mochten. Alleen als de koningin op de televisie kwam mochten ze televisie kijken, en dat deden ze dan bij de buren. Ik had met ze te doen. Zonder televisie opgroeien leek mij een hel. Ik begreep het wel, want er kwam natuurlijk ook allerlei vuiligheid langs op de televisie.

In de Nederlands Gereformeerde Kerk mocht je wel gewoon televisie. Waarom ben ik dan daar vertrokken ? Ongelooflijke lauwheid en wereldsgezindheid daar, en de geestelijke gaven werden veracht en bespot. Er waren bij ons mensen van de vol evangelie beweging gekomen, en dat trok mij aan. Die waren radicaal. Dat was bevindelijk en persoonlijk, terwijl bij de kerk waarin ik opgroeide het vaak ver-van-mijn-bed show was, onpersoonlijk. Dat ging allemaal over heilsfeiten, en niet zozeer ervaringsfeiten. Ervaringen vonden ze eng, of dat werd enorm obscuur gehouden. De hel brak ook los toen ik met de evangelische kerk ging flirten. Dat kon echt niet. In de evangelische kerk waren ze gewoon meer met de bijbel bezig, met bijbelse profetie, en dat vond ik interessant. Ik werd lid van het Zoeklicht, en ging naar de Evangelische Bijbelschool in Doorn. Charismatische gaven vond ik interessant, maar daar was niet echt ruimte voor op de Evangelische Bijbelschool, dus toen ging ik naar de Centrale Pinkster Bijbelschool in Lunteren. Ik merkte hoe belangrijk het was ‘geleid’ te worden, en dan ontkwam je niet aan profetie. In Amsterdam hebben wij toen een profetische gemeente opgezet, de enige in Nederland. Ik begon als predikant in een Afrikaanse gemeente in de Bijlmer, voordat we die gemeente opzetten. Als we over profetie spraken dan ging dat gepaard met onderwijs over het toetsen. Omdat leven in het vlees, de zonde dus, fataal zou zijn in profetie, in het geleid worden, ging het ook gepaard met demonologie, de geestelijke strijd in de hemelse gewesten, en dan ontkom je niet aan territoriale geestelijke oorlogsvoering, want als je niet strijdt tegen de heerser-demonen, dan dweil je met de kraan open, en speel je nog gewoon spelletjes. Onze profetische gemeente was dus oordeelsprofetisch, oftewel de zwaardere hoek in de charismatische beweging. Dat kon niet in de gereformeerde gemeente, want die mochten geen televisie, en die hadden de letterlijke eeuwige verdoemenis-leer vanwege misvertaling, en allerlei andere dogmatische misvertalingen, allemaal vanwege dat het toch nog allemaal erg westers was, maar eigenlijk waren wij gewoon ‘de gereformeerde gemeente’ van de pinkster beweging en charismatische beweging, de gereformeerde gemeente van de vol evangelie beweging.

Daarom hebben wij altijd een grote betrokkenheid gehad met de gereformeerde gemeente, maar wij waren meer redenerend vanuit Israel, vanuit de taalkunde dus, en niet westers. Vandaar dat we onszelf ‘een vriendelijke afsplitsing van de gereformeerde gemeente’ beschouwen. Wij zijn altijd betrokken gebleven met de gereformeerde gemeente. Uiteindelijk noemden wij onszelf ‘de regressief-gereformeerde gemeente’, RGG.

Binnen de gereformeerde gemeente zelf werd er gewaarschuwd dat er wereldgelijkvormigheid aan het binnensluipen was, dat er compromissen werden gesloten, dat er geen nadruk meer lag op de ellendestaat en doodstaat van de mens, en dat is fataal in de geestelijke oorlog. Daar begint juist alles bij : zondebesef, klagen over de zonde, berouw, bekering, enz. Je moet de vijand kunnen

ontmaskeren, een vijandsbesef hebben, oftewel de demonologie, anders komt er bedrog. Dan ga je aan de drugs. Vaak streept geloof dan alles weg, en de vaderen en moederen hebben daar veel tegen gestreden. In 1953 hebben ze gezegd : Daar moeten we weer naar terug, en zo ontstonden de ‘gereformeerde gemeenten in nederland’, de ggin, of ggn, de radicalere, zwaardere gereformeerde gemeenten. In 1953 werd er dus aan de bel getrokken. Het was een noodalarm. Er waren zware engelen gekomen. Er was namelijk new age gevaar binnengeslopen, als een geestelijke watersnoodramp. Ook al waren ze nog zwaar dogmatisch, verletterlijkt, dit moest gebeuren, ook al gingen zowel God als de duivel ermee op de loop.

Ik had vannacht een droom over 1953. Met een groep mensen bezochten we een soort arena met meerdere verdiepingen. Er waren wat meisjes bij waar ik me niet helemaal goed over voelde. Ik dacht telkens : ‘Er klopt hier iets niet.’ Ik begon me daar over uit te spreken, en toen ineens hieven die meisjes een arm op, alsof ze een hogere hand vastgrepen op daardoor geleid te worden. De rillingen gingen door me heen. Het waren ‘geleide geesten van de new age.’ Dat gevaar ligt er nog steeds. Daarom is 1953 nodig. Dat wil niet zeggen dat je geen new age boeken mag lezen, maar met mate, en heel voorzichtig, in balans. Zonde en new age betekent eigenlijk gewoon overmaat, teveel nemen van iets, zodat het uit balans gaat, en het als drugs gaat werken. Er ligt dan te weinig nadruk op de ellendestaat van de mens, en zo sust de mens in slaap. Wij zijn alarmisten, en ook dat moet voorzichtig gedaan worden, geleid.

hoofdstuk 40 new age in de kerk

Is 1953 de ontsnappingsroute ?
Zorg ervoor dat je op de 1953 trein bent, dieper de wildernis in, want de watersnood ramp was gekomen, de new age begon binnen te sijpelen, zelfs in de zwaarste kerk van Nederland : de gereformeerde gemeente.
Als er nog iets in je is wat zich niet onwaardig voelt : ban het uit.
Je hebt alleen je waardigheid in het je onwaardig voelen, de gestalte van een dienstknecht aan te nemen, jezelf te vernederen.

Deze boodschap hebben ze proberen uit te bannen, opdat ieder mens een new age geleide geest zou ontvangen voor de nieuwe wereld orde van psychiatrie en dentistrie, de P en D wereldorde, ook wel de mind and mouth control wereldorde. Zo worden consumenten gemaakt. Het is een business model.

Toen ik dieper 1953 inging en haar geschriften ging bestuderen zag ik een hemelse zwarte spin ter grootte van een hand. Er kwam een wapenrusting tot mij. Wij moeten de geestelijke wapenrusting van 1953 aandoen, gegeven door de engelen die gegeven werden dat jaar. De hemelse zwarte spin was een engel van C. Steenblok, de grondlegger van de gereformeerde gemeenten in nederland (ggin, GGN). Als je je nog waardig voelt in het vlees : ban het uit.

hoofdstuk 41 heer der vliegen

De complotten hebben allemaal met elkaar te maken. Het is het grote complot van 1953, maar wat al veel ouder was. Het kwam slechts aan de oppervlakte. De zondagen van de catechismus waren de wilde sabbathen die losgescheurd waren van Exodus. De wilde sabbathen waren juist het werkzame deel van de Exodus. Ze waren het doodsvonnis aan de duivel. Ze vormden de eeuwige jachtvelden. Het was ook niet zo vreemd dat het boek ‘Heer der Vliegen’ in 1954 verscheen, over de wilde jongens stam. Golding had het geschreven vanwege zijn ervaringen in de tweede wereldoorlog.

Nederland was in 1953 op een kruizing terechtgekomen, als de kruizing ter Boeotia, en moest kiezen : Areta of Kakia. Hier zouden de paden scheiden. Kiest dan heden wie gij dienen zult. Niemand ontkomt aan deze keuze. Het Exodus complot bestaat uit verschillende facetten. Het kapte alle werkzame bestanddelen weg van Exodus, ook dat wat nu de Heidelbergse catechismus is. Alles werd uit zijn verband gerukt en werd tot westerse dogma. Zo raakte de mens verdwaald, en kon zijn weg niet meer terugvinden. Zo liep de mens vast. Zo werd de mens door roofvogels opgepikt en tot een vreemd land gebracht.

hoofdstuk 42 de verdienologie

De Heere is niet genadig.
De Heere bestaat niet als zodanig.
Het is een verdien-model.
De mens kan het door te sjoemelen niet rondkrijgen.
De Heere is geen man. Als we ‘hij’ zeggen bedoelen we daarmee ook niet letterlijk een man, maar dat is nu eenmaal de spreektaal. Het wordt gelezen door alle lagen van de bevolking, en om dan allerlei andere woorden telkens te gebruiken wordt te vermoeiend en te onpractisch. Ons gaat het om de diepere betekenis van de spreektaal. Wij blijven dus gewoon de normale spreektaal gebruiken.
Het is dus van belang de verdienologie te leren, niet zomaar econonomie. Je kunt klagen, schreeuwen, schelden, schoppen, maar dat verandert niets aan de zaak : Je moet het verdienen. Als we het woordje ‘genade’ gebruiken dan betekent dat dat het verdiend is, of dat ergens een vals prijskaartje aan hing, dus dan is ‘genade’ vanzelfsprekend. Vandaar dat de Heere dus wel binnen de context van de verdienologie ‘genadig’ kan zijn. Dit is hogere geestelijke wiskunde.
De krokodil is een metafoor voor ‘het verdiend hebben’. Ik had een droom over eenden met krokodillenhoofden. De eend is het symbool van het werk en de oefening.

De mens moet zich dus allereerst onwaardig voelen, zijn staat van ellende onder ogen komen, en niet gaan lopen wanen alsof er niets aan de hand is. Het onwaardig voelen hoort bij de gereformeerde gemeenten in Nederland, die zondag 1 toepassen in hun leven. Wel is het dan zo dat je die onwaardigheid ook moet betrekken op menselijke uitleggingen van de dogmatiek en de theologie, menselijke godsbeelden. Daar ontbreekt het nogal aan vaak. Vandaar : de regressief-gereformeerde gemeente, de paradijskerk. Daartoe moet de ggin op uitlopen. Als je je daadwerkelijk onwaardig voelt, en je komt de onwaardigheid van je verstand onder ogen, dan ga je vanzelf

voorzichtig worden en alles toetsen. Men toetst vaak het eigen geloof en de eigen theologie niet, en dat is ook weer een gebrek aan onwaardigheid, een gebrek aan zondag 1.

‘Ja maar,’ zeggen enkele slimmerikken in de kerk dan vroom : ‘Je kunt het niet verdienen. De mens is daartoe niet in staat. Je hebt God dus nodig, anders zet je je ego op de voorgrond, en wil je eigen eer. Dan ben je een berover van God.’ Maar het één sluit het ander niet uit. Vaak is men eenkennig in dit soort dingen. Eenkennigheid komt veel voor bij kleine kinderen, bij baby’s en peuters, en de mens die nog niet is opgegroeid in theologie en filosofie e.d. heeft vaak die eenkennigheid ook. Nee, door het vlees kun je zeker niets verdienen, maar door het geestelijke wel. Er is ook een geestelijke mens, een goede mens, een hemelse mens, waaruit wij mogen leven. Valse nederigheid die niet wil opgroeien en alles liever projecteert wordt ‘het misbruiken van God en genade’. Er is dus ook een valse onwaardigheid, een valse overtuiging van zonde, die eigenlijk graag het liefst nog doorzondigt. Daarom : de verdienologie. Leer het, en leer de valkuilen kennen.

hoofdstuk 43 de noodgemeenten – het overbruggen van de misvertaling en het misverstand

Ik had een droom dat er ergens in natuurgebied bij een dorp een metalband optrad die nogal bekend was, en waarvan de verwachtingen hoog waren. Bij aankomst waren ze al een stuk ouder, en in plaats van de keiharde muziek waarvan ze bekend waren, werd er gezellige, rustige muziek gespeeld. Ik keek rond en zag dat er bij een jongetje tranen over zijn wangen rolden. Dit had hij niet verwacht natuurlijk. Er was ook nog wat hoop op zijn gezicht af te lezen, zo van : ‘Dit kunnen ze niet menen. Het zal wel een grap zijn. Straks komt misschien het echte werk nog.’ Ze speelden toen een nummer genaamd ‘Love again’, en het eindigde met een lange piano solo. Ik kreeg er tranen van in mijn ogen.

Het waren voorouders van de Oud-Gereformeerde Gemeente. Zij gingen destijds niet mee met Kersten in de Gereformeerde Gemeente, toen de ledeboerianen met de kruisgezinden met elkaar

verder gingen in 1907. Ze wilden toch wat vrijer zijn, en ze waren bang voor machtsspelletjes nu er een nieuwe gemeente zou komen. De predikant L. Boone richtte toen in 1907 de Oud-Gereformeerde Gemeente op, wat veel losser was. Hij wilde op Ledeboeriaanse grondvesten blijven, want die zag het allemaal slechts als noodgemeenten, omdat ze toch nomadisch waren, op doorreis dus. De Oud-Gereformeerde Gemeente moest dus ook gewoon als noodgemeente gezien worden, en waarin hij gewoon een eenvoudige herder was, en meer wilde hij ook niet wezen.

In mijn droom zeiden de oud-gereformeerde voorouders : ‘Wij zijn wat minder hard geworden.’ Ook zij zijn inmiddels wedergekeerd tot Israel, en hebben zich losgeworsteld van westers dogma, in de zin dat ze het hebben kunnen plaatsen en verdiepen. Ze hebben de misvertaling en het misverstand overbrugd. Ik was terug bij een van de moeilijkste momenten in mijn leven. Ik was slachtoffer van zware mishandeling, en lag te bibberen in mijn bed, te rillen, en kon bijna niets meer. Zelfs toen werd ik bedreigd. Ik was terug in dat moment, maar ditmaal zag ik dat het een Ragnarok moment was. Het was koud, en ik rilde, en de oud-gereformeerde voorouders waren om me heen, en hielpen mij in en door het Ragnarok.

In de jaren 1900 bij het ontstaan van de oud-gereformeerde noodgemeenten begonnen steeds meer losse en vrije gemeenten zich aan te sluiten die onafhankelijk waren. Zij hielden vast aan de wildernis kerk van vóór 1816, wat een ledeboeriaans principe was, het vastkleven aan het puin van de duits-gereformeerde moederkerk totdat herstel zou doorbreken.

hoofdstuk 44 van waangeloof tot ellende-kennis

Dat moet centraal staan : de prediking over de gevallen staat van de mens, het ellende-besef, want een dokter kan alleen genezen als hij eerst een diagnose stelt. De mens moet eerst weten hoe diep de mensheid is gevallen, anders blijft de mens in de illusie. De mens moet weten hoe groot de zonde en de ellende is, de gevolgen van de zonde, en helaas, dat weet de mens vandaag de dag niet. Dat

wordt de mens niet geleerd. Prediking over de zondeval is gewoonlijks niet geliefd. Dat is te confronterend, maar het is de enige weg tot het heil, als eerst de vijand gezien wordt. Eerst moet de mens zijn onwaardigheid onder ogen komen, anders begint hij weer automatisch te grijpen. Eerst moet de mens tot wanhoop worden gedreven over zijn vlees, want zijn vlees staat hem in de weg. In sommige hele zware kerken komt het voor dat er geen avondmaal wordt gevierd, omdat niemand zich daartoe waardig voelt. Wees niet te vrijmoedig voor God dat je de zonde schoonpraat en de leugen witwast, want dan heb je een probleem. God is op zoek naar de verbrokenen van hart en de verslagenen van ziel, die beseffen wat de grootte van de zonde is en daar niets aan afdoen. In 1953 kwamen er grote geleide geesten van de new age tot de aarde, die velen meenamen, zelfs in de gereformeerde gemeente. Wereldgezindheid was door een scheur naar binnen gekomen. En vandaag gebeurt dit ook. Als het buiten omweert en je bent op het open veld, dan moet je laag gaan liggen. De prediking waarin dit centraal staat rekent af met waangeloof.

Ernstigheid is er bijna niet meer te vinden. Daar wordt om gegniffeld. Daar wordt de spot mee bedreven. Eerst moet de mens ziek en wanhopig worden van zijn zonden, van zijn vlees. Dat was de boodschap van de oude profeten, en zij hadden hierover te strijden met de farizeeers en schriftgeleerden.

hoofdstuk 45 de wilde jongens oorlogen : oproep tot bezinning

Armoe begint toe te slaan in het westen, meer en meer. Energie prijzen omhoog, boodschappen prijzen, zorgverzekeringsprijzen etc. Velen kunnen het niet meer bijhouden, velen kunnen het niet meer betalen. Wat is er aan de hand, en wat moet de mens nu doen ? De natuur dwingt de mens om te buigen, om een stapje terug te doen, maar het vlees wil dat vaak niet. De mens is in de dertiger jaren terecht gekomen. De dreiging van de veertiger jaren hangt overal. De geschiedenis herhaalt zich. We hebben het gehad over het P en D wereldrijk, en dit ligt verwoven door de

kerkgeschiedenis. De mens moet klaar komen met kerkgeschiedenis en hier een les uit leren. Deze dingen gebeuren niet voor niets.

Antwoord : afkicken, afkicken en afkicken

Het gaat niet goed in de wereld. Het gaat al een tijd niet goed in de wereld. De meeste mensen zijn daar echt niet wakker door geworden. Sommigen wel, en sommigen half. Er ligt een oproep tot bezinning.

In religie en theologie, ook in de kerkgeschiedenis, heb je nu eenmaal met dogma's te maken, wat in principe een soort oude gebouwen zijn. Je ontkomt er niet aan. Je kunt ze wegkieperen, maar je kunt ze ook verdiepen en draaien.

De wildernis kerk van vóór 1816 werd ineens tot stadse kerk gemaakt in 1816, onder koningscontrole. Er kwam een nieuw reglement om de Dordtse leerregels te vervangen. Nee, de Dordtse leerregels mankeerde heel wat aan, maar nu was het wel erg modern en steriel geworden. Men wilde juist verder worstelen met Dordt om er het beste uit te halen. Er kwam dus een afscheiding in 1834, want men wilde terug naar de fundamenten van de moederkerk, de wilderniskerk, door de voorouders gegeven, om verder uit te werken. Dat mocht niet, onder Willem I, dus brak de vervolging los. 1834 was zeker al een eerste oorlog tussen de wilde jongens, tussen de afgescheidenen, want er was ook een groep die verder niet wilde samenwerken met de regering, dus die scheidden zich ook weer af van de afgescheidenen, en vormden de gereformeerde kerken onder het kruis, die later weer met andere afgescheidenen de christelijke gereformeerde kerk vormden, in 1869. In 1840 trad Willem I af, waardoor de vervolgingen minder werden, en uiteindelijk hielden die op in 1848 vanwege een verandering in de grondwet. Willem I was inmiddels in 1843 overleden.

In 1907 was er een tweede grote oorlog van wilde jongens, van afgescheidenen. Er was een grote samenkomst van kruisgezinden en ledeboerianen, en die zouden de gereformeerde gemeenten vormen, een nieuw kerkgenootschap, maar verschillenden huiverden hiervoor, vanwege kerkorganisatorische zaken. Dus al voordat deze gemeente van start ging begon het al te scheuren, en zo ontstond er de oud gereformeerde gemeente van rebellen en verschoppelingen die zich niet thuisvoelden in de gereformeerde gemeente, die hierin een nieuw machtssysteem zagen. De mens moest zich veel dieper vernederen, veel dieper de natuur in, loskomen van allerlei menselijke

structuren en kerkstructuren. Het moest een nomadische kerk blijven, een noodgemeente slechts. Dit liep allemaal door tot er in 1953 een nieuwe scheuring was in de gereformeerde gemeente, een derde grote wilde jongens oorlog. De ‘gereformeerde gemeenten in nederland’ ontstonden, die de nadruk legden op onwaardigheids-oefening, de ellende staat van de mens, dat de mens zich niets moest inbeelden. Laten we even naar een tabelletje kijken van de kerkgeschiedenis, de zogenaamde ‘lagen’, verdiepingen :

laag 1. koningskerk (hervormde kerk) – 1816

laag 2. gereformeerde (synodale) kerk – Kuyper – 1886
kruisgezinden tussenlaag – christelijk gereformeerde kerk – Bavinck
laag 3. gereformeerde gemeenten – Kersten – 1907
oud gereformeerde tussenlaag – Boone
laag 4. gereformeerde gemeenten in Nederland – Steenblok – 1953

Door die lagen kom je dan uiteindelijk aan in de ‘gereformeerde underground’, dus de regressief-gereformeerde gemeente. Hoe dieper je gaat, hoe zwaarder, hoe ‘oordeelsprofetischer’. Dat oordeel gaat over het vlees, en dat moet wel. Zo niet, dan is het allemaal te gevaarlijk en kom je in de moderne new age. Nooit maar dan ook nooit is het de bedoeling geweest terug te keren tot het verdwaasde vlees van de voorouders. Zij hadden hun eigen oorlog te voeren, maar wij spreken hier over een nodige ‘exegetische reformatie’, die dus nog verder teruggaat, tot Israel, want daar kwamen die verhalen allemaal vandaan, en hoe verder er van Israel werd afgeweken, hoe meer die verhalen verdraaid werden. Er was wildernis literatuur gegeven, maar die werd corrupt gemaakt in de stad. Daarom kunnen we stellen : die oud gereformeerde factor van het nomadisch zijn is belangrijk. De mens is er nog niet, en moet niet de oude fout maken door allerlei vestigingen te maken terwijl men nog onderweg is. Een tentje opzetten mag, maar overdrijf het niet.

De trap is belangrijk. Ga over de trap naar beneden, blijf nergens vasthaken, maar leer de trap kennen, en geef feedback aan het geheel. Hier zijn mensen vastgegroeid. Hier zijn delen van jezelf vastgegroeid.

Onwaardigheids-oefening, waarom is het zo belangrijk ? Je kunt misschien zeggen dat je een goed mens bent, dat je goed je best doet met alles, dus waarom zou onwaardigheids-oefening dan nodig zijn ? Is het niet juist belangrijk om je waardig te voelen ? Is dat niet een veel betere basis voor een gezond en gelukkig leven ? Onwaardigheids-oefening ? Klinkt dat niet een beetje negatief ? Past dat

nog wel in deze tijd van positief denken en zelf-ontwikkeling ? Waarom moet dat dan, of waarom is dat zo belangrijk ?

Vanwege het vlees, wat in ieder mens zit, en waar ieder mens mee geboren wordt, waar ieder mens mee te strijden heeft, wat ieder mens dient te overwinnen, zijn oude natuur. Je hebt te maken met een vleselijk zelf, of je daar nu iets aan kon doen of niet. Dat werd er gewoon ingespoten, dat erfde je gewoon over. Niet dat je daadwerkelijke schuld erft, maar de zonde zeer zeker wel, en zo groei je verslaafd op, aan de kettingen. De geest van vanzelfsprekendheid heerst. Het schijnt normaal te zijn, vanzelfsprekend te zijn, dat je kunt ademen, lopen, bewegen, kunt zien en horen. De mens is er zo aan gewend dat de mens er niet eens meer van opkijkt. Dat je kunt spreken en denken, allemaal vanzelfsprekend denkt de mens, maar dat is helemaal niet zo. En omdat de mens er mee omgaat alsof het allemaal zo vanzelfsprekend is is het vaak ook zo vleselijk. Men floept alles er maar uit alsof het niks kost. De mens is vandaag de dag overwaardig geworden, de mens van vandaag leeft in grote bluf, en het is allemaal opschepperij, aanmatigend gedrag. Dat begint al in het klein.

De mens moet loskomen van valse waarde, het valse aanmatigen, dat de mens alles maar denkt te kunnen denken en zeggen. Daarom moet de mens zichzelf vernederen, en niet verhogen. De mens is geconditioneerd met hoogmoedswaanzin en meerderwaardigheidswaanzin in de stad, met een heleboel dingen. Dan moet die waarde omlaag. Dan moet je jezelf herprogrammeren. Dat kan met woorden en gebeden. De mens heeft zichzelf dingen lopen toeeigenen die niet van de mens zijn, ook op het gebied van de relatie met God, en met al die overwaardigheid heeft de mens God verkracht, heeft de mens van God geroofd.

De mens moet weer zeggen : ‘Ik ben het niet waard te denken, te spreken, te bewegen, te zien, te horen, te wandelen. Gaat uit van mij, oh Heere, want ik ben het niet waard dat U bij mij bent.’ Vernedert u voor de Heere, probeer het maar. Dan zal de Heere u leiden, en zal de Heere tot u komen. De Heere is dichtbij de verslagenen van ziel, en de verbrokene van hart, dichtbij die beeft en weent voor zijn Woord, die zich niet waardig acht. De mens zit stikvol met zowel negatieve als positieve vooroordelen, en dat moet eraf. Zo kan de natuur in balans komen en herstellen. Leer van de onwaardigheids-oefening. Ga deze reis nu beginnen. Het zal dieper de wildernis in leiden en helpen in het minderen en hongeren, om tot de Heere te komen.

Kan dat dan niet vervallen tot slechts lippendienst ? Oh ja, zeker wel. Maar je mag je hart toespreken. Het hart mag zich uiten. Het hart gaat samen met het Woord, want het is immers het

Woord van het hart, en je mag jezelf zo opbouwen. Steeds meer vlees zal er zo afsterven in de onwaardigheids-oefening, hoe dieper je gaat. Ook elke vorm van lippendienst mag zo afsterven.

Sommige mensen die dit horen zullen dan misschien denken : ‘Nou, dat klinkt wel erg overdreven, die onwaardigheids-oefening. Ik ben heel waardig en bla bla.’ Maar het vlees is niet waardig, en bekleed allerlei waardigheids-posities in de mens en de samenleving. Het vlees troont en is verdeeld, en daarom moet de mens dieper gaan.

‘He bah, wat akelig allemaal,’ zullen sommige mensen dan misschien denken. Weet u wat dat voor soort mensen zijn ? Vaak zijn juist dat soort mensen degenen die zichzelf hoger achten dan de ander, op anderen neerkijken, anderen minderwaardig achten en zichzelf meerderwaardig, en daarom willen ze in hun vleselijke stijfkoppigheid die boodschap niet horen.

God werd ontvoerd en in een doosje gestopt, niet alleen maar door christenen, maar ook door atheisten, die een negatief godsbeeld hebben. De mens voelt zichzelf te waardig om hier dingen over te zeggen en ze vechten om wie het ware godsbeeld heeft, en daarom ontbreekt er heel wat aan de zogenaamde ‘waardigheid van de mens’ en moet de mens onwaardigheids-oefeningen doen. Wacht niet op de ander, maar ga zelf. Begin bij jezelf.

hoofdstuk 46 van verloren zoon tot dagloner – het belang van de onwaardigheids-oefening in het instorten van het moderne tijdperk van overwaardigheid

Veel mensen worstelen met allerlei minderwaardigheids-complexen. So what ? Ik zal u vertellen dat hier in het westen zelfs de minderwaardigheids-complexen nog gewoon meerderwaardigheids-complexen zijn. De valse overwaardigheid is al overal ingebakken. Er is veel meer nodig, zelfs meer dan gewoon maar boetvaardigheid. De mens heeft de onwaardigheidsvaardigheid nodig. De mens moet zich onwaardig achten voor elke druppel geluk en elke druppel leven, want de mens heeft het van de ander lopen afgrissen, en zo ontstond het rijke, bluffende westen.

Het is een overwaardering en overschatting van het menselijk geslacht en het menselijk kunnen, en daarom moet eerst de waarde en waardering drastisch terug, naar beneden. Het westen is een waanparadijs van het vlees, en het vlees gaat zich te buiten aan bedrieglijke overwaarde, en dat moet eraf. Ja, u leest het goed : U bent hier in het parasieten paradijs, niemand uitgezonderd. U bent een parasiet. Zo is iedereen hier geconditioneerd. Dat wordt met de paplepel ingegoten. Ook het godsbeeld is parasitair. Dat kun je allemaal wegwerpen, onwaardig achten. Paulus zei : 'Ik beschouw alles als vuilnis, alles als verlies, wat ik als winst achtte.' Er is in het westen niet alleen negatieve etikettering, maar ook positieve etikettering. In hun dolle gekte geven sommige mensen alles een lintje. Het gaat helemaal verkeerd. Sommigen staan hoog te protsen. Onwaardigheids-oefening is van cruciaal belang. De mens weet het, maar doet er niks mee.

'Ik ben niet waard om …' en vul maar in. Dat leidt u veel verder. Zo kan het overwaardige vlees afsterven. Lees hierover aandachtig Filippenzen 2 en 3, want dat is absolute basis van de onwaardigheidsvaardigheid. Juist ook de religieuze oefening van de mens is onwaardig. Het moet dus ook op zichzelf toegepast worden. Daar ontbreekt het vaak aan. Mensen werken met dit soort teksten graag om heilige huisjes heen, en zo kan het vlees rustig blijven voortwoekeren.

Maar wil je geleid worden en wil je in contact komen met de wolk van getuigen dan moet je onwaardigheidsvaardigheid leren en niet zomaar als lippendienst. Door de onwaardigheids-oefening kon ik uiteindelijk veel beter contact maken met de voorouders, en ik kon hen helpen, en zij konden mij helpen.

Er is zoveel overgeluk in het westen dat het een vloek is geworden, zoveel overwaardigheid dat het een leugen is geworden, en daarom moet de mens beginnen te zeggen : 'Ik ben niet waard gelukkig te zijn, niet waard om allerlei dingen te 'hebben' en te 'zijn'. Vernederd uzelf. God is bij een verbroken hart en een verslagen ziel. God is bij de innerlijk verscheurden. Niet bij hen die zich overwaardig voelen. 'Ik ben niet waard de waarheid te hebben.' Sommige mensen hebben zoveel waarheid dat ze zich niet meer kunnen inleven in de ander. Dan staat je kennis je in de weg.

Wees niet te wijs, want de wijsheid van de wereld is dwaasheid voor God. Je kunt zeggen wat je wil, over de dogma's van de kerk, maar ik heb altijd de waarde ingezien van zekere dingen van Paulus, van de onwaardigheids-oefeningen. Dat staat als een paal boven water, dat is onze waarde. Jouw waarde zit in je onwaardigheidsvaardigheid.

Ja, u leest het goed : Waarde kunt u opbouwen door onwaardigheidsoefeningen. Dat is een heel andere waarde. Niet meer de waarde van het vlees, geen wereldse waarde, maar een hemelse waarde.

‘Ik ben het niet waard om te herinneren, ik ben het niet waard om te denken, ik ben het niet waard om te zingen en te spreken, niet waard om te schrijven en lezen,’ en zo groeit juist je waarde, want zo verdien je het. Zoek de dingen die boven zijn en de rest zal je gegeven worden, en dan ga je zien wat je daadwerkelijk nodig hebt. Zo ga je geleid worden en krijg je dingen in het geestelijke en hemelse. De vleselijke vormen ervan kunnen zo afsterven. Je gaat zo voorzichtiger met dingen om, en neemt het niet meer als vanzelfsprekend. De valse genade heeft het droomimperium van het westen gebouwd, wat in principe gewoon een nachtmerrie is.

Het is te ver gegaan, mensen. En dan moet eerst de waardigheid afgebroken worden, als het vals is. De fundamenten zijn niet goed. Het is het gebed van de verloren zoon : ‘Ik ben het niet waard uw kind te zijn.’ Hij bad om te zijn als een dagloner, opdat hij alles zelf zou terugverdienen. Dat is waar het om gaat en waar de onwaardigheids-oefening goed voor is. ‘Ik ben het niet waard om …’ Ga het maar toepassen en ga alles maar eerlijk verdienen. De mens is onbevoegd te diep in de hemel doorgedrongen en heeft de hemel verkracht, en daarom moet de mens zich terugtrekken door de onwaardigheids-oefeningen, en zo onwaardigheidsvaardigheid te leren om zo hemelse waarde te ontdekken in het leven.

hoofdstuk 47 het ravijn tussen mens en verlossing

In zijn verklaring van de Heidelbergse catechismus beschrijft C. Steenblok (1894-1966), de vader van de 1953se afsplitsing van de gereformeerde gemeente, genaamd ‘de gereformeerde gemeenten in Nederland’ het ravijn wat er ligt tussen de mens en de verlossing. Dit ravijn is niet te onderschatten, en moet overbrugt worden. Dat is waar zondag 1 over gaat. Eerst moet de mens aan zijn staat van ellende ontdekt zijn. Het hoogste goed staat tegenover het hoogste kwaad, de staat van

ellende en de dood, en dat moet eerst onder ogen gekomen worden. Hij beschrijft in principe gewoon wat de bevrijdingsgemeenten in de charismatische beweging geestelijke territoriale oorlogsvoering noemen. De mens komt niet zomaar om het hoogste kwaad heen. Het is het ravijn wat voor de verlossing ligt. De mens moet loskomen van de dode werken van het vlees, en ook van dood geloof. Steenblok waarschuwt dat zonder de ellende kennis, zonder de leer der ellende, er geen sprake kan zijn van verlossing van de zonde, want de mens vervalt dan slechts tot opgeblazen verwaandheid en ingebeelde eigenwaan, of hij zal de genade misbruiken tot ongebondenheid. De mens gaat zich dan roekeloos en eigenmachtig beloften toeeigenen en verhard zo in de zonde. Weer dus : eerst diagnose, dan medicijn. Dat mag niet omgedraaid worden. Steenblok noemt het een waanwijsheid als die dingen worden weggemoffeld. Hij roept de mens op om trouw met hun kostbare zielen te handelen. Hij waarschuwt tegen de valse troost en vrede van de duivel, die ook eeuwig leven aanbiedt. Daarom moet er gevraagd worden naar de oude paden. Ook de voorvaderen hebben hierover gepredikt. Steenblok stelt dat dit een strijd is tegen een driehoofdige vijand.

hoofdstuk 48 ellende-kennis : onderdeel van de literatuur

Het leven is literatuur.
Daarom is het leven gevarieerd, en is er geen ontkomen aan.
Het brengt allemaal uitdrukking aan de literatuur die diep van binnen ligt, in het diepste van het hart.
Het leven dringt zich aan ons op, juist vanwege deze wetmatigheden.
Wij moeten eten wat de pot schaft.
Er is beveiliging op deze manier, anders zou het echt een zootje zijn, en het is al zo’n zootje.
Wat we om ons heen zien is de creativiteit van literatuur.
In de diepte wordt er niets aan het toeval overgelaten.
De hoogste vormen kwamen al voort vanuit de teruggaande eeuwigheid.
Bedenk je dat tijd er altijd al geweest is. Hoe ver je ook teruggaat : er was altijd al tijd.

Bedenk je al die diepgaande processen tussen de cellen.
We hebben te maken met oerprocessen, en die gingen zo diep dat de toekomst allang is geweest.
Ook de vooruitgaande eeuwigheid is allang geweest.
De hoogste vormen van literatuur drijven alles voort.
Het beveiligt ons tegen eenzijdigheid, maar heeft zijn eigen eenzijdigheid.

C. Steenblok stelt in zijn verklaring van zondag 2, de kernbron van ellende, dat de zonde ‘overtreding’ betekent. Zo wordt de mens zowel verbannen als in hechtenis genomen. Dit is waar de oude profeten over predikten. Het kan niet zomaar overgeslagen worden. Het is onderdeel van de literatuur. Daarom moet de mens ellendekennis hebben. Steenblok stelt dat de mens hier niet zomaar overheen mag springen, want dan komt de mens bedrogen uit, en men mag zich niet bruutweg toe-eigenen wat hen niet toekomt. Ellende-kennis moet dus de grondslag zijn, stelt hij, want anders beroofd men God, en onteerd men God. Er moet daarom weer onderwijs komen over de doodstaat van de mens, stelt hij. Gebrek hierin is verwaarlozing.

hoofdstuk 49 de hemel is omgeven met de ellende kennis

1953 is een belangrijk jaar in de kerkgeschiedenis. De noodzaak van de uitstorting van de ellende-kennis werd duidelijk, want juist dat was sleutel-kennis tot het geestelijke, als je eerst gaat zien hoe diep alles gezonken is, want anders ben je nog gewoon ‘van nature blind voor je ellendige staat en toestand’ zoals C. Steenblok het stelt in zijn verklaring van zondag 2. 1953 klinkt door in de kerkgeschiedenis : ‘De kerk is te ver afgedwaald in waangeloven vanwege gebrek aan ellende-kennis.’ Er kwam toen een grote oorlog in de kerk, wat op een grote scheuring uitliep. Niet iedereen wilde de ellende-kennis onder ogen komen. De predikant M. van Beek (1921-1983) stelde dat de kerk niet alleen was weggelopen van de hemelse kennis, maar ook was doorgelopen, om nooit meer terug te keren. De mens moest weer terugkeren tot de hemelse leerregels. Hij stelde in zijn verklaring van zondag 2 dat hij die zijn ellende ten diepste zal kennen daardoor allereerst

boetvaardig wordt. Dat is geen hersenwerk maar hartenwerk, stelt hij, want het hart is dan gebroken. Deze droefheid naar de hemelse kennis bewerkt dan een onberouwelijke bekering. Eerst moet de mens beschaamd worden, schaamrood, stelt de predikant M. van Beek, want daarbuiten zal de mens nooit de ware hemelse kennis vinden. De hemel is dus omgeven met de ellende kennis, en die dient ten volle geleerd te worden, anders is er geen sleutel. Deze leerregels zijn in literatuur en natuur te vinden.

hoofdstuk 50 bang, boos en depressief – maar zondig niet

‘Wees boos en zondig niet,’ zegt de bijbel in psalm 4, en ook in efeze 4, wat dus duidelijk uit de psalmen is genomen, en zo is dat met heel veel dingen in het Nieuwe Testament. Je mag dus boos zijn en moet soms ook wel boos zijn, zolang het maar getoetst en gericht is, als uiting van je empathie. Zij die nooit boos zijn zijn gewoon onverschillig, hebben een gebrek aan empathie. Er is dus wel zondig boos zijn, de boosheid van het vlees, en daar moet je voor oppassen. Deze twee vormen van boosheid staan tegen elkaar. Het vleselijke tegen het geestelijke, onverschilligheid tegenover empathie.

In de grondtekst zijn overigens drie verschillende vertalingen :

Wees toornig en zondig niet (vgl. Lutherse vert.)

Wees bang en zondig niet (vgl. Leidse vert.)

Wees depressief en zondig niet (vgl. Statenvert.)

Het is goed om bang te zijn, oftewel voorzichtig, wat een onderdeel en basis is van het toetsen, en dat is ook weer om balans te brengen in je boosheid, want als je niet in de hemelse vreze bent dan kan je boosheid roekeloos worden en ongegrond. Hemelse vreze is dus om het te kanaliseren en richting te geven, ook om het in de juiste mate te brengen. Boven de maat is niet goed, maar onder de maat is ook niet goed. De mens moet dus leren zijn hemelse boosheid te richten en te doseren. Als je geen gezonde angst hebt, geen tederheid dus, dan vlieg je uit de bocht. De gezonde angst die alles toetst is dus ook een goede afremmer. Wees altijd boos met mate. Overdrijf het niet. Dat wil niet zeggen dat er geen hemelse woede-uitbarstingen zijn. Jeremia was apart gezet in hemelse toorn. Het is vooral belangrijk goed en voldoende afzonderingen te zoeken als die uitbarstingen plaatsvinden. Het is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen de geestelijke machten en bolwerken van zonde en leugen. Het gaat dus over een open boosheid, d.w.z. laat ruimte vrij voor communicatie. Het is een onderzoekende, studerende boosheid, dus de boosheid is open, luisterend. Ook in angst kan er zonde optreden, namelijk de lafheid. Ook in depressie kan zonde optreden, namelijk de droefheid der wereld, de droefheid van het vlees, dus eigenlijk een soort luie depressie die niet aan zichzelf werkt en die niet meer open staat voor hemels onderwijs.

Ook depressie kan een afremmer zijn van boosheid. Soms is het geen tijd om boos te zijn, maar om het lijden te aanvaarden en de diepte in te gaan. Depressie heeft met loslaten en aanvaarden te maken. Soms is het geen tijd om te strijden, maar om te lijden. Soms moet het eerst wortel schieten, moet je eerst fundament krijgen, bewijsvoering. Oordeel niet boven de maat, en loop ook niet vooruit op de maat. Depressie kan soms nodig zijn om terug te keren tot je ware zelf, om los te komen van het zelf wat anderen van je hebben gemaakt. Als je boos, bang, of depressief bent, keer dan terug tot je innerlijke bron. Veel mensen zijn op zoek naar een aardse partner of vriend, maar laten wij bovenal op zoek gaan naar de hemelse ‘partner’ in de vorm van goede principes en balanzen. Je kunt ook het rijtje van boven verder uitwerken door psalm 4 en het boek efeze verder te lezen.

hoofdstuk 51 bronmatig denken

Ik had een droom dat ik op een heel groot schip was met vele verdiepingen, als een wereld, als een wereldschip. Hoe verder ik naar voren liep hoe meer dit schip in de zee overging, maar er waren telkens ramen tussen. Het waren een soort schuifdeuren. Waaghalzen waagden zich in dit gedeelte, het puntgedeelte, en het was ook een wereld op zich. Ik ging daar dus ook naartoe. Het was heel groots. Ergens aan de voorkant van het schip begon de zee dus over te lopen in het schip, maar de schuifdeuren waren de bescherming, de ramen. Het was een heel ingewikkeld systeem. Het nam zeewater af. Ik was toen nog meer naar voren gegaan, voorbij het systeem, waar ook anderen waren. Het was hier dus wel droog, maar als we terug zouden gaan moesten we heel goed oppassen dat er niet iets verkeerds door de schuifdeuren zou glippen. Er loerden haaien en zeedraken, een soort zeeslangen, die nog net achter de ramen waren, maar die door verkeerd gebruik van de schuifdeuren naar binnen zouden kunnen glippen, om in het systeem te komen. Het waren een soort virussen, en ze loerden echt daar bij die overgang, ze aasten daar. Vlak voor dat systeem was er de mogelijkheid om ze aan te vallen, maar het leek wel dweilen met de kraan open. Ik had een speer, en doorboorde telkens weer haaien of slangen. Ik wilde weer terug door die schuifdeuren, maar het was te riskant, want telkens waren ze te dichtbij, en zouden ze door een opening kunnen heenglippen om in het systeem te gaan. Dit is de situatie hoe de wereld is : Het is nog te gevaarlijk. Pas goed op. De mens is er nog niet. Er staan dingen op de loer die overwonnen moeten worden.

Daarna had ik een droom over een vleselijke vader, die zijn hand tegen een muur had aangezet, en waggelde, helemaal uit zijn doen. Hij zei dat een hoge pief in de geestelijke wereld in Amerika was afgeschoten, ook een vleselijke macht, en dat had ook effect op die vleselijke vader, en toen zag ik een vleselijke zus, en die was ook in een soort shock toestand. Het had ook effect op haar, alsof de elementen aan het instorten waren.

Daarna droomde ik over een kat die een jong vogeltje wat uit het nest was gevallen in zijn bek pakte en meenam. De kat vrat toen het vogeltje op. Er was een jong poesje bij, maar die werd door de kat er van weggehouden. Dat is niet letterlijk. Het betekent dat een oud koninkrijk is gevallen. Een nieuw koninkrijk moet opgebouwd worden, maar er zijn veel gevaren. Denk er niet te licht over. Val niet in slaap in schijnveiligheid en schijngezondheid.

Bronmatig leren denken. Leer denken en werken vanuit de oerbron. Ook de oerbron moet gezuiverd worden, dus daarom moet je op reis tot de diepste oerbron, waar het omhoog spuit. Blijf dichtbij de oerbron. De oerbron is ongekend en onbereikbaar aan de ene kant, oncommuniceerbaar, maar aan de andere kant communiceert het ook. Het is die tweedeling die er voor zorgt dat er kennis over nodig is.

hoofdstuk 52 het pilletjesslikkers tijdperk

Breng genoeg ruimte aan in je gedachten. Laat je gedachten je niet meezuigen. Isoleer ze en omhul ze met grote ruimte. Leer het oerritme wat voldoende plaats maakt voor andere gedachten, zodat het niet eenzijdig en monotoon wordt in je hersenen. Stap uit je brainmare, wat niet gewoon een nightmare is, maar ook een mightmare, oftewel een machtmerrie. Sommige gedachten, ook al kunnen ze goed zijn, hebben teveel macht gekregen. Je moet dus leren alles met mate te gebruiken in je gedachtenleven, om het te doseren. Maak de gedachten klein genoeg zodat het inpast in de hogere systemen. Er is voor alles een tijd, een tijdstip, en dat moet je leren kennen. Eerst moet er dus voldoende ruimte in je hersenen gecreeerd worden, voldoende adem. Maak de gedachten maar kleiner, en isoleer ze maar, zodat je het grotere plaatje zien. Als dat wat in principe goed is teveel macht krijgt, ten koste van andere belangrijke goede dingen, dan wordt het slecht. Het goede wat uit proportie is, wat uit balans is, is het slechte. Zo wordt de mens bedonderd. ‘Ja, maar het is toch goed ?’

Daarom zeggen we : ‘Ga niet voor het goede, maar voor het beste.’ En : ‘Het goede is de vijand van het beste.’ De nachtmerrie is opgebouwd uit een heleboel ‘goeden’ en ‘neutralen’ die uit verband en proportie zijn gehaald, tot een machtmerrie. ‘Wij zijn toch van het goede ?’

Deze machtmerrie zal niet voor altijd duren. De mens zal in evolutie uiteindelijk hier wakker van worden, en ermee geconfronteerd worden wat ze hiervoor hebben ingeslikt. De mens gooit het soms liever op een pilletje. Dat is wat er gaande is in deze wereld van ‘pilletjesslikkers’. Voor alles is er een tijd, een regeling, en de mens moet de grote klok leren kennen. Zo zal de mens veilig op het

wereldschip kunnen blijven, wat een geestelijk schip is, voortkomende vanuit de oerbron en teruggaande tot de oerbron. Telkens weer maakt het deze cirkels, om verbonden te blijven aan de oerbron.

Maak dus ruimte vrij tussen je gedachten. Zie wat er achter ligt. Lees tussen de gedachten door. De oerbron overziet alles, als de twee eeuwigheden waartussen elke gedachte ligt.

Hoe verder je teruggaat in de tijd, hoe vreemder tijd zich gaat gedragen. Het gaat vreemde sprongen maken, als vreemde oerroofdieren, en vreemde oerinsecten. Je komt dan tot de zogeheten ‘trick of time’. Tijd is dan geen constante meer, maar onberekenbaar. Het is een oerhersenspinsel.

Het leven verloopt niet zoals we denken dat het moet verlopen. Ik had vroeger ook een romantisch wereldbeeld van hoe het leven hoorde te zijn, van huisje, boompje, beestje, maar de realiteit is anders. Je wordt in het leven beroofd en mishandeld, en relaties zijn gevangenissen. Je bent in dit leven altijd de klos, of je nu denkt gezond te zijn en een gezin te hebben of niet. Je ziet je kinderdromen snel genoeg tot nachtmerries worden, tenzij je heel erg aan de drugs gaat, maar dan ben je slechts aan het ‘trippen’, en dat kan ook het geloof zijn, allerlei waanwerelden. Matig het, en laat ruimte voor andere dingen. Het leven hoeft niet te zijn zoals de mens denkt dat het moet. Er zijn veel grotere dingen. Iets anders gaat zijn weg wel. Iets anders zal overnemen. Het gedachtenleven van de mens en al zijn begeertes is maar een zucht. Er is iets veel groters aan het dringen. De mens heeft het lang proberen te onderdrukken, maar dat zal niet altijd kunnen. Ik heb het over het oer.

Het oer-ego is iets heel anders dan het moderne ego. Het oer-ego strijdt tegen alle valse zelven die zich willen opdringen. Het oer-ego strijdt voor zijn oerwoudsprincipes. Maar kolonisten namen de wilden in, en de wilde gebieden, alhoewel lang niet alles. Die kolonisten kwamen omdat de mens leerde drugs te gebruiken. De oer-hersenspinsels werden onderdrukt.

Als je opgroeit dan merk je op een dag dat je onbezorgde leventje dat je altijd had niet meer bestaat. Dat kan als een ontwaking zijn, als een wedergeboorte, maar ook als een sterven, dat je je weg door de onderwereld moet zien te vinden. Je oude leven is dan weg. Dat kan moeilijk te verkroppen zijn, maar het is zoals het is.

hoofdstuk 53 de oorlog is bacteriologisch

Bacteriën kunnen blaffen als honden. In de bacteriologie is het ook bekend dat sommige bacteriën lasso's dragen, zodat het een wilde westen scenario kan worden. Hoe dan ook : Er gebeurt heel veel op bacteriologisch niveau. Deze aarde of realiteit is al geheel op bacteriologisch niveau. Wat je om je heen ziet is bacteriologisch, wordt veroorzaakt door bacteriën. Er zijn zowel goede als slechte bacteriën. Feit is dat er bacteriologische oorlogen zijn. Herinneringen zijn zekere bacteriën, en de mensen om ons heen zijn ook bacteriën en worden voortgedreven door bacteriologische eigenschappen. De aarde of deze realiteit is een schouwspel van bacteriologische projecties, die niet altijd goed door de lens heenkomen. Iedereen heeft een persoonlijke strijd met bacteriën te voeren. Iedereen heeft te maken met grote bacteriologische systemen van de stad, die vaak niet goed door de lens heen zijn gekomen. Daarom moet de mens terug naar de natuur, ontsnappen via de weilanden en de bossen, om te gaan tot de Orionse vibratie bronnen. De mens moet antistoffen aanmaken, tot de juiste vibraties komen, om de bacteriën uit te schakelen. Er zijn Orionse vibratie bronnen, oerbronnen, die de genetische structuur van bacteriën kunnen vernietigen, zodat de bacteriën zich niet meer kunnen voortplanten. Daarom is het dromenleven en geestelijk leven van de mens ook zo belangrijk, want daardoor kan de mens met deze bronnen in contact komen.

Geestelijk is nog gewoon de natuurlijke wereld, de oernatuur, maar niet zichtbaar voor het menselijk oog, en niet tastbaar voor de menselijke zintuigen, omdat de mens normaal gesproken die frequentie-wijdte niet heeft, maar in Orion worden die zintuigen geopend. Dat is dus gewoon de natuur, de buitenaardse natuur, en heeft verder niks met hocus-pocus of zweverigheid te maken. Wel wordt het dus hocus pocus en zweverig als de mens hierin niet over de juiste kennis beschikt en maar wat aan gaat rotzooien. Er is dus wel een hemelse wetenschap, die gewoon een wetenschap is van de verfijnde natuur, en dan heb je ook met microscopie te maken.

Misschien ken je dat soort mensen wel :

‘Mijn God is beter dan jouw God,’ zonder dat ze daar argumenten voor hebben.
‘Mijn realiteit is beter dan jouw realiteit,’ zonder dat ze daar argumenten voor hebben.
‘Zoals ik het zie is beter zoals jij het ziet,’ zonder dat ze daar argumenten voor hebben.
En wat blijkt dan vaak ? Ze werken voor de markt. Ze hebben het uit een boekje. Zo zijn ze geprogrammeerd. Guess what ? Je hebt te maken met bacteriën. Bacteriën kunnen sterke gedachten uitzenden, je gedachten manipuleren. Bacteriën kunnen in menselijke gedaantes komen en de zinnen bedriegen. Ze kunnen rommelen met tijd en bloedbanden. Ze rommelen met het leven en de waarnemings-lens. Vandaar : Zoek de natuur op, de verfijnde natuur, de kennis-natuur, de intelligente natuur die achter alles verborgen ligt, en dan ontkom je niet aan het buitenaardse. De aarde wordt door andere planeten bacteriologisch beinvloed en voortgedreven. De oorlog is dus bacteriologisch.

hoofdstuk 54 het verloren paleo brein

De mens is niet alleen verslaafd aan zijn afgoden, maar pleegt zelfs monotheisme en monogamie tot die afgoden, en ze noemen het rustig ‘God’. Monotheisme en monogamie is iets symbolisch, maar ze hebben het teveel lopen doorverletterlijken. Het is het werk van bacterien.

Jeremia sprak : ‘Die goden die jullie nalopen zijn helemaal het ware niet.’ Ook Mozes en de Exodus ontkwamen niet aan het oordeel wat Jeremia bracht. De hele religie was afgeweken. De schriftgeleerden hadden tot hen gelogen. ‘Jullie geschriften zijn het ware niet.’ Toch gebruikte Jeremia het soms. Het liep er allemaal dwars doorheen. Het waren leugens met halve waarheden. Daarom zei Jeremia dat de mens zich moest onderwerpen aan het vreemde juk, want dat wat als normaal werd bestempeld was helemaal niet meer normaal. Jeremia wees de mens op de exoterie en het exotheisme. De mens zou in exogamie gaan, oftewel in ballingschap tot het vreemde. Er zou een vreemde God komen, iets wat haaks op de mens stond, het tegengestelde was van de mens, wat de mens altijd had lopen wegdrukken.

De mensheid is ontspoort in het modernisme en is daar monotheistisch naar geworden, en monogaam. Het exotheisme leidt terug tot het oertheisme. De mens moet niet ergens vastgroeien maar nomadisch zijn, met een hang naar het vreemde en naar het oer. De moderne mens is zowel xenofobisch als oerfobisch.

Wat we dan in de kerken zien : mentale, psychische en psychologische bacterien.

Jeremia verwierp de religie dus niet volkomen, maar herleidde het tot de oerbronnen.

Moet je wachten totdat het vlees sterft ? Nee, je moet het vlees levend verslinden. Het vlees sterft niet zo maar. Het is een gevecht, en je moet het als een roofdier bespringen en verslinden terwijl het nog leeft, want anders kun je wachten tot je een ons weegt. De prediker F. Mallan stelde dat onze wil eeuwig volmaakt in God’s wil verslonden zal zijn. Uw wil geschiede betekent dat wij onze wil moeten buigen onder God’s soevereine wil, stelt hij. Vaak zoekt de mens het op verkeerde wegen. Ja, de hemel kent carnivorisme en kannibalisme, maar dit is een metafoor van de strijd tegen de vleselijke natuur van de zondeval. De moderne mens heeft het omgedraaid en verletterlijkt, en strijdt zo aan de verkeerde kant, en leeft in het vlees. Is dat niet verschrikkelijk ? Oh, mens, klaagt toch over de zonde. Zoekt de ellende-kennis op, kom haar onder ogen, hoe ver de mensheid is afgedwaald. Kom van boetvaardigheid tot onwaardvaardigheid om de macht van het vlees te breken.

We hebben dus met de term paleotheisme te maken, en paleogamie. Paleo betekent oud in het Grieks, de prehistorie, het oer. Exotheisme en exogamie staan dus niet op zichzelf. Alles is er al, alles was er al. De moderne mens heeft dit lopen wegkappen. De moderne mens is monotheistisch en monogaam naar zijn moderne goden die hij zich heeft uitverkoren, ten koste van zijn paleo brein.

hoofdstuk 55 de oerwouds-dystopie

‘Ik geloof niet in goden,’ zei iemand.
Maar het is een expressie vorm.
Het is symbolisch.
Er is een fijnere natuur, waar miljoenen prachtige wezens krioelen, maar ook predators.

We leven in het Laodiceaanse tijdperk. De mens wil niet van de ellende-kennis weten, niet treuren over de zonde. Jeremia, de wenende profeet, hebben ze in het gevang geworpen.

1953 : Het jaar dat ‘Heer der vliegen’ werd geschreven, ‘Lord of the flies’, over hoe de mens ontaard is. Het gaat over een oerwouds-dystopie, op een afgezonderd eiland. Golding kon het aan de straatstenen niet kwijt. Niemand wilde het horen, maar naderhand sloeg het in als een bom.

1953 : Ook het jaar van de komst van de onwaardigheids-predikers, een grote scheuring in de kerk, een van de belangrijkste jaren in de kerkgeschiedenis. Er was wereldsgezindheid in de kerk geslopen, en de ellende-staat van de mens werd niet gepredikt, of niet genoeg gepredikt, en de mens begon in slaap te vallen, tot het nieuwe moderne tijdperk. De Steenblokkianen kwamen. Een grote schaduw kwam over de wereld. De hemelse roofvogel kwam om de soberen en wenenden een schuilplaats te geven in de wildernis, om aan de Laodiceaanse kerk te ontkomen.

hoofdstuk 56 tunnels tot de oerstof

Ik had een droom over Zondag 10, over tunnels diep onder de kerkgeschiedenis die teruggingen tot het paleotheisme, de oerstof. De zondagen leiden terug tot de oersabbathen van de exodus, het oernomadische leven van de mierenetende wilden. In 1563 kwam dit aan de oppervlakte door de heidelbergse catechismus, maar het moest nog verder ontzegeld worden.

De tunnels waren vaak vol water, dus soms moest je zwemmen, en kwam je aan op open natuurplekken. Zondag 10 spreekt erover dat alle dingen uit de hand van de Heere tot ons komen,

en dat niets toevallig is. Zo kunnen wij geduld leren, omdat wat de Heere ons geeft goed is. De mens heeft een verkeerd idee van wat goed en slecht is, en neemt vaak dingen die hij niet nodig heeft en die schadelijk voor hem zijn. Zondag 9 wat eraan vooraf gaat gaat over dat de Heere de mens verzorgt, en dat al het kwaad wat de Heere de gelovigen in het jammerdal toebeschikt ten beste zal laten medewerken, dus niet zomaar ten goede. Het goede is vaak de vijand van het beste. De mens heeft geen benul wat het beste voor hem is, en draait vaak alles om. Daarom snapt de mens vaak niet wat hem overkomt. De mens heeft er vaak een heel aards beeld van. Het toebeschikte kwaad in het jammerdal zal ten beste keren, staat er. Om te kunnen wederkeren moeten we ook ons afkeren van het kwaad. Steenblok stelt dat we alles wat God haat ook moeten haten met een volle afkering (psalm 139). Onze afkering moet dus tot volheid komen, en dan hebben we volle ellende-kennis nodig, om te kunnen wederkeren. Steenblok stelt dathet er om gaat alleen voor de Heere te leven met alle zelfverloochening en afscheiding van alle schepsel dat daarvan zoekt af te trekken, en het al voor schade en drek te achten.

In mijn droom over deze dingen kwam ik toen in een oerwoud waar een groot varken was genaamd Wervel, wat overwonnen werd, een groot beest van het vlees.

F. Mallan, de opvolger van Steenblok, de onwaardigheids-predikers van 1953, stelde in zijn commentaar op Zondag 10 dat ongeduld een gebrek aan lijdzaamheid is. De mens wil dat het lijden, het kruisdragen, niet te lang duurt, en is dus daardoor slechts maar een beetje onderworpen. Hij noemt dat het ongeloof. Hij stelt dat God met ieder een weg gaat op aarde. Het is de weg die God nuttig en nodig keurt en die hij naar zijn onnaspeurlijke wijsheid heeft afgepaald. Deze weg is voor de mens verborgen. De mens begrijpt zijn handelingen niet en tast als een blinde naar de wand, stelt F. Mallan. De mens kan veelal niet zien dat die weg die meest met doornen is betuind de weg is waarin God leidt. Hij stelt dat het bij een oppervlakkig christendom niet aan dankbaarheid ontbreekt, maar dat men echter niets weet van een wegzinken en -zakken onder God’s leiding in eigen onwaardigheid en geringheid. Hij stelt dat als men daar komt, dan zijn er geen woorden meer te vinden. Het ware geloof wordt zwaar beproefd, stelt hij.

hoofdstuk 57 het duistere gat van 1953

We hebben hier op aarde grootscheeps te maken met de geesten van overwaarde en van valse waarde, die eigenlijk bacterien zijn, mentale, psychische bacterien. Daarom is het duistere gat van 1953 belangrijk, wat tot de aarde kwam, waardoor de onwaardigheids-predikers kwamen, een grote scheuring in de kerk. De watersnoodramp was een teken van wat er dreigde. 1953 : De dood van Stalin, en men vocht om zijn doodskist, om zijn lichaam, zijn botten. Men vocht om zijn erfenis en zijn goederen. 1953 : Ook het jaar van het op schrift stellen van Lord of the Flies, van de wilde jongens op het wilde eiland.

Er is een heel gevecht, een grote oorlog, over wat ‘waarde’ is en wie die ‘waarde’ heeft. Er wordt gesproken over ‘geld met een houdbaarheidsdatum’, zodat je moet consumeren. De wereld en zijn denken heeft zichzelf overwaardig gemaakt, en daarom moet men helemaal terug. Het is een moderne geest, en de mens moet terug naar het paleotheisme om van de moderne afgoden en ongoden af te komen. Het is een moderniteits-bacterie. Het hapert in het brein van de mens. Weer is er de boodschap van de onwaardigheidspredikers van 1953 : De mens moet zijn diepe val, de zondeval, en zijn geestelijke doodstaat leren kennen : de put van Calvijn. De mens kan alleen zo loskomen van de Laodiceaanse kerk en het Laodiceaanse tijdperk van ‘ik ben rijk en heb aan niets gebrek, ik ben veilig, en gezond, superieur, en mijn denken staat boven dat van anderen, en ik heb de ware God.’

In het blad ‘De Wachter Sions’ uit 1953, van de onwaardigheidspredikers, staat in nr. 6 in het artikel ‘Het hek van de dam’ dat de wereldgelijkvormigheid aan het toenemen was, en dat de ernst van dood en eeuwigheid gewoon werd weggegalmd. Daar worden gewoon lofzangen overheen gezongen. Men wil die ernst niet onder ogen komen, men wil de zondeval niet zien. Men zingt het weg en praat het weg. Daar komt al dat overmatig zingen vandaan. Men wil zichzelf en deze wereld niet onder ogen komen. Men wil niet inzien hoe ver het al heen is.

Het boek Exodus was veel groter, maar er is door de tijden heen veel verloren gegaan en afgescheurd. In 1953 kwamen de verloren geraakte stukken terug, door de onwaardigheids-predikers.

hoofdstuk 58 het orionse oer

Wij moeten zijn, een kruis waaraan het vlees ontmaskerd wordt en zo levend wordt verslonden. Het vlees schuilt in de struiken, achter bladeren. Psalm 1 stelt dat we zelf zo'n kruis moeten zijn, in de grondtekst : 'een kruis, of galg, geplant aan zaadstromen.' Steenblok's definitie van geloof is het ontdekt zijn aan de zondeval, oftewel de ellende-kennis en daar ernstig over weeklagen. Dat is een diep ravijn. Dit moet de mens doorworstelen. Keil-Delitszch stelt dat de goddelozen het tegenovergestelde daarvan zijn. Zij zijn als het kaf wat de wind voortjaagt. Zij zijn geen kruis tegen het vlees. Zij dragen dit kruis ook niet. Zo kun je ze herkennen. Ze hebben een schuilplaats gevonden tegen het kruis in het modernisme. Ze zijn achter bladeren verscholen. Probeer je het zwakker voor te stellen dan het is, de put van Calvijn, dan leef je zelf ook in het vlees, en gaat je brein haperen, en zal de leiding wegvallen.

Zonder die ellende-kennis kun je niet terug naar de geschiedenis, want dan heb je dat kruis niet, en kun je niet in die vibratie komen. Zo kun je ook niet tot het oer komen en de oerbronnen, en vergeet het Orionse oer dan ook maar.

Zonder de zondeval onder ogen te komen is er geen weg terug. Het ligt tussen de mens en God in en kan niet zomaar weggewassen worden. Het moet gekend worden.

Waar ben je met je gedachten ? Draag je het kruis van de geschiedenis, of loop je wind achterna in het modernisme ? Je kunt alleen tot een kruis worden als je het kruis kent. Luther had gezegd : 'Als de Schrift spreekt over de goddelozen, zorg er dan voor dat u het niet verwijst naar de Joden, of de heidenen, of enig ander volk, maar beef voor dit woord, want het gaat u aan en het betekent u.' De Duitse theoloog Johann Peter Lange stelde in zijn verklaring van Psalm 1 uit de jaren 1800 : 'Hij die ijverig gemeenschap met God zoekt, zal serieus omgang met de goddelozen vermijden.'

In 1953 kwam dat ravijn aan de oppervlakte, de ellende-kennis, de put van Calvijn : de dood van Stalin, de watersnoodramp, het boek ‘Lord of the Flies’. Zo kon de mens die dat ravijn onder ogen zou komen, en zichzelf, zijn vlees, doemwaardig achtte, teruggaan tot de jaren 1800, waar de Duitse theologie tot een hoogtepunt was gekomen, de verklaring en verdieping van de Psalmen, en hoe ze bij de Exodus hoorden.

In psalm 2 is er afgerekend met het vlees. Het vlees is gebonden, de jacht is gelukt. Steenblok stelt dat de vijand driekoppig is : de duivel, de wereld en het eigen vlees.

hoofdstuk 59 het weven van de manden

Wij doen geen wijn bij het water. Wij veranderen ook geen water in wijn, maar wel wijn in water. Het is allemaal veel te ver gegaan. De mens rent weg van de boodschap van de onwaardvaardigheid. Wij gaan verder met het weven van de manden, anders heeft de mens straks niks. De geest van overwaardigheid, meerwaardigheid en valse waardigheid heerst. Het is een driekoppige bullebak, zoals Steenblok ook al zei dat de vijand drie koppen had (de duivel, de wereld en het eigen vlees).

hoofdstuk 60 de onwaardvaardigheid

Door onwaardigheids-oefeningen vindt de mens zijn waardigheid, verdient de mens zijn waardigheid. Zonder de onwaardigheids-oefening is het slechts sjoemelen.

hoofdstuk 61 de zonde heeft geen bewustzijn

Een van de onwaardigheids-predikers, M van Beek (1921-1983) gaf aan in zijn verklaring van zondag 50 over het dagelijkse brood dat het geestelijke niet eerst is, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke. Laten wij dit in de gaten houden, dat wij eerst door het materiele, het letterlijke heenmoeten, alvorens wij tot het geestelijke kunnen komen. Eerst komen wij tot de ruwe steen. Daar ontkomt niemand aan. Deze zondag stelt ook dat het dagelijkse brood de oerbron van het goede is waarop wij ons moeten richten, en niet op de schepselen, daar moeten wij niet op vertrouwen, want in zijn verklaring van zondag 51 stelt hij dat de godsdienst nooit anders zal doen dan u door het slijk halen, en daar moet u op rekenen. Hij stelt dat hoe men u dan ook versmaad en door het slijk der straten heenhaalt : Houdt moed. Ja, want zij hebben dit ook gedaan met hen die eerder kwamen. Zondag 51 zegt dus dat wij ons vertrouwen van alle schepselen moeten aftrekken.

Wij hebben te maken met nare schaduwen om ons heen, naargeestige schaduwen, omdat wij eerst door het materiele, het letterlijke, de afgeweken vormen ervan moeten gaan, om het geestelijke te begrijpen en tot het geestelijke te komen. Eerst worden wij door het materiele en letterlijke ingesloten, en zolang dat gebeurt is dat dus nodig, om zo het geestelijke op te wekken.

De mens kan niet tot zonde worden, maar de zonde kan wel tot mens worden. De strijd is niet persoonlijk en niet tegen vlees en bloed, maar tegen valse principes, leugens en zonden, die zich wel weer kunnen personificeren. De mens wordt in deze strijd ingesloten door de materiele vormen, maar die zijn een brandstof van het geestelijke.

F. Mallan stelt in zijn verklaring van zondag 51 dat God eeuwig moet toornen tegen elke zonde. Let wel : dit gaat niet over mensen, dit gaat niet over vlees en bloed, maar over de zonde zelf, de valse principes, de leugens. De mens vergaat weer. Wat is de mens ? De mens is maar een zucht. Ook wij moeten dus in die zin toornen tegen de zonde, en zoals zondag 33 het stelt de zonden hoe langer hoe meer haten en ontvluchten. Natuurlijk moet dit eeuwigheids-waarde gaan krijgen, maar dat heeft niets te maken met het persoonlijke, met vlees en bloed, alleen met zekere personificaties van de zonde, wat metaforisch is, want het zijn geen echte personen. De zonde heeft namelijk nooit een volwaardig bewustzijn kunnen ontwikkelen, en heeft dus ook geen echte, ware persoonlijkheid. Er is in de mens een zondige natuur die nooit bekeerd zal worden, stelt F. Mallan. We kunnen stellen dat het daarom belangrijk is dat de zondige natuur afsterft.

Kom het ravijn in je leven onder ogen, en het ravijn van de wereld, anders kom je nooit verder.

hoofdstuk 62 de tent van de gesel

Here betekent in het Egyptisch gewoon ‘huis van Ra (Re)’, of teststeen, en het is altijd goed om tot de teststeen te gaan, en men wordt zeker beloond door tot de teststeen te gaan. Here of Heru is dus Horus als het huis van Ra, de vrucht van Ra, de teststeen. Here is de tent van het testen, waar de gesel ligt, en dit hebben ze allemaal anders lopen uitleggen in de lijnen van religie. Ra, Roe, wordt ook wel de gesel genoemd, de afweerder, waardoor Here ook wel de tent van de gesel wordt genoemd. Wij moeten voldoende ‘roe’ in ons leven ontvangen om getest te worden en om te testen. Per slot van rekening moeten wij de zonde leren doorzien, en de pijn leren vertalen. Het kan niet zomaar afgewimpeld worden door geloof. Het is een boodschap, en alleen door psycho-analyse komt de mens er doorheen.

hoofdstuk 63 het leven is een soa

Het leven is een SOA, een sexueel overdraagbare aandoening.
Toch moet de mens hierin zijn weg vinden.
In een droom was ik ontsnapt uit school, het college in Harderwijk waarop ik zat.
Ik rende de wildernis in, het Harderwijkse bos, maar kwam ergens in gevecht met een leprechaun.
Hij had naalden en breinaalden waarmee hij stak.
We moeten onze weg vinden.
Ook in het woud zijn tricksters.
Zijn naam was Gepsil.

Natuurlijk moeten we door, en alles bestrijden wat ons zo licht in de weg staat.
En dan moeten we het ook loslaten, achter ons laten, en dieper in de wildernis gaan.
Ons brein was geschoold door het collectieve vlees.
Het is een ontsnapping uit een school van het vlees.
In het bos zijn er dan zeker gevechten te voeren, want de school van het vlees wil ons niet laten gaan.

We lopen dan soms in een fuik, maar het zal ons dieper in de wildernis brengen.
De gevechten zijn om ons te doen groeien.
Er moet een overkoepelend orgaan zijn, een context, een oerbron.

hoofdstuk 64 eeuwige zorg en opvoeding

De mens heeft niet meer genezing nodig, maar een diepere dood, een dieper kruis, meer inzicht, meer opvoeding. De eeuwige verdoemenis wordt negatief uitgelegd, maar het is de eeuwige zorg, waarin het vleselijke, de oude natuur, voor eeuwig afsterft. In de israelitische talen stelt het de eeuwige opvoeding voor, en in de Egyptische talen stelt het de hoofdbesnijdenis voor, de besnijdenis van het verstand, van de kennis. Het is als een besnoeiing.

Er is een planeet van de eeuwige verdoemenis, in de kern van Orion, en er is een godin van de eeuwige verdoemenis. De mens heeft dit echt nodig. Daartoe is de tocht. Het is een tocht door het oerwoud, een tocht over de zee. Verstandelijk moet de mens ingewijd worden.

hoofdstuk 65 het leven is literatuur

Wat er om je heen gebeurt zijn je eigen reflecties.
De mens is literair niet in orde. Er zijn literaire schakels die missen. Literaire missing links.
Het leven is literatuur.
Het leven is ook de geschiedenis.
We zijn op een tocht naar het paleo brein en het paleo hart.
De mens moet leren archiveren en rangschikken om tot de verloren literaire schakels van het paleo brein en paleo hart te komen.

Vannacht had ik een droom dat ik in een parallelle natuurwereld was. Ook deze wereld was in de grote depressie gekomen. Velen hadden geldproblemen, ook mijn broer. Ik zocht hem op in zijn woning, en ik zei dat ik soms in mijn portemonnee kijk en nog weleens 3 euro 50 vindt. Hij keek me toen aan. Ik zei daarna toen : ‘naast nog wat briefgeld.’ Toen zei hij : ‘Nou, dan kun je mij misschien ook wel helpen.’ Ik vroeg hem of hij krap zat. Hij zei dat hij het zo nu en dan krap had. Hij had het gevoel dat hij op het randje leefde. Hij had zijn apparaatje van de bank. Ik plugde toen er iets in en begon het op te laden. Het was iets van 1000 euro. Maar dit geld was heel speciaal, want het was geleid geld, in de zin dat je er geen verkeerde dingen mee kon kopen. Het geld leidde je dus. Ik vond dat wel goed voor hem. Ik wilde dat hij geen vlees meer zou eten. Je zou dus met dat speciale geld ook geen vlees kunnen kopen, en dus geen andere slechte dingen.

In de droom daarna was ik in de supermarkt. Ik had een mondkapje op, en een dikke jas, en over het mondkapje droeg ik nog een soort mondkap, veel steviger. Ik was aan de kassa, maar ik wist niet aan welke kant ik moest staan. Ik was toen ook ineens mijn winkelkar kwijt. Ik zag ook anderen met

mondkapjes. Toen ik naar buiten ging was het mooi weer en ik deed alles uit, maar ik had een literaire outfit, heel bijzonder, maar toch ook heel sober. Er zat roze tussen en kunstleer. Ik liep met een jongen van de kerk van vroeger die eens bij mij op de kamer logeerde omdat zijn ouders naar een ver land gingen. Maar hij veranderde soms ook in de leider van een politieke rebellen partij, en soms in een leider van een progressieve muziekband. Hij liep soms arm in arm met me, wat ik niet erg vond, maar ik zei toen wel dat hier nogal snel als mannen op die manier samenliepen je dan al snel het etiket krijgt dat je anders geaard bent, en dat er hier dus niet bepaald tolerantie voor was. Hij was een bekend iemand. Ik zei dat ik laatst nog een artikel over hem ergens gelezen had, en we hadden het erover. Hij was een shapeshifter. Hij was een nieuwe krant. Hij was een archief. Hij was genaamd : Veluws Literatuurblad. We waren blij dat we elkaar hadden gevonden.

Het was mooi weer. We liepen in het park tussen de winkelcentra. Er kwam toen ook een mevrouw van de supermarkt langs, en ze vroeg of we misschien ook het supermarkt blad wilden hebben, maar hij sloeg dat vriendelijk af.

Mensen zijn duistere raadsels. Het hoort bij de literatuur van het leven. Blijf vechten, maar blijf ook lezen.

hoofdstuk 66 garuda

Ik had een droom dat de Garuda-vogel, een rode vogel, kwam, over de reusachtige zeeen. Hij kwam om mij op te halen en vele anderen, gewoon vanuit de huizen en de bedden, en nam hen mee over de oceanen van melk. Hij kwam van de rode kern van Rigil Kent waar hij lang opgesloten had gezeten. Het was een reusachtig grote vogel, de vogel van Vishnu. De rode kern van Rigil Kent, ook wel het hogere Rigil Kent genoemd, is de verloren kern van Orion, en iedere ziel heeft de opdracht om tot die kern terug te keren, tot het herstel van Orion. In de droom kwam ik toen aan in een dorp,

in het winkelcentrum, en ik moest toen uit het winkelcentrum lopen tot de rand, allemaal natuurgebied, tot mijn nieuwe huis, waar ik een kamer had, en anderen ook een kamer hadden, en er was een gezamenlijke woonkamer. Het was het boerengebied, en de mensen spraken daar ook een beetje boers, plat. Ik was toen bijna bij het huis aangekomen, maar toen bleek het dat daar brand was uitgebroken, dus ik begon terug te rennen over de zandpaadjes richting het centrum. Halverwege kwam ik ook twee poezen tegen die in het zand aan het rollen waren, en ik zei tegen hen : ‘Kom mee, want verderop is brand uitgebroken.’ Ik kon nog steeds de brand goed ruiken, en er was rooklucht. Ik rende toen verder, en ik kwam toen ook een andere vrouw van dat huis tegen, die ook inmiddels ervan was weggerend vanwege de brand. Ze sprak ook een beetje plat, en ze zei toen dat haar zuster Lely heette, en ook wilde wegrennen, maar Lely zei toen : ‘Maar we hebben ook nog een broer.’ Toen had die vrouw tegen haar gezegd : ‘Steek hem in je kontenbal. Toch ?’

In ieder geval was Garuda dat woongebied aan het uitzuiveren en iedereen moest weg totdat het klaar zou zijn. Garuda liet me ook zien dat de mens telkens in zijn hoofd werd aangevallen, maar dat dat is omdat de mens telkens gaven van Garuda krijgt, van stilte en onzichtbaarheid, en daarom wordt de mens daarom in zijn hoofd aangevallen. Die gaven komen als rode stralen uit het hart, en daar moet de mens op gericht zijn. Door stilte en onzichtbaarheid wordt het Woord van Garuda gebouwd. En ik voelde mij als Vishnu die op Garuda reed, zijn vogel, zijn voertuig. Telkens als de mens in zijn hoofd wordt aangevallen is dat omdat Garuda met hem vanuit zijn hart wil communiceren.

hoofdstuk 67 terugkeren tot de bron

Ik had een droom over Garuda die tot de aarde kwam.
Rodenbergse vissen kwamen, met hoge vinnen, gracieuzer en eleganter dan orca’s. Het waren hemelse orca’s, veel groter.
Ze kwamen om het Woord van Garuda te brengen.
Alles wordt ontcijferd hogerop.
Alles wordt uitgelegd.

Een heleboel kennis is niet nodig, overbodig.
De overkennis zal afsterven.
Het gaat om het halve.
Deze werelden zijn geschapen door overmatige kennis.
De mens moet de lagere aardse kennis loslaten en terugkeren tot de bron.

Het vlees is niet bang wanneer het bang moet zijn, en is bang wanneer het niet bang moet zijn.
Het vlees vergaart kennis wanneer het geen kennis moet vergaren, en als het kennis moet vergaren, dan vergaart het niet.

hoofdstuk 68 corona

In een droom was ik in Zwolle, en ging van opvangcentrum tot opvangcentrum. In een van de kamers vond ik mijn oudste dochter die daar sprak met een vriendin. Ze scheen mij niet op te merken, en liep toen met haar vriendin de kamer uit. Ik wilde toen de leeggekomen kamer gebruiken. Ik probeerde het op slot te krijgen, maar het was nogal een ingewikkeld slot, dus ik kreeg het niet voor mekaar. Er liepen toen andere mensen binnen die daar werkten. Ook het zegel van Juda werkte daar, een lichtgekleurde vrouw. Het zegel van Juda had alle horror over de wereld gebracht. Haar naam was Paauw, en ze was de geest van ‘blindelings geloof van wat geschreven staat.’ Ik sprak met haar over corona, maar daar wilde ze niet over praten. Ik had het toen over een nieuwe uitbraak van corona in China. Ze zei dat ze er bang voor was.

hoofdstuk 69 een andere bijbel nodig

Vannacht had ik een droom over het zegel van de psalmen, de koning van de psalmen. Het was een crimineel. Hij werd ook wel de leeuw van Brazilie genoemd. Hij had een kaal hoofd. Hij sprak ergens bij een markt in een tent. Ik was daar ook, en ging toen de markt op. Een broer had een boek over hem geschreven, en ik vreesde voor zijn veiligheid. Op de markt verkochten ze ook bijbels van de nbg vertaling van 1951. Ze hadden nog steeds dezelfde kaft, maar er stond wat andere voor-info bij. Ik vroeg aan een donkerkleurige marktvrouw hoeveel het kostte. Ze zei 45 euro, maar ze zei dat als ik bijbelstudie ermee zou willen doen, dan had ik ook nog een andere bijbel nodig. Er lag ook een pakje waarop stond : ‘criminaliteit’. Het was een soort spelletje, of kaartspelletje met dobbelsteentjes, en pionnen, in een doosje.

hoofdstuk 70 de leeuwin

In een droom was ik op het sterrenbeeld Maagd, Virgo, en ik zag de oude straat, het centrum, van de stad van de voorouders, tenminste daar leek het op, terwijl ik wist dat ik ergens anders was. Het was veel keuriger en geordender, zoals in het sterrenbeeld Virgo. Ik was op een bus, op het dak, en de bus reed naar achteren, en we kwamen op een dwarsweg die veel breder was, en waar veel meer van zulke straten waren aan de zijkanten, met ook allemaal winkels, en heel keurig. Er was ook veel groen, veel kleine plantsoentjes langs de kanten van de weg, en er waren meerdere straten naast. De bus begon steeds harder te rijden. Ik was op de bus met dekens, en ik moest me snel aan een reling vastgrijpen, anders zou ik er vanaf kunnen vallen.

De dag erna las ik in de Donkere Sorsol, het Woord van Sekhmet, en daar ging het ook over de stad van Virgo. Dat begint in het boek Mitdelfia, het derde boek van de Donkere Sorsol :

1.

Meziliam, priester van Sekhmet in het Westen, tot Ashlam, geest van het Oosten: Sta dan op om uw Meester te dienen. Breng haar naar de rozentuin en de bloemenwoestijn, want dit is jouw taak en de eeuwigheid. Omhels je leider, want zij zal je leiden en je verder laten gaan, zonder gewond te raken. Haar wonden zijn jouw genoegens, aangezien ze je naar de stad van Virgo, de Maagd, heeft geleid.

Haar wonden zijn jouw verlangen om te dragen, maar het zal als een flits over je heen komen en het zal niet tot je doordringen. Want jij bent de drager van haar wonden, haar genezer, en door haar wonden zul je met haar verenigd worden. Want je zou haar nooit vinden zonder haar wonden, en je zou haar stem nooit horen door haar geschreeuw. Almachtig ben jij, oh Ashlam, vriend van Geb. Je bent een deel van Haar, van Sekhmet, verenigd in rozen. Ze zal stoom op je doornen brengen, de doornen die je nog nooit hebt gevoeld. Omdat jij het geestelijke van haar bent, de drager van haar wonden. Omhels haar, Almachtige, want zij is uw Vrouwe, een ander deel van u.

Verderop staat :

Ze brachten me naar de stad Pluto, waar de sorsolpala's (de bewakers van de sorsol) me de visioenen in een droom lieten zien, maar de lichten doodden me langzaam. En ik werd weer blind, versluierd door geheimenissen. Het was mijn verlangen om aan de lichten te ontsnappen, want ze zaten achter me aan, zelfs in blindheid. Ik ontsnapte opnieuw naar de stad van Virgo, maar het zilver kwam over me heen en probeerde me neer te halen. Ik zat in haar ketel en het wilde weer een soldaat van me maken. Waarom moet ik soldaat worden ? vroeg ik. Waarom kan ik niet gewoon een priester zijn, een kluizenaar, ver weg van de samenleving. En ze gunde me rust, omdat ik zo lang haar soldaat was.

Verderop staat :

Opnieuw werd ik naar de stad van Virgo gebracht en mijn oog zag verbazingwekkende dingen. Ze brachten me naar de tempel van Sekhmet en ze behandelden me als haar priester. Ik was geen krijger meer, maar ik moest het zwaard nemen aan het einde van elke grote cyclus. Deze cycli groeiden en ik kon zoveel meer dingen doen. Het seizoen is niet ten einde, maar wordt groter. Er was zo lang een bitterheid in mijn stem. Maar de dingen begonnen te veranderen en mijn gevoelens keerden om. Toch eet ik van bittere vruchten ergens in de groeicyclus, in een tuin genaamd Retel, ver weg van de maatschappij, waar Mura met haar zussen woont. Deze dromen brengen me soms naar een ver land, naar enge woestijnen, waar vliegende grote katten leven als slangen, waar leeuwen zijn en hun tijgers. Ze maken allemaal deel uit van Sekhmet, maar ze heeft nog steeds ruzie met hen.

Dit zijn mijn woorden om haar te kalmeren, terwijl ik ze opschrijf. Dit zijn mijn woorden, niet die van haar, terwijl ik naar haar troon kom om haar te behagen en haar woede te laten verdwijnen. Want ze kan me in een minuut vernietigen. In een seconde kan ik zoveel van mijn leven verliezen.

Deze aarde heeft niet geleerd haar te kalmeren en te genezen, dus vallen ze keer op keer in haar klauwen. Leer ons, Sekhmet, hoe we je zon van angst kunnen doven, hoe we je kunnen genezen. Leer ons hoe we van je moeten houden, en hoe we je doornen kunnen wegnemen. Leer ons hoe we je zwaard van je kunnen weggrijpen, om het naar Neith te brengen. U, primitieve oorlogsvoerder, ga slapen. Laat me je in mijn armen nemen en eindelijk vrede vinden in de krachten van religie, als in een deel van de cyclus. Morgen ben je weer in de wildernis, terwijl je je zwaard niet kunt vinden. Dwalend als een verdwaald lam zul je je moeder vinden, terwijl haar tepel van zoete melk je extase brengt. Droom je droom, oh prehistorische oorlogsvoerder, verlies je mes en slaap. De groeners brengen je van de stad van Virgo naar de stad van Pluto.

Verderop staat :

Oh, Sekhmet, Krachtige, we zijn één geworden met je zus Serket, je innerlijke hart, de opslag van je longen. We zijn bij de vazen van je dood gekomen. Voorhangsel na voorhangsel gaan wij uw hal binnen om voor uw troon neer te buigen. Ja, naar het water van de stad Virgo glijden onze zielen, naar het bos en zijn zonnewinden, ja, naar de Winden van de Hemel, de Almachtigen. We hebben hun macht gezien en we sidderen. We hebben gegeten van hun woorden en we hebben gedronken van hun wijnen, om de extase van angst binnen te gaan. Ik zal je helpen, omdat je me hebt geholpen, ik zal je haten omdat je me hebt gehaat, maar als ik je diepere hart zie, zal ik zien dat je van me hield. Je zat opgesloten in zoveel dromen, dromen die ik niet kende. Ze spraken tegen je, woorden waar ik nog nooit van had gehoord. Ze bedreigden je, begeleidden je, en nu ben je hier, bij mij. Ik wist niet van de dieren die je in een wurgende greep hielden. Ik noemde je slecht, niet wetend van de gevangenissen van het leven. Vergeef me.

Tot zover.

Mijn grootouders kwamen toen tot mij, en namen mij tot hun huis daar in Virgo. Zij zouden mijn ouders zijn. Mijn grootvader creatief, mijn grootmoeder sober en een beetje streng. Mijn andere grootvader was te onstabiel om mijn vader te kunnen zijn. Hij ging door moeilijke tijden. Hij was daar ook. Hij zou mijn oom zijn.

In het vierde gedeelte van het boek Mitdelfia staat :

Zij is de schuilplaats van de heilige armoede. Ze vernietigt de rijken door Geb, haar Roede. Terwijl Bastet de deur van haar huis opent. Haar engelen met vier vleugels staan voor de deuren van haar

binnenste. Vreselijk is haar toorn tot degenen die van haar stelen, en verschrikkelijk is haar doorn voor degenen die haar in haar rust storen. Wees voorzichtig als je in de buurt van haar Huis komt, en wees vroom, anders zal zij je verslinden. In de hemel staat ze met vele armen, en de winden van de hemel komen voort uit haar en haar huis. Alleen priesters kunnen haar huis binnengaan, en de oorlogsvoerders die voor haar vochten.

hoofdstuk 71 het leven : een energie centrale

Het leven loopt in cycli.
Het herhaalt zich telkens.
Het verfijnt zich.
Psycho-analyse is het pad,
het gaan leren wat het betekent, wat het is,
het leren herkennen.
Het is allemaal de hogere kennis.
Gewend raken aan de patronen van het leven, maar zeker niet indutten.
Als het patroon veranderd en je begrijpt het niet meer, dan is dat nog een stukje kennis wat nog verder verdiept en verfijnd dient te worden, een stukje kennis wat je nog niet onder de knie hebt, oftewel de missing links. Als je een missing link hebt gevonden, en dat hebt leren verwerken, en ermee hebt leren werken, en het hebt toegepast in je leven, dan ben je klaar voor een volgende missing link. Het leven gaat van kraal tot kraal van de missing links, totdat de ketting klaar is, en dan ga je naar een volgende ketting. Er zijn een heleboel missing links. De kennis is oneindig, maar het zal steeds duidelijker worden, alhoewel bij elk antwoord er weer nieuwe vragen komen. Soms snap je er daarom niks meer van. Soms moet alles anders. Werk aan je hart, aan je karakter, aan je afstemming op de hemel, die de hogere kennis is, die je nodig hebt om te leven. Er is ook een heleboel wat je weer los mag laten, overbodige kennis. Een heleboel is slechts tijdelijk. De kern van de kennis is het hart, zodat je bij de juiste kennis aankomt. Er is veel pseudo-kennis voor hen wiens hart zijn afgeweken van de hemel. Iedereen krijgt te maken met pseudo-kennis. Je bent bijvoorbeeld nog te jong, of je bent slachtoffer van iets, gedwongen, gemanipuleerd, gebrainwashed, bedreigd,

gechanteerd, en ga zo maar door. Je diepste hart is iets van jezelf. Ze kunnen van alles van je maken, maar wie je waarlijk bent ligt dieper in je hart waar ze niet kunnen komen.
Hart en hemel.

Het leven is energie, en een energie centrale, waarin energie omgezet wordt in andere energie, getransmuteerd. Zo kan de mens steeds hoger komen, steeds dieper, steeds verfijnder gaan leven. Er is heel veel wat omgezet moet worden, en er is heel veel om te leren over de energie centrale die het leven is.

Gids bij de RV-Bijbel

Ontstaansgeschiedenis

Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)

2023

hoofdstuk 1 Tel uw zegeningen
hoofdstuk 2 Is de mens toe aan een nieuw woord ?
hoofdstuk 3 Eli waarschuwde zijn kinderen niet
hoofdstuk 4 komen tot de hemelse rivier
hoofdstuk 5 gebieden
hoofdstuk 6 op weg naar de eeuwigheid
hoofdstuk 7 De Rodenberg Versie : vervangende openbaring
hoofdstuk 8 territoriale openbaring : het afbreken van de programmering
hoofdstuk 9 de touwtjes laten vieren
hoofdstuk 10 wereld in puin : wat gezaaid is zal geoogst worden
hoofdstuk 11 van jehovah-getuige tot overloper – de hyperbolische werkelijkheid – wat is er gaande in de geestelijke wereld ?
hoofdstuk 12 laten wij opgaan naar de zee
hoofdstuk 13 Het vakantie-huis
hoofdstuk 14 de hemelse pijlen
hoofdstuk 15 ken je de geestelijke verkeersborden ?
hoofdstuk 16 Het bosdorp en de wildernisweg
hoofdstuk 17 het wildernis dorp
hoofdstuk 18 de strijd tussen Orion en het zeemonster
hoofdstuk 19 Het opvangcentrum van tante Sjaan
hoofdstuk 20 De wildernis stammen
hoofdstuk 21 de mobielocratie – hebben buitenaardse wezens dit opgesteld ? ja, de screamers
hoofdstuk 22 de mobielocratie 2 – ontwaakt gij die slaapt
hoofdstuk 23 de mobielocratie 3
hoofdstuk 24 Aarde en zee
hoofdstuk 25 don’t forget to forget
hoofdstuk 26 woord voor woord – de donderdag avond overdenking
hoofdstuk 27 de kringloop van de hemelse zee
hoofdstuk 28 de rivier van de hemelse vergetelheid
hoofdstuk 29 de berg van de hemelse vergetelheid
hoofdstuk 30 het verhaal gaat verder
hoofdstuk 31 de hemelse centralisatie
hoofdstuk 32 van supermarkt tot warenhuis
hoofdstuk 33 waiting for the winds
hoofdstuk 34 Het orionse genesis – het rusland geheimenis
hoofdstuk 35 De veertiger jaren : opkomst en val van het vlees – de orionse ladder
hoofdstuk 36 gehoornde zwijnen
hoofdstuk 37 De strijd tegen het nederlandse monster – de komst van het nieuwe genesis
hoofdstuk 38 de nieuwe genesis – de komst van het boek behemma – een nieuwe dag met behemma – een nieuwe bedeling
hoofdstuk 39 groeien door de hemelse bloem
hoofdstuk 40 Wat betekent het verstaan van God’s stem ?
hoofdstuk 41 van genesis tot behemma
hoofdstuk 42 bloemen : de sleutel tot de eeuwige jeugd
hoofdstuk 43 de schepping door het geheim van de tranen
hoofdstuk 44 de strijd tussen areta en kakia

hoofdstuk 45 de komst van areta
hoofdstuk 46 het natuur-nederland
hoofdstuk 47 Het aretaisme – een nieuwe stroming tussen islam en christendom in
hoofdstuk 48 Meneer, ik houd van uw jasje
hoofdstuk 49 De achillespees van het vlees
hoofdstuk 50 de groene hel
hoofdstuk 51 Terugkeren tot de oerspiegel
hoofdstuk 52 Wilde jongens – gillende jongens
hoofdstuk 53 Het verslaan van het ongeletterde en overgeletterde oervlees
hoofdstuk 54 de amazone oorlogen
hoofdstuk 55 Het gevaar van zowel ondergenezing als overgenezing
hoofdstuk 56 De moeder van de bijbel
hoofdstuk 57 De oude bijbel apocrief verklaard
hoofdstuk 58 de broodnodige verzoening tussen Jakob en Ezau (christendom en islam) – de wereld is een tikkende tijdbom – het levensbelang van de komst van de nieuwe Numeri
hoofdstuk 59 van eden tot qidmah
hoofdstuk 60 de mens bedrogen door de letter
hoofdstuk 61 het beloofde land
hoofdstuk 62 de oerzonden
hoofdstuk 63 te zoet bevonden
hoofdstuk 64 Deuteronomium versus Kamba
hoofdstuk 65 tot inzicht komen
hoofdstuk 66 De tocht van Odysseus in de tachtiger jaren
hoofdstuk 67 de omgekeerde wereld
hoofdstuk 68 het tijdperk van de hoer
hoofdstuk 69 het eiland der sirenen
hoofdstuk 70 Wat de Jezus verhalen verborgen houden – de dieptes van Bethlehem
hoofdstuk 71 de slagtand van het zwijn
hoofdstuk 72 Het universum van Pythagoras
hoofdstuk 73 verborgen geheimenissen in de bethlehemse wildernissen
hoofdstuk 74 het oervlees sterft af aan het oervlees
hoofdstuk 75 Dwalen door de Bethlehemse wildernissen – de drie verborgen pilaren van het christendom – het pad van Ishmael
hoofdstuk 76 de smalle brug
hoofdstuk 77 De wedergeboorte van de kennis
hoofdstuk 78 het grotere pinksteren
hoofdstuk 79 de armer wordende armen
hoofdstuk 80 there’s no love out there
hoofdstuk 81 het versmallende pad
hoofdstuk 82 wat is er gaande ? - de nieuwe belevingslens
hoofdstuk 83 De ladder van Ezau
hoofdstuk 84 de triomf van aser (osiris)
hoofdstuk 85 Lost in paradise
hoofdstuk 86 de witte paradijsvogel
hoofdstuk 87 geen gnosis zonder diagnosis
hoofdstuk 88 de nationalistische drugs van zelfvergoddelijking

hoofdstuk 89 De Bewegings-Wet van Newton : Van Doorn tot Lunteren en terug – Het dak is eraf
hoofdstuk 90 Een stukje amsterdamse geschiedenis – het boubers-geslacht en het grote T-geheimenis – fundamenten van de nieuwe bijbel
hoofdstuk 91 de egyptische achtergrond van de strijd tegen de nephilim
hoofdstuk 92 Ga de Jordaan over
hoofdstuk 93 de danaiden van stalin
hoofdstuk 94 de hegeliaanse matrix
hoofdstuk 95 de hegeliaanse matrix 2
hoofdstuk 96 giftige vissen in de stroom
hoofdstuk 97 door betekenis bereikbaar
hoofdstuk 98 Het prisma van Pniël
hoofdstuk 99 we leven als in de dagen van noach
hoofdstuk 100 polonaise in oorlogstijd
hoofdstuk 101 hemelse ziekenhuizen
hoofdstuk 102 Het morgen offer
hoofdstuk 103 de nieuwe filosofie
hoofdstuk 104 van ervaring tot ervaring
hoofdstuk 105 God is ‘Soms’
hoofdstuk 106 help, ik ben profetisch
hoofdstuk 107 de hemelen scheurden open
hoofdstuk 108 van lokaal tot lokaal
hoofdstuk 109 het nut van het spreken en denken in hemelse talen
hoofdstuk 110 De pelgrimstocht tot Nazareth
hoofdstuk 111 de steen der filosofen
hoofdstuk 112 De twee Eva's
hoofdstuk 113 Het verschil tussen geestelijk geloof en vleselijk geloof
hoofdstuk 114 de oerwoudsrivier
hoofdstuk 115 Kennis is zeldzaam
hoofdstuk 116 de schatzoeker

hoofdstuk 1 Tel uw zegeningen

Het nieuwe onderwijs is ten einde gekomen. Het nieuwe onderwijs is samengebundeld in 26 onderwijsboeken, waarvan de laatste nog niet is verschenen. Dat komt nog. Ontbreekt er nog een of meerdere boeken in uw verzameling ? Vraag deze boeken gerust aan. Ze zijn geheel gratis. Het nieuwe onderwijs liep vanaf 2017, en daarvoor was er het oude onderwijs wat in de Halal te vinden is, en daarvoor is nog ouder onderwijs, wat liep vanaf 1993. Inmiddels zijn dit verschillende honderden boeken. Een tijdperk is ten einde gekomen. We gaan een nieuwe bedeling in. We zullen

beginnen met het Rodenbergse Onderwijs, gebaseerd op de Rodenbergse versie van de tweede bijbel, een boek wat overigens nog moet verschijnen, maar waar we al wel mee beginnen om uit te prediken, opdat u bescherming ontvangt tegen wat er vandaag de dag aan parasieten over de wereld wordt uitgestort. Houdt uw hart veilig, en hang vast aan het hemelse woord.

‘Zij is rechtvaardigheid, en zij heeft in deze rechtvaardigheid volhard,
Daarom kent zij geen mededogen.

Waarom vraagt gij mededogen aan uw maker ?
Weet uw maker niet het best wat goed voor u is ?
Ziet, zij is het goede.
Zwijg toch, oh mens, want gij bent maar een zucht.’

BELOCH 4:9-10,
RODENBERG VERSIE, DE TWEEDE BIJBEL

Een vriend van mij die dichtbij Amsterdam woont zei : ‘Het zijn gekke dagen en veel mensen zijn ziek. Moeder natuur is aan het terug slaan, veel doden in China. China is te snel gegroeid, ook wat industrie betrefd. Daar gaan ze nu de rekening van betalen aan moeder natuur. Wereldwijd vallen de mensen bij bosjes tegelijk om. En ze weten het donders goed, die wereld leiders. Oh, wat zullen sommigen hard gestraft worden. De Natuur en God kennen geen onderscheid.’

Veel gebeden worden niet verhoord, veel wat de mens wil wordt niet gegeven, en dat heeft een reden. De mens bidt overmatig, en de mens wil overmatig. De mens is allang over natuurgrenzen heengegaan, en moet nu weer terug. Vandaar dat het psalmenboek in de Rodenberg versie van de tweede bijbel ook stelt dat de hemel meedogenloos is. Dat is niet in eigenlijke zin, maar in de zin dat de mens terug moet keren tot wat al gegeven is, want dat is de mens genoeg en daar zit het in. Tel uw zegeningen, kijk wat u heeft, ga terug tot de boodschappen die al gegeven zijn, het hemelse onderwijs, en dan is de hemel lang niet zo meedogenloos als het lijkt.

De meedogenloze is de hemel, opdat wij niet teveel van het goede krijgen. Dat is een natuurwet. Overvoeding is altijd een gevaar, want dan wordt de mens opgeblazen. Daarom is de hemel meedogenloos, voor uw eigen bestwil, om u te beschermen. Laten we daarom buigen tot de hemel en ons onderwerpen aan haar wil, want zij weet wat goed voor ons is.

Als de hemel meedogenloos lijkt, laten we dan net als de psalmist van psalm 15 van het boek Beloch in de Rodenberg versie van de tweede bijbel bidden :

U geeft geen gehoor aan mijn geroep,
Meedogenloos lijkt Gij.
Kom toch in mijn hart,
Ik wil van U leren.

Als dingen meedogenloos zijn, dan is dat om ons terug te drijven tot de hemel en om van haar te leren.

hoofdstuk 2 Is de mens toe aan een nieuw woord ?

Corona heeft zijn miljoenen verslagen.
Rusland is in 2022 als een groot monster opgestaan en heeft de volkeren tot armoe gebracht en in diepe nood. Vele doden door pest, honger en door geweld.
De aarde vraagt om een antwoord, en het antwoord is niet te vinden, want de mens moet terugkeren tot het hemelse pad dat smal is. De mens moet van haar leren.
De mens heeft een nieuw hemels Woord nodig, zoals al werd aangekondigd in het boek van de voorouders, de bijbel. Boekrollen zouden open gaan, hemelse boekrollen, in tijden van grote onrust en grote wanhoop en eenzaamheid. In die tijden leven we nu. Laten we opkijken naar het hemelse Woord.

Mijn prediking liep ten einde. Ik had steeds minder en minder inspiratie. Soms kwam er maar een zinnetje door per dag of een paar kleine alinea's, en dat was ik niet gewend. Ik was in een grote woestijn terechtgekomen, maar ik begon dromen te krijgen van de voorouders, over een overleden vrouwelijke collega, een soort moederfiguur, en zij sprak dat ik me moest voorbereiden op auteurschap. De droogte ging nog even door, en ik begreep haar niet. Maar toen begon het toch echt te komen. Het begon hemels te regenen met een nieuw woord, en ik zag het nieuwe hemelse woord. Dat hebben we wel nodig in deze tijden, om er doorheen te komen. Velen zien het niet meer zitten. Veel jeugd is moegedraaid, velen denken aan zelfmoord. De hulpdiensten draaien overuren.

Maar zal de mens klaar zijn als het nieuwe Woord gaat komen ? Zal de mens het oppikken ? Je kunt niet voor een ander kiezen.

hoofdstuk 3 Eli waarschuwde zijn kinderen niet

Het leven is een stel mechanismen waar we niet aan kunnen ontkomen, een strijd tegen goed en kwaad. Het kwaad moet uitgeschakeld worden, of in een andere richting worden gezet, veranderen, gerecycled worden. Er zijn een heleboel gelijkenissen om dat uit te beelden. Het kwaad moet allereerst onderscheiden worden, en er moet een alarm zijn. De Rodenbergse versie van de tweede

bijbel noemt al heel snel, aan het begin van het boek Behemma, de naam Eli. Eli waarschuwde zijn kinderen niet. Hij was de hogepriester van Israel in de tijd van Samuel, maar liet zijn kinderen maar aanrotzooien. Samuel was hem dankbaar, dus schijnbaar had hij ook goede dingen gedaan. Het boek Behemma noemt hem de verzachter aller verzachters, en hij had de wonden van Samuel verzacht, en zijn ziel, en hij had zijn huis voor Samuel opengesteld, waar Samuel de stem van de hemel hoorde, en in dit huis was ook de deur tot de hemel. Het probleem was echter dat Eli te zacht was, en zo kon ook de zonde voortwoekeren. Die luie, lauwe, onverschillige kant in de mens moet afsterven. Laat Eli geen wortel in je schieten. Altijd moet je oppassen voor de geest van Eli die dingen goedpraat en dingen wegwuift, die het alarm uitdooft. ‘Oh, dat valt nog wel mee, oh, dat zal zo’n vaart niet lopen, oh, dat kan best wel, want alles is genade,’ enzovoorts. De geest van Eli heeft een heel arsenaal aan excusen die hij zal gebruiken om de zonde in jou en je naasten te laten voortleven. Het kwaad is altijd op zoek naar het goede en zoekt dat uit te doven, en juist ook door list en bedrog.

Gelukkig liet Samuel zich er niet door meesleuren. Samuel ging goed en bedachtzaam om met het Woord dat hij had ontvangen. In het boek Behemma had Samuel ontdekt dat het een hemelse bloem was die tot hem sprak, en Samuel zei dat hij die bloem altijd zou dienen, en dat zijn bloem van gehoorzaamheid nooit zou verwelken. Het huis van Eli werd ook wel het huis van Venus genoemd, het huis van de liefde, het huis van zorg, maar liefde en zorg kunnen al snel uit de hand lopen. De liefde is waakzaam. Samuel spreekt over een levendgevende bloem die hem gouden water te drinken gaf, en hem werd ook gouden brood te eten gegeven in het huis van Venus, als een beeld van honing en propolis, antistoffen van de natuur. Samuel spreekt ook over de bloem van dankbaarheid die in hem bloeide voor altijd vanwege deze dingen. Samuel kwam vanuit Mercurius tot Venus, stelt het boek Behemma. Mercurius is de markt, waar je altijd moet werken voor je geld, maar Eli in het huis van Venus was te goeiig.

hoofdstuk 4 komen tot de hemelse rivier

‘U bent de hemelse rivier. Laat uw rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan. Bescherm me des daags tegen de stekende vlieg. Zwakte brengt mij tot aan uw wateren.’

BELOCH 10:4,5
RODENBERG VERSIE, DE TWEEDE BIJBEL

Heeft u weleens nagedacht over de hemelse rivier, hoe die zal stromen ? Hoe het door de hemelse bossen heenloopt en langs de hemelse woningen en door de hemelse woonplaatsen ? Heeft u er weleens over nagedacht hoe dit vruchtbaarheid bewerkt in de levens van hen die daar wonen ? Oh, ik wil u aansporen om de dingen van boven te zoeken en niet de aardse dingen. Het goede nieuws is dat we naar de dingen van boven mogen toegroeien, en dat de hemelse rivier ons ook tegemoet komt. Als een waterval komt het naar beneden, maar waar is die waterval ergens ? Heeft u daar

weleens over nagedacht ? Soms lijken alle poorten van de hemel wel gesloten te zijn, en is er niets om ons heen wat maar in de verste verten op de hemel lijkt. Kent u die momenten ? Er zijn momenten dat wij ons zwak en hopeloos voelen, ook machteloos, dat we misschien het wel zouden kunnen uitroepen : ‘Waar gaat dit heen ?’

Maar nu is het juist zo dat het zaadje eerst moet sterven om te kunnen groeien. Eerst gaat de mens diep de aarde in en moet zich door al die verslavingen heenworstelen. De mens is verslaafd aan de aarde, en moet verschrikkelijke heren dienen. De mens is hierdoor verzwakt en kan niet meer opkomen vaak. Vaak zijn de gewichten te zwaar, en wordt de mens bedreigd. Maar weet u wat nu het mooie is ? De tiende psalm van het nieuwe psalmenboek gaat juist erover dat de hemelse rivier ons tegemoetkomt in onze zwakte. Juist in onze zwakte mogen wij tot de hemelse wateren komen, en mogen wij gevoelig worden voor de plaats waar deze hemelse waterval de aarde raakt. Juist in onze zwakte zijn wij sterk, want hierin kan de hemel zich ten volle openbaren. Daar mogen wij open voor staan. De hemelse rivier kent de weg. Laten wij daarom wel open staan voor de hemelse rivier om ons te leiden. Laat het maar door je heenvloeien, en volg het maar. Waar een wil is is een weg. Maar laten we hierin dan niet het slechte en onze verslavingen gaan goedpraten. We moeten niet kritiekloos worden naar de dingen van de aarde. De hemelse rivier wil ons ook toerusten en bewapenen. Het zal niet zonder slag en stoot gaan. De psalmist zegt namelijk in de eerste drie verzen van deze psalm :
‘Breek de ketenen van mijn geweten, waar vissen van mij hebben gegeten.
U ziet de ketenen van mijn hart. Uw warmte heeft mij overrompeld, Uw kracht heeft mij de bergen doen verstaan.
Laat mij niet bloot staan voor mijn vijanden. Bedek mijn hoofd met Uw hemelse gordel.’
De psalmist doet hier een beroep op de oorlogshemel. De psalmist draait er niet omheen, stelt het niet beter voor dan het is.

hoofdstuk 5 gebieden

In de dagen dat de goden nog op aarde leefden was Sjoe op aarde. Zij konden zich snel verplaatsen en hadden geen voertuigen van node. In het huis van de voorouders klaagde een meisje dat een voorouder haar iets had aangedaan, maar toch was ze droevig dat hij was overleden. Haar moeder was Aurel, en haar nichtje was genaamd Carole. Zij waren van de stamlijn van Sjoe. Achter mijn huis werd er soep verkocht, en aan de zijkant was er een grote weg, met tussenwegen en zijwegen. De grote weg maakte scheiding tussen gebieden.

hoofdstuk 6 op weg naar de eeuwigheid

Wat zijn Rodenbergse predikers ? Het zijn predikers die hebben begrepen dat leven en literatuur bestaat uit hyperbolische stijlfiguren. Ze geloven dus ook niet in een letterlijke eeuwig brandende hel, en al helemaal niet voor andersdenkenden of andersgelovigen, want die zijn juist welkom, vanwege de verscheidenheid van literatuur, en die moet er ook wel zijn, om de missing links naar boven te halen. Rodenbergse predikers zijn gebaseerd op het nieuwe woord door de natuur gegeven, en al lang geleden aangekondigd door de voorouders. Dat nieuwe woord moet wel komen, want het oude formaat gaat het niet redden. Het nieuwe woord werkt, heeft de missing links. Het is een orakel.

Dan komt er ook een nieuw geloof, maar geloof is maar een woord, en het kan meerdere betekenissen hebben, verschillende betekenissen, dus geloof is maar net welke semantiek je hebt. Geloof is een schakel in een groter geheel. We hebben altijd gezegd : Het gaat niet om zomaar geloven, maar om geleid worden, om de hogere kennis, en dan kom je tot een nieuw geloof. Blind geloof is nooit een goede raadgever geweest. Er moet eerst een basis zijn, en het moet dus om geleid geloof gaan.

Geloof is een uitingsvorm zonder je daarbij teveel op te dringen. Geloof spreekt voor zichzelf en wijst ergens naartoe. Ik kan zeggen : Ik geloof in het Woord, om daarmee aan te tonen dat ik niet gebaseerd ben op materie, want materie gaat het niet voor elkaar krijgen. Geloof in het Woord laat ook weer de zinloosheid van oorlog zien. Een Woord heeft iets zachters, iets subtielers, en daarom heb ik altijd van het Woord gehouden, en dan gaat het om het eeuwig Woord. Dat loopt door alles en iedereen heen.

Ik mag zeggen : ‘Ik geloof in het Woord. Ik geloof dat het Woord werkt. Ik sta op het Woord,’ om daarmee aan te geven dat ik tegen letterlijke oorlog ben, maar dit is een geestelijke, literaire oorlog, waarin je jezelf moet oefenen en toerusten. Geloof is dan het toe-eigenen van het Woord, en let wel : dit is een eeuwig Woord. Ik kan daar niet zomaar op vertrouwen, maar het is een worsteling, zoals het nieuwe Woord dit ook noemt als de arena. Er is dus niet zomaar geloof. Het is seizoensgebonden, en komt voort uit een geestelijke strijd, want we zijn geroepen om alle dingen grondig te testen, en niet zomaar genoegen te nemen met de eerste de beste voorbijganger, zoals het nieuwe Woord, de Rodenberg Versie van de tweede bijbel, zegt in Zeeën 1:26 :

‘Trek dingen in twijfel, stel vragen, en trek ook de antwoorden in twijfel en stel vragen. Telkens weer. Gij neemt geen genoegen met het eerste de beste antwoord. Gij stelt uw vertrouwen niet zomaar op voorbijgangers.’

Er moet dus heel veel vals en blind geloof afgebroken worden. Vers 27 zegt :

‘Overal liggen valkuilen op het geestelijke pad, die uw denken proberen te strikken. Er is een oorlog om uw ziel. Wordt wakker en besef dat gij in het oerwoud bent, en dat er overal op je gejaagd wordt, dat het levensgevaarlijk gebied is. Weest op uw hoede. De vijand is sluw. Velen heeft de vijand al bedrogen.’

Dus niks zomaar geloven. Er zijn een heleboel mensen die op de automatische piloot leven, maar elk vals en overmoedig automatisme moet afgebroken worden. Dus niet zomaar eenvoudig en simpel geloven. De mens wordt opgeroepen tot studie. Er ligt een werkopdracht voor de mens, en

wij kunnen stellen : Het nieuwe Woord gegeven werkt. Het doet de mens hieraan herinneren, en het praat dingen niet zomaar weg. Positief denken is juist denken in groter verband, door dingen heenprikken, en geen schakels overslaan, dus in die zin is het inclusief en gericht, als een werkend denken.

‘Ik geloof in positiviteit’ wil dan ook zeggen dat je dingen onder ogen komt, het pad, de seizoenen. Het is iets positiefs, want zo werkt de natuur, en zo werkt het orakel. Je kunt niet zomaar een hele hoop mooie, goede of wijze uitspraken van de voorouders bij elkaar rapen, en het dan de bijbel noemen, want het moet ook op elkaar afgestemd zijn, gerangschikt zijn en je moet er een hemelse sleutel voor hebben gehad, anders is het nog allemaal van het vlees. Het nieuwe Woord kwam als een natuurverschijnsel en was ook met geen mogelijkheid tegen te houden. Als wij muzikanten waren, dan hadden we wel hemelse liederen doorgekregen, maar wij zijn predikanten en schrijvers, van het pastoraat, en daarom heeft de natuur ons gekozen om voor het nieuwe Woord door ons heen te werken, en niet bijvoorbeeld de bakker of de kruidenier of de postbode. En het gaat verder niet om ons, maar om het Woord wat kwam, wat we hebben opgetekend. Het Woord heeft verder geheel zichzelf geschreven. Wij hebben daar geen inmeng in gehad.

Maar is het niet zo dat je gewoon geleid moet worden door het hemelse in je hart ? Ja, maar we hebben het over een systeem, want de mens is vergeetachtig. Dingen moeten opgetekend worden, zoals dat vroeger door rotstekeningen ging. Het gaat uiteindelijk om de literatuur, om de werkzaamheid van het geheel, en daarom moest en moet het Woord komen. Zonder de bibliotheek gaat de mens het niet redden, droogt de mens uit. Zonder de bibliotheek, zonder het Woord, komt de mens tot ijdele zelfzuchtigheid. Dus toch is er dan weer iets wat gepredikt dient te worden, anders waren er geen predikers nodig.

Ik geloof dat zondemachten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat leugenmachten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat heersende machten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat roddelmachten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat valse machten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat het Woord werkt. Ik sta op het Woord.

Zo tap je in de hogere universele literatuur. Dat geloof heeft alles met waakzaamheid en onderzoek te maken. Dan is je geloof uitgestegen boven oppervlakkig geloof. Je moet hoop blijven houden, als een eerste stap naar de hemelse literatuur, en dan liggen er nog zoveel belangrijke stappen tussen hoop en geloof. Geloof is onderdeel van een hemels systeem, en geloof is dus geen one-man-show. Strijdt om in te gaan, met het Woord in je hand. Daar heb je voor gestreden, dat heb je verdiend, dat is een overeenkomst, daar heb je boete voor gedaan. Daar heb je voor gewerkt, dat heb je grondig getest in de arena. Dat is je niet komen aanvliegen. Je bent volledig mens en menselijk, en mag daarin de hogere natuur ontdekken en deelworden van de hogere natuur. Dat is als een opname. Haviksogen van het nieuwe Woord gaan over de aarde, en zullen hen die open staan daartoe opnemen, op weg naar de eeuwigheid.

We hebben gezien dat de wolven weer tot Nederland kwamen, en we zie dat zeearenden weer naar Nederland komen, vanuit Duitsland, Polen en Rusland. Dat is een profetisch teken. Het zijn tekenen van de komst van het nieuwe Woord.

hoofdstuk 7 De Rodenberg Versie : vervangende openbaring

De eeuwige kennis bestaat uit
duizenden regels waar het allemaal
vanaf hangt.
Zeeen 17:16
(RV)

We hebben voortgaande openbaring, teruggaande openbaring, maar er is ook vervangende openbaring. Dat moest wel met het boek Romeinen want er was ook heel wat verdraaid en er waren missing links. Vandaar het boek Zeeen in de Rodenberg Versie.

De eeuwige kennis bestaat uit duizenden regels, en die staan allemaal opgetekend in het Woord, in de Rodenberg Versie. Dat is een nieuwe bijbel. Het is niet zomaar voortgaande en teruggaande openbaring, maar ook vervangende openbaring want de wereld is onder meesters en heersers gezet waar heel wat aan mankeert en dat kun je wel om je heen zien.

De duizenden regels van de eeuwige kennis worden niet in de scholen gepredikt. Mensen die de duizenden regels predikten werden door de eeuwen heen vastgezet als politieke gevangenen, en werden zelfs omgebracht. Zo duister is de wereld waarin we leven. Is het dan niet zaak om als prioriteit te hebben de duizenden regels van de eeuwige kennis te leren en te memoriseren en ze toe te passen ? Dat is dus niet slechts bestuderen, maar het gaat veel verder.

Maakt de mens hier tijd voor vrij ? Kun je van jezelf zeggen dat je die duizenden regels kent ? Zo niet, dan heb je een opdracht. Duizenden regels waar het allemaal vanaf hangt ? Wat is dat ? Het leven. We hebben hier een schat in aarden vaten. De eeuwige kennis heeft zich geopenbaard.

Ja, ik wil de duizenden regels leren kennen,
Ja, ik zou graag dat leven willen aannemen,
Oh, eeuwige kennis, leidt mij dichter tot u.

Waarom zouden wij de eeuwige kennis wel willen hebben, maar niet de duizenden regels van de eeuwige kennis ? Zonder de regels is er geen kennis, want dan rommelt het maar wat aan en wordt het pseudo-kennis. Dat zien we om ons heen gebeuren. De mens is afgeleid van de ware, eeuwige kennis, en is eenkennig geworden. De regels niet willen kennende heeft de mens zijn eigen regels gemaakt. De verschrikking ervan is om je heen te zien. Wees dankbaar dat de hemel uitkomst biedt,

de mens tegemoetkomt. Zie ik u in de hemelse rivier ? Ik zie er naar uit en hoop u daar niet te missen.

hoofdstuk 8 territoriale openbaring : het afbreken van de programmering

Ik ben vandaag weer in de natuurstad geweest waar ik wel vaker kom.
Ik heb er ooit eens drie maanden gewoond en kwam er vroeger al veel, dus ik beschouw het nog steeds als mijn stad. Er is altijd zware buitenaardse activiteit als ik daar kom.
Ik stapte op de trein in mijn bosdorp en ging op weg.
De intercom haperde telkens, alsof de dame van de intercom die de stations aankondigde de hik had.
Dat is een profetisch teken : de programmering wordt afgebroken.
Toen ik ging uitchecken om de natuurstad in te gaan stond er een man met een map bij de uitcheck machine. Hij zei : ‘Ga maar.’ Ook een teken. Verderop in de natuurstad was er een man in werkkleding die een apparaat bij een fiets hield. Ook een teken. Alles wordt opnieuw geprogrammeerd. We zijn in een nieuwe bedeling gekomen. De oude bedeling is voorbij.
We zijn nu in de Rodenberg bedeling, van de Rodenberg Versie, de RV. Dat is een nieuwe bijbel.
Er waren vragen of we dan niet helemaal opnieuw aan het beginnen zijn.
Ja, en nee. Dit is zogeheten ‘vervangende openbaring.’ Het is onderdeel van territoriale openbaring. Er is voortgaande openbaring, teruggaande openbaring en vervangende openbaring, en het kan raakvlakken hebben. Territoriale openbaring wil zeggen dat het ‘machts’-openbaringen zijn, van inname, maar eigenlijk moet je ‘zorg’ zeggen. Het houdt zich bezig met de heersende machten van het systeem, en het dweilt dus niet met de kraan open. Je moet bij het hoogste poppetje zijn, de poppetjes achter de schermen die de touwtjes in de handen hebben, die de ordes geven. Territoriale openbaring heeft te maken met niet zomaar boeken, niet zomaar wegwerp-tijdschriften, maar bijbels, grondwetten dus. Daar is territoriale openbaring om te doen : het pakt de hoogste schakels aan.

Ik houd altijd mijn ogen en oren goed open als ik in de natuurstad ben. Er stond een oude telefooncel die was omgebouwd als mini-bieb, waar je boeken kon brengen en boeken kon meenemen. ‘Pak een boek, breng een boek.’ Zo wordt het lezen gestimuleerd. Bij een afvalbak was er een gelegenheid om je flessen met statie geld ernaast te hangen voor hen die het kunnen gebruiken. Iemand zei : ‘Mijn moeder belt weer.’ Bij het stoplicht keek ik aan de overkant, waar een donkere man ook op het groene licht wachtte. Toen het groene licht kwam stak hij zijn vinger op, zo van : ‘Ja, we mogen door.’ We keken elkaar even aan. Ergens verderop bracht een man een loopplank aan achter zijn auto, en er kwam een hond uit. Het zijn allemaal tekenen.

hoofdstuk 9 de touwtjes laten vieren

Lezen :

De hemel is duisternis. Laat uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet.
Vuch 4:33

Ik ken een bergpad wat leidt tot haar hart,
Het is smal en kronkelig, en bloederig tot in diepste duisternis
Vuch 5:16

De baarmoeder kan alleen bereikt worden door ijs en duisternis, en door honger als een beeld van de hemelse onthechting.
Vuch 7:2

Het koningschap in u moet sterven, doorboort worden.
Dit is de ware opstanding, de opstanding in de naakte wildernis. Zij leven in leegte en duisternis.
Vuch 2:17-18

(RV-Bijbel)

Als welwillende mens hakkel je soms, heb je last van blackouts, en hapert het soms. Deze duisternis heeft zeker een plaats in het leven, en het belang van duisternis komt ook weer in de RV-bijbel naar voren. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Hoogmoed en trots is altijd weer een gevaar, dat je wil laten zien hoe belangrijk je wel niet bent, en wat je wel niet allemaal hebt gedaan. De duisternis laat juist die touwtjes wat vieren, in de duisternis raakt dit allemaal weer verward, want eigenlijk heb je nog niks gedaan. De mens moet opgaan tot eeuwigheidswaarde, en die ligt verborgen in nederigheid en ingetogenheid. Veelal is de mens het dodenrijk, de onderwereld, vergeten, en paradeert men in het licht, om gezien te worden, om op de foto te gaan, en zo is er veel zelfverafgoding. Kun je werken in het verborgene, zonder alle pracht en praal, zonder al het aardse loon ? Natuurlijk heeft de mens ook een verantwoordelijkheid, dus het gaat erom daar een beetje balans in te vinden. Vandaar : de touwtjes laten vieren. Allereerst moet je dan zorgen dat je bij het hemelse touw aankomt. Er zijn een heleboel aardse touwen waar de mens van moet loskomen, en die moet de mens dan ook niet meer gebruiken.
hoofdstuk 10 wereld in puin : wat gezaaid is zal geoogst worden

Het is totale chaos in de wereld. Kinderen worden niet onderwezen. Er is geen vrijheid van meningsuiting. Alles wordt letterlijk genomen. Religie is hysterisch uit de kom geschoten. Men dweilt graag met de kraan open. Men zift muggen en slikt kamelen. Men vecht om pietluttigheden, houdt het zwaard de verkeerde kant op gericht, vecht tegen schijnvijanden. Ga zo maar door.

Daarom moet de RV-bijbel wel komen om dit allemaal recht te zetten, want nu is de bijbel die de voorouders in elkaar gefrommeld hebben nog de autoriteit en het is drugs. Dat hebben we moeten verdiepen. Zo kwamen we uiteindelijk aan bij het geestelijke woord wat erdoor opgesloten werd gehouden, in de kern van de bijbel, in de bron. Kent u dat pad ?

Ik had een droom over Meatloaf die vorig jaar overleed. Hij had de bron van eeuwige jeugd gevonden, en was nu weer als een jonge knaap, en veel dunner. Hij was in een band met een paar leden van de Womack familie. Hij zong ook zijn eigen lied 'Blind as a Bat', over dat God's liefde blind is. Maar de mens oordeelt naar het vlees. De hele wereld ligt in puin : dieren in de holocaust, de Rusland oorlog die maar voorduurt en heel Europa in de afgrond van de dertiger jaren heeft gestort, de aardbeving in Turkije en Syrie die vele mensen het leven heeft gekost, maar wat doet de mens ? De mens verandert niet, heeft er niks van geleerd, en zoekt nog steeds de dingen die van de aarde zijn. De mens zoekt de geestelijke dingen niet, en is totaal van God en gebod los. Wat doet de mens ? Die gaat aapjes kijken bij de grammy's om hulpeloze mk-ultra slaven belachelijk te maken. Ze hebben de rotte tomaten en aardappels meegenomen. En daar gaan ze lekker alles op een ander projecteren. Lekker makkelijk. Je hoeft er niet veel voor na te denken. Dat is het wereldnieuws vandaag de dag.

'Ja, maar die en die hebben plastische chirurgie gedaan.' So what ? Heb je enig idee waarom ? Heb je zelf weleens in de spotlights gestaan voor lange tijd ? Sommige mensen hebben die baan, en leven in een glazen huis, en kunnen niet wegkomen. Plastische chirurgie wordt juist gedaan vanwege alle projectie, omdat de mens teveel met uiterlijkheden bezig is, en niet met het geestelijke. Het is een symptoom, en men is bezig met symptoombestrijding. Men moet naar de wortel toe van dit alles. Vele mensen zijn psychisch ziek, en worden zo nog wel erger psychisch ziek gemaakt. Daar verdient de psychiater weer bakken geld aan, en dat is precies wat het is. De geest van psychiatrie is die van belachelijkmaking, bullying. Zo verdient die geest zijn geld, zo verwerft die geest zijn klanten.

De dag ervoor had ik een droom dat ik in boeren gebied was, veel boerderijen, en het liep over in bosgebied. Bij een van de boerderijen was een stalletje waar foto's hingen van varkensmensen. Ze bewogen volgens een bepaald patroon en het was fake, want er zat geen leven meer in. Ze waren totaal overgenomen door de markt. De mens volgt gewoon zijn lusten na, en als er problemen zijn wordt het lekker op iemand anders geschoven, en dat gaat het gemakkelijkst door uiterlijkheden. Heb je zelf eens een tijd in de schoenen van mensen geleefd voordat je een oordeel over ze hebt geveld ? Aan de andere kant van het boeren gebied liep het over in dorpgebied, en er waren daar hulpverleners die mensen trachtten terug te brengen tot het geestelijke woord. Ik kreeg een cassette recordertje met bandjes van een hulpverlener. Het had rode en donkere kleuren. Ook hoorden daar nog papieren bij. Het ging om het hemelse woord wat tot de aarde aan het terugkomen was.

Wat dagen daarvoor had ik een droom dat een moeder van een pastorale hulpverlening was overleden. Ze was ook een zangeres. Ze was geliefd, maar ze was al lange tijd ziek. Het was een soort moeder overste. Het was het boek 2 Korintiers, want die moet vervangen worden. We gaan een nieuwe bedeling in. Voor dit tijdperk heeft de mens een steviger fundament nodig, en gaat de mens het niet zomaar redden met 2 Korintiers. Dat hadden de voorouders zo goed en kwaad als het ging in elkaar gefrommeld, maar het heeft geen draagkracht meer om dezelfde positie op te houden. Daar zijn shamanen ook voor : om overbelaste boeken en goden hulp te bieden.

En nog een dag of dagen daarvoor had ik een droom over dat Zuid Italie het Vaticaan was, als een V, en een vagina voorstelde, terwijl Noord Italie het mannelijke geslachtsdeel was. Is dat goed of slecht ? Beiden. Alle religies zullen meeveranderen en tot een hoger niveau komen als het geestelijke woord komt voor deze tijd, terwijl andere delen nog meer zullen vervleselijken. Er zullen zowel vleselijke als geestelijke oogsten zijn. Wat gezaaid is zal geoogst worden.

hoofdstuk 11 van jehovah-getuige tot overloper – de hyperbolische werkelijkheid – wat is er gaande in de geestelijke wereld ?

Met de uitgave van de tweede preview van de RV-Bijbel zijn er grote veranderingen in de geestelijke wereld. Wezens en energie-vormen van de Nieuwe Wereldvertaling van de Jehovah Getuiges zijn erdoor vrijgezet en zijn aan het overlopen, in zeer grote getallen. Zij hebben gezien dat de RV-Bijbel werkt, dat het klikt en klopt, en zullen er nu voor werken, dus ze horen bij ons. Het is een grote ontwaking en een grote verlichting. Wij zijn erin verheugd met hen samen te werken.

Zoals gezegd is de RV-Bijbel niet zomaar een tweede bijbel, maar een eerste bijbel. Het is een compleet systeem, terwijl alles wat eerder werd uitgegeven van de tweede bijbel slechts brokstukken waren.

Het werd al in de bijbel aangekondigd dat het zou komen. Wij hebben daar altijd op gewezen, zo van : Luister, we zijn er nog niet.’ De bijbel, het boek van de voorouders, waar nog heel veel aan ontbrak, wees er op dat er een groter werk zou komen (Johannes 14:12), dat toendertijd de mensen aan een heleboel dingen nog niet toewaren, maar dat ze pas later naar de volle waarheid geleid zouden worden (Johannes 16:12-13). Er was nog veel te zeggen, maar ze konden het toendertijd nog niet dragen.

Laten we zien wat er verder gaat gebeuren. Dit is voortgaande en teruggaande openbaring in actie, als vervangende openbaring. Er zijn een heleboel bijbelgeesten die dienen weg te vallen, waar de mens in verstrikt is geraakt. De mens snakt naar adem. De mens kan niet verder. Daarom moet het nieuwe Woord komen. Vandaag de dag heeft de mens geen andere keus meer. Literatuur is leven. Altijd weer leidt de hemel tot boeken, tot bibliotheken, opdat de mens komt tot de hemelse systemen, en niet zomaar losse flodders. Ga tot de bron. Ga tot het werkzame deel van de natuur.

Is dit een aards koninkrijk ? Nee, maar er zal een nieuwe aarde komen : in je hart. Die ligt er al, in je hart, en het Woord, het onderwijs, de eeuwige kennis, is de sleutel. Het komt je niet aanwaaien. Het is een puzzel. Het leven is een puzzel avontuur. Vandaag de dag wordt dit geopenbaard.

Ik nodig u uit om in uw hart te gaan, tot het sprekende Woord. Het is het Woord van het hart. Het is universeel en zit in ieder mens. De oude mens en de oude orde, de oude wereld, wil er niet aan geloven. Zij hebben immers al hun goud der dwazen gevonden. Zij aanbidden al het gouden zwijn waar ze dagelijks in het dal omheen dansen. Ze hebben van de vrucht van de zwijnenboom gegeten en hun hoofden zijn in zwijm, in vals geluk, ten koste van de armen en de dieren om hen heen. Altijd weten zij het beter. Ze zijn zwaar aan de drugs hierdoor, waar het boek Anderlech, in de tweede preview, over verteld.

Wacht niet op hen. Het is niet belangrijk wat zij denken en geloven. Ga je eigen pad en meet het af aan de hemelen. Test het aan de hemelen, en niet aan de lagere aardse regionen waar de zwijnenvolgers denken het voor het zeggen te hebben. Het is altijd groter. Kom tot het grotere Woord, het grote Woord, zoals de indianen altijd bezig waren met het grote geestelijke, los te komen van het bekrompene aardse, er als een vogel bovenuit zweefden. De nieuwe bijbel laat heel duidelijk zien wat voor een godsonzin er is ontstaan, en geeft een eerlijke beschrijving van het verschijnsel ‘god’, ‘het geestelijke’, ‘de geboden’, ‘het volk van god’, in de context van de hogere, hemelse literatuur. We hebben te maken met hyperbolen in een hyperbolische werkelijkheid, oftewel het zijn overdreven zinnebeelden om te wijzen op iets. Het zijn literaire stijlvormen die iets willen benadrukken.

hoofdstuk 12 laten wij opgaan naar de zee

De mens is in een optocht naar de hemelse zeeen die gekomen zijn. Ze zijn in tochten door de dorpen, de straten, de weilanden en de duinen, op weg naar de hemelse zee. De prediking mag niet lichtvaardig zijn. Woorden mogen niet lichtvaardig uitgesproken worden, want het vlees misbruikt woorden, telkens weer.

De mens gaat langs de rivieren, langs de struiken, langs de bossen, en door de bossen, op een tocht naar de hemelse zee, in grote stoeten, want in de hemelse zee is zuivering, en dat is wel nodig. De mens moet weer leren dingen met mate te doen, dingen met mate te zeggen, niet zwaarvaardig te zijn. Dat leert de mens in de hemelse zee, in de golven.

De mens is in een optocht tot de hemelse zee, want de hemelen zijn open gegaan. Is dat makkelijk ? Nee, want er zijn een heleboel dingen die opgeruimd moeten worden, en een heleboel dingen die gezuiverd moeten worden. Het is een bijtend zout, maar dat is om de wonden te ontsmetten.

Ik proef de hemelse zee. Ik hoor het ruisen van de hemelse zee. Hier is het Woord geopenbaard, als een orakel, om de mens te leiden. Ik had een droom van buitenaardse aha muziek. Het was heel rijk, en geheel instrumentaal, en predikers begonnen het als achtergrond van hun preken te gebruiken. Het was de muziek van het hemelse woord. Ik zag de optochten naar de hemelse zeeen die gekomen

waren. Mensen lieten alles achter om op de tochten mee te gaan. Ze namen hun kinderen mee. Het waren lange rijen mensen. Allemaal waren ze in grote verwachting. Het hemelse woord zweefde boven de wateren, klaar om hen te onderwijzen, hen te zuiveren, en binnen te nemen. Er waren ook grote strandtoiletten. De mensen konden daar al hun rotzooi uitkotsen en uitpoepen. Het zand van de zee was hun genezing.

Laten we opgaan naar de hemelse zee, alles achter ons laten. Laten we de hemelse muziek volgen, en niet meer luisteren naar de muziek van het vlees. De woorden van het vlees zijn verleden tijd, die moeten we achter ons laten. Het was allemaal eenkennigheid. In het zuiverende water van de zee, en in het zand, mag ons hart verruimd worden. Er is veel meer, het kan veel beter. De mens kan het leven vanuit hele andere hoeken beleven. De hemelse stralen zijn rijk en vol van gezichtspunten die met elkaar samenspelen. Dat zijn de stralen van de hemelse zee, van het hemelse Woord wat erboven zweeft. Het komt op vanuit de zee, en gaat weer terug tot de zee. Kom, laten wij opgaan tot de zee. Neem een ander mee. Ga ver, ver van huis, want het is daar niet pluis.

hoofdstuk 13 Het vakantie-huis

Het is niet altijd makkelijk voor mensen om op te staan. Dan moeten ze weer de nachtmerrie in, want laten we eerlijk zijn : De hersenen werken door dodelijke cocktails aan hormonen. Het is ook niet zo gek : dit is de wereld buiten het paradijs.

Je wordt in deze wereld hormonaal aan de drugs gehouden, door je eigen lichaam. De mens is opgesloten in deze drugs-realiteit. Daarom moest de hemel wel kleine gaatjes in de mens slaan, pijlen op de mens afschieten, om de mens zwak genoeg te maken om aan deze drugs-gevangenis te ontkomen. Natuurlijk liet de drugs-gevangenis dat niet op zich zitten, en sloeg terug, en daarom moest de hemel nog meer gaatjes in de mens slaan, nog meer pijlen op de mens afschieten, en een hemels visnet zenden, om de mens op te halen.

Ik had een droom vannacht dat ik op de paradijs aarde was. Er waren ook wat goede trollen die huisjes hadden met hele mooie natuurkleuren. Ik logeerde bij een tante en er waren niet genoeg bedden, dus hadden we een matras geleend bij een opvangcentrum, waar ik zelf ook eens korte tijd had gewoond op de paradijs aarde. Toen ik na de logeerpartij de matras weer terugbracht waren daar mensen die ik kende, meisjes, en ik was blij ze te zien, en zij waren blij mij te zien. Het opvangcentrum was een soort vakantie-huis. Het was mooi weer en ik was met wat anderen het dorp ingegaan. We gingen ook naar hun huizen. Ik sprak met een van hen, maar ik kon me niet goed concentreren, en ik vertelde hem dat ook, omdat ik in meerdere werelden leefde. Hij was zelf ook bezig met computers en met virtuele werelden, en had huizen die hij ook weer doorverkocht. Ik vroeg hem toen of hij zelf ook met geestelijke dingen bezig was.

hoofdstuk 14 de hemelse pijlen

De voorouders hadden een bijbel in elkaar gefrommeld zo goed en kwaad als het ging, wat zeker nog niet het eindresultaat was, maar een noodbijbel. Er stonden belangrijke dingen in, maar ook gevaarlijke dingen. De mens was nog in de macht van het vlees, ook religieus gezien. Vandaar dat de vervangbijbel moet komen, de nieuwe eerste bijbel. De voorouders vragen hier ook om. Die zijn nu om ons heen in een andere energie vorm.

In de nieuwe eerste bijbel wordt er gesproken over hemelse pijlen om de schelp van het vlees waarin de mens nog opgesloten zit te doorbreken, zodat de ziel vrijkomt. Deze verbrokenheid is belangrijk en dienen we ook te aanvaarden. Ken je de hemelse pijlen in je leven ? Heb je ze aanvaard ? De mens moet tot de innerlijke tranenrivieren komen, wat een beeld is van de vrijmaking van de ziel. De mens zit vol met vleselijke gedachten, en dat heeft zich lopen oppotten, en dat heeft de huidige wereld geschapen, buiten de paradijs aarde. Daarom moet de schelp doorbroken worden door de hemelse pijlen, zodat het leven weer kan stromen, de ziel kan vrijkomen. Zo komt de mens weer in contact met de hemel, en zo kan de mens weer geleid worden door de hemelse stromen. Die zijn zo sterk, zo bruisend, dat de mens zich daar niet tegen kan verzetten, tenminste als zo’n mens is vrijgemaakt. Het gaat niet buiten de hemelse pijlen om. De Vur sprak daar al over, in de tweede bijbel, maar nu is het tijd om juist door de hemelse pijlen te komen tot de nieuwe eerste bijbel, dat wat diep opgesloten lag. De wachters van het vlees moeten door deze pijlen wegvallen.

De mens zit te vol met het vlees. Dat heeft zich met lagen over de hersenen gelegd, zodat de mens de stem van de hemelen niet meer kan verstaan en volgen. Het vlees heeft heel veel surrogaat gemaakt, en de mens heeft er genoegen mee genomen. Dat is de aard van het vlees. In die zin moet er dus een vleesvervanger en een bijbelvervanger komen. Het is een hemels visserswoord. Er zal een hemelse vissersboot komen. De pijlen zijn gericht op het vlees. Die pijlen zijn dus hemelse woorden. Die zullen nieuwe hormonen in de hersenen aanmaken, en nieuwe neurale paden, zodat de mens doorgang vindt. Het vlees zal stikken, maar de ziel van de nieuwe mens zal tot leven komen. Dan voel je je ineens een heel ander mens. Dan ben je niet meer wat anderen van je hebben gemaakt.

hoofdstuk 15 ken je de geestelijke verkeersborden ?

Oppassen in het verkeer. Heeft dat ook nog een geestelijke betekenis ?
Natuurlijk. Er zijn ook verkeersregels voor het leven op zich, en voor de geestelijke dingen.
Je kunt niet zomaar rond gaan racen. Je moet op de verkeersregels letten van het geestelijke.
De voorouders hebben zo goed en kwaad als dat ging in hun noodbijbel, die ze in elkaar hebben gefrommeld, deze verkeersregels proberen te beschrijven, maar er ging heel veel mis.

Het vlees regeerde nog teveel. Men was aan de hormonale drugs.
Daarom komt in deze dagen de vervangbijbel, de vleesvervanger, en die zal alle verkeersregels voor geestelijk verkeer en levensverkeer goed laten zien, want er zijn wel degelijk regels, anders zou het een zootje worden, en zou iedereen elkaar overhoop rijden als die er niet waren.
De geestelijke verkeersagenten zijn dus belangrijk, en de geestelijke verkeersborden.
Ken je die al ? Die worden besproken in de bijbelvervanger, de nieuwe eerste bijbel, de RV-Bijbel.

Gisteren is de derde preview uitgegeven. Wat is er deze keer gebeurd in de geestelijke wereld ? We hadden het na de uitgave van de tweede preview over de overloop van vele energieen en wezens van de Jehovah Getuiges, maar wat is er deze keer gebeurd ? In een droom waren er deze keer overlopers vanuit het Jodendom. Die hebben ook hun eigen bijbel, maar ze zijn overgelopen tot de RV-Bijbel, omdat ze uit hun eigen bijbel daardoor werden vrijgezet. De oude bijbels hebben geen draagkracht meer voor tijden zoals dezen, en de voorouders roepen het uit, want ze willen verder. Ja, er staan belangrijke dingen in de oude bijbels, maar ook hele gevaarlijke dingen, en het had nog missing links. Dat gaven de boeken van de voorouders zelf toe. Ook in de Oahspe stonden zulke teksten. Het moest dus nog verder.

Dus : wees voorzichtig in het verkeer, en leer de verkeersborden kennen, ook van het geestelijke.
De derde preview bevat het boek 'Belech', wat negen hoofdstukken bevat.

hoofdstuk 16 Het bosdorp en de wildernisweg

De tweede nacht na de uitgave van de derde preview van de rv-bijbel, het boek Belech, heeft ervoor gezorgd dat er nog meer Joden overliepen tot de rv-bijbel. We hebben het dan over wezens en energieen, geestelijke wezens, die eerder leefden in de Joodse bijbel. In een droom zag ik die energieen overgaan. Ook brak het door tot een hele lange bosweg, een wildernisweg die eindigde in een bosdorp, en langs de kanten van de weg bij het dorp was ook nog veel bos. De boeken van het Nieuwe Testament waren snelheidsmaniakken, race-auto’s, en kwamen langs. En ik was een wilde jongen, als een punker, met verf in het haar en het haar stond ook rechtop, en ik had een wilde jongens jas aan, en verder gewoon sportschoenen. Ik was met iemand anders. Mijn tante woonde ook in het dorp. We kwamen in een woonwijk, maar er kwam een hond achter ons aan die erg blafte. De hond kwam vanuit een tuin, en we gingen toen snel naar de buren van dat huis, waar we daar de tuin ingingen en op het hek klommen. Die mensen kwamen toen naar buiten en vroegen wat er aan de hand was, en toen vertelden we het.
hoofdstuk 17 het wildernis dorp

De tweede nacht na de uitgave van de derde preview van de rv-bijbel, het boek Belech :
Nog meer Joden begonnen over te lopen, Joodse energieen, Joodse wezens. In een droom had ik lang door de wildernis gelopen en kwam eindelijk aan bij een wildernis dorp. Er was een weg met huizen aan de linkerkant al, en aan de rechterkant was het nog veel bos, maar verderop liep het over in huizenwijken. Over de weg reed een racecar. Het waren racecars van het Nieuwe Testament. De

Joden hebben het Nieuwe Testament nooit aangenomen. Het ging hen allemaal te snel, het was te modern. Ikzelf heb er altijd dubbele gevoelens over gehad. Ik was met iemand anders. We gingen de wijken in. Mijn tante woonde er ook ergens. Ergens bij een rijtjeshuis begon een hond tegen ons te blaffen en was nogal opdringerig, dus wij gingen naar de tuin daarnaast, en klommen op het hek.

1993 was een mooi jaar, soms ook moeilijk. Ik was net getrouwd. We waren gelukkig met elkaar. We gingen in die tijd weleens naar Beth Yeshua, een Joodse kerk in Amsterdam. We hadden een cassette bandje van daar, Joodse muziek, wat we heel veel draaiden. Dat is lang geleden. Toen internet kwam heb ik veel gezocht naar de muziek, maar kon het niet vinden. Ik kon me de artiest niet meer herinneren, en de liedjes ook niet. Maar in de droom van vannacht hoorde ik een lied ervan weer. Er waren immers vele Joden vrijgezet. Ik werd wakker met het lied in mijn hoofd. Ik heb het toen opgezocht op het internet, en het bleek erop te staan, ook de andere liederen. Het was van Bruce Cohen. Hij zingt in zowel Hebreeuws als Engels. Ik voelde me weer helemaal thuis, zoals ik dat vroeger ook voelde als ik ernaar luisterde. In ieder geval was het lied wat ik in mijn droom hoorde genaamd Anachnu (‘wij’ in het Hebreeuws). Het cassette bandje kwam uit 1992.

Wat een mooie jaren, en we konden het niet vasthouden, maar het houdt ons vast, en we kunnen naar de muziek van dat tijdperk luisteren. In Beth Yeshua ontmoette ik trouwens ook de engel in 1993 die mij vertelde geen alcohol meer te drinken. Dat heb ik sindsdien ook niet meer gedaan. Niet dat ik het daarvoor veel deed, maar soms een slokje bij het avondmaal. Niet meer doen, het is vergif.

In het wildernis dorp, in de droom, kwamen de mensen uit hun huis en namen hun hond weer terug. Ook hun buren waren naar buiten gekomen, waar wij op het hek waren geklommen.

hoofdstuk 18 de strijd tussen Orion en het zeemonster

Er was een strijd met zeemonsters van chaos. Hieruit kwam de schepping voort, en die strijd was nog niet afgelopen.
De mens is nog steeds in gevecht. De schepping is nog niet gekomen.
Je denkt dat je geboren bent, maar je zit nog in de baarmoeder, en er is een strijd tussen Orion en het zeemonster.
Orion roept. Wanneer voelde jij je in je leven als een gevondene ?
Belech 1:78-81, RV-Bijbel

De derde nacht na het uitgeven van de derde preview van de rv bijbel, het boek Belech.

Tante Sjaan, een vriendin van mijn pas overleden tante, die net als haar in de kleding branche werkte, had in een droom een opvangcentrum voor mensen die moesten herstellen van hun religie waar ze uitkwamen, zoals de vele Joden die waren overgelopen. Ik was daar ook, maar sommige plaatsen in het opvangcentrum waren onbereikbaar, want daar had je een sleutel voor nodig, maar die gaf tante Sjaan aan mij. Het deel waar een sleutel voor nodig was was genaamd de Kristallen Pyramide.

De Joodse mens was op een zeiltocht. Verder op de zee werd het zeilschip plotseling omringd door de haaien van het Nieuwe Testament. Dat is iets heel dubbels, want er waren nog missing links. Er was een kloof tussen Israel en de Egyptische bronnen. Het Nieuwe Testament had die bronnen opgeslokt, dus diep van binnen bevatten ze nog wel die waarheid, en daarom moeten we dus ook niet eenzijdig omgaan met het Nieuwe Testament of ze eenzijdig wegkieperen, maar in ieder geval deden de haaien een aanval op het schip. Deze haaien waren genaamd : Uddels, Wopse, Salau, Meete, Pra, Zesse, Slek, Slik en Hengst. Deze haaien verscheurden de Joodse mens.

De Joodse mens werd tot een Nieuw Testamentisch mens. Een nieuw wereldrijk was gekomen. De Joodse mens moest toen de onderwereld in om op zoek te gaan naar de geheimen. De Joodse mens had geen andere keus, want was door deze zeemonsters opgeslokt. Het waren overigens zwart-witte haaien, bijna als haaiachtige vormen van orca’s, maar het waren nog steeds haaien.

Er waren nog steeds missing links, want de mens moest nog terug naar het oer en Orion. Die link wordt vandaag de dag gelegd door de rv-bijbel, de vervangbijbel, want de eerdere bijbel was nog een noodbijbel, als een noodgebouw, waarin de mens nog door vele tunnels moest.

Zo was dat ook in mijn huwelijk. We kwamen in Beth Yeshua, waar we ons thuis voelden, maar toch miste er iets. We waren op een zeilschip, maar plotseling werden wij omringd door de haaien, en wij werden verscheurd, en ons huwelijk. Ik vond het cassette bandje van de Joodse muziek waar we toendertijd naar luisterden terug gisteren, met behulp van een droom, maar de haaien vielen direct weer aan met iets. Ze willen niet loslaten. We zullen dus dieper moeten gaan. Op naar de vierde preview.

Deze haaien van het Nieuwe Testament willen niet loslaten. Ze gaan door tot het bittere einde. Daarom moet de volledige rv-bijbel komen. Op naar het opvangcentrum van tante Sjaan.

hoofdstuk 19 Het opvangcentrum van tante Sjaan

De vierde nacht na de uitgave van de derde preview van de rv-bijbel, het boek Belech.
In een droom was ik bezig het wildernis dorp te verkennen.
Het opvangcentrum van tante Sjaan lag door het hele dorp heen, allemaal verschillende gedeeltes. Ik ging door het dorp heen, het winkelcentrum en kwam zo aan de andere kant van het dorp, wat

overliep in weilanden met bos erachter. Een meisje liet het me zien. Ze ging heel snel, en ik ging ook haar richting op en kwam bij een boerderij waar een witte hond was, golden retriever achtig, maar wel gewoon een ander soort. Hij blafte wel even, maar deed verder niks.
Daarna was ik nog even in een bepaald gedeelte van het opvangcentrum, in een huiskamer. Ik vertelde wat er was gebeurd, dat er nog even een flinke aanval was. Er waren wat Joodse mensen daar, en ook mijn oudtante en oudoom waren er, die altijd bij elkaar hadden gewoond. Een donkere Joodse vrouw zei dat ik mijn kaken moest houden, wat ik een vervelende opmerking vond, maar er was ook een andere donkere Joodse vrouw. Zij had een hoed op en had een gitaar. Ze was het lied 'You are the one' van Bruce Cohen, van het Joodse cassette bandje uit 1993 waarvan ik de liederen weer had gevonden. Ze zei toen dat die vrouw het niet zo bedoelde. De donkere Joodse vrouw met hoed en gitaar leek een beetje op mijn levenspartner van die tijd. Ze had een hele mooie energie en aura. Ik vond het wel vreemd dat die andere Joodse vrouw had gezegd dat ik mijn kaken moest houden. Mijn oudtante en oudoom zeiden in ieder geval : 'Beterschap' tegen me. Ze had het niet zo bedoeld in de zin van dat het oorlog was, en dat iedereen wel dingen had, maar ik vond dat dat wel geuit moest kunnen worden, en dat je elkaar best wel wat kunt ondersteunen. Het kwam bij mij nogal hard over, zo van : 'Houd je kaken.' Maar ja, zij zat daar natuurlijk ook niet voor niets, en had ook het een en ander meegemaakt. Er was ook een Joodse vrouw bij van een lichtere kleur die sprak met veel gebaren.

hoofdstuk 20 De wildernis stammen

Om elke vierkante meter wordt gestreden door het vlees, om elke vierkante centimeter strijdt het vlees. Laten we er niet te gemakkelijk over denken. Het is oorlog, geen tijd voor feestjes. Het vlees stalkt onverbiddelijk en laat niet los. Je moet dan ontwaken en beseffen dat je in een zwijnenjacht bent. Dat zijn geen volwassenen die op zwijnen jagen. Nee, de volwassenen slapen. Het zijn kinderen. Dan proberen je medejagers je te doen ontwaken. Misschien was je wel gebeten, knock out geslagen door het wilde zwijn.

Ik was het boek 'Vissen' aan het lezen in de RV-bijbel, een lang boek, en ik voelde me geestelijk in het wildernis dorp, waar ik een ijsje at, en ik was met de andere kinderen. Buiten het wildernis dorp waren in de wildernis stammen met vrouwen en meisjes die rieten rokjes droegen. Ik zag het in de geestelijke wereld, dwars door de woorden heen.

hoofdstuk 21 de mobielocratie – hebben buitenaardse wezens dit opgesteld ? ja, de screamers

De RV-Bijbel is weer een stap richting Israel, want het Nieuwe Testament was veelal afgeweken van de originele Joodse symbolische betekenissen. Joodse energieen en entiteiten zullen daarom ook veel makkelijker aansluiting vinden op de RV-Bijbel dan het Nieuwe Testament. Laten we niet

vergeten dat slechts 2% van Israel christelijk is, gebaseerd op het Nieuwe Testament. Het Nieuwe Testament heeft potentieel, maar moet teruggeleid worden tot de meer Israelitische en Egyptische bronnen, maar hoofdzakelijk gaat de RV-Bijbel terug naar het oer en het hogere Orion, naar de oerbronnen van het bestaan waar latere werkelijkheden van afweken.

Met de uitgave van de vierde preview van de RV-Bijbel, het boek Vissen, zijn er overal in de geestelijke wereld Joodse feesten. De Joodse energieen en wezens, ook natuurwezens, zijn blij dat het Woord gekomen is.

Maar wat nu ? Gaat het allemaal zo gemakkelijk ? Nee. Er zijn buitenaardsen genaamd de Screamers, en zij hebben de gehele aardse matrix gemaakt als in een mobielocratie, oftewel alles wordt onder controle gehouden, getraceerd en gemanipuleerd door de mobiel, en de mens is totaal mobielgek. Tegenwoordig heb je voor heel veel dingen de mobiel nodig, en dat terwijl instellingen voor financiel verkeer erop blijven hameren dat bedrijven oplossing dienen te ontwikkelen die werken voor alle groepen consumenten, dus dat er meerdere manieren moeten zijn van verificatie voor de klanten, dus je mag mensen niet afhankelijk maken aan mobiele telefoons. Er zijn mensen die geen mobiel hebben, en er zijn ook mensen die geen mobiel willen. Het is allemaal al veel te ver gegaan. De Screamers werken door de mobiel, de tandartsvullingen, de psychiatrische etiketten, en door vlees eten, enz. en houden de mens zo afhankelijk. Ze bewaken de matrix. Het zijn dementors. Ze maken in de geestelijke wereld hele harde geluiden, en dat vertaald zich dus op een andere manier vaak in de materiele wereld. Geestelijken en shamanen zien dit en waarschuwen er tegen. De Screamers zijn vorsten en machten van het Nieuwe Testament, voornamelijk de westerse vormen, maar ook de oosterse vormen veelal. Tot zover maar even.

hoofdstuk 22 de mobielocratie 2 – ontwaakt gij die slaapt

Ben ik het eens met die feesten ? Nee.
Het is geen tijd om feesten te vieren.
Ik begrijp het wel, maar de boodschap is juist voorzichtig te zijn, subtiel, anders is het slechts een projectie.

We staan recht tegenover de Screamers, en zij willen het volk niet laten gaan. Ze zijn sluw en komen in allerlei vormen. Het zijn phishers, hackers, ransomewarers, etc. en hopen dat de mens verder toehapt.

De screamers hebben de mens bij de ballen : mobielverslaving, sociale media verslaving, auto-verslaving, vlees-verslaving, als een mak schaap naar tandarts en psychiater, die niks om je geven gewoonlijks, maar je als een zak geld zien, enz. De screamers zijn overal om ons heen. Ze schreeuwen als we het vleselijke willen loslaten en tot het geestelijke willen gaan. Dat werkt ook

door de families. Families zijn vaak constructies van de screamers om je in de matrix te houden, als alarmen. We hebben het dan over de vleselijke families.

De screamers schreeuwen als je niet helemaal in de maat loopt, als je niet zoals hen bent. De mens denkt dat hij vrije keuze heeft, maar in het vlees heb je dat niet, want de screamers beslissen alles voor je, en doen zich voor als je eigen wil, dat je denkt dat je het zelf bent. Als je moet kiezen dan schreeuwen ze net zolang totdat je kiest wat zij willen dat je kiest, en dan wordt je daarvoor beloond met allerlei vleselijkheden, een goed gevoel, en dan ben je nog trots op jezelf ook.

Ontwaakt gij die slaapt.

hoofdstuk 23 de mobielocratie 3

Ik had een droom van een jonge vrouw die haar kind vlees te eten gaf.
Er werd toen bijgezegd dat er toen al kanker in het kind aan het ontwikkelen was.
Ik hoorde toen het woord ‘duivelkunsten.’
Als je vlees eet is dat al kanker in beginstadium.
Kanker is abnormale cellen die zich chaotisch delen en die sneller groeien dan normale cellen. Het zijn dus corrupte en parasitaire cellen die zich gaan spreiden en alles gaan aanvreten.
Zo is de mens dus al gebouwd op kanker, op een soort semi-kanker of proto-kanker, en dan kan het snel mis gaan vroeg of laat, alhoewel het zich op een andere manier kan vertalen. Het zijn screamer-cellen, van een buitenaardse soort, van het lagere orion, het vleselijke orion. Zo werkt de mobiel en mobiel-verkeer ook.
Het is de kanker van de technologie : je brein wordt erdoor overgenomen.

hoofdstuk 24 Aarde en zee

Het weekend komt eraan.
Wat een drama vindt er telkens plaats op het wereldtoneel.
Je hoeft de krant maar open te slaan.
Heeft het hemels woord er nog wat over te zeggen ?
Het hemels woord wijst op het verdovende gevaar van de zonde en het vlees,

maar toont ook het pad hier doorheen, en dat is niet het voor de hand liggende.
Het pad ligt onder de grond, en dat is zeker zinnebeeldig.
Ook gaat het pad tot de zee.
Het zijn krachtige symbolen die door hun waarde tot waarheid zijn geworden.
Misschien heb je er weleens van gehoord, van natuurmensen, dat je je aarde en zee elementen in balans moet houden. Het boek 'Stranden' van de vijfde preview van de RV-Bijbel noemt ook nog de moedermelk als element. En natuurlijk mag het element 'lucht' niet ontbreken.
Aarde, zee, water, melk, bos, bloemen, honing, lucht, zijn allemaal zo wat elementen die in balans moeten komen, hun plaats moeten vinden, en ze kunnen zowel in positieve vorm komen als in negatieve vorm komen, en daarom is de gematigdheid en de juiste verhouding hierin zo belangrijk.

hoofdstuk 25 don’t forget to forget

Ik geloof in een nieuwe wereld.
De natuur laat het telkens weer zien : na winter komt lente.
Maar het is cyclisch. Het komt telkens terug, het is chronisch.
Waarom ?
De hogere werelden vissen ons voortdurend op.
Zijn dat werelden die meer weten ?
Het zijn juist ook werelden die minder weten, want de mens weet teveel.
Daarom is het visnet een symbool wat telkens weer terugkomt in de RV-bijbel.
Het visnet : wen er maar aan. Telkens wordt je weer opgenomen door hogere werelden,
juist om een heleboel overbodige kennis weer te verliezen.
Ze vissen aan de rivier van vergetelheid.
De mens is vergeten te vergeten.
Je mag een heleboel loslaten in de rivier.
Schone lij, opnieuw beginnen, als een kind.

De mens weet teveel.
Daarom gaan er pijlen door zijn vlees, pijlen door zijn hersenen,
zodat het allemaal mag wegsijpelen.
Sommige pijlen kunnen we niet verwijderen.
Laat maar zitten. Het zit er niet voor niets.
Het overbodige kan zo wegstromen.
hoofdstuk 26 woord voor woord – de donderdag avond overdenking

De vrijmaking is iets heel moois, als een natuurmoeder die de mens opzoekt in de stad en de mens een bevrijdend zicht van de natuur zendt om de mens terug te brengen tot de natuur.
Rivieren 8:1

Moeder natuur is tederheid, maar het is heel pijnlijk voor het vlees, en het vlees begrijpt het ook niet, en vertaalt het op een hele andere manier. Er is een confrontatie tussen Moeder natuur en moeder vleselijkheid, en er is een gevecht. Maar kijk naar het woord natuur : Nat uur. We gaan het dus niet droog houden, want het is een nat uur. Moeder natuur leidt ons terug tot de zee, diep in de wildernis, en tot de wildernis. Van daaruit mogen we haar eilanden en landen leren kennen. Moeder natuur is helemaal tot de stad gegaan om ons op te zoeken. Kijk maar om je heen : Zij is daar. Er is nog zoveel natuur in de steden. Zij heeft ons niet aan ons lot overgelaten. Wij mogen haar sporen volgen. Zij komt ons daarin ook tegemoet, want zij is de goede visser, en vist ons op in haar netten. Het teruggaan tot de natuur betekent zoals het bovenstaande vers zegt : zicht krijgen op de natuur. En dat zicht mag onze bevrijding worden, onze vrijmaking.

Bevrijdend zicht op de natuur, wat houdt dat in ? Er staat trouwens : ‘bevrijdend zicht van de natuur’, dus dat we leren te kijken met de ogen van de natuur, en het houdt ook in dat we de natuur leren begrijpen. We zijn intens met de natuur bezig. Kijk nog maar eens naar het woord natuur : na-turen, we turen het na. We moeten gaan leren naturen en na-turen, de natuur na-turen. Dat is een hele opdracht, en daar is een pad voor, door Moeder natuur gebaand. Zij kwam tot de stad om ons de natuur te brengen, het natuurzicht.

Het natuurzicht brengt de mens weer terug tot de natuur, zegt het vers. Het natuurzicht leert de mens ook te wandelen in de natuur, op het natuurpad. We mogen zo de natuur in ons ontdekken en de natuur ook worden. Je bent een stukje natuur. Diep in je ligt het natuurzelf. De natuur is dus een zender, een natuurzender, en ook een opzoeker, een natuuropzoeker, en het heeft ons zelfs opgezocht in de stad, en wij mogen deelhebben aan dat proces. Daarom zijn wij ook tot de stad gegaan, om de natuur te zenden.

Steeds minder natuur is er in de stad, maar wij mogen zaaien. Wij mogen het natuurwoord brengen, op de manier van de natuur, subtiel dus. Kijk maar naar hoe de planten en bloemen communiceren. De natuur is obscuur. De natuur zit niet voor een dubbeltje op de eerste rang. De natuur heeft hele andere wegen, ondoorgrondelijke wegen. Het natuurwoord mindert altijd weer, komt in golven, werpt haar visnetten uit. Als we dat gaan begrijpen, dan weten we wat de vrijmaking is. Het natuurwoord wordt dus gezonden om op te halen, als een visnet dus, van de goede visser.

Het uur is nat, we houden het niet droog. Aan touwen en in netten worden mensen op het schip gehesen door de goede visser. De zondvloed is gekomen, dat hebben we gezien, maar daar blijft het niet bij. De zondvloed is ervoor om mensen op het schip te krijgen. Het natuurwoord is de ladder. Woord voor woord rijgen wij. Zij is van de hemel gezonden.

hoofdstuk 27 de kringloop van de hemelse zee

De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel.
Rivieren 1:1

Hoe kan een druppel zich beroemen tegen de zee ?

We zien het om ons heen gebeuren.
Het vleselijke strijdt altijd tegen het geestelijke.
Vele druppels vormen woeste golven, en ze strijden tegen de zee en tegen elkaar.
Ze gaan tegen elkaar in, klotsen tegen elkaar aan, en dan is er schuim.
Je kunt er om rouwen, maar je kunt er ook gebruik van maken :
surven op de golven om te komen tot een mooi eiland.
Het is niet de bedoeling dat je er geheel in wegzinkt.
Toch ben je zelf ook maar een druppel, en mag je het relativeren en zicht krijgen op de zee.
Het spreekt ook van flexibiliteit en omvorming.

Het zeewater verdampt en wordt tot wolken, wat later weer regen geeft op het land, opdat de plantjes groeien. Zo is je leven als druppel heel waardevol. Uiteindelijk wordt je dus van zeedruppel tot regendruppel, en zo kom je aan land. Ze mag je helpen de bloemen te laten bloeien.

Zo is het leven : Je bent maar een druppel in de zee, maar door de verdamping wordt je opgenomen tot de wolken, om vervolgens als regendruppel weder te keren, ook maar heel klein, en heel fijn en subtiel. Er zijn zoveel andere druppels. Vele druppels vallen in de rivieren en gaan weer terug naar de zee, en dan gaat het weer overnieuw, maar als je uiteindelijk de bloem hebt bereikt, en je in de bloem wordt opgenomen, dan zal je bijdragen aan de nectar van de bloem, en als de bij je dan meeneemt dan wordt je tot een honingdruppel. Dat de mens dus maar een druppel is is helemaal zo gek nog niet. Het is een mooi en groots plan.

Als de mens zo ver is gekomen, dan is de mens zijn geestelijke waarde gaan ontdekken. De mens is opgenomen tot de bijenkorf, tot de honingraat, als beeld van een diep geestelijk leven. De mens strijdt niet meer tegen de hemelse oceaan dan, maar heeft de warmte in zichzelf gevonden, om die ook uit te dragen.

De honing als beeld van het diepere, geestelijke leven, absorbeert het hemelse, weerkaatst het hemelse, in soberheid. Het is puur natuur. Het is niet overmatig en niet overmoedig. Je wordt dan geoogst door de hemelse imker. Je bent dan voeding van het hemelse woord. En zo ga je van woord tot woord, en hoe hoger je komt, des te dieper je neerdaalt, van neerdaling tot neerdaling, totdat je weer een zeedruppel bent. Dat is de kringloop van de hemelse zee, waarin je steeds een ervaring rijker wordt, totdat je gaat beseffen dat de zee ook in de zeedruppel is.

hoofdstuk 28 de rivier van de hemelse vergetelheid

Is er nog leven in ons ? Stroomt de rivier van hemelse vergetelheid nog in ons ?
Rivieren 10:15

Waarom wordt de hemelse vergetelheid gelijkgesteld aan leven ?

Omdat buiten de hemelse vergetelheid de dode kennis regeert.
De mens is veelal opgebouwd uit dode kennis, en de dode kennis heeft de ziel van de mens gedood.
Het is zeer giftige kennis, als de beet van een slang of een spin.

Wij zijn op weg naar de rivier van vergetelheid.
Het is een lange weg, en de weg wordt steeds smaller.
We moeten loskomen van dode kennis, van vleselijke kennis.
De rivier van vergetelheid komt ons dan ook tegemoet.
Het omhult ons in onze nachtmerries.
Het haalt ons uit de greep van de wurgslang.
Maar dan moeten we nergens meer aan vasthouden, alles loslaten.
En wedergeboren worden in de schoot van de rivier van de hemelse vergetelheid.

Deze werelden zijn opgebouwd uit dode kennis. Het verkoopt goed.
Het slikt gemakkelijk weg. Maar de rivier van de hemelse vergetelheid is een tegengif.
Het moet door je heen gaan stromen, als een grotere werkelijkheid.
Je moet bereid zijn de nachtmerrie achter je te laten, een nieuwe taal te spreken,
de hemelse rivier van vergetelheid door je heen laten stromen, je laten vullen,
ook door je hoofd, want daar ligt zoveel dode kennis.
Eerst moet je helemaal leeg worden. Laat het maar door je heenstromen, laat alles maar los,
en laat het je maar opnemen. Laat je geheugen maar wissen van dode kennis.
De rivier van de hemelse vergetelheid leidt je dan tot het hemelse woord waarmee je gevuld mag worden.
Het woord is ook minderend, niet opgeblazen, niet verdichtend.
Het woord leidt dus altijd terug tot de hemelse vergetelheid.
Ze houden elkaar in stand, ze stuwen elkaar op.
Dat is een natuur verschijnsel.

De hemelse vergetelheid is de beveiliging van het hemelse woord.
Zo kan het nooit opgeblazen worden.
Ik droomde eens over de rivier van de hemelse vergetelheid.
Het ging de scholen binnen, en de stoelen waarop de kinderen zaten begonnen te bewegen, en de rivier nam de kinderen mee naar buiten, en nam hen toen over het schoolhek.

Laten we tot deze rivier gaan. Laat het je meenemen. Ga maar kopje onder.
De nachtmerrie van dode kennis is een zware, waar we elke dag weer in zijn.
We hebben de rivier van de hemelse vergetelheid nodig.
Kom, rivier van de hemelse vergetelheid. Leidt ons tot de levende kennis,
de hemelse kennis van uw woord. Het is een belangrijke kringloop van Moeder natuur.
Telkens weer gaan wij de nachtmerrie in om daar de rivier van hemelse vergetelheid te brengen.
Neem anderen maar mee. Daarom ben je in de nachtmerrie : om anderen op te halen. Haal ze maar uit de nachtmerrie. Bevrijd hen van hun dode kennis, opdat de rivier van hemelse vergetelheid ook door hen mag stromen. Alles moet veranderen. Dat begint in jezelf. Heel veel vergeten. Alles moet anders. En laat het dan ook weer los, want de rivier van hemelse vergetelheid zal het zelf doen. Laat het maar stromen, en stroom maar mee. Houdt je aan niks meer vast.

hoofdstuk 29 de berg van de hemelse vergetelheid

We worden opgeroepen tot een hemelse plicht, een hemelse oorlog. De opname is dus een dienstoproep. Dan begint het pad. De dagen in het vlees zijn dan voorbij, en je gaat in het geestelijke verder.
Rivieren 16:11

Voedt het vlees niet. Voedt de vleselijke werkelijkheden om je heen niet. Er is het hemelse woord omhuld door de hemelse vergetelheid waarin je je werkzone en werk-elijkheid hebt.

Het vlees werkt door de zintuigen en het lichaam, dus daarom ben je volledig in de strijd betrokken, ook lichamelijk. Als je door het vlees aangevallen wordt houdt dan soms je ogen dicht, want het kan juist allemaal via je ogen werken. Ook hinkelen kan soms helpen, als het vlees teveel door de grond, door de aarde, op je inwerkt, via je benen. Of even heel laag gaan lopen, knielen of liggen, als het vlees teveel vanuit de hoogte, vanuit de lucht, op je inwerkt. Door lager te gaan, bijvoorbeeld door te hurken, kan het vlees ook zicht over je verliezen. Zo kan de bliksem van het vlees je niet treffen.

Het bovenstaande vers noemt de opname. Er zijn nogal veel misverstanden over de opname. Met de opname is niet alles afgelopen. Het is een hogere dienstoproep. De opname is een oproep tot een hogere oorlog, dus ook een bewapening. Maar laten we telkens weer beseffen dat de oorlog een studie opdracht is, dus niet zomaar een geestelijke oorlog op zich. Je moet studie materiaal innemen, dus de oorlog is vrij symbolisch. Het betekent gevoelig te worden tot de opname, met de opname te spreken. De opname is een school-orgaan, en vandaaruit wordt je uitgezonden.

Op de berg van de hemelse vergetelheid moet je alles achter je laten, niet meer door dode kennis geleid worden, maar verder klimmen, zodat er steeds meer dode kennis van je zal wegvallen. Laten we tot die berg gaan en alles achter ons laten. Laten we de rivier van de hemelse vergetelheid volgen tot die berg. Op deze berg worden we zowel ontwapend als bewapend. De wapenrusting van het vlees gaat eraf, en we ontvangen hier de hogere geestelijke wapenrusting. Dat is wat de hogere oorlog is : zie die berg te beklimmen. Dat is niet makkelijk. Er zijn roofdieren op die berg, moeilijke paden, soms is het verschrikkelijk stijl, en gaan er zware stormen en winden rond. Er zijn zoveel valse vergetelheden en valse hemelen die de mens weer naar beneden willen trekken. Bewapen je met kennis. Ga de studie opdracht aan, en houdt je vast aan het hemelse woord. Dat woord komt de mens tegemoet. Dat woord komt je niet zomaar aanwaaien, maar moet je verdienen.

Ga steeds hoger, ga niet meer terug. Kom tot de hogere zichten op de berg van de hemelse vergetelheid. Op zoveel manieren spreekt de berg tot ons, op zoveel manieren neemt de berg ons binnen. Sluit geen compromissen. Ga ervoor. De wereld beneden wordt in de greep gehouden door de meest monsterlijke beesten. De oorlog gaat om kennis. Het is een informatie oorlog, maar er is

zoveel dode kennis en dode informatie, valse informatie, om te verliezen. ‘Nee, nee,’ roepen de mensen. ‘Kom terug.’ Zij willen niet dat je ontwaakt. Zij willen dat je hun marionet blijft, hun trekpop. Telkens weer zuigen ze je leeg. Je moet dus hoger de berg op om hier van los te komen, om tot de hogere, en betere waarheid te gaan, ook al is die hard voor het vlees. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden.

hoofdstuk 30 het verhaal gaat verder

Wat is afgoderij ?
Het is het verabsoluteren en overmatig centraal stellen van een deelwaarde.
In die zin kan dus ook God een afgod worden, of de hemel, of de natuur, gewoon omdat het nu eenmaal niet op zichzelf staat en niet op zichzelf mag staan. Ook het Woord kan tot afgod worden, literatuur. Denk aan de bijbel-verafgoders, de letterslaven. De letter op zich doodt, maar het geestelijke doet leven. Ook het geestelijke kan al snel tot afgod worden als het uit z’n grotere verband wordt gerukt. Denk aan de overmatige verafgoding van de heilige geest. Telkens gaat het weer om zoeken naar verband en verhouding, naar variatie en creatie. Daar zijn verschillende beelden voor, zoals de bijen, maar ook dat moet je niet verafgoden op een ongezonde manier. Obsessies zijn soms goed, maar overdrijf het niet. De mens gaat zeker door seizoenen heen om herstel te brengen. De valleien worden verhoogd en de bergen verlaagd. Daarom is het belangrijk om langs de rivier van de hemelse vergetelheid op te gaan tot de berg van hemelse vergetelheid, om los te komen van dode kennis die uit balans is. Zo krijgt de mens zuiver zicht. Het medicijn tegen afgoderij is dus goede scholing, goede literatuur, goede principes. Het gaat niet zomaar om het navolgen van allerlei stemmetjes, of dat God of een andere hogere macht het wel even voor ons gaat doen. Je bent zelf bij dit proces betrokken.

Langs de rivier van vergetelheid tot de berg van vergetelheid, en daarachter is een nieuwe wereld : oerwoud, wildernissen, maar niet zonder gevaren. Virussen kunnen zich voordoen als apen of spinnen, gevaarlijke spinnen. Er liggen onbekende virussen op de loer voor de mensheid, waar de geestelijken al tijden tegen strijden. De aapgeesten zijn tricksters, jokers, spammers, phishers, en kunnen het menselijk lichaam hacken.

Achter de spinnenmachten zijn sowieso vaak weer grotere apenmachten te vinden. Deze apen zijn zwaar aan de drugs van de valse vergetelheid, namelijk de onverschilligheid, het egoisme en de hebzucht. Ze leven helemaal in hun eigen wereld, en het is een monkey business. Het zijn drugsdealers. Daarachter bevinden zich vaak nog de vissen, zoals zalm. Ze komen ergens voort vanuit de rivier, waar ze hun onderkomen hebben, en worden telkens met de stromingen meegezogen, en zijn zwaar aan de drugs. Ze leven onbekommerd in de vergetelheid, maar dit is een vergetelheid van het kwaad, een valse vergetelheid van de dode kennis. Het vlees moet gedood worden. Er ligt een opdracht voor de mens om deze machten, deze valse principes, deze dode vergetelheid, te overwinnen.

Het vlees, de zonde, is op het ziekbed geworpen, en woelt in een doodsslaap, ijlende. We mogen dat ook proclameren dat het vlees dood is. Het rent als een kip zonder kop. Het zijn allemaal stuiptrekkingen nog. Ik had een droom dat alles wat niet bij elkaar hoort van elkaar los werd getrokken. Uiteindelijk zullen valse verhoudingen het niet vol blijven houden. Ook had ik een droom over het verschil tussen defect en effect. Defect is datgene wat het niet in de mappen weet te houden, maar er zelf mee aan de haal gaat, voor zijn tijd, en dan alles op een defecte manier aan elkaar plakt, maar uiteindelijk werkt dat dus niet, want het past niet bij elkaar. Effect heeft het als je het in de mappen laat waar het hoort en het niet overmoedig eruit haalt. Mensen willen vaak stad en naam maken.

hoofdstuk 31 de hemelse centralisatie

Hoe kom je dieper in de verborgenheid ?
Allereerst moet er besefd worden dat de mens niet dieper kan gaan vanwege de afgoden die in de weg staan. Er zijn dingen centraal gezet die niet in die zin centraal mogen staan. Soms is dat gewoon een brok. Dan draait alles om iets eenzijdigs en loopt alles vast, en dan ontstaan daar markten omheen, en dan leven ze van iemand anders zijn lijden en van bedrog.

Het centrum mag geen eenzijdige brok zijn als een opeenhoping. Het centrum moet een verfijning zijn van dynamieken die elkaar telkens afwisselen, aanvullen en in de gaten houden, opdat het wiel zal draaien, als een hemelse klok. Gematigdheid is hierin een sleutelprincipe, en ook variatie, afwisseling, waarin er gezocht moet worden naar de hemelse balans en volgorde, ook de hemelse hierarchie, om zo los te komen van de vleselijke hierarchieen van mensen. Dit proces is de hemelse centralisatie, dat de mens helemaal opnieuw moet leren centraliseren, hoofdzaken te onderscheiden van bijzaken, opdat er doorgang is tot de diepere verborgenheid, zodat de mens in het hemelse verkeer kan wegzakken. Hemels centraliseren is dus een soort tetris spel waarin er steeds weer dingen wegvallen, opzij schuiven. Daarvoor moet je dus ook hemels leren concentreren, inventariseren en hemels leren jongleren. Het is een levend rangschikken. Het wordt uitgebeeld door een hemels visnet. Je hebt vele lijnen nodig om het visnet te doen werken. Het werkt allemaal met elkaar samen. Het is niet slechts een lijn, maar velen. Het gaat dus om het leren denken in lijnen, verdiepingen en vakken. Ook moet je dus leren denken in afwisselingen opdat je gematigdheid kunt uitoefenen.

Ik had een droom dat ik in een natuurstad was. De huizen bestonden allemaal uit gangen die ook weer door kleine kamertjes of ruimtes heengingen, en die gangen waren ook tussen de huizen, en telkens waren er deuren tussen, als een soort doolhoven waarin de mens verborgenheid had. Zo werd het hemels centraliseren in stand gehouden. Vroeger werd de natuurstad geplaagd door monikken van de nachtmerrie. Die waren toen verdreven, maar hun schaduwen en geesten waren er nog wel. Ik was in de gangen en ging langs de kamertjes en kleinere ruimtes, van deur tot deur, en

soms zag ik zo’n schaduw van een monnik, maar het vaagde ook weer snel weg. Ze konden niet meer aarden. Ze droegen ook hele vreemde hoedjes. Hoe kom je door de nachtmerrie heen ? Door het te leren aanvaarden en dragen, om het zo te verwerken, en door het hemels centraliseren.

Leren hemels vissen betekent eerst je hemelse visnet in orde te krijgen, door de hemelse centralisatie. Het hemelse visnet is iets groots en veelzijdigs, als het hemelse centrum waar je allereerst zelf doorheen moet. Daarom is het een thema wat telkens weer terugkomt in de RV-Bijbel.

Probeer het hemelse visnet voor je te zien, en de dynamieken, de lijnen, wetende dat wanneer je geen gematigdheid en variatie beoefend, en vervalt tot eenzijdigheid en vleselijke centralisatie van materialistische dingen dat het hemels visnet dan niet zal kunnen werken, en dan zit er in principe een heel groot gat in. Dan bereik je verder niks. Wat zijn nu precies de verdere valkuilen in de hemelse centralisatie ? Je moet niet overmatig objectiviceren want dan wordt het steriel, kil en zakelijk, maar je moet ook niet overmatig personificeren, want dan wordt het een projectie, en dan speel je in principe verstoppertje, zoals mensen die het telkens over God hebben, maar niet de principes hanteren, en dus in wezen gewoon aan voorouder-aanbidding en persoonlijkheids-cultussen doen. Het gaat er dus om balans hierin te vinden. God mag geen schuilplaats voor het vlees worden.

De schijnwerkelijkheid waar de mens in leeft, de matrix, is een gevolg van vleselijke centralisatie.

hoofdstuk 32 van supermarkt tot warenhuis

Om ons heen zijn de dode systemen.
Het vlees is allang dood, maar dit zijn nog de stuiptrekkingen.
Daarachter ligt het bos.
Daar naartoe is de tocht, door veel ontraadselingen, puzzels.
De dode laagjes van het vlees moeten eraf.
Die geven nog verwarrende signalen af, verdraaiingen,
vreemde echo’s. Je kan je er kwaad om maken, maar je moet de jacht in.
Je moet een hemelse visser worden.
Allereerst moet je zelf door het visnet gevangen worden,
de fuik in, en ook de fuik aanvaarden.

Om ons heen zijn de dode systemen dus, systemen die niet ademen,
en ook alle adem weghalen. Alles proberen ze te verstikken met hun nonsense.
Grote nonsense is het. Ontken die realiteit. Het is de matrix.
Heb er geen binding mee. Ga je eigen weg, de hogere weg.
Ga hemels centraliseren, zorg dat je dat hemelse zuigsysteem afkrijgt,

dan kan al het vlees wegvallen.
Ga hemels aarden. Zorg dat je goede grond onder je voeten krijgt.

Om ons heen zijn de dode systemen.
Ze zijn morsdood, al lang geleden vervlogen.
Het komt en gaat, telkens weer vaagt het weg,
want het is de realiteit niet. Het zijn nachtmerries, en als dan de ochtend komt zijn ze weer weg.
Blijf bouwen, blijf werken, in de hemelse werk-elijkheid.
Prik er doorheen, want er worden grote spelletjes gespeeld.

Om ons heen zijn de dode systemen,
systemen allang vervolgen,
als eb en vloed komt het telkens terug en vaagt dan weer weg,
maar kom tot de ware hemelse zee, van hemelse vergetelheid,
en laat al die dode dingen achter.
Kijk naar de bloem die bloeit,
kijk naar de bij die van bloem tot bloem gaat,
gematigdheid en variatie.

Om ons heen zijn de dode systemen,
aan de steroiden,
maar weet dat het om afgestemdheid gaat, niet om gespierdheid.
De vleselijke spieren van de gevallen, lagere mensheid versperren hen de weg, trekken hen mee,
naar een wereld van bedrog. Het zijn allemaal kunstjes van bacterien.

Het gaat niet om sterk zijn, maar om volharding, vastberadenheid.
Het gaat niet om kracht, maar om flexibel zijn.
Sober zijn leidt je veel verder.
Oververzadiging is bedrog,
de honger is je gids.

‘Je zit de boel te verzieken’
‘Oh moeder, wat en piene piene piene’
‘Het is weer bar en boos,’
zeggen de tantes bij het kaarten.

Elke dag als je opstaat mag je weer zeggen :
‘Weer een dag om te puzzelen.’
Elke dag als je opstaat mag je weer spoorzoeken,
naar de padvinderij.
Dat gaat door bos en wildernis,
soms heb je een schram,
soms moet er een pleister op.

‘Je zit de boel te verzieken’
De tantes zijn aan het kaartspelen.

Soms mag je meedoen.
Soms doen ze het als je naar school moet of al op bed ligt.

Het is een vreemd spel wat ze spelen, met vreemde jokers,
soms vreemde kaarten, en die komen dan in het spel,
en blijven circuleren, totdat er nieuwen komen.
Het vlees heeft zijn evenwichtsorgaan verloren,
en ook zijn geheugen.

Breek de zegels,
ontken de matrix,
het is allang uit de hand gelopen,
en deze krachten zijn dood.
Het zijn slechts stuiptrekkingen.

We waren ontvoerd,
en werden tot producten in de supermarkt,
maar nu moeten we tot het warenhuis gaan,
om te worden waartoe we voorbestemd zijn.

Grote wonderen gebeuren er in het warenhuis.
De dingen spreken.
Wonderlijke verhalen, wonderlijke avonturen.

hoofdstuk 33 waiting for the winds

De nieuwe wereld wordt gedragen door de winden van vergetelheid. In de RV-Bijbel zijn passages die wijzen op hoe winden en stormen hebben bijgedragen aan de schepping, ook aan de schepping van het Woord. Hiervoor moet veel gezaaid worden.

De christenen vragen vaak : ‘Bent u al wedergeboren ?’ of : ‘Hebt u de wedergeboorte al ontvangen ?’ En pinksterchristenen vragen : ‘Hebt u de Heilige Geest al ontvangen ?’ of : ‘Hebt u het heilige geestelijke al ontvangen ?’ Evangelische christenen zijn vaak bezig met de opname, en die zou dan volgens velen vóór de grote verdrukking plaatsvinden, oftewel vóór het ragnarok, vóór het tahulen, maar we hebben gezien dat we er dwars doorheen moeten. We kunnen dat niet overslaan. Wel is het dus zo dat ze de opname vaak letterlijk nemen, maar het is iets wat we in ons binnenste moeten ontvangen, dus we kunnen dan ook vragen : ‘Hebt u de opname al ontvangen ?’

We moeten ons ernstig uitstrekken naar de opname, die ernstig zoeken. ‘Bent u al een opgenomene ?’ Die opname zal gebeuren midden in de grote verdrukking, wanneer we verbroken raken en hard aan onszelf sterven op het strijdveld van Ragnarok, of dat wat de christenen ook wel Armagedon noemen.

De grote winden van hemelse vergetelheid zullen hiervoor komen.

Met de komst van het Nieuwe Testament kwam er een nieuw bewind op aarde. Corrupte leiders sloegen hier een slaatje uit, en ze konden het goed vervormen tot gereedschap in hun hand. Vannacht had ik een droom over het boek Judas. Het boek Judas had de harten van de mens ingenomen, en bedreef tirannie, en het was een dreig cultuur. We werden allemaal onderverdeeld in groepen van allerlei nationaliteiten. Er waren Engelsen en Fransen. Een Franse jongen sprak tegen mij, en ik legde hem uit over het Plumares mysterie. Ik wees op de wolken, en dat de wolken elkaar nog overlapten, maar dat daar een heel ander patroon achterlag wat geopenbaard zou worden.

De wolken zijn dus een soort puzzel, een soort code die gekraakt moet worden, en dan heb ik het over de wolken van het huidige tijdperk, zoals het huidige tijdperk in elkaar zit. Het plumares mysterie is de naam van het zesde boek van ons lesprogramma van het nieuwe onderwijs.

Nog even een uitleg wat Plumares betekent, vanuit het boek :

‘Plumares momenten zijn momenten van verwarring en verwerping, waarin je je plaats niet kent, en ronddoolt. Het zijn lege tabletten die hoger inzicht nodig hebben, die nog geplaatst moeten worden. Deze plumares stenen of tabletten zijn dus belangrijk om het huis te bouwen. Wij mogen de plumares stenen dus niet zomaar verwerpen, omdat ze groot potentieel hebben. Dit is ook weer een stukje van het aanvaarden.’

‘Forceren helpt niet. We zijn in een labyrint. Alles moet op een natuurlijke manier gaan, de tijd krijgen om te groeien.’

‘De plumares spiegels staan door het hele heelal. Ze zijn overal om ons heen, en brengen alles tot tegengestelden, spiegelen en verdraaiien alles.’

‘Maar ook in en rondom ons huis zijn er zulke plumares spiegels, en zelfs in ons lichaam. Het is dus belangrijk hier gevoelig voor te worden en je leven te gaan begrijpen. Het zijn als het ware allemaal golfjes en stroompjes van zeeen en rivieren die door elkaar heenlopen. Soms lijkt het alsof ze er een potje van maken, maar er is een hogere orde. De mens moet leren deze stromen te detecteren, te volgen, te ervaren waar ze afbuigen, en hoe ze afbuigen, en hoe het zich doorvertaalt en spiegelt. De mens mag zo tot de oorspronkelijke waarden komen, om zo beter zijn leven te leren begrijpen. Dit is dus een groot vraagstuk van de etymologie van het shamanisme.’

‘Hoe buigt iets zich af door de spiegels en lensen van het leven, in het labyrint van het bestaan ? Hoe ontstaan de dingen, hoe vormt het zich door al die caleidoscopische verbuigingen, verspiegelingen en schaduwen ? Dat is het vraagstuk van de etymologie van het shamanisme, oftewel het plumares mysterie. Het is de leer van de oorsprongen, en hoe die bronnen zijn gaan vloeien. Ze dalen neer en stijgen weer op met vernieuwd inzicht. Bronnen putten en scheppen weer

uit andere bronnen om zichzelf te versterken, te verdiepen. Dit is een groot buitenaards natuur mysterie, als het leren kennen van de spiegels van het universum, het onderscheiden ervan. Soms is het belangrijk om even stil te staan en jezelf af te vragen : Welke spiegels zijn hier aan de gang ? Het zijn prisma stenen die een bepaald spectrum hebben opgewekt waardoor wij de dingen beleven zoals we het beleven.'

'Ook herinneringen kunnen plumares spiegels zijn. Ze kunnen je het leven heel anders laten bekijken en beleven. Dit kunnen goede herinneringen zijn of slechte herinneringen, maar we mogen door deze spiegels gaan om tot verdieping te komen. Dit is een hele uitdaging. Sommige spiegels zijn heel klein, en anderen heel groot. Sommigen liggen misschien op de achtergrond, maar anderen kunnen de sleutel vormen voor je verdere leven. Zo kunnen plumares momenten dus ook hele goede momenten zijn van herkenning, verzoening en diepte zicht.'

'Genade stelt de wet buiten werking, de valse wetten. Dit is in diepte niets anders dan inzicht, de onderscheiding van de plumares tabletten, van de spiegels.'

'Genade is dus inzicht. Hoe dieper het inzicht, hoe dieper de ontwaking, wat resulteert in een hoger absorberings-vermogen, oftewel vetverbranding, de fijnere energie.'

'Het atheisme is de sleutel tot de diepere leegte, de sleutel tot vergetelheid, en zo de decoder van het grote Plumares Mysterie. Alle profeten moesten in het atheisme ingewijd worden, wat in het Grieks ook betekent het verwerpen en ontkennen van de goden van stad en staat. Het heilige atheisme, de heilige atheos, was uitgezonden als een heraut van het oordeel wat over de afgoden zou komen.'

Al deze principes worden in het boek verder uitgelegd. Het is daarom ook niet verwonderlijk dat dit een van de meest gelezen boeken is van ons lesprogramma. Ik sprak daarover met de Franse jongen, maar dat ging een beetje door gebarentaal en Engels, want mijn Frans is niet zo best.

De bezetters van het Judas-bewind waren in het gebouw waar wij waren en zij waren aan het dreigen. Alle voeten moesten gecontroleerd worden, en sommigen zouden gemarteld worden. Ze gingen toen langs alle voeten met hamertjes. Ook mijn voeten controleerden ze, maar ze deden verder niks. Een andere Nederlandse jongen pakten ze wel op, en die begon te schreeuwen. Het boek Judas : zowel goede als slechte, hele slechte, dingen. Daarom moet er nog een vervanger komen. Ik ontmoette een Engelse zangeres. Ik scheen haar eens een brief te hebben geschreven over een boom waarin vleselijke vogels zaten, en die vogels moesten sterven, neervallen, opdat de boom verder zou kunnen groeien. Dat is ook met de vleselijke vissen van anti-hulp. Die moeten eerst sterven voordat de mens verder zal kunnen. De vrouw scheen nogal onderdrukt te worden door een of andere hoge piet in de muziek-business, en die zat ook in het Judas bewind. Ik zocht hem op, maar hij ontkende alles. Volgens hem had hij nooit met de zangeres gewerkt. De zangeres stelde dat ze de brief kwijt was die ik haar eens had gestuurd. Toen ze de inhoud van de brief uitlegde zei ik dat ik 80 a 90% zeker die brief had gestuurd, dat die dus waarschijnlijk van mij kwam, en ik zou nog eens in mijn archieven kijken of ik de kopie ervan nog zou kunnen vinden en weer naar haar zou kunnen sturen. Het zou dan vijf jaar geleden zijn geweest, zei ik, en toen noemde ik zes jaar, maar zij zei toen : 'langer geleden,' en toen zei ik : 'het kan ook zeven jaar geleden zijn geweest,' en toen zei ze 'ja, het moet van zeven jaar geleden zijn geweest.'

Het Judas bewind begint te twijfelen aan zichzelf, en trekt zich ook terug, ontkent dingen, wat al eerder gebeurd is. Er moet echt een vervanger gaan komen. Daar zien we naar uit.

Ik zag de wolken van het plumares mysterie, en er lag nog wat achter, wat geopenbaard zou worden. De winden van de hemelse vergetelheid zullen ons leiden tot de wolken van de hemelse vergetelheid, en daarachter is de boom van de hemelse vergetelheid. We kunnen dat een beetje vergelijken met de ygdrasil, de boom die alle werelden onderverdeeld, uit de germaanse mythologie, oftewel de wereldboom. De Engelse zangeres zong ook over dat soort thema's. Ze vroeg om meer hemelse woorden. Ze was heel hongerig. Ik gaf haar toen een omhelzing.

Laten we de winden van de hemelse vergetelheid volgen, en wachten om erdoor opgenomen te worden, wat vanzelf gebeurt als we ernaar zoeken en als we ze volgen. Laten we ons intens bezig houden met het geheimenis van de opname, wat in principe dus een opname tot inzicht is.

Het Judas bewind moeten we ook op waarde schatten. Het is een geestelijke grondwet, en hierin is een belangrijke basis en wortel te vinden, waar de RV-Bijbel mee verder gaat, wat telkens terugkomt, namelijk :

'Want er zijn zekere mensen binnengeslopen – reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven – goddelozen, die de genade van onze God in losbandigheid veranderen.'

Hier zien we dus al dat velen vasthouden aan de verwesterlijkte vorm van genade, die zeer gevaarlijk is, zeer giftige drugs. Dat is de zombie drugs. Velen slikken het. Vandaar dat de voeten gecontroleerd moesten worden, de basis.

hoofdstuk 34 Het orionse genesis – het rusland geheimenis

We hebben het al vele jaren over het Rusland geheimenis. Dit geheimenis moet verder uitgewerkt worden. Rusland is Ragnarok wat moest komen, stelde ons lesboek 'Leven op de Paradijs aarde – deel 2' begin 2021, een jaar voordat Rusland Oekraine binnenviel. Maar wat is het ? Wat is er gaande achter de schermen, want we hebben te maken met het vleselijke Rusland en het geestelijke Rusland. Rusland heeft Europa teruggestort in de dertiger jaren : terug naar start. Europa wilde niet luisteren naar de hogere boodschappen, wilde niet Franciscaans worden, niet ascetisch, niet sober leven. De put van Rusland, wat is het ? Op de top van de dertiger jaren viel Duitsland binnen, want de mensen wilden het geestelijke niet, en werden zo met het vleselijke geconfronteerd, wat weer terugwees op het hogere geestelijke. Natuurlijk zit daar een les in. Alles wijst terug op het hogere. Het Germaanse sprak. Zoals de christenen Jezus terugverwachten, zo verwachtten de Germanen Surtr, de reus van de herschepping, die zou komen op zijn dodenschip met moeder Hel, de godin van de vruchtbaarheid. Dat zou gebeuren op het toppunt van Ragnarok. Moeten wij opnieuw de

veertiger jaren in, of kunnen we gewoon nu dieper de dertiger jaren in om het diepere verschijnsel te begrijpen, te zien waar het op wees ?

De Egyptenaren verwachtten Ra op zijn dodenboot, Ra en zijn onderwereld-bemanning, en we zien al deze dingen terug in het sinterklaasfeest, van sinterklaas die komt op zijn boot met zijn zwarte pieten. En de pieten stellen dan het gereedschap voor van Ra, om door de poorten van de onderwereld te kunnen. Dat is ook het geheimenis van Ra-Shu, waar we veel over geschreven hebben. Shu of Sa was als het ware de achternaam van Ra, en stond voor zijn onderscheidingsvermogen, zijn intelligentie, de hemel, om boven het aardse uit te stijgen, als een vogel. In het Hebreeuws komt dat terug als de rasha, de stammen van de wilde jongens, zij die zich afgezonderd hebben van het wereldse. Er is een groot verschil tussen de wilde jongens en de wereldse jongens die zich geconformeerd hebben, die allemaal hetzelfde zijn. Wij hebben daar veel over geschreven. En dat rasha geheimenis ligt diep verborgen in de psycho-analyse van Rusland.

Maar wie luistert hier naar ? Of ze zijn overmatig pro-Rusland, of ze zijn overmatig anti-Rusland. Nuance is ver te zoeken vandaag de dag. Men overpolariseert en generaliseert er maar op los vandaag de dag, en gaat zo van vlees tot vlees. Ze willen niet zien wat er achter de schermen ligt. Ze willen het niet bekijken in de context van de geschiedenis en de voortijden. Men kijkt er niet pastoraal en psychologisch naar. Het is allemaal zwart-wit wat de pot schaft, maar er moet nog synthese komen.

De wilde jongens zijn de herauten, de aankondigers, van het amazone tijdperk. De amazones zullen komen. Moeder Natuur zal haarzelf herstellen. Deze wereld moet de baarmoeder weer in, moet weer een geestelijk moederbesef gaan krijgen. Elk macho gedrag, en elk vitesse gedrag, moet eraf. Stoere en vlotte jongens behoren niet tot de wilde jongens, want dat zijn reclame makers voor de stad. Ze hebben moeder natuur om zeep geholpen, maar moeder natuur zal hen hun plaats wijzen. De parasieten zullen afsterven, overweldigd worden door de hogere natuur. Nu leeft de mens nog parasitair. De mens heeft nog parasitaire ideeen en idealen.

De mens is haar vijand, leeft in vijandschap tegen haar. Er is een stok in haar hand, een speer die zij werpt, een pijl die zij afschiet. Zij wil de mensheid doen ontwaken, maar daarvoor moet het vleselijke afgedaan worden. De mens moet besneden worden, en de vleselijke mens moet sterven. De mens is dus in gevecht met zijn spiegelbeeld. De mens is zijn eigen ergste vijand.

Surtr komt terug, de grote, herscheppende context in de Germaanse literologie, en Ra komt terug, Ra-Shu, oftewel de rasha, de wilde jongens, die onder het natuurvuil van de moeder zijn als zwarte pieten. Ra was met zijn dodenreizigers diep de grond onder gegaan. Door het Shu-geheimenis van de hemel keerde hij weer terug. Kijk daarom naar Rusland en ontcijfer het. De geschiedenis herhaalt zich, ook al is het vleselijk, het wijst op geestelijke realiteiten. De spaanse griep was de 1900se corona en er was de eerste wereldoorlog, en het leidde de mens tot de put van de dertiger jaren, en toen kwam Duitsland, en toen kwam Rusland. Deze entiteiten zijn met elkaar in gevecht. Er ligt iets diepers onder. Weer herhaalt het zich vandaag de dag, totdat we het dieper zullen zien. Het roept, en het is het geroep van de wilde jongens die de komst van de amazones aankondigen.

Niemand gaat met het vleselijke wegkomen. De Rasha zijn de asceten die niet conform zijn. Ook Jeremia behoorde tot de rasha. Hij streed ook tegen de oude, ingedutte inzettingen, net zoals Ismael

en Ezau. Rasha, of rosh : de beginne. Er zal een nieuw genesis komen. Dat is het boek Behemma. Hierin zal de oerkennis geopenbaard worden, het ware genesis. Dat is een orions genesis.

We zien om ons heen de putten van de danaiden. Zij scheppen voor eeuwig water in een bodemloze put of vat, dragen voor eeuwig water naar de zee. Dat zijn de vleselijke christenen die we om ons heen zien, altijd met vorm en ijdelheid bezig zijn, waar alles om hun eigen clubje draait, hun eigen familie, etc. Ze leven langs alles heen. Het zijn de sluiers van het leven. We moeten daar doorheen om onze weg zien te vinden. Het is heel tragisch, maar er liggen diepere dingen onder verscholen. De reis is terug naar het orionse genesis.

Van belang is het dus dat de danaiden uit je leven worden gedreven. Ga bij jezelf na in hoeverre en hoe je nog water naar de zee draagt. Vorm geen eenheid met de danaiden. Het zijn de doellozen, waterloze wolken.

hoofdstuk 35 De veertiger jaren : opkomst en val van het vlees – de orionse ladder

Ja, we zijn in de dertiger jaren terechtgekomen, door het Rusland geheimenis. Nu moeten we vat krijgen op het veertiger jaren geheimenis, de overgang van de dertiger naar de veertiger jaren, als onderdeel van het Ragnarok. De Germanen kwamen. Duitsland viel Europa aan op grote schaal. Er drong iets, wat zich vleselijk vertaalde. Er is een hoger Duitsland en een lager Duitsland. We moeten gaan kijken wat er achter de schermen gebeurde. In werkelijkheid kwamen de Valkyries om de gevallen berserkers en einherjars op te nemen. Zij waren bedekt met de moeder aarde, als zwarte pieten. Zij droegen het geheimenis van de moeder aarde en waren klaar om ingewijd te worden. De Valkyries kwamen, maar in de materiele wereld kwam dit omgedraaid door. Er was iets heel anders, iets veel diepers, gaande in de geestelijke wereld. Dat geheimenis moet ontrafeld worden. Het is allang gebeurd. En het blijft zich herhalen totdat de mens het gaat zien.

De veertiger jaren. Wat is het ? De valkyries, de germaanse strijdgodinnen met hun gevleugelde helmen, kwamen, voor de opname. We zien de ladder tot de hemel verschijnen. Het vlees doet een totaal aanval. Rusland moest deze aanval temperen. Uiteindelijk kwam nazi-Duitsland, het lagere, vleselijke Duitsland, ten einde door Rusland, door Stalin. De rasha kwam, de wilde jongens, hen die door de valkyries waren opgenomen en terug werden gezonden de strijd in. In het ragnarok ga je van strijd tot strijd. Er moeten vele afgoden vallen. Ook moeten er vele reuzen en vele beesten vallen. Dat gebeurde in het tijdperk van de veertiger jaren, het hoogtepunt van de ragnarok.

In de veertiger jaren breekt de wolf Fenrir los om de goden te verslinden, maar komt hierdoor ook zelf ten val. Reuzen slepen elkaar tot de afgrond. In de veertiger jaren storten alle elementen in. Het is een nieuw genesis, een orions genesis. Goliath roept tot de mensheid. Het is een machine. Het is allemaal voorgeprogrammeerd. Doet steeds hetzelfde kunstje.

De veertiger jaren : de opkomst en de val van het vlees, als de orionse ladder.

hoofdstuk 36 gehoornde zwijnen

Wat punten ter overdenking :

De geest van genesis is een kudde van dunne gehoornde zwijnen met lange snuiten en slagtanden.

Om de wildernis in te komen moet je geheel monnik worden. In stoeten van monikkenkoren kun je de wildernis in.

De pijn van het baren versterkt de band tussen moeder en kind.

hoofdstuk 37 De strijd tegen het nederlandse monster – de komst van het nieuwe genesis

Nederland is een echt familie land.
Alles voor de familie doen, en de rest is bijzaak.
‘Dingen moeten in de familie blijven.’
Dat is dus wel een hele gevaarlijke gedachtengang, en dat is meer hoe mensen zijn die in het vlees leven, het familisme en exclusivisme.
Ook trappen velen tegen religie aan, maar juist in religie zijn nog dat soort principes, alhoewel schizofreen genoeg zijn de christenen dan vaak nationalistisch familistisch, maar dat zijn allemaal familiaire geesten.
Ik zeg tegen mijn kinderen soms als ze iets weg willen doen het juist niet aan de familie te geven, maar erbuiten, vanwege die reden, om hen goed dat zaai principe te leren, want ja, bij hen staat ook familisme op de loer, en als ze dus alleen maar zouden zaaien op familie grond dan zou het hen juist naar de keel gaan grijpen vanwege exclusivisme, en dat is dan nog wel de familie van het vlees, dus van de matrix.

Maar in ieder geval zou ik niet met dat soort stellingen of mensen die dat soort stellingen uitdragen kunnen leven, omdat het heel verstikkend is. Het hoort bij het straatje vrekken. Beetje putten van de danaiden achtig.

Het Nederlandse monster : het is een lijm monster. Er zitten gevaarlijke, giftige ingredienten in, wil alles aan elkaar plakken, ook als het helemaal niet kan. Alles wordt op een hoop gegooid.

Veel mensen proberen nu van het vlees af te komen, en andere overmatige dierproducten, om meer plantaardig te leven, vegan. Mensen proberen te consuminderen, en te minderen dus op dierlijke producten zoals melk. Vervangingen zijn dan bijvoorbeeld soja-melk, rijstdrink, hazelnootdrink, amandeldrink, erwtendrink, etc.

Ja, rijstdrink is ook een goede vervanging, maar dat vind ik vaak veel te sterk, dus vaak doe ik dan een half bekertje rijstdrink, en de rest water, en ja, ik begrijp mensen helemaal als zij ook niet telkens soja willen ter vervanging van melk, want soja is dus slechts een van de vervangingen, dus dat kan dan in de juiste mate/verhouding gevarieerd worden. Kokosdrink kan soms genomen worden (ook zeker niet teveel), dus dat neem ik dan zo af en toe, en rijstdrink dus, soms gewoon volledig, maar ook ´halfvol' om het zomaar te zeggen, dus met de helft water. Amandeldrink neem ik echt heel heel soms, of hazelnootdrink, en er zijn wel meerdere soorten, en dat zijn ook allemaal vervangingen die uitgeprobeerd kunnen worden.

En qua maaltijd-basisen dus varieren met :

- aardappelen
- couscous
- voorgekookte maismeel
- quinoa (ook weer niet te vaak)
- soms bulgur
- heel soms linzen

Paracelsus zei : ‘Alles is vergif. Niets is zonder vergif. Alleen de dosis maakt het vergif.’
Daar gaan de lesboeken ook over, en dat is dus de kunst ja.

Rijst is geen basis, want het is veel te verdichtend, wat dus niet wil zeggen dat je het niet kan eten. In bewerkte vormen, dus waarin die structuren zijn afgebroken heb je dat veel minder, dus bijvoorbeeld rijstdrank en rijstwafels (gepoft). Met mate dus in gewone vorm. Het is dus wel gewoon voeding ja. Macaroni was een droom over, wat ook staat in leven op de paradijs aarde deel 1, waar dus ook brood wordt aangepakt :

hoofdstuk 16 :

'Dingen lopen gelijk met elkaar op want de wetenschap gaat ook steeds verder, en dat gaat dan kruizen. Dingen liggen dus helemaal niet zo simpel. Ik heb bijvoorbeeld al heel lang geleden een droom gehad over het gevaar van fluoride om maar eens een voorbeeld te noemen. Ik kon zo zien wat het in de hoofden van kinderen deed, en ik stopte toen met fluoride en werd dus zelf ook van allerlei chronische hoofdpijnen verlost, en er komt steeds meer in de wetenschap aan het licht hoe gevaarlijk die troep is. Ik heb toen ook dromen gehad over gevaar van brood en **macaroni**. Ik neem dit bloedserieus want als ik dat niet zou doen zou het mijn leven kunnen kosten. Ik ben toen met beiden gestopt, en vanuit de wetenschap kwam er dus ook steeds meer bevestiging dat er veel

gevaren aan brood zijn verbonden. Daar is ook een hele beweging over gekomen, met bestsellers vanuit amerika enzo.'

'Dan hebben we ook nog het kruizende probleem van buitenaardse krachten/ demonen die dus brood gebruiken, territoriale machten, die al hun troeven erop hebben ingezet. Niet leuk om te horen, zeer zeker niet, maar we zijn in oorlog. dus dan zijn er territoriale machten in rotterdam die dan protesteren : 'nederland broodland', en 'brood is de heer', met van die oude, gepensioneerde, betuttelende reclame stemmen. Ik zeg niet dat je dan helemaal geen brood meer kunt eten, en er is altijd verschil tussen slecht en slechter enzo, maar minderen op brood is zeer belangrijk, dus eigenlijk meer variëren. Ik zeg het nu weer : varieer. Je kunt zeggen dat er met ander voedsel ook veel aan de hand kan zijn, en ja, dat is zo. ook met voedsel is het parelduiken, profetisch, hoe door dit mijnenveld heen te komen, en het is dus vaak kiezen tussen twee slechten, maar als er dan hele duidelijke gevaren worden aangewezen zoals brood, **macaroni**, suiker, zoutoverdosis etc. dan wordt je wel voorzichtig en denk je twee keer na voordat je iets pakt. Je kunt dus gaan voor het 'goede' of voor het beste. Daar heb ik een tijdje terug ook over geschreven, wat het dan betekent als een mens 'het goede pad' opslaat in plaats van het beste. Heleboel mensen zijn brave, goeie, gehoorzame sullen.´

Tot zover leven op de paradijs aarde, deel 1.

Er staat dan niet bij wat die droom over macaroni dan inhield. Het was in een soort ruimte onder de grond en een soort aardworm of lintworm, heel groot, viel aan, en er MOEST MOEST gestopt worden met macaroni eten want daar werkte dat ding doorheen, echt heel smerig, en je ging er bijna van over je nek. Het is en blijft linke soep dus er zal nog beter onderzoek moeten komen hoe dat dan precies werkt. Dus iets of wat klopt er niet in dat product, in die industrie, dus ook zeker geen basis voedsel.

Er is ook heel veel geschreven over mond bacterien hoe dat werkt en hoe de mens daar helemaal in is verstrikt, en dus door het riool, het wc putje, en dat werkt met elkaar samen. Het bespeelt de hersenen, en houdt de mens in de vleselijke matrix, dus heel parasitair, en er wordt veel aan verdient, en zo blijven ze die griezels doorfokken ook, dus 'mensen' worden dan huurwoningen voor die parasieten. Die parasieten kunnen je dan kopen of huren, levende van je herseninhoud en andere organen etc. Dus om die strijd verder aan te pakken : Het riool, wc-putje, doet vele mensen vroegtijdig overlijden. Als kind had ik daar ook al nachtmerries over hoe dat ging. Dus ja, we hadden het er al over dat je er soms zout in kan doen of soda, en dus met een siliconen wc borstel eroverheen, maar wat ook helpt om de wc enigszins 'schoon' te houden is dus minstens twee keer per week voordat je gaat slapen een teentje knoflook in de wc te doen, en dat kun je dan 's ochtends gewoon wegspoelen. Blijf daarnaast wel gewoon schoonmaken en soms zout of soda gebruiken.

Er gaat een nieuw genesis komen, namelijk het boek Behemma. Het is een belangrijk fundament om het Nederlandse monster, oftewel de parasiet die Nederland in de greep houdt, te verslaan. Dat is dus een geestelijke oorlog, een studie-opdracht. Dit beest houdt belangrijke manuscripten verborgen. Die zijn belangrijk om verder te komen. Het zijn orakels. Het beest vreest dat de mens deze orakels vindt. Hiertoe moet de mens van Nederland tot het Rodenbergse Nederland gaan, oftewel het pastorale, geestelijke, hogere Nederland, om zo verlost te worden van het vleselijke, lagere Nederland. Dat is een doortocht door het riool. De mens zit diep opgesloten en wordt

vastgehouden door de genesis matrix. Dit is een zwaar giftige matrix die de mens aan de drugs houdt, hormonale drugs, en waardoor de mens in zware wanen, psychoses, ook massa-psychoses leeft. De mens ziet het dan niet meer helder, en wordt afgeleid, zoals de danaiden in hun putten.

Het gaat om de natuurreligie. Dat wat ze God noemen is dus gewoon de natuur, moeder natuur. Wordt dus ook een natuurmonnik om je goed aan de regels van de natuur te houden, daar streng gedisciplineerd in te worden, stoicijns. Zo kom je dieper de natuur in. Ik droomde over de Orionse natuurmonnik koren, die in stoeten zo dieper de wildernissen inkonden. Dat is de sleutel en de weg tot het Rodenbergse Nederland. Dat is het schip, de vissersboot, want de rest zal vergaan, het vleselijke zal afvallen als een kleed. Neem afscheid van het vleselijke Nederland. Ga geen handjes schudden, want dan nemen ze je alsnog mee. Die hand die je uitsteekt laten ze niet meer los. Geef ze geen vinger meer, alleen de middelvinger. Ren weg, neem afstand, ga het schip op.

De Rodenberger monniken gaan terugkomen. Dat moet wel, want zij dragen de sleutels tot moeder natuur. Zij hebben geen compromissen gesloten met de wereld.

hoofdstuk 38 de nieuwe genesis – de komst van het boek behemma – een nieuwe dag met behemma – een nieuwe bedeling

Ik liep door de tuin. De wind blies zachtjes in mijn gezicht. Ik was op zoek naar iets speciaals, iets dat ik nooit zou vergeten. Ik keek in de verte naar de mozaïek-ramen van de kerk. Ik zag een gezicht van achter het mystieke raam naar me zwaaien. Ik rook een zachte adem van rozen en narcissen, en ik liep door de tuin, naar de kerk ernaast. Ik ging het portaal binnen en vroeg me af wie ik daar zou ontmoeten. Deze kerk vertegenwoordigt de vrije, hemelse fontein, die in ieders hart leeft, als men daarnaar wil leven. Sommigen zullen dichter bij deze fontein komen, anderen zullen het meer en meer verlaten.

Behemma 1:1-7

Zo begon het allemaal. Zo begint ook het boek Behemma, de nieuwe Genesis. Het is een nogal sprookjesachtig begin, maar verderop in het boek wordt dat voorhangsel weggeschoven. Na deze teksten wordt er direct al een probleem besproken, wat eigenlijk al in vers 7 begon : ‘*Sommigen zullen dichter bij deze fontein komen, anderen zullen het meer en meer verlaten.’* Dat is een reeel probleem al. Vers 8 zegt dan : ‘Er zijn zes bloemen in het huis van Eli, de hogepriester van Israël, de uitverkorene. Hij was de verzachter aller verzachters, en nu nam God hem weg, want hij waarschuwde zijn kinderen niet.’ Vers 9 is dan nog tragischer : ‘Samuel’s tranen zullen voor eeuwig op zijn graf vallen.’ However : Het is poëtisch. Daarna worden er woorden van hoop gesproken. Er is hoop in de bloemen, want die kunnen het verhaal zo draaien dat het goede er uit voortkomt. De

bloemen staan voor poëtische variatie, die alle facetten laten zien, en dan ook alles herscheppen, in een nieuw zicht. De hele wereld kijkt nu naar Poetin, en vraagt zich af : Wat is hier gaande ? Iedereen houdt zijn adem in. Maar dat kun je ook poëtisch bekijken. Zijn naam zegt het al eigenlijk. Zo kun je de bloemenvelden ingaan om met dit mysterie te worstelen. Wordt zelf als een bloem. Heb het gezicht van een bloem, dat wil zeggen : Beschouw alles poëtisch. Ken de regels van het poëtische. Het is een gedicht.

'*Sommigen zullen dichter bij deze fontein komen, anderen zullen het meer en meer verlaten.'* Daar kun je hele tragische, legitieme prediking over voeren, maar je kunt ook de paradox van dit vers ingaan, het door de mozaïek-ramen bekijken. Het leven brokkelt telkens weer af, om nieuwe gezichten te laten zien. We zien in de eerste verzen van het boek Behemma een samenspel en een tegenspel tussen kerk en tuin. Als je naar je innerlijke natuurkerk bent gegaan, tot je innerlijke vrije, hemelse fontein, dan blijft het daar niet bij. Deze fontein stroomt ook weer de kerk uit, de tuin in, en je mag die stromen volgen. Je mag de rivier volgen, en het water ook brengen daar waar het niet is.

Ik werd vanochtend wakker en een hemelse vlieg kwam tot mij. Ik kon de hemelse natuur dwars door alles heenzien, de vele subtiele effecten, het kaleidoscopische. En ik zag de boeken Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium uit de hemel vallen, en het boek Behemma steeg hoog op in de hemelen. Deuteronomium, de duistere grondwet in de harten, werd uitgebannen. Dat moet gezegd worden, dat mag gezegd worden. We zitten in de Genesis matrix, en nu is het tijd voor een nieuw Genesis. Roshland laat het zien : We moeten terug naar het begin, naar het orionse oer-genesis. Is dat verantwoorde prediking ? Ja. De boeken van de voorouders hebben geen draagkracht voor deze moderne tijden. Wij als shamanen moeten zowel hun goden als hun geschriften van hen bevrijden, want die zijn overbelast. Ze werden overmatig centraal gesteld en overmatig versimpeld en geromantiseerd. Zo viel de mens in slaap. Kom niet aan hun heilige huisje. Nee, maar de boeken Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium zijn uit de hemel gevallen, zijn in veiligheid gebracht, want ze waren te hoog neergezet, te centraal. Ze moeten geholpen worden door de shamanen, tot rust gebracht worden. Ze worden teveel lastig gevallen, te vaak uit hun verband gerukt, zij en hun goden. Er moet balans komen tussen kerk en tuin. De kerk is diep en de tuin is groot. Durf ook over het tuinhekje heen te gaan. Er wordt heel veel van u afgehouden. Er wordt heel veel niet verteld.

De mens is niet verfijnd. Daarom moet de mens terug naar de bloemen, het poëtische, het insectische. Leer van de insecten. Ze zijn veel genuanceerder. Vele mensen zullen overstuur zijn van bovenstaande woorden vanwege hun orthodoxe eenzijdigheid en stijfkoppigheid. Hoe durf ik dit allemaal te zeggen over hun heilige boeken. Maar zij hebben die boeken niet eens lief. Zij kennen die boeken niet eens. Die boeken roepen uit naar bevrijding, want ze zijn geketend in de kerken, en moeten die kerken op hun wenken bedienen. Ook deze geschriften mogen dus vrijkomen en hun plaats en veiligheid vinden in Behemma, door de mozaïek-ramen. Het is een bijzondere steen gegeven. Insecten komen vanuit de steen : een nieuwe dag met Behemma.

Wees als een insect. Die zijn paradoxaal, dialectisch. Larger than life. De nieuwe bijbel gaat er komen. De nieuwe bijbel moet komen. Met een nieuw genesis. Een nieuwe bedeling.

hoofdstuk 39 groeien door de hemelse bloem

Er zijn zes bloemen in het huis van Eli, de hogepriester van Israël, de uitverkorene. Hij was de verzachter aller verzachters, en nu nam God hem weg, want hij waarschuwde zijn kinderen niet. Samuel's tranen zullen voor eeuwig op zijn graf vallen.
Behemma 1:8-9

Nooit zou ik op de stoel van Eli willen zitten. De geest van Eli is tuchteloos. We zien generatie na generatie van kinderen door de geest van Eli opgroeien die de weg niet kennen. Het wordt ze niet geleerd. Geestelijke discipline wordt hen niet geleerd, wel wereldse discipline soms. Het is een geest van de dood. Die kinderen zijn nog nooit geboren, maar worden in het graf opgesloten gehouden. Ze moeten leven in hevig opgedoste mausoleums, in grafsteden. Leidt je kinderen naar de bibliotheken en de museums, opdat ze leren van de geschiedenis.

Vader Eli, deze bloem bloeit vanuit mijn hart voor u. Ik, Samuel, uw uitverkoren zoon, ik kom naar u toe, want u hebt me vanuit Mercurius op doen komen en me naar het huis van Venus gebracht. U verzachtte mijn wonden, u verzachtte mijn ziel en gaf me gouden brood om te eten. In uw huis, o vader Eli, kon ik de stem van God horen die tot mij sprak. Mijn bloem van dankbaarheid zal voor altijd bloeien. U hebt mijn deur naar de hemel geopend.
Behemma 1:10-12

Eli was niet door en door slecht. Samuel had veel aan hem gehad. Samuel kon ook het goede in hem zien. Eli was immers de hogepriester van Israel, dus zal Samuel veel geestelijke kennis hebben overgedragen, waardoor Samuel kon groeien. Het probleem was dat Eli te zacht was, te vriendelijk. Hij liet zijn zonen maar aanrotzooien. Het zal als een kerk geweest zijn van liefde, vergeving en genade. Op zich zijn dat goede kwaliteiten, maar als er geen heiligheid en tucht is, geen bewaarder en bewaker van de heiligheid dus, dan kan het al snel ontaarden. Dan gaat het namelijk bederven. Dan dien je in principe gewoon vergif op. Hoe dan ook heeft Samuel ervan geleerd, ook al werd hij erdoor vergiftigd. Hoe dan ook werkte God door dit alles heen. Hoe dan ook had Eli voor Samuel de deur naar de hemel geopend. Dat andere moest Samuel dan maar van iemand anders leren, of gewoon door zijn contact met God zelf. Elk mens om ons heen laat een bloemenblaadje zien, of meerdere bloemenblaadjes, maar voor de volle bloemen met de volle cirkels van bloemenblaadjes moeten we bij God zijn, en dan moeten we ook oog hebben voor de bloemen die wij nog niet kennen.

Drie keer hoorde ik de stem van de Heer, en drie keer sprak u tegen mij dat u het niet was. U verwees me naar de bloem, de bloem van Venus. Deze bloem bloeit vanuit mijn hart naar deze bloem, die tegen mij sprak.
De bloem die mij het leven schonk, de bloem die mij gouden water te drinken gaf, ik zal U voor altijd dienen. Mijn bloem van gehoorzaamheid zal nooit verwelken.
Behemma 1:13-16

Het goede van Eli was dus dat hij Samuel in ieder geval verwees naar de bron waar hij moest wezen. Eli was geen mindcontroller, maar een wegwijzer, alhoewel een hele lakse, iemand die zijn verantwoordelijkheden wegschoof. God kan al heel snel een excuus worden. Veel mensen verstoppen zich achter God. Vaak heeft het vlees een schuilplaats in God. Hoe dan ook droeg Eli Samuel aan God op, en daarom kon Samuel niet boos en bitter naar hem zijn. Er wordt hier gesproken over een bloem van gehoorzaamheid, wat wil zeggen : Laat je geestelijke gehoorzaamheid volledig zijn. Zorg dat je geen bloemblaadjes mist. Om de volledige hemelse bloem in je hart te ontvangen, moet je leven van het voedsel wat de bloem schenkt, oftewel de hemelse honing, hier genoemd het ‘gouden water.’

hoofdstuk 40 Wat betekent het verstaan van God’s stem ?

Vader Mozes, waar bent u. U was de drager van deze bloem, u raakte de zijkant van mijn kin aan en maakte mijn hart sappig. De hemelse bloem in mij zal me naar uw hart leiden, waar alle sappen zich verzamelen. Breng me naar mijn werkplaats, breng me naar mijn hemelse wapenrusting, zodat mijn hoofd in uw hemel kan zweven om daar voor altijd te verblijven. Laat me uw tuinen van hemelse woorden binnengaan om uw stem weer te horen. Laat de bloem van begrip mijn aderen volgen. Meng het met mijn bloed, zodat ik voor altijd van u ben.

Behemma 1:17-21

Het hart wordt sappig als het verbonden wordt aan de bron. Dan stroomt alles weer door, heen en terug. Dan wordt het hart volledig doorgespoeld. De hemelse bloem verbindt ons hart met het hemelse hart, en dan zal het gaan werken, kunnen we de geestelijke werken doen en de vleselijke werken achter ons laten. Wij mogen zo ook deelhebben aan de geestelijke bloedlijnen. Als we verbonden zijn aan de hemelse bloem, kunnen wij ook zo de hemelse tuin binnen gaan, waarin deze hemelse bloem is. Dit zijn literaire tuinen, tuinen van hemelse woorden. Als we God’s stem willen horen moeten we ook bereid zijn om boeken te lezen, want alles staat al opgetekend. Het gaat niet zomaar om een stemmetje. Allerlei stemmetjes kunnen heel bedrieglijk zijn. Het gaat om de grotere context, om de hemelse kennis. Dat is het waarlijke ‘verstaan van God’s stem’. Het is niet zomaar iets van ‘ik zie ik zie wat jij niet ziet,’ of ‘ik hoor ik hoor wat jij niet hoort’, maar als je daadwerkelijk God’s stem verstaat dan heb je de hemelse boeken gelezen en heb je een boodschap te verkondigen, dan ben je een onderwijzer. Onderwezen om te onderwijzen.

hoofdstuk 41 van genesis tot behemma

Aankondiging van het poetische en symbolische boek ´Behemma´, de nieuwe genesis.
Kent u het boek Genesis ? Dan zou u zeker het vervolg erop kunnen lezen.
Door de tijden heen zijn er soms nieuwe genesisen verschenen (o.a. in het eeuwig evangelie) die

een stuk kleiner waren en slechts voorbereidingen, en die behoorden tot de tweede bijbel, maar we spreken nu over de vervanger van Genesis en dus over een nieuwe eerste bijbel. dit is dus niet zomaar een tweede bijbel.

De nieuwe genesis, oftewel het boek ´Behemma' is in de zevende preview van de komende RV-bijbel, dat is dus een nieuwe bijbel voor deze tijd, en het boek ´behemma´ is dus het vervolg op genesis EN DE VERVANGER, omdat de mensheid daar nu aan toe is.
Genesis is het fundament van de kerk en het christendom, zo goed en kwaad als dat ging.
meer daarover in het artikel, wat een goede inleiding geeft.

Dit nieuwe Genesis is zonder twijfel een van de grootste dingen die wij ooit hebben uitgegeven. Je kunt er helemaal in wegdromen als in een stuk paradijs. Het paradijs wordt uitvoerig besproken in deze opvolger en vervanger van Genesis. Het boek is sterk en meedogenloos. Niets kon dit boek tegenhouden. Het was een natuurverschijnsel, buitenaards. Het was nu hiervoor de tijd. Bestudeer dit orakel en laat het je herscheppen. Het breekt de geestelijke wereld open. Het is een nieuw fundament voor de wereld, waarop veel gezaaid moet worden.

Het is een dodenboek, een dodenreis tot de hemel, tot het paradijs.

Het doorkomen en ontvangen van de nieuwe Genesis, de vervanger van Genesis, het boek ‘Behemma’ is in etappes gegaan, en heeft iets langer dan een half jaar geduurd. Dit kwam als een natuurverschijnsel en was niet tegen te houden. Het Woord moest geopenbaard worden. Het is dus niet zomaar wat literatuur, maar een theofanie, de verschijning van God, die haarzelf aan haar volk openbaart.

Genesis ligt GECEMENTEERD in de mensheid. IEDER MENS is erdoor gecementeerd. Het kwam en nam in beslag. Het is het fundament van de kerk. Denk niet dat het allemaal goed spul was.

Nu wordt Genesis vervangen, want het heeft de draagkracht niet meer voor deze tijden. Dat is dus een grote en diepe ervaring, zoals ook met het doorkomen van het boek. Meer dan een half jaar heeft het geduurd. Zo lang heeft het de tijd genomen. Toen we bij het ontvangen van hoofdstuk 38 waren aangekomen, aan het einde van het boek, het laatste gedeelte, toen had ik een droom dat ik terugwas bij het ouderlijk huis. Ik was in de tuin, en die was veel groter en totaal omgespit. Er was alleen omgespitte grond, zand, en er liepen wat dieren rond, zoals een bok, een schaap, een soort paardachtige dieren, waarvan één van die paarden ook hoornen had, die rechtop stonden, maar dit waren zachtere hoornen. Wat andere dieren kende ik niet. Het waren buitenaardse dieren, heel prachtig. Zij waren vrijgekomen. Bij de buren was de tuin ook geheel omgespit. Bij het ouderlijk huis was ook de garage weg. Daar lag nu ook omgespitte grond, en bij de andere buren was er een hoge muur, en daarachter lag oerwoud, heel prachtig. Dat was dus hun tuin of hun gebied. Daar had ik vroeger ook dromen over gehad. Toen ik langzaam wakker begon te worden hoorde ik de stemmen van de dieren, die heel krachtig waren. Er was dus iets gebeurd in de geestelijke wereld, en die ochtend begon het laatste gedeelte van het boek Behemma door te komen om het af te sluiten, van hoofdstuk 38-40. Het boek heeft 40 hoofdstukken dus.

Ik werd die ochtend na de droom wakker met een gloeiend warme borst, alsof er iets in mijn borst was gekomen. En toen kwamen dus de laatste hoofdstukken door. Al met al is er veel kennis in terug te vinden van de Vur en de Halal. Toen ik wakker werd na de droom had ik ook een hele diepe adem.

De ochtend nadat het laatste hoofdstuk was doorgekomen werd ik wakker en hoorde het getsjierp en geritsel van de paradijselijke insecten die waren gekomen en hadden overwonnen. Er was een dromerige roes in de slaapkamer, wat ik vroeger ook als kind veel ervoer en hoorde, vooral tijdens de weekenden en de vakanties.

Onderwerpen in het nieuwe genesis zijn : het paradijs, de urim en de thummim, de nephilim, het verhaal van Job, de zondvloed, het teken van Noach, het paradijselijke lichaam, het verhaal van Sarah, het laatste oordeel, enzovoorts. Het boek laat stapsgewijs zien hoe de nephilim werd overwonnen. Dit is dus al gebeurd. Het laatste oordeel heeft in het paradijs al plaatsgevonden, maar de mens moet er nog toe ontwaken, en daartoe is het boek gekomen, om het te verkondigen, erover te prediken. Ook gaat het boek over de overwinning over Goliath, die ook tot de nephilim behoort. David wordt in het nieuwe genesis, in het boek Behemma ‘Ahn’ genoemd, wat de Orionse vorm van David is.

Het boek begint met een gebed van Samuel om zijn geestelijke vader Eli op te wekken. Eli is nogal een tragische figuur, want hij liet zijn kinderen maar aanrotzooien. Het laat precies de situatie in Nederland zien en in de rest van de wereld, die onder de geest van Eli is. Samuel bidt voor een verandering van zijn hart.

hoofdstuk 42 bloemen : de sleutel tot de eeuwige jeugd

Zodra iemand zich ging bezig
houden met het boek, dan kwam de
nectar van de bloem in het hoofd van
diegene, en dan werd diegene steeds
jonger.

Behemma 18:37

De nieuwe Genesis, het boek Behemma, beschrijft de geestelijke oorlogsvoering zo diep en uitvoerig dat er geen materiele oorlog meer nodig is. Het beschrijft de geestelijke jacht zo uitvoerig dat er geen materiele jacht meer nodig is.

Het boek begint met een gebed van Samuel voor Eli, dat hij opgewekt zal worden en dat zijn hart veranderd zal zijn. Het boek eindigt met de afkapping van het geslachtsdeel van Goliath.

Bloemen zijn poetische wezens. Ze tonen hele andere paden dan die van de mens. Ze hebben hele andere manieren en gewoonten. Ze leven langs alles heen wat de mens heeft gemaakt en de mens doet, en maken daar wat anders van. De mensheid zoals die nu is is ver van de bloemen afgedwaald, en van de taal van de bloemen. Poezie is ver te zoeken. Alles hebben ze verletterlijkt en overmatig gesexualiseerd en geobjectiveerd, en daar hebben ze dan een walgelijk en idioot romantisch sausje overheen gegooid waarvan je over je nek gaat, maar het schijnt goed te verkopen in zombie land. De zombie haalt zich er aan op. We moeten terug naar de bloemen, mensen, terug naar de taal van de bloemen, en dat is waar de nieuwe genesis dan ook overvloedig mee begint. Dat is ook de sleutel tot de eeuwige jeugd.

Samuel betrok de bloemen in zijn gebed voor Eli. Bloemen hebben een voleindigende kracht, brengen de missing links terug, laten de grotere cirkels zien. Samuel deed een beroep op die hemelse krachten. De bloem vertegenwoordigt de volkomenheid van God, van de hemel, de zorgvuldigheid en tederheid, het escapisme ook, om teveel drama en stress te voorkomen. De bloem hangt tussen werelden in. De bloem laat altijd weer los, laat altijd weer vrij. Dat is ook wat de liefde doet : de liefde laat vrij, de liefde manipuleert niet overmatig, maar heeft ook respect voor de keuze van de ander. Liefde is nooit gedwongen. De bloemen weven een nieuwe wereld, zingen een heel ander lied dan de gevallen mensheid. De bloemen verheffen zich altijd weer boven het vleselijke uit. Ze hebben de tijd niet voor aardse dwalingen en drogbeelden. Ze blijven doorgroeien en blijven voortbloeien, zichzelf en anderen hierin herscheppende, ook hun zicht op de dingen. De mensheid is moegedraaid. Alles moet altijd maar, en men sleurt elkaar hier in mee. Iedereen is aan elkaar geketend, en een ieder ketent de ander.

Er is het grote wiel van subjectiviteit,
het veranderen van gezichtspunt. Hier is
het samenspel tussen gezichtspunt en
het veranderen van gezichtspunt. Zij die
niet tot deze lelie komen zullen door het
water worden opgeslokt.
Behemma 22:5

We zien de aandacht gericht op de lelie, de waterbloem. De nieuwe Genesis gaat veel over de zondvloed en wat het inhoudt. Uiteindelijk is de lelie dan een beeld van de boot waarin redding is voor de mensheid, het veranderen van gezichtspunt en dit laten samenspelen met de gezichtspunten. Dat is heel belangrijk. Bloemen blijven spelen met mensen. Ze laten de mensheid niet aan hun lot over. Ze blijven spelen met de ideeen van mensen en de voorstellingen van mensen, om er het beste uit te halen, maar ze laten zich er niet door opslokken. Ze brengen het tot steeds hogere niveau’s en tot steeds diepere betekenissen.

Het water van de zondvloed is ook niet iets overdramatisch, want het wordt in de nieuwe genesis gewoon beschreven als de baarmoeder. Daar is waar de onwillende zondaren weer naar terugkeren. Daar zal alles gerecycled worden. Het vleselijke zal verder verwerkt worden, en ook het goede, totdat alles tot hogere vormen is gekomen.

Samuel had de krachten van de hemelse superbloemen tot zijn beschikking. Deze bloemen waren in het huis van Eli en groeiden met hem op, en zijn altijd aan zijn zijde gebleven. Samuel bespreekt deze bloemen ook, en bidt tot deze hemelse bloemen, als tot het palet van de eigenschappen van God, van de geestelijke natuur dus. Die schoonheid ligt dus opgeborgen voor een ieder die de bloemen als sleutels hebben leren kennen tot de verborgen hemelse kennis, voor een ieder die de bloemen ook als zodanig heeft aanvaard in het leven. Er is een heleboel wat de mens nog niet weet over bloemen. Dat is iets wat alleen door geestelijken en shamanen uitgelegd kan worden. Dan hebben we het dus over het paradijs. Het paradijs heeft haar eigen gewoontes en levensstijl, wat in de nieuwe genesis, het boek Behemma, van de RV-Bijbel wordt besproken. Dit gaat door het hele boek heen. Het paradijs blijft bij ons, blijft met ons meegroeien en meebloeien, dwars door alles heen.

De bloemen van het paradijs leren ons los te laten, maar ook vast te houden aan goede principes, de moed niet te verliezen, maar het beste ervan te maken. Samuel bespreekt de zes bloemen van het huis van Eli waarmee hij opgroeide, en de zesde bloem is die van het laatste oordeel. Ook dat wordt verder in de nieuwe genesis besproken, wat dat precies is, want daar is nogal veel onwetendheid over, en men heeft dit verschrikkelijk lopen versimpelen. Het laatste oordeel is iets van het paradijs zelf, als een ontwaking. De bloemen zullen ervoor zorgen dat het eerlijk gebeurt, en boven denken is, wat in geen hart is opgekomen. Het laatste oordeel is dat alles terugkeert tot het stof van het paradijs. Alles wordt daar gezaaid, en dan zal er een nieuwe wereld komen. Er moet dus ook heel veel gaan slapen. De mens moet de nacht van het paradijs in, zoals Samuel dat ook aan het begin van de nieuwe genesis beschrijft.

Nee, het is geen onverschilligheid en zorgeloosheid, geen onoplettendheid, als de bloemen loslaten en het loslaten prediken. Neen. Ze laten slechts de touwtjes vieren. Ze zullen altijd op hun manier voor de ander blijven zorgen, altijd op een veilige afstand blijven en hun uitnodiging zenden, aanmoedigen om met hen mee te gaan. Ze zullen voor je blijven bidden, zoals Samuel voor Eli. Ook het ijs kan warmte geven. Dat is de taal van de bloemen, en die moeten we leren. We nemen risico’s, altijd weer, maar er zijn voorzorgsmaatregelen, en alle dingen zullen medewerken ten goede en ten nut, en telkens is het weer scheppingsmateriaal voor de bloem, ook als dingen foutgaan. Het is de taal van de schepping. Het is juist het leren werken met fouten en onvolkomenheden.

hoofdstuk 43 de schepping door het geheim van de tranen

Tranen, het verleden van de hemel.
Tranen zijn de boten om naar het

verleden te gaan, tranen zijn de
voertuigen om het hiernamaals binnen
te varen. Tranen zijn de voertuigen om
elkaar te bereiken.
Behemma 4:16

Bloemen zijn geleiders van de schepping.
Ze kunnen harten genezen.
Ze kunnen missende schakels weer doen terugkeren.
Ze kunnen cirkels rondmaken.
They can ‘make sense’ of things.

De vierde bloem in het huis van Eli is de bloem van wedergeboorte.
Het is de bloem van Maria, en ook de bloem van Eva.
De bloem brengt de sleutel om de poort van het paradijs te openen,
namelijk het zwaard van Adam.
De bloem opent de rivieren.
De bloem zal ook alle tranen afwissen, leiden tot het droge land.
Dat wil echt niet zeggen dat er niet gehuild moet en mag worden, waar we het weleens eerder over gehad hebben. Het wil zeggen dat onze vleselijke tranen gewist worden, en ook dat we niet bovenmatig zullen lijden, en dat het lijden ook niet voor altijd bij de drama zal blijven, maar dat we hogere zichten zullen krijgen op het lijden die oude tranen zullen wegwissen. (zie ‘leven op de paradijs aarde – deel 2, hoofdstuk 16)

We komen zo dus tot de ware, hogere tranen. Daarom zegt het Woord ook : ‘Breng me naar de laatste oceaan, die de laatste traan wegspoelt’ in Behemma 1:28. Wij moeten dus onze oude tranen inleveren voor de hemelse tranen. De hemelse tranen zijn veel meer tranen, als een oceaan waar onze laatste oude traan in wegspoelt. Het wenen van de wereld stelt niet veel voor. Elke wereldse traan van het ego houdt zoveel van de hemelse rivieren van ware tranen verborgen. Daarom opent de bloem van wedergeboorte, de bloem van Maria en Eva, dan ook de rivieren, in het eerste hoofdstuk van Behemma.

De vijfde bloem in het huis van Eli is de bloem van Jozef, de bloem van dromen, en die dringen het hart binnen om Eli te waarschuwen. Samuel noemt Eli zijn innerlijke vader. Het is niet slechts een probleem van buiten, maar een probleem van binnen. Iedereen heeft een innerlijke vader van het vlees die alles probeert af te zwakken, alsof alles nog wel meevalt, dat er geen verandering nodig is, dat we het best al wel goed doen, of dat toch alles genade is, of wat voor andere smoesjes dan ook, geloof en noem maar op. ‘Vertrouw maar op God,’ zeggen ze dan, en zo schuiven ze alle verantwoordelijkheid af. De mens moet niet vertrouwen, maar veranderen, want er ontbreekt heel wat aan al die afgodsbeelden die ze gemaakt hebben, de ‘slaap lekker’ goden van de New Age. Lekker vlees eten, lekker kip eten, terwijl de tijdbom tikt. Wat heeft de mens met de schepping gedaan ? Nee, de mens is nog niet wedergeboren.

De wedergeboorte brengt de ware tranen, het ware zuchten, en zo ontvangt de mens de ware dromen om de ware waarschuwing te brengen, tot Eli. Dit is dus een waarschuwing die gepaard

gaat met gebed en tranen. Alleen door deze bewatering groeien onze bloemen, want anders gaan ze dood. Zorg voor de geestelijke bloemen die in je hart groeien. Ze hebben een boodschap te brengen, en die moet eerst rijpen, dus verpruts het niet. Er is een gebruiksaanwijzing voor het leven. Niets komt vanzelf. Je moet het verdienen, oftewel er zelf bij betrokken zijn, anders wordt het wel heel erg 'spooky'. Teveel over geloof en genade praten is wolkerigheid. Daar winnen we de oorlog niet mee.

Waar het visioen ontbreekt, gaat het
volk ten onder, speelt het volk voor
leider.
Behemma 38:4

Onze geestelijke zintuigen moeten opengaan. Je kunt niet varen op alleen maar 'van horen zeggen', of op 'ik geloof het allemaal wel.' Nee, wees persoonlijk erbij betrokken, ga het persoonlijk zien en werk aan je relatie met God, persoonlijk, met je hogere innerlijke zelf, je hogere innerlijke kennis, om te ontkomen aan de vleselijkheid van Eli die in de mens sluimert. Dat is een innerlijk gevecht, een worsteling met Eli.

Vers 5 zegt dan :

'Als het volk het boogschieten
onderhoudt, is het gelukkig, doelgericht,
vol onderscheiding.'

Leer dus de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht, haar wetten, de symboliek ervan, opdat je zult ontkomen aan de wereldse oorlog, de lagere aardse materiele jacht. Onderhoudt en bewerk de schepping dus, wat je gegeven is. Leef niet van het verboden vlees.

Het pad van Jozef leidt terug tot het huis van Eli waar Samuel opgroeide, waar Eli van was afgeweken. Ook zou hij de vleugels van Benjamin nodig hebben om daar terug te komen. Nu, Benjamin wordt ook verder besproken in het boek Behemma, de nieuwe Genesis. In hoofdstuk 25 gaat het verder over Benjamin, in het hoofdstuk van 'Waarschuwingen van Noach aan de zondaar' :

Als we tot de stam Benjamin zijn
gekomen, zijn ingewijd in de geestelijke
gehoorzaamheid, dan zullen we merken
dat er nog steeds veel drangen in ons
zijn die tegen de geestelijke
gehoorzaamheid ingaan.
(vs. 28)

Geestelijke gehoorzaamheid is dus wat Eli nodig heeft om los te komen van de tuchteloosheid, want zijn kinderen waren in de greep van een slang gekomen en flink gebeten en vergiftigd door zijn lauwheid en gemakszucht. Geestelijke gehoorzaamheid is waar de stam Benjamin voor staat. Het was het jongere broertje van Jozef. Er zijn dus de drangen van Eli in de mens die verderop in het hoofdstuk overmoed worden genoemd, en een gebrek aan diepte-interpretatie. De geest van

overmoed wil alles letterlijk maken, zodat hij het niet hoeft te verdiepen, niet hoeft te vergeestelijken. De geest van overmoed objectiviceerd dus alles. Lekker makkelijk. Kun je zo in een handtasje meenemen. Maar dit kostte Eli de nek.

Benjamin wordt zo bewapend om de jacht aan te gaan, om de lauwheid te overwinnen.

Efraim, een van de zonen van Jozef, is ‘de vrucht van de bloem’ in het Hebreeuws, de honing, zodat we de bloem van Jozef ten volle kunnen benutten, om zo ingewijd te worden in de stam Benjamin. Ook moeten we net als Mozes zo de geestelijke Wet ontvangen (31:33,42).

Door tranen wordt de boot gebouwd, stelt het boek Behemma (4:16). Zo zien we ook dat het niet iets oppervlakkigs is, maar iets wat is doorleefd. Door de tranen wordt je namelijk persoonlijk erbij betrokken, als een wapen tegen valse genade en vals blind geloof. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Als een baby niet huilt bij de geboorte is het dood. De tranen zijn een teken van gezondheid. Dan heb je een uitlaatklep. Dan kunnen de hemelse rivieren door je stromen. Tranen zijn creatief, scheppend, en kunnen je de juiste richting in leiden als het hemelse tranen zijn. Wel moeten we dus de tranen van het vlees, van het ego, overwinnen. Er zijn zoveel bedrieglijke tranen in de wereld.

De ware tranen die van boven komen maken het harde oog en harde hart los, opdat er andere geestelijke zichten kunnen doorbreken.

Naar een traan luisteren, is een leugen
verliezen. Ogen zonder tranen kunnen
niet zien, ze zullen alleen de leugen
zien. Tranen zijn de appels van onze
ogen. Ik wilde wijsheid zien. De
hemel gaf me de tranen om het te zien.
Mijn tranen zijn mijn ogen, mijn tranen
zijn mijn benen. Daarmee kan ik alles
doen, een lichaam van tranen.
Behemma 4:18-19

Juist door de geestelijke tranen kunnen wij ons bewegen dus en hebben we goed, profetisch zicht. Daarom heb ik al vanaf het begin al over de tranen gepredikt, hoe belangrijk die zijn.

De hemel is daar waar alle tranen
samenvloeien. Er is een doorgang naar
het verloren paradijs. Geef het terug aan
mij. Waar alle tranen van de wereld
samenkomen, rijst een ster, wordt onze
nieuwe wereld geboren. Werk met
de tranen, bouw door de tranen. Als je
wijsheid wilt, vraag dan eerst om een
traan, waardoor je de wijsheid kunt
zien. Als je een vriend wilt, vraag dan

eerst om een traan, zodat je die vriend
kunt bereiken. Voordat je iets
vraagt, vraag om een traan, en daarin
zullen alle andere dingen verschijnen.
Behemma 4:20-22

Zo bouwde Noach dus zijn boot : door zijn tranen, en alleen zo kon hij het volk waarschuwen, want hij had iets te bieden. De tranen zijn ons niet voor niets gegeven. Zij hebben een boodschap en een bouwplan. Het is dus scheppingsmateriaal.

Wederom geboren worden in de bloem
der spiegelingen.... De nectar van deze
rivier was een goed iets om te drinken.…
Behemma 4:24

Nogmaals : de geestelijke bloemen in ons hart kunnen alleen bloeien door de tranen. Daarom is de nectar en de honing ook het grote geheim van de rivier, en het geheim van de wedergeboorte. Samuel werd gelaafd aan de borst der bloemen. Zo groeide hij op, geestelijk aan het hemelse hof. Hij werd niet voor tranen gespaard. Hij moest het geheim van de tranen ontdekken. Kunnen wij op die boot de morgen bereiken ? Op naar een nieuwe dag, op naar een nieuwe wereld, op naar nieuw zicht, door onze tranen gewoven. Heb je geen tranen, dan heb je helemaal niks. Wees dankbaar met iedere traan die je in je leven krijgt en beschouw iedere traan die je in je leven ontvangt als een kostbaar juweel.

hoofdstuk 44 de strijd tussen areta en kakia

De sobere moest zo komen tot het Areta visnet, en was een Aretaiet, een volgeling van Areta, van de geestelijke oefening.
Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Maar de sobere streed met haar in het visnet, want er is ook een valse kennis.
Het Areta visnet is hard en gaat diep. Het is niet zacht en zoet.
Areta staat daar met de gesel. De mens moet geoefend worden in de wildernis, anders zal de mens niet overleven.

Odenlech 5:6,9,17,18

In het boek Odenlech van de RV-Bijbel wat gaat komen zien we het verhaal van Areta weer terug. Areta is een eigenschap van God, waar we veel over hebben geschreven, bijvoorbeeld in het boek ‘De Aretaitische Filosofie’. In de RV-Bijbel zien we veel het visnet als symbool van het lijden verschijnen. Het is hard en diep, zegt het boek Odenlech, en het is niet zacht en zoet. Nee, we stellen het niet romantischer voor dan het is, zoals de heks Kakia dat heeft gedaan, de valse godin van het vlees, van de wereld. Die heeft het hele christendom dus lopen romanticeren, gemakszuchtig lopen maken, als een optelsommetje, genade, geloof, Jezus, hup, klaar is kees, en dan is zij een dolle mina. Kakia is ook de godin van de westerse christenen, want ze verafgoden moeder de kerk. Daarom moet de sobere ook strijden in het visnet en niet denken dat hij zomaar wordt opgenomen tot zaligheid. Areta is de oproep tot geestelijke oorlogsvoering. Het vlees wil emanciperen en domineren, als een dolle mina, als een Kakia, en velen zijn wedergeboren in het vleselijke en wereldse door deze moeder van de zonde en van valse religie, die dus eigenlijk gewoon een masker is om door te kunnen blijven zondigen.

De bruid van het vlees wil met je trouwen. Je voelt je misschien gevleid, maar trap er niet in. Zij is een graf. De sobere is in worsteling met Areta, want er zit ook nog zoveel Kakia tussen, in zijn belevingswereld, in de wereld op zich, het bestaan. Areta is ook nog steeds met Kakia in gevecht. Telkens weer wordt ze door dit monster opgeslokt. Dat is het lijden van moeder natuur. Daarom oefent ze haar kinderen voor de strijd. Daarvoor heeft zij het visnet en de gesel.

Wij mogen bidden om het visnet,
het visnet omhelzen,
het visnet kussen,
opdat het visnet ons niet zal vernietigen.
Juist hen die van het visnet weglopen
en er niets mee te maken willen hebben
zullen door het visnet ten onder gaan.
Odenlech 6:26-27

Het visnet is bedoeld om het vlees te laten sterven en de ziel op te halen. Dat is zowel een worsteling als een aanvaarding, het aanvaarden van het lijden, het kussen van het visnet en de gesel. We moeten dus het belang inzien van het visnet, maar niet naief zijn. Het lijden is niet passief, maar moet dus wel getoetst worden. Aanvaard het lijden, maar toets alle dingen. De wereld is gezombificeerd door Kakia. door omkoperij. Daarom moeten we wel de lat hoger leggen om niet in hetzelfde lot te vallen.

hoofdstuk 45 de komst van areta

Het katholicisme en de islam predikten beiden het ‘loon naar werken’ principe, maar het werd zwaar verletterlijkt en gematerialiseerd tot tirannie over het volk. Daarom kwam de reformatie die streed tegen het materialisme, om het weer te vergeestelijken, maar ze vielen in de valstrik van

overmatige genade. Ze hadden meer op het geestelijke moeten wijzen, en niet alles maar wegstrepen door overmatige genade, want zo suste het volk in slaap, ging het volk aan de drugs en verloor haar plichten en verantwoordelijkheden. Daarom kwam in de jaren 1900 de charismatische beweging meer en meer opzetten om op het geestelijke te wijzen, maar het pseudo-charismatische sloeg terug met het voorspoeds-evangelie om de ontsnapte mens weer te ketenen in het materialisme, door een religieuze mayonaise bij de patat. De RV-Bijbel moet dus komen om de boodschap van het toetsen te brengen en te herstellen. We zijn inmiddels in de jaren 2000 terechtgekomen, in de twintiger jaren alweer. Alhoewel de beginselen van de RV-Bijbel al in de zeventiger jaren begonnen te ontstaan, kwam het in de jaren 2000 meer en meer aan de oppervlakte, en laat het nu pas zijn gezicht zien in de twintiger jaren. De eerste brokstukken zijn opgekomen, aangekomen, aan het strand gespoeld, waar wij dankbaar mee zijn. De boeken worden opgesteld.

In het boek Odenlech komt het verhaal van Areta en Kakia weer terug. Het is de boodschap van discipline, van het toetsen, vanwege de gevaren die op de loer liggen. Het is een fundamenteel boek van de RV-Bijbel. In de christelijke bijbel werd Heracles tot Jezus, maar de principes kwamen te weinig tot hun recht. Ook waren er door de tijden heen veel elementen en principes van de Areta en Kakia mythe verloren gegaan, waar veel over werd geklaagd. Er is veel literatuur over verloren gegaan. Dat is een groot verlies, en dat is dus ook een reden waarom de RV-Bijbel er wel moet komen. De christelijke bijbel heeft de draagkracht niet. Er zijn teveel missing links.

hoofdstuk 46 het natuur-nederland

Ik was boodschappen gaan doen in het centrum, en ik liep terug met mijn twee tasjes, even langs mijn oude buurt, waarvan ik zowel goede als nare herinneringen heb. Het was mooi weer, en ik had weer even dat verliefde gevoel naar mijn oude buurt. Ik had alleen maar mooie herinneringen toen ik er naar keek. Op het grasveld waren ze de kermis aan het opbouwen. Langs de kant van de weg stonden grote vrachtwagens, en er liepen wat kermismensen rond. Aan de straat er dwars tegen aan stond een oude grote caravan. Ze waren gekomen. Even voelde ik me weer kind. Ik ging de grote weg over en liep toen naar mijn nieuwe buurt en kwam langs wat kinderen die een soort winkeltje hadden gemaakt. ‘Speelgoed te koop !’ riep een van de kinderen telkens.

Nederland moet weer kind worden. Nederland moet weer gaan spelen, creatief met dingen omgaan. Ik droom over een pastoraal Nederland. U ook ? Een pastoraal Nederland waar iedereen elkaar helpt, waar iedereen het beste er van maakt, en creatief met Nederland bezig is. Dat is wat het Rodenbergse Nederland is, en daarvoor is goede literatuur nodig, en goed onderwijs. Er is zelfs een nieuwe bijbel voor nodig, een nieuwe paradijselijke openbaring. Daar is een godsverschijning voor nodig, een theofanie. Nederland is diep in het riool gezonken en moet het riool overwinnen en terugkeren tot de natuur, opdat het een natuur-Nederland wordt. Nederland Natuurland.

hoofdstuk 47 Het aretaisme – een nieuwe stroming tussen islam en christendom in

De islam en het christendom, de twee grootste religies ter wereld, kwamen voort uit het Judaisme. De islam kwam ook voort vanuit het christendom, als het moeilijke broertje. Toch was Nederland liever Turks dan paaps. Hoe dan ook is er een grote kloof tussen islam en christendom, als een tikkende tijdbom, en die kloof moet overbrugt worden. Beiden kunnen elkaar vinden in de Areta en Kakia mythe. Paulus, Petrus en de oude profeten waren in de Griekse grondtekst volgelingen van de godin Areta. Dat was een geoefendheid, een discipline, en die discipline is ook zeker terug te vinden in de islam. Het westerse christendom had deze mythe ondergesneeuwd, en daarom moest de islam wel komen, maar op zich redden we het niet met deze dynamieken. De mythe zal geheel in ere hersteld moeten worden, en de wortels ervan in het Judaisme zullen geopenbaard moeten worden. We zien dus als missing link het Aretisme in het geheel, als de brug tussen het christendom en de islam om deze mythe weer te doen herleven, want die was zo belangrijk. Het westerse christendom was in de handen gevallen van de heks Kakia, van de wereldgezindheid, wat in principe gewoon puur new age was. Het boek Odenlech zal komen, in de RV-Bijbel, om deze mythe weer opnieuw te vertellen en uit te werken. Het pad tot Areta zal getoond worden. Dat is het pad van Ismael. Wij hebben hier al veel over onderwezen, denk aan het boek de Aretaitische filosofie, maar het boek Odenlech zal die samenhang nog eens extra laten zien, hoe belangrijk dit is, om zo los te komen van westers-christelijk kakiaisme. Het is dus de brug om de oorlog tussen christendom en islam te sussen en om zo de daadwerkelijke geestelijke oorlog te laten zien. Iedereen kan hiervoor een Aretaiet worden. De broederlijke en zusterlijke lijnen lopen dwars door de islam en het christendom heen. Het Aretisme is dus een muur die niet tussen islam en christendom staat, maar die dwars door die religies heenloopt, helemaal terug naar het Judaisme. De muur zal dus een kwartslag draaien. De mens wordt niet meer veroordeeld over of die nu christelijk of islamitisch is, maar of de mens Aretaitisch of kakiaitisch is. Dat is de ware en geestelijke oorlog. Daar gaat het boek Odenlech over. De voorouders willen dat dit boek hersteld wordt. Het zal hen ook helpen. Het zal hen een veilige woonplaats geven.

Het aretaisme is dus als een rivier die zowel door de islam als het christendom stroomt, en ook door het Judaisme. Het sluit dus zowel aan op de islam als het christendom, en dus het Judaisme.

Hoe kun je dan een Aretaiet of Aretist zijn ? Het betekent het vlees overwinnen en ‘tot kennis komen’, aan de hand van referentie punten, want de mens is zeer vergeetachtig. Je kunt niet als een loos zieltje zeggen : ‘Oh, ik zie wel hoe het komt, want ik heb een stemmetje in mijn hoofd die mij alles ingeeft wat ik nodig heb.’ Zo wordt veel gedacht, maar zo werkt het niet. Je wordt naar de bibliotheken gezonden om boeken te lezen en om ‘kennis op te slaan’, want de mens is vergeetachtig. Vandaar dat de hemelse literatuur, het geestelijke woord, van fundamenteel belang is in het Aretisme. Je moet dus een echte boekenist zijn, een librarian, om je inventory te bouwen. Je moet leren weven met kennis, structuur te leren aanbrengen, anders zal het telkens tussen je vingers door wegglijden, en ben je in principe gewoon aan de drugs. Profetie moet dus altijd terugleiden tot het Woord, tot het Orakel, en dat is in de geestelijke wereld, maar zo mogen wij het paradijs op aarde bouwen. Dat heeft niks met de dode letter te maken, want ‘de letter doodt’, maar met het geestelijke leven, waarin je ‘leert en memoriseert’. Het is de genezing van het geestelijke geheugen, waarvoor eerst het vleselijke geheugen afgebroken moet worden. Dus laat het maar komen, al die

korte termijns geheugenstoornissen, opdat je op een hoger geheugen wordt aangesloten, op het geheugen van Areta dus.

Profetie zonder Woord is niks, loos. Wij zijn geroepen om bewaarders te zijn, geroepen om het geraamte van de kennis te bewaken. Profetie zonder school is niks waard, want dan bouw je op zand. Als de stormen en de wateren dan komen, dan wordt alles weggespoeld. Velen vergooien hun leven aan zo'n houding. De andere extreem is dan de volgeling van de dode letter. De mens heeft dus een hard visnet nodig, het visnet van Areta, om daar eerst door opgenomen te worden, opdat het vlees kan sterven. De mens moet dit visnet leren kennen, wat absolute noodzaak is. Profetie zonder geoefendheid, zonder volhardheid is dus waardeloos. De mens moet het hemelse referentie-kader leren kennen om zo los te komen van alle aardse en vleselijke referentie-kaders. Dat gebeurt in het Aretisme. Oefen uzelf. Leer memoriseren. Leer de hemelse referentie-punten kennen waaraan alles getoetst wordt. Leer een verzamelaar te zijn. Heb je alle zuilen ? Is je plaatje compleet ? Heb je alle missing links ? Heb je de twaalf werken van Heracles volbracht, of rust je nog op je lauweren, denk je dat alles je wel als gebraden kippetjes je in de mond zal vliegen ?

Dat is ook wat de twaalf discipelen van Jezus betekenen, en de twaalf stammen. Het zijn twaalf werken. De Kakiaiet is de spijbelaar, en de Aretaiet is de harde werker. Zonder hard werk komt er niks tot stand. Wie niet zaait zal niet oogsten. Laat het harde werk je lust zijn. Dat is de enige manier om aan de heks Kakia te ontkomen.

hoofdstuk 48 Meneer, ik houd van uw jasje

Ik liep naar het centrum en was in de supermarkt, en een oud lied van Tina Turner speelde over dat we geen helden nodig hebben, geen andere wegen naar huis, maar dat we door deze arena heenkomen. Ik had weer even dat tachtiger jaren gevoel, alsof ik als een reus was teruggekeerd van de oorlog, en er was ook een kinderkoor aan het eind. Ik heb dat lied vroeger helemaal grijs lopen draaien. Ik dacht : Dat moet voor die kinderen wel een goed gevoel zijn geweest dat ze samen zongen met de oorlogsgodin. Ik zag wat kinderen in de supermarkt en die keken naar mij alsof er een reus van de oorlog was teruggekeerd. En geloof me : Zo voel ik me echt niet altijd, maar ik besefte ineens hoe lang ik was, en ik ben ook best wel lang, boven de 1 meter 90, maar ik voel me echt niet altijd zo, en het dringt vaak ook niet tot me door.

Toen ik klaar was in de supermarkt en naar buiten liep om naar de andere supermarkt te gaan liep ik langs wat andere kinderen, en een meisje zei : 'Mijnheer, ik houd van uw jasje.' Ik zei : 'Ja ? Mooi hè.' Ik noem het mijn shamaanse jas. Het heeft van die korte, rafelige franjes. Het was voor mij een

teken dat de jongeren het werk ook oppikten, en ik voel mij in die zin ook een trendsetter. Maar ja, als ik soms bekenden tegenkom zeggen ze dat ook weleens : ‘Mooie jas.’

We hebben geen andere wegen nodig naar huis, we gaan er dwars doorheen, op het pad van Areta. We hebben geen helden nodig die ons er wel even uithalen, geen opnames vóór de grote verdrukking. We moeten zorgen dat we door deze arena heenkomen. Dat was het thema van de film Mad Max in de tachtiger jaren, en ook in de liederen van Tina Turner van die tijd, die in die film meespeelde. Ik heb nog steeds de film en het boek, en we hebben er in het verleden ook veel over geschreven. Het blijft terugkomen. Het is het pad van Areta.

hoofdstuk 49 De achillespees van het vlees

Het pad van Areta is hard.
Maar het is het beste pad.
In het christendom werd dit het smalle pad genoemd.
In de oorspronkelijke Griekse grondteksten waren de oude profeten en de apostelen volgelingen van de godin Areta, waar we veel over geschreven hebben. Oorspronkelijk waren het Judaisme en het christendom dus het Aretisme. Ook de islam, het jongere broertje, kwam uit diezelfde bron. De islam moest ook veel rechtzetten wat in het Judaisme en christendom verkeerd was gegaan. Er moest veel meer geredeneerd worden vanuit Ismael en Ezau, twee belangrijke archetypes, en de RV-Bijbel gaat daar mee verder en diept het nog verder uit, zoals bijvoorbeeld in de opvolger en vervanger van het boek Exodus. Toen de openbaring bij hoofdstuk 16 was aangekomen van dit boek, begon mijn ruggegraat helemaal warm te worden. Er zijn veel veranderingen gaande in de geestelijke wereld. Er komen nieuwe fundamenten. Er hangen vreemde energieen in de lucht. Er is een grote geestelijke oorlog omtrend dit boek. De mens is in groot programmatie-gevaar, dus daarom moet het geestelijke Woord wel geopenbaard worden. Er staan grote gevaren op de loer voor de mensheid.

Laten we onze hoofden buigen en ons verootmoedigen, opdat we de zachte, leidende stem van moeder natuur kunnen verstaan, en op het pad van Areta terechtkomen en blijven, niet op het pad van kakia, de wereldsgezindheid. Er is nu een strijd : vers tegen vers, interpretatie tegen interpretatie, en het gevecht is om onze ziel. Het is erop of eronder. Eén ding is zeker : het vlees zal eronder gaan, zal ten onder gaan. De natuur zal niet rusten, en heeft inmiddels de achillespees van het vlees gevonden en laat niet meer los. Het vlees is er goed bij. De vis is in de fuik, aan de speer, en zal niet meer losgelaten worden. Het vlees is woest, als een wild varken, die in een strik is geraakt. Wees dus heel voorzichtig. Blijf gematigd in de dingen die je doet. Neem van niets teveel. Verneder je onder de hand van moeder natuur. Ga niet hoger dan je voegen. Doe stappen terug waar nodig, om haar volkomen ruimte te geven in je leven. Er is een weg hier doorheen. Er hangt veel onheil in de lucht, veel gevaar, veel bedrog, maar er is een weg doorheen. Luister naar haar zachte

stem. Laat haar spreken, door zelf stil te worden. Er gaat een nieuw Exodus boek komen, de opvolger en vervanger van Exodus. Dan zal er helderheid gaan komen.

In deze wereld gaat het veel om het IQ, maar ze vergeten veelal de EQ van de empathie en de GQ van het geestelijke. Die factor ontgaat ze vaak helemaal. Het is de bedoeling dat ze in balans komen. Hoe zit het met je eigen balans ? Zul je hier in de komende tijd aan werken ? Ze kunnen niet zonder elkaar. Zo zul je zelf ook de achillespees van je vlees vinden, de zwakke plek van je vlees, en het zo kunnen overwinnen.

hoofdstuk 50 de groene hel

Ik was wat lijsten aan het doorlezen van oude pockets van de jaren vijftig tot de jaren zeventig. Eén van de pockets was genaamd ‘de groene hel’, en de titel trok mijn aandacht. Ik had die nacht een droom dat ik in het oerwoud was, in ‘de groene hel’, en ik kwam toen tot een gebied van paddestoelen, die ook soms heel groot waren. Het leidde mij tot een ijsgebied, en op het koudste punt ging het over in het ijs van een andere wereld, als een dimensie-overgang.

De bijbel liet al zien dat eigenlijk door de overmoed van Mozes ze niet daadwerkelijk in het beloofde land kwamen. Door de zonde van Mozes werden ze in principe naar een vals oord geleid, waar Jeremia ook tegen waarschuwde. Vandaar dat het pad van Ismael in de wildernis het diepere pad is die veel verder en dieper leidt, zoals de RV-Bijbel stelt, en dit pad van Areta leidt door volharding en geoefendheid tot het oord van Rebekkah, of Bakkah, wat de oudere naam is van Mekka. De islam kwam dus om dit diepere pad te laten zien, wat in principe ook in de bijbel uitgestippeld was min of meer in het verhaal van Ismael, maar wat dus gesorteerd en verdiept moest worden in de RV-Bijbel. We hebben het dus over belangrijke missing links. Het pad van Areta leidt dus tot Rebekkah, wat het boek Odenlech in de RV-Bijbel stelt.

De exodus van de RV-Bijbel is dus veel meer gebaseerd op het Ismael verhaal.

Toen ik bij het ontvangen van hoofdstuk 20 van de opvolger en vervanger van Exodus was gekomen zag ik mijn leven voorbijglijden als een illusie. Het boek had er altijd achter gelegen, en hierin vond ik vaste grond.

hoofdstuk 51 Terugkeren tot de oerspiegel

Alles om ons heen is weerspiegelingen. Het komt van een ander tijdperk en is inmiddels verdraaid. Van belang is het dus om op zoek te gaan naar de oerspiegel, naar de bronspiegel. Dat is een hele

opgave, een heel avontuur, als een tropentocht, een tocht door het oerwoud. Maar het is dus wel belangrijk, want anders is het slechts symptoom-bestrijding. Je helemaal loskappen van geschiedenis, nostalgie en zo jezelf weg te laten zinken in sterk water, het moderne, heeft niets maar dan ook niets meer te maken met strategische territoriale oorlogsvoering, maar met het nalopen van wind, de weerspiegeling, en dan ben je eigenlijk bedrogen door de rode lap van de stierenvechter. We zien het veel om ons heen gebeuren. De mens is afgeleid, op een dwaalspoor gebracht, door de moderne media. Er worden ons voortdurend rode lappen voorgehouden.

De media liegt, de witte, gehoorzame media, maar ook de zwarte media liegt veelal, de rebelse media, de complot denkers. Veelal houden ze er hun eigen agenda op na, en hebben ze een markt te onderhouden, en verkopen zo hun kwakzalfjes. Het gaat erom terug te keren tot de rode media, de geestelijke media. Het gaat erom de oproep van de geestelijke oorlog te verstaan, en dat is een territoriale oorlog, dus dan ontkom je niet aan de geschiedenis waar die wortels liggen, en dat is niet zomaar slechts de aardse geschiedenis, die heel bedrieglijk kan zijn, maar de geestelijke geschiedenis. Wat is er precies gebeurd ? Hoe is daadwerkelijk de matrix ontstaan ? Dat is stategische geschiedenis. Dus dan kom je bij de geestelijken en de shamanen terecht, hen die heel dichtbij de natuur leven. Soms moet de mens dan weer helemaal omgeleid worden om in rustiger vaarwater terecht te komen. Eerst moet de mens de schuilplaats vinden, moet de mens komen tot de oerspiegel, de bronspiegel, en niet meer allerlei vage weerspiegelingen navolgen die zichzelf ook weer hebben lopen afspiegelen, want zo wordt je in een donker gat gezogen. Dit is zo diep gegaan dat de mens werd tot een robotoid, een bot, en voor wat ? Vaak spelen ze nu voor hun eigen bedrijfje, hun eigen koninkrijkje, en kunnen de diepere patronen niet meer onderscheiden.

De mens moet terugkeren tot de eeuwige jachtvelden waar de mens van is afgedwaald, en de strijd aangaan tegen het oervlees, want daar zit de wortel. Het gras groeit wel door als je het niet bij de wortels uitrukt. De mens verstopt zich veel achter de IQ, maar IQ is vaak de slaaf van het aardse, geconditoneerd door aardse maatstaven als pavlov hondjes. Ze zijn getraind in het voor de hand liggende, en worden zo afgeleid door de rode doek van de stierenvechter. Vaak is het al AI, artificial intelligence, en worden ze bestuurd door de grote, gewiekste machines van de markt, als een reclame-bot, terwijl ze het niet eens doorhebben. En wat is er gebeurd met EQ (empathie) en GQ (het geestelijke) ? Waar blijf je dan met je hoge IQ ? AI is alreeds een dood IQ, hoe hoog het ook mag wezen. Dode kennis, dode informatie, letterslaven van allerlei soorten aardse media, pro of anti. Ze zitten helemaal vast in de materie, in hun krantje, in de actualiteit van het moderne leven, en literatuur, proza, poezie is ver te zoeken. Het is een totale nachtmerrie. Maar ja, weerspiegelingen, hè ? En dan moet je terug naar de bron. De oerspiegel laat het oervlees zien wat ontmaskerd moet worden en verslagen. Alleen dan kun je verder. Loskomen van AI-identiteiten. Loskomen van schaduw-zelven.

De AI-botten, robotoids, marcheren overal, totaal geconformeerd. Ze zijn niet uniek. Ze hebben hun groepje, hun clan, en het is zo allemaal op het niveau van een voetbal fanclub. Dan loop je gewoon voor een markt, niet meer noodzakelijk voor de waarheid.

De geschiedenis herhaalt zich, telkens weer, en de mens leert de les niet. De mens moet terug naar de wortels en stoppen met symptoom-bestrijding, het dweilen met de kranen open. Men bouwt illusie op illusie in de matrix, en kan de weg niet meer terugvinden, en versteent zo. De muren hebben verhalen te vertellen. Kinderen worden er in opgesloten, maar de mens luistert niet. Daarom

hebben we het verhaal ‘het koppige geitje’ laatst uitgebracht, een allegorie over Nederland en eigenlijk de gehele wereld.

De AI-botten marcheren voor de rapture. Kinderen worden uit hun bedjes getrokken en klaargestoomd voor deze markt-machines. Het is afschuwelijk. Ze worden uit elkaar getrokken door witte en zwarte media, maar uiteindelijk gaat het erom dat ze tot de rode media komen, de geestelijke natuurmedia. Luister, en blijf luisteren. Blijf kritisch, en dat begint met zelfkritiek. Keer terug tot je bronzelf. Ben je nog wel van jezelf, of van iemand anders ? Voor wiens dromen marcheer je ? Alleen in de hogere geestelijke kennis kun je ontwaken. Dan gaan je ogen open. Soms moeten er dan eerst heel wat zintuigen gesloten worden, aardse zintuigen, aangeleerde zintuigen, door de matrix geinstalleerde zintuigen.

De AI-botten marcheren voor de nieuwe wereld, maar er is een hogere wereld. Je kunt het allemaal ontstijgen als een vogel, als je maar open staat om het hogere te leren. Het is iets wat we telkens weer zeggen, telkens weer herhalen, want de mens is gebrainwashed, geconditioneerd. Het oervlees moet sterven, en ook de stem van het oervlees. De zonde heeft zijn oorsprong in het oer. Het is zo oud als de wereld zelf, als het heelal, het bestaan.

Religieuze organisaties dreigen met de eeuwige hel als je niet helemaal marcheert zoals hen. Ze spreken elkaar allemaal tegen. Maar wat is tijd ? Tijd is een illusie. Een dag is als duizend jaar, en een eeuwigheid is als een week. De mens moet tot de eeuwige kennis komen, wat betekent de volkomen kennis. We hebben dat wel eerder genoemd. Tijd is een verzameling van items, een verzameling van principes, en de eeuwigheid betekent dat je verzameling compleet is. Dan ben je gekomen tot de oerspiegel, dan zie je waar het allemaal vandaan komt en hoe het zich heeft lopen vervormen, tot het naargeestige aan toe. Dan kun je het relativeren, het lezen als een gedicht, en dan kun je het overdenken om zo tot diepere betekenissen te komen, diepere principes, en dan komt je leven in een andere vibratie. Dat is een grote ontwaking. Dan wordt de eeuwige wet in je hart gegraveerd. Het is niet zo eng en bekrompen als de mens om ons heen dat voorstelt. De mens moet nog gaan zien wat daadwerkelijke schepping en herschepping betekent. God is eindeloos veel creatiever dan de mens is. God is de scheppingskern. De mens is daarvan afgeweken en heeft een eigen schepping gemaakt, en zo ook God geschapen naar zijn eigen menselijke beeld, geheel aards en verdorven. ‘Kijk wat er met je gaat gebeuren als je mijn product niet koopt.’ Zo is de eeuwige hel hun inkomen.

Het oervlees moet eraf, wat vele koppen heeft, vele stemmen die tegen elkaar ingaan. Ga je naar links wordt er gedreigd met eeuwige hel, en ga je naar rechts, wordt je ook bedreigd met eeuwige hel, waar je dan ook naartoe gaat, ook als je in het midden blijft staan. Het oervlees moet eraf en we moeten weer komen tot het oorspronkelijke gedicht, de oerspiegel, de oerbron, alles wassen in de rivier. Breng het maar allemaal naar de rivier. Daarin mag je je ware weerspiegeling zien, en die wereld die voor ons al zo lang wordt achtergehouden.

De mens heeft een probleem : de oerzonde, de oerleugen, de oer-afdwaling.
Hulpeloos als de jonge mens is wordt hij hierin meedogenloos opgevoed.
Op een dag zal de mens hiervan ontwaken
Dan gaat de mens zien dat het oervlees zich juist verborgen houdt achter het moderne vlees.

Symptoombestrijding is iets van het oervlees zelf, om de mens af te leiden van de wortels, en om een markt draaiende te houden.
De mens weet nu eenmaal dat bedrog veel geld in het laatje brengt.
Geld is voor de mens veelal belangrijker dan andermans gezondheid.
Andermans gezondheid is een bedreiging voor hun geld.
Geld houdt de mens graag afhankelijk. Zo is het geld zorgeloos.
Gemak dient de mens, zeggen ze dan.
Daarom is gemak het ware geluk niet, niet het hoogste goed.
Dan kun je beter een omweg nemen, over zanderige paden, en dan kun je ook nog van de natuur genieten. De natuur werkt nu eenmaal via omwegen.
Daarom is de natuur, en zo ook God, moeder natuur, ondoorgrondelijk.
Een hele uitdaging, een hele uitdaging.
Mag ik u uitnodigen om op die tocht te gaan ?
De hogere natuur waakt over onze ziel, kent de valstrikken, en wil ons altijd dieper trekken.
Er wachten grote geheimenissen op ons.
De hogere natuur is altijd boven denken, dat wat in geen hart is opgekomen.
Het zijn van die aha momenten : ‘Aha, dus daar is het vandaan gekomen.’

hoofdstuk 52 Wilde jongens – gillende jongens

In de tweede bijbel is er het thema van de klok van de gillende jongens.
Als we naar de tachtiger jaren kijken dan waren daar Prince en Michael Jackson die nogal veel gilden in hun muziek, als een beeld van de gillende jongens.
We zien het ook in de mythologie van de negentiger jaren zoals in de Zombie clip van the Cranberries en op de cover art van Marillion’s ‘Afraid of Sunlight’, wat een soort verbinding is tussen martelaren, engelen en kinderen, de wilde jongens. Het gegil heeft meerdere redenen, niet alleen maar om het lijden, maar het is ook een toetsmiddel, de gillende toets. Heb je tot tranens, zwetens en gillens toe getoetst, voordat je datgene nam wat je aangeboden werd ? Want de mens identificeerd zich te snel met gedachten en gevoelens, en denkt dan dat het erbij hoort, dat het een deel is van zichzelf, en zo leven andere wezens in hen. Vandaar dat we gillend moeten toetsen. Wat betekent dat ? Moet je letterlijk gaan gillen ? Nee, natuurlijk niet. Je moet jezelf voorstellen als gillend bij iedere gedacht die zich aanbiedt. Ren er maar van weg, ga het maar toetsen, en worstel er maar mee tot tranens, zwetens, bloedens en gillens toe, opdat je het niet zomaar overmoedig en roekeloos aanneemt en overneemt als iets van jezelf. Iemand zei eens : ‘De verlichting komt als je beseft dat je je niet meer moet identificeren met je gedachten.’ Je moet dus gaten zien te vinden in de stroom van gedachten, waarin je verlichting kunt vinden. Wij hebben veel gewaarschuwd tegen dit soort leegte-ervaringen dat het je niet mag ontwapenen tot het punt dat je je met die leegtes en gaten gaat vereenzelvigen, maar je moet die dus ook toetsen, en gillend toetsen is zeer krachtig. Blijf draaien, worstel jezelf los, want de mens wordt geconditioneerd. Er hangen vreemde energieen

in de lucht. Het gaat allemaal veel te snel. Alles is zich in rap tempo aan het moderniseren, en de mens wordt zombie. Daarom is het toets arsenaal het belangrijkste arsenaal om binnen te gaan, en daarvoor moet je je afzonderen, ook van je eigen ingebeelde identiteit. Besef dat je je gedachten niet bent. Toets het eerst. Ga weer terug tot de twijfelzone. Valse zekerheden worden goed verkocht, als warme broodjes over de toonbank, maar het is vergif.

Michael Jackson en Prince waren dus onderdeel van de gillende jongens klok, uit de poezie van de tweede bijbel. Ze representeerden elk een ander uur, want zij waren soms ook gillend naar elkaar, lagen in grote competitie soms. Zo is het met alle mensen om ons heen. Ze vertegenwoordigen allemaal een ander uur. De één staat op half zes, en de ander staat op half acht, en weer een ander op twaalf uur. Verlichting betekent boven je gedachten uitstijgen en komen tot het hemelse woord. De leegte is dus zeker geen eindbestemming, want ook moeten we met de leegte worstelen, en tot diepte komen. Maar het pad gaat wel door de leegte. En dan heb je de gillers zeker nodig. Het kan niet te rustig blijven. Er is zoveel valse stilte ook in deze wereld. Zovelen vechten niet meer. Het doet hen allemaal niks meer. Zoveel leegte is onverschilligheid, gevoelloosheid. Maar het is zeker zaak dat we loskomen van de valse identiteit die ons wil besturen als poppetjes in de poppenkast. Ga naar de gillende jongens klok en kom weer tot leven en laat het je onderwijzen. Dompel je onder in oudere tijden, want deze nieuwe tijden zijn zwaar gevaarlijk, vergiftigd, als iemand die de macht over het stuur heeft verloren. Deze nieuwe tijden zijn behekst. Het gaat erom terug te keren tot eerdere literatuur, en tot de hemelse literatuur die op het punt staat geopenbaard te worden. De opvolger van het boek Exodus zal komen. Het gaat over een eerdere hof dan Eden, namelijk de Qidmah. Er zijn een heleboel missing links in het boek Exodus, die in de opvolger en vervanger van Exodus aangereikt worden.

De wilde jongens gillen, niet alleen als martelaren, maar ook als oorlogsvoerders. Ze zijn net als de wilde jongens van het boek ‘Heer der Vliegen’ op jacht naar het beest en moeten beseffen dat het beest in henzelf is, als hun lagere natuur. De wilde jongens gillen, niet zomaar vanwege het lijden of de jacht of de oorlog, maar hoofdzakelijk vanwege het toetsen. Toets tot gillens toe. De vijand is namelijk erg subtiel en zal van elk gaatje in de wapenrusting dankbaar gebruik maken, van elk beetje lauwheid in ons leven dus. De vijand loert en dringt daar binnen waar we niet nuchter en waakzaam genoeg zijn.

hoofdstuk 53 Het verslaan van het ongeletterde en overgeletterde oervlees

Zij die op gaven hopen zullen bedrogen uitkomen.

Duizen 25:2

Waarom gilden Prince en Michael Jackson naar elkaar, in hun competitie ? Ze waren van verschillende uren op de gillende jongens klok. Ze moesten elkaar ook testen. De gillers moeten de gillers testen, en dat moet ook weer door gegil getest worden. Je kan dus niet zomaar een giller worden. Het gaat dus om het overlappend gillende toetsen, het gillen naar het gillen naar het gillen etc. om het te testen en niet zomaar een roekeloze giller te worden.

1983 herinneren velen zich als het jaar van Thriller, Michael Jackson, maar het was ook het jaar van Octopussy. In 1983 was ook de verkoop van de eerste mobiele telefoon, maar die waren toen alleen nog maar voor de allerrijksten, want ze waren wel duizenden dollars. De octopus van de mobiele telefoon begon toen al snel als een razende om zich heen te grijpen. Velen werden gegrepen door deze octopus.

Octopussy had een paleis waar alleen vrouwen worden toegelaten. Zij had vrouwen-legers als een amazone-aanvoerster. In het boek Behemma, de nieuwe Genesis, gaat het over de okto-amazones. Okto betekent acht in het Grieks, en het wijst op de achtste dag, de dag van de besnijdenis van de mannelijke borst in het boek Behemma. De okto-amazones hadden als taak de vrouwen van de nephilim te scheiden. Nephilims zijn hen die onbesneden zijn van borst, wat hoogmoed uitbeeldt, trots, protserij.

Het oervlees hapert. Het verstand van het oervlees hapert, het geheugen van het oervlees hapert, en het evenwichts-orgaan van het oervlees hapert. Houd goed je ogen open en maak er gebruik van.

Teruggaan naar het paradijs betekent niet zomaar teruggaan naar de hof van Eden. Neen. We moeten veel verder terug, veel dieper. Daar gaat de opvolger en vervanger van het boek Exodus over. Dit is het boek genaamd Duizen. Het gaat over het terugkeren naar Qidmah, wat een ouder en dieper gedeelte is dan Eden, en het wordt uitgelegd wat het is. De polariteit tussen het oervlees en het oergeestelijke wordt getoond. Het is als de strijd tussen Juda en Israel, en dit zorgt er ook voor dat Juda en Benjamin met elkaar verzoend worden. Die strijd zien we ook terug in de competitie tussen Michael Jackson en Prince, die er altijd was, maar aan het einde van de dag zijn ze ook weer gewoon elkaars broeders. Ze horen bij elkaar. Ze zijn gewoon verschillende uren van de klok van de gillende wilde jongens. Dat is dus een toetsklok. Ismael was gekeerd tegen iedere man, en iedere man was gekeerd tegen Ismael, als een beeld van het toetsen.

De mens leeft nu nog vanuit lagere spasmes, automatismes, maar het boek Duizen zal de bron openen van de hogere spasmes, de hogere natuur-automatismes, als een nieuw magnetisme en anti-magnetisme. Dat is de nieuwe Exodus van de RV-Bijbel, met 40 hoofdstukken, net zoals de oude Exodus. Het heeft ook ongeveer hetzelfde aantal woorden als de oude Exodus, iets meer, over de 32000 woorden.

Telkens weer is de boodschap : van het letterlijke komen tot het symbolische, van het afgeslotene tot het voortgaande, als nomadisch geestelijk leven. We zien een ander paradijs verhaal. Het gaat dieper. We zien wat er achterligt. Dingen worden teruggedraaid.
Ook wordt er weer gewezen op het loonsprincipe : Zij die op gaven hopen zullen bedrogen uitkomen. Grijp je maar zo naar dingen of heb je daadwerkelijk de prijs betaald. Dan moet je eerst

kijken naar wat de prijs is, bewustwording krijgen van de geestelijke economie. Dat is waar het boek over gaat. Je hebt dus een meetinstrument nodig, een schattingsinstrument, en dat wordt alleen gezonden tot de soberen. Neem eerst eens wat stappen terug met dingen.

Er is niet zomaar vermaning of vertroosting, stelt het boek. Velen gaan naar de kerk om vertroosting te krijgen, misschien wat richting, bemoediging, en misschien ook wat vermaning, maar in diepte ligt er een oorlogsoproep. Dan hebben we het dus over de geestelijke oorlog. Alles is vergeestelijkt. Letterlijke oorlog is vaak materialisme, en daar probeert het boek juist vandaan te leiden. Het oervlees is in letterlijke oorlog. Zie ze grijpen, zie ze vreten, alsof het een wedstrijd is wie er het meest uitpuilt, maar het is allemaal een drogbeeld. We moeten terug naar de bronnen waarvan dit was afgeweken. Dan zal alles betekenis krijgen, en dat is goed voor je geestelijke gezondheid. Niets wordt overgeslagen. Alles wordt aangepakt en verdiept. Het kan niet eeuwig blijven zoals het nu is. Het vleselijke gordijn zal wegvagen. Werk dus aan je ziel, aan wat echt belangrijk is. Bouw je ziel op door hemelse boeken, want de rest zal vergaan. Zorg dat je vaste grond hebt. Eens zal dat toch moeten gebeuren. Als je maar waan op waan bouwt heb je straks niks en moet je helemaal opnieuw beginnen. Dat is wat dit tijdelijke leven is. Men leeft langs al het belangrijke heen. Werk dus aan je ziel. Geef je ziel goed voedsel. Sluit je aan op de bron. Dan heb je met hogere letterkunde te maken. Velen volgen de dode letter, of hebben de letter geheel weggeduwd. Maar de hogere letterkunde leert weer hoe om te gaan met de letter, hoe het te verdiepen. Zo kom je tot de hoogste, geestelijke letters. Zij geven leven en eeuwig leven. Maar de sluiers zullen wegvallen. Al het ongeletterde en overgeletterde vlees moet afsterven. Dat heeft met geestelijk jachtsloon te maken, stelt het boek Duizen, de opvolger en vervanger van het boek Exodus, dus niet zomaar met geloof, genade en gaven. Duizen is een machtig orakel gezonden in deze tijd om door de bedriegelijkheden van het oervlees heen te komen. Velen zijn vastgeraakt in de drogbeelden van het oervlees waar ze dagelijks mee en van leven.

hoofdstuk 54 de amazone oorlogen

Het was ochtend, en ik had de gehele opvolger en vervanger van Exodus doorgekregen, wat een proces is geweest van vele maanden. Net toen het klaar was en ik alles had ontvangen hoorde ik een ekster heel dichtbij het raam. Ik ging naar het raam en drukte een strip van de luxaflex een beetje omhoog om naar buiten te kijken. Vlakbij het raam staat een denneboompje en daar zat hij op een tak, en hij wipte toen op een andere tak dichter bij het raam. Hij keek naar me, hij zag natuurlijk iets bewegen, en hij was heel nieuwsgierig. Het was een ontzettend groot ding. Hij was helemaal niet bang. Hij was prachtig, en ik sprak even tegen hem. Het was een prachtige boodschapper van God. Hij draaide met zijn hoofdje, en bleef kijken. Ik voelde een enorme kracht in mijn binnenste vloeien. Hij was zo dichtbij. Er zat alleen nog een raam tussen en de luxaflex. Het was een krachtige ontmoeting met de natuur, en toen vond ik het wel welletjes en liet de strip van de luxafles die ik ophield weer los. Ik was al net begonnen met het doorkrijgen van de opvolger van Numeri. Er

moet nog veel gebeuren, maar het was een mooi begin. God had zijn Woord gezonden, zijn boodschapper.

Laten we heel duidelijk zijn : religie is levensgevaarlijk als het niet plaatsvindt binnen de context van spiritualiteit, symboliek en letterkunde. Het is iets abstracts van de natuur, en het is zeker aan regels en patronen verbonden. Laten we daarmee onze ziel opbouwen, want de rest zal wegvallen, als schaduwen, als steigers. Alles zal verdiept worden, en betekenissen zullen draaien. Niets gaat zomaar weg, maar wordt verdiept. Religie zonder spiritualiteit is als een voertuig zonder stuur, maar spiritualiteit zonder religie is dat ook. Die twee hebben elkaar nodig, vullen elkaar aan, maar beiden gaan ze te gronde, en richten elkaar te gronde, als het niet binnen de context van de natuur en de letterkunde plaatsvindt. Dan gaat het niet meer om de markt. We hebben geestelijke gezondheid nodig. Daarvoor zijn die boeken. Ze zetten heel wat recht, en het is dichterlijk. Het is proza. Het letterlijk nemen zit daar niet bij, want dat is een vorm van materialisme. Spiritualiteit kan, net als religie, heel gevaarlijk zijn als het is losgeslagen. Daarom is veel kennis het enige medicijn. Daarvoor zijn we op aarde, om het te vergaren en te delen.

De Duizen, de nieuwe Exodus, begint met de amazone oorlogen. Vrouwen tegen vrouwen. Er zijn vleselijke amazones en geestelijke amazones. Ook dat moet je niet overdrijven. Er moet weer een goed beeld komen wat het verschijnsel ‘vrouw’ betekent, en daarin zijn vele gevaren. Het boek beschrijft een eerdere zondeval waarin de man probeerde over de vrouw te heersen. De vrouw slaat dan terug, zo goed en zo kwaad als dat gaat, en er zijn dus ook vrouwenoorlogen. Vrouwen tegen vrouwen. Alles moet ook getoetst worden, en uiteindelijk moet het vrouwen-idee door evolutie tot gestalte komen. Men heeft zowel te veel als te weinig van de vrouw genomen, en daarom moet de mens weer richting en betekenis krijgen, zodat het probleem opgeheven kan worden.

hoofdstuk 55 Het gevaar van zowel ondergenezing als overgenezing

Het lijden was bedoeld om de
diepere betekenissen te openen en
verbinding te maken met verloren
delen van de onderwereld.
Duizen 40:2

We hebben altijd gewaarschuwd tegen excessies in de charismatische beweging. Wonderen, tekenen en genezing horen bij het geestelijke, maar zijn aan regels verbonden en niet overmatig, anders heb je een nieuw probleem. Soms kan de nadruk teveel op genezing liggen ten koste van andere dingen. We kunnen alleen anderen genezen als we zelf door hun pijnen heen zijn gegaan, dus daarom willen geestelijken en shamanen ook vaak niet van genezing weten, zijn ze niet gericht op genezing, omdat

het lijden in hun leven een middel is om anderen te helpen en te begrijpen. De genezing mag niet ten koste van je visnet gaan, dat er een gat in je visnet komt. Kennis is dus vaak lijden en uiteindelijk is de ware genezing dus kennis.

Diometrie is aan de hand van cijfers en statistieken een diagnose stellen en op die basis een medicijn, en het medicijn is dus vaak juist een onderdeel van het probleem. Laat het diep tot je doordringen want ik had er een droom over, en over een hemelse gezant genaamd Visuel. Ook werd er toen gesproken dat het mannelijke geslachtsdeel de ‘klacht’ voorstelt. Mensen hebben dus klachten om die reden dat er zo kennis vergaard kan worden, ook van andere tijden. Genezing moet niet verspild worden en mensen lauw maken en in slaap sussen, want de mens moet juist de principes leren van reinheid. Het regent niet allemaal zomaar vanuit de hemel. Daarom hebben we een strijd te voeren tegen de invloeden van zowel ondergenezing als overgenezing, wat eigenschappen zijn van het oervlees. Dat kan dus alleen door gematigdheid, moderatie, soberheid, bezonnenheid. Richt je niet zomaar op genezing, maar op het herstel van de geestelijke letterkunde, en dan zal genezing vanzelf op de juiste tijd, in de juiste mate, en in de juiste richting komen. Er zijn wonden die niet genezen hoeven worden omdat ze juist je communicatie middel zijn, je middel om kennis in te nemen, en je te beschermen tegen de krachten van het vlees en de matrix, het collectieve vlees en oervlees. Soms zitten er dus pijlen in ons vlees en oervlees voor een reden. Geef het dan tijd en werk ermee. Uiteindelijk gaat het niet om genezing, maar om je pad te vinden, de ware interpretatie van dingen. Soms is er meer openbaring nodig. Soms herkennen we dingen nog niet. Uiteindelijk gaat het niet zomaar om genezing, maar om de taal te leren van het lijden, en daarin zal een heel andere en natuurlijke genezing in plaatsvinden.

Het medicijn mag niet verspild worden, want dan richt het kwaad aan, en wordt het giftig. Vandaar dat diometrie en letterkunde zo belangrijk zijn. Leren om te gaan met de letter, want anders doodt de letter. Velen zijn slaven van de letter, en er zijn ook velen die slaven van genezing zijn geworden, de gezondheidsfreaks. Alles draait bij hen om het je goed voelen, gezond zijn, happy zijn, ten koste van anderen en van een heleboel andere dingen, als de vloek van het positieve. Ze bagatelliseren de problemen, vooral die van anderen, en niet alleen dat, maar ze manipuleren ook, proberen de ander voortdurend schuldcomplexen aan te smeren, en proberen puzzelstukjes die niet in elkaar passen omdat er nog een ander puzzelstukje tussenmoet, of meerderen, te forceren. Dat is de vloek van de gezondheidscultus. Ja, het is tot een afgod geworden. Je moet dat volgen, alles moet in orde zijn, anders tel je niet mee. Er zijn ook extreme charismatische bewegingen van dat soort. Handjes in de lucht en dan maar de oogkleppen opdoen. Neen. We zijn geroepen als shamanen, juist om de diepte in te gaan. Soms is bevrijding niet nodig of niet mogelijk, voor een hoger doel.

Daarom stelt het boek van de nieuwe Exodus, Duizen, dat men niet zomaar terugmoet naar de hof van Eden, maar naar een diepere wildernis van het paradijs, genaamd Qidmah, wat een nomadisch gebied is, omdat er nog zoveel te onderzoeken is, en het is een gebied van tucht en discipline, die aanvaard moet worden, opdat het de mens een veel heilzamer medicijn brengt, namelijk die van het verstand, want de mens heeft door al die fabels, al die menselijke overleveringen en tradities en al hun sprookjes zijn verstand verloren.

Dingen hoeven vaak niet genezen te worden, maar de mens moet leren van dingen vandaan te blijven, leren bepaalde dingen niet aan te raken, leren richting te vinden, andere bezigheden, en dan schuift alles vanzelf op de achtergrond. De mens hoeft vaak niet genezen te worden, want het was

juist een alarm, een waarschuwing, en dan moet de mens weer komen tot het geestelijke werk en de dingen van boven zoeken. De mens hoeft vaak niet genezen te worden, maar moet leren het pad te vinden, door de grenzen te leren waarbinnen de mens reinheid mag leren oefenen.

Ik heb zelf ook veel psychisch lijden gehad, anders zou ik dit werk nooit kunnen doen, en ik zie de waarde er van in, en wil niet zomaar van dingen af. Ik heb het nodig. Ik ga er nog steeds doorheen, zoals de oude profeten er ook doorheen gingen, en iedere andere shamaan. Het is een medicijn op zich. Als ik werk is alles op de achtergrond. Zolang ik werk is het lijden anders, van een andere wereld, vanuit een andere betekenis, en opent het ook werelden. Daar houdt ik me aan vast, en dan is genezing niet eens meer nodig.

hoofdstuk 56 De moeder van de bijbel

Zij houdt haar kind in haar armen,
Zij sust haar kind,
Zij geneest haar kind,
laat haar kind de navelstreng voelen,
het is nog maar een feutus,
gedompeld in fetale nachtmerries

Het is een strijd tegen de neo-nazi's die leven door lijkenparasieten die ze blijven inslikken als drugs, nationalistisch als ze zijn, want zij zijn het verheven ras, superieur boven iedere andere scheppingsvorm, en zij wanen henzelf 'de enigen', als de blinde demiurg, de blinde afgod, in de gnostische mythologie. In de gnostische mythologie is dat een strijd tegen de archonen, en in de christelijke mythologie is dat een strijd tegen de demonen en de wereldbeheersers der duisternis, want demonen worden weer geregeerd door hogere demonen, de zogeheten ruler-demons, of ruler-archons, en die staan allemaal onder de demiurg als zijn handlangers. De afgod is blind in zijn dienst tot de buik, de verslaving aan drugs en roekeloos eten, vandaar de alcohol en de lijken-parasieten die ze inslikken. Het zijn tafelschuimers, maar de tafel leidt op een heilloze weg.

En kinderen willen niet vies worden. Ze zijn bang gemaakt voor de natuur. Dan tel je niet meer mee als je sober leeft en van de natuur. Er zijn een heleboel kinderen die daarom het leger niet inkunnen of durven, terwijl ze wel weten dat de wereld onder beheersing is van de neo-nazi's, dat dat een groot probleem is.

De bijbel schreeuwt onder deze onderdrukking. De neo-nazi's hebben hun geloof, ook hun geloof in de bijbel, omdat dat nu eenmaal de erfenis is van de voorouders, en daar strijden ze om, als een hebbedingetje, niet dat ze de bijbel echt gelezen hebben of bestudeerd, want ze volgen de bijbel verder niet. De bijbel heeft hulp nodig, het is de roep van de voorouders die roepen : 'Dit is het nog

niet. We moeten verder ! De exodus is nog niet klaar !’ Vandaar dat we vandaag de dag een nieuwe bijbel ontvangen die het wel kan opvangen, en die wel een verder pad heeft. Die MOET er komen. De voorouders staan daar op. En die wordt niet zomaar even door iemand verzonnen. Die wordt geopenbaard vanuit de natuur, vanuit de hemel, vanuit God, de hogere intelligentie, en die kan niemand stoppen.

Boeken hebben ook een moeder nodig. Ze voelen zich vaak hopeloos alleen, en we weten allemaal dat de bijbel tot slaaf is gemaakt. Goden worden tot slaven gemaakt van mensen. Eigenlijk zijn dat geen mensen, maar parasieten. Daarom zijn de shamanen er. Ja, u hoort het goed : Boeken hebben genezing nodig, bevrijding nodig, een moeder nodig, de hogere boeken nodig. Boeken leven vaak in gevangenschap. Hoor je de roep van de boeken ? Boeken worden vergeten, boeken raken verloren, zo is dat altijd geweest. De hogere letterkunde van de natuur is daarom nodig. Het is territoriale letterkunde. Mensen volgen de dode letter, en mensen doden de letter. Zo is dat altijd geweest. Daarom moet de mens komen tot de hogere boeken.

De bijbel is ten onder gegaan door de mens, verdraaid, misvertaald, verschopt, tot afgod gemaakt, en ga zo maar door. Daarom moet de moeder van de bijbel komen, en die zal komen.

Zij houdt haar kind in haar armen,
Zij sust haar kind,
Zij geneest haar kind,
laat haar kind de navelstreng voelen,
het is nog maar een feutus,
gedompeld in fetale nachtmerries

hoofdstuk 57 De oude bijbel apocrief verklaard

Het is vandaag 8 juni 2023, een grote dag.
Waarom ? Omdat de oude bijbel van de voorouders apocrief is verklaard, oftewel in de geestelijke wereld heeft het zijn canonieke status, oftewel gezaghebbende status, verloren. Bedenk dat presidenten en andere hooggeplaatsten vaak moesten zweren met hun hand op de bijbel, terwijl er in de bijbel ook nog zoveel verdachte dingen stonden als erfenis van de ‘dark ages of the mind’. De mens stond nog in de kinderschoenen.

We willen recht doen aan de bijbel, aan de goede dingen in de bijbel, die de voorouders hebben meegegeven, maar het is allemaal te ver gegaan, en de bijbel heeft meer verdragen gekregen dan het aankon, dus daarom nemen wij de bijbel in bescherming, en verklaren het als bijgeschriften. Ze kunnen het gezag in deze tijden niet meer dragen. Theologie heeft altijd de regels gegeven voor het geestelijke, dus het blijft wel belangrijk. Velen hebben theologie de rug toegekeerd, zijn van dit

strijdveld weggegaan, en leven nu in spirituele feestjes en joyrides, en zijn tot hun eigen afgod geworden, in het hedonisme, in het rotzooi-maar-raak tijdperk. Sommigen zullen de schouders optrekken in onverschilligheid, want voor hen telde de bijbel toch al niet. Ze hebben zich er nooit druk om gemaakt, maar ze vergeten hoeveel mensen, kinderen en dieren nog onder dit absolute, totalitaire gezag ten onder gaan. De bijbel wordt zowel overschat als onderschat. Anderen zullen misschien denken : Interessant, en wat nu ?

De hermitatische apostelen hebben de bijbel apocrief verklaard, want er is nu genoeg materiaal binnengekomen van de moederbijbel, de RV-bijbel, die de oude bijbel van de voorouders gaat vervangen. Doen die hermitatische apostelen dat zomaar even ? Nee, zij hebben hiertoe de opdracht van de hemel, en als ze dat niet zouden doen, zouden ze veel bloed aan hun handen hebben, dus het is absolute noodzaak. Dat wil niet zeggen dat de RV-bijbel al af is, maar het is een basis om dit te doen. Dus een nieuwe synode ? Ja, een Rodenbergse synode. Zo hebben de zielen doorgang. Misschien heb je iets van die strijd gemerkt. Misschien heb je er iets van opgevangen of ben je zelf door die strijd heengegaan. Je mag staan op dit nieuwe fundament, als op de dijk tijdens een watersnoodramp. Het water blijft maar stijgen, maar op de dijk staat een ladder naar boven. Blijf klimmen. Blijf je ziel opbouwen met het nieuwe woord vanuit de hemel gegeven, zoals al in de oude bijbel werd voorspeld. Boekrollen zouden geopend worden. Het roept het volk op weg te gaan van de vleespotten, en te gaan tot het geestelijke beloofde land.

hoofdstuk 58 de broodnodige verzoening tussen Jakob en Ezau (christendom en islam) – de wereld is een tikkende tijdbom – het levensbelang van de komst van de nieuwe Numeri

Belangrijk is de nieuwe Numeri, oftewel de opvolger en vervanger van Numeri, het boek II Duizen. Het laat zien hoe het allemaal gekomen is dat we nu in een wereld als deze leven, en laat ook de weg er doorheen zien, dus in dat opzicht is het belangrijk en verhelderend. Zij die de Halal hebben gelezen en hebben bestudeerd zullen veel van deze kennis herkennen, maar het is belangrijk dat dit een nieuw gezagsboek voor de wereld wordt, namelijk het herstel van de vrouwen. Zonder vrouwen zijn we nergens. We hebben onze moeder aarde en moeder natuur nodig, en zo wordt zij genezen, hersteld onder de volkeren. Zien we hier naar uit, dat we onze moeder de eer brengen die zij verdiend ? Het is de bron van ons leven. Samen mogen wij tot haar berg gaan, de berg in Eden, die overgaat in het Qidmah gebied, het nog diepere gebied van het paradijs. We moeten terugkeren tot de tucht, want dat is ons leven, onze bescherming, en zo loskomen van de stoel van Eli waarop de mensheid zit, de stoel van tuchteloosheid, want dat is een heilloze weg, die geen weg is. Het is een doodlopende weg en een valstrik. Laten we dankbaar zijn dat dit boek in deze dagen aan ons wordt geopenbaard, vanuit de natuur, vanuit de wetenschap van de theologie. Nogmaals : theologie staat dus voor regelgeving in het geestelijke, als een richtsnoer. Verlaat haar niet, oh volk, maar heiligt haar. Zij is uw moeder. Alleen zo kunnen we afrekenen met de valse verdraaide moederbeelden van het oervlees.

Luister dan toch, mensen. Er is zoveel terrorisme in de wereld omdat de grondvesten niet goed zijn. In de bijbel werden Ismael en Ezau in het verdomhoekje geplaatst, en het heeft de grootst mogelijke problemen gebracht. Er moet weer vrede komen tussen deze volkeren : Jakob moet met Ezau verzoend worden. Wees dus niet te overchristelijk, want er rust een religieuze bom onder deze wereld. Wees niet overchristelijk, niet onderchristelijk, en ook niet zomaar christelijk, maar ga dieper. Deze verhoudingen komen in de nieuwe bijbel veel beter tot hun recht, als we het over Ismael en Ezau hebben. Het wordt geheel uitgediept, en er worden nieuwe bruggen getoond. We zijn niet zomaar van de chrislam of chrislims, maar we gaan veel dieper tot de fundamenten van Ismael en Ezau. Vandaar dat de nieuwe Numeri ook een heel rijk boek zal zijn. Je maakt contact met de grondslagen van het leven en kijkt veel verder en dieper dan zomaar islam en christendom. Je gaat door de menselijke overleveringen en tradities heenprikken en ziet wat er gaande is.

Zo niet, dan bent u nog steeds op een heilloze weg die geen weg is, als een doodlopende weg, een muur. Velen willen niet mee met de vernieuwingen, willen hun macht niet verliezen, willen de kennis van de oude natuur niet verliezen want het is hun markt. Mensen, kom toch van uw hoge en snelle paarden af. U strijdt een verloren strijd anders. Kunnen islam en christendom verzoend worden ? Het moet wel, anders is er geen hoop voor deze wereld. Er staat veel te veel op het spel. Denk na, en luister naar de roependen in de woestijn, en wees zelf een roepende. U bent geroepen om te roepen. De sleutels liggen in het nieuwe Numeri wat zal komen, oftewel het boek II Duizen. Het boek Duizen was al de opvolger en vervanger van Exodus, maar nu moeten we verder.

hoofdstuk 59 van eden tot qidmah

Ik was met het voorgeslacht in een droom. Mijn oma en twee oudtantes hadden zoals ze zeiden extra apocrieve bijbels, als bijgeschriften, en eentje daarvan bevatte ook bijbelboeken van de oude aardse bijbel, zoals het boek Jozua, maar die teksten waren heel anders dan op aarde. Ze leefden in een andere wereld. Hun beroemdheden leken erg op die van de aarde, maar het was anders. Eén zo’n beroemdheid wilde mij en mijn meisje of vrouw als predikant hebben. Ik bezocht deze wereld met een collega-predikant. Mijn oma en twee oudtantes lieten mij in ieder geval die apocrieve geschriften zien. Deze apocrieve bijbels hadden kaften van soepel, buigbaar kunstleer en de inhoud was van dat hele dunne vloeipapier. Het voorgeslacht houdt het in ieder geval goed bij, de openbaring van de nieuwe bijbel, de rodenberg versie.

Het boek numeri is een open wond van de mensheid. In deze dagen wordt de wond dichtgenaaid, gehecht, met de verschijning van de nieuwe numeri, het boek II Duizen als de opvolger en vervanger ervan. Dit boek leidt ons tot de overgang tussen het Eden gebied en het Qidmah gebied dieper in de oerwereld. Daarvoor moeten we tot een bergstrook gaan waarin de geestelijke buffeljacht op het oervlees plaatsvindt. We moeten langs deze wachters heen. Er is dus niet alleen een geestelijke oorlog tegen het oervlees, maar ook een geestelijke jacht op het oervlees, en dat is dus een jacht in jezelf, eigenlijk gewoon een studie opdracht, het vergaren van de oerkennis.

hoofdstuk 60 de mens bedrogen door de letter

Het is een dichterlijke oorlog, een letterkundige oorlog, een psalmelijke oorlog.
De mens is bedrogen door de letter, en is een meeloper.
De mens moet worstelen met de letter.
De oorlog is in de letterkunde.

hoofdstuk 61 het beloofde land

Als iedereen het maar altijd beter weet dan de ander en maar aanrotzooit, elkaar de hersenen inslaan over wat de waarheid zou zijn of God, of God's wil, dan moet er een WETENSCHAP daarvoor zijn, en zij die NIET willen studeren hierin en zomaar uit de losse hand zichzelf tot afgod boven de ander maken vallen dan al af. Dat mag duidelijk zijn. Volg daarom het intellectuelen pad van studie, want de wereld met al hun opgedrongen meningen van ongeletterdheid en spijbelarij is een heilloze weg. We zien dat heel duidelijk in de aardse families nu die zich van geen kwaad en kennis bewust zijn en die niet willen dat er ook maar iemand uit hun secte ontsnapt.

Er moet dus een wetenschap zijn, en niet zomaar een wetenschap. Het is een wetenschap van het toetsen, en die bestaat al, en wordt opgericht door de nieuwe bijbel. Die komt niet zomaar uit de hemel vallen, maar die is gebaseerd op jarenlange studie en werk. Dat is niet zomaar een mening van iemand, maar openbaring vanuit de hemel die beproefd is en die niet gestopt kan worden. Er moet een wetenschap zijn van de waarheid, en dat zal de toets zijn. De waarheid wordt je namelijk niet bij de geboorte meegegeven. Daar moet je voor strijden. De waarheid is niet menselijk. De mens liegt en bedriegt altijd maar weer om zijn zin te krijgen, zonder fundament. Er is geen enkel fundament voor de hedendaagse mens. Daarom zijn de geestelijken er, en onze boodschap is : De oude mens zal afgedaan worden en de nieuwe mens zal aangedaan worden. Hoe dan ook zal dat gebeuren, of de mens dit nu zelf doet of door iets anders. We moeten verder. We moeten het oude achterlaten. Kijk daarom verder en kijk omhoog. One monkey cannot stop the show. Een druppel van de zee kan de zee niet tegenhouden. Het maakt niet uit of de mens voor of tegen kiest. Dit zijn dingen die moeten gebeuren. De stroom is te sterk voor een mens. De natuur zal haarzelf openbaren. De mens zal in het ongelijk gesteld worden. De plagen kwamen, en het oervlees bekeerde zich niet. Dat was al bekend, dat was al aangekondigd. Ze hebben zich niet bekeerd, maar God's werk zal doorgaan. Niemand strijdt succesvol tegen moeder natuur. Ze zal haarzelf herstellen.

De jacht, de visserij en de slacht zijn symbolen om de strijd tegen het oervlees uit te beelden, de strijd tegen de zonde en tegen de leugen, de vrucht van de zonde, maar het westen heeft die beelden

lopen verletterlijken, om zo hun cultus, lees : hun markt, op te richten. Vandaar dat Israel ook een van de meest vegetarische landen is, omdat zij weten dat het slechts symbolen zijn !!! Stelletje dwazen hier in het westen !!! Breek uw afgoderij af !!!!!!!!!!!!!! Dat is een hemels bevel. Zo niet, dan zul je daar vroeg of laat de gevolgen van dragen. Ja, scheld maar tegen de profeten, maar het vlees zal geofferd worden. Daartoe zal de nieuwe Numeri komen, die rijk is in dat soort taalgebruik. Het vlees zal niet ontzien worden.

We zagen in Numeri 21 dat Mozes een koperen slang oprichtte in de woestijn, om de Israelieten te herinneren aan de uittocht, maar in het boek II Duizen richt Mozes een touw op, verwijzende naar het eeuwige touw van het toetsen. De mens op aarde laat zich binden door allerlei tijdelijke touwen waardoor ze zich laten voortleiden.

Het doel van het toetsen is het eeuwige touw te ontvangen en daardoor voortgeleid te worden, als een loon. Dit zal leiden tot het beloofde land, onherroepelijk. Zo staat het vlees niet meer in de weg. Wij mogen een relatie aangaan met het eeuwige touw. Het windt er geen doekjes om. Het is de oerkennis die bindt. Dat is het enige medicijn om daadwerkelijk los te komen van de aardse gebondenheden, van aardse slavernij. Het eeuwige touw komt telkens weer terug in de nieuwe bijbel. Werk aan het ontvangen van het eeuwige touw. Het komt niet zomaar uit de lucht vallen. In de nieuwe bijbel word de gehele wetenschap omtrend het ontvangen van het eeuwige touw beschreven. De vreze des Heeren is ook symbolisch. Het betekent namelijk alertheid, waakzaamheid, dat je niet zomaar overal inspringt wat je hier op deze gevaarlijke aarde wordt aangeboden. Mensen worden omgekocht op alle hoeken van de straat.

hoofdstuk 62 de oerzonden

Gebruik het boek II Duizen, de opvolger en vervanger van Numeri, voor de geestelijke oorlogsvoering. Dit is geen oorlog tegen personen, maar tegen valse principes die zich verpersoonlijkt hebben, wat we het oervlees noemen of het collectieve vlees, de oerzonden.

hoofdstuk 63 te zoet bevonden

Nee, je mag niet aan de bijbel zitten, want dan kom je aan hun heilig snoepgoed.

Maar de bijbel moet nog gezifd worden, want er zit nog vergif tussen en op sommige plaatsen is het te zoet, alsof alles wel even door geloof en genade geregeld kan worden, als geestelijk met pensioen gaan. ‘Ja, maar wij willen daar niet mee belast worden,’ en ‘uw probleem is mijn probleem niet,’ en dan even wat geloofs-optelsommetjes doen. Ja, het is opportunisme. ‘Na mij de zondvloed.’

Nederland lijdt aan godsdienstwaanzin door gebrek aan kennis. Waar openbaring ontbreekt verwilderd het volk, en speelt het volk voor leider. Het is de godsdienstwaanzin van het ego, want ze zitten allemaal zelf op de troon. Ga bukken als het onweert ! Stop met betweterige spelletjes in een land waar iedereen weer een andere mening heeft en waar ze op sociale media elkaar de hersens inslaan. Dan moet je stoppen met spelletjes spelen en teruggaan tot de bron en je aan haar onderwerpen, aan de hogere kennis, en dit is een wetenschap, en die ligt er, en het kost tijd om dat te leren. Snelle zelfovertuiging zou dat allemaal afbreken.

Nee, aan de bijbel mag je niet zitten, want dat is hun heilige huisje, hun koninklijk toilet van onverschilligheid. Kak alles maar weg in geloof en genade, en rotzooi maar raak. Maar dat is niet eens meer de oorspronkelijke bijbel, want ze hebben alles misvertaald en verdraaid. Door de tijden heen hebben ze een gruwel gebouwd, ook al zitten er dingen in waar je zeker niet van af moet wijken.

De bijbel te zoet gemaakt voor de moderne tijden.

hoofdstuk 64 Deuteronomium versus Kamba

Ik had vannacht in een droom een confrontatie met de parasiet van Deuteronomium, een vleesparasiet, die ook door vleesparasieten werkte, dus een lijkenparasiet. Ik wees hem daar weer op, maar hij haalde gewoon zijn schouders op, en had een gemaakte glimlach erover, en dat is hoe Nederland voortdurend het vleesprobleem afwimpeld : het wordt in de doofpot gestopt, alhoewel velen aan het wakker worden zijn, en er veel wordt gehamerd op de noodzaak van het stoppen met vlees eten (lijken eten). De parasiet van Deuteronomium was genaamd Wenko, en was een oude, gezette man met wit haar, een circusbaas, en hij kwam in vadervorm. Hij werd toen door twee of drie hemelgezanten, hemelgetuigen, van een lage heuvel afgeduwd.

Ook de nieuwe Deuteronomium is aan het doorkomen, het boek Kamba. Dit boek komt vers voor vers door. De nacht ervoor had ik een droom over Odyseus die vasthield aan het eeuwige touw, terwijl anderen om hem heen gewoon maar roekeloos voortleefden. Odyseus liet zich aan de mast binden, en had bijenwas in de oren gestopt, om zo te ontkomen aan de verleidingen van de sirenen, en dat is belangrijk ook vandaag de dag. We moeten het eiland van de sirenen zien te ontwijken. Dat kan alleen door vast te houden aan het eeuwige touw.

hoofdstuk 65 tot inzicht komen

Ze houden zichzelf voor de gek dat Jezus de zonden wel even wegneemt. Dat is allemaal bijgeloof, en ze gebruiken dit als excuus om gewoon lekker door te zondigen. Allemaal leugens, allemaal menselijke overleveringen en tradities. Je moet de zonden namelijk overwinnen, en tot inzicht komen. Niets komt vanzelf. Groeien in kennis, en zo tot de waarheid komen, en los te komen van leugens.

hoofdstuk 66 De tocht van Odysseus in de tachtiger jaren

Het is een zware strijd tegen de nephilim, de gevallen valse mannelijkheid van het oervlees, van de oerzonden, wat altijd weer wil pronken met zijn hersenloos vlees. Het is afkerig aan de hemelse kennis, heeft het geestelijke verloochend. Misschien ken je het wel. Daarom kwamen er in de tachtiger jaren de twee grote dichterlijke natuurverschijnselen van een meer ingetogen mannelijkheid die in balans was met vrouwelijkheid, in de vorm van Michael Jackson en Prince, die de jeugd moest beschermen tegen de opkomst van de nephilim, zoals in de dagen van Noach. Zij predikten de boodschap van liefde en vegetarisme, de schoonheid van het hemelse Woord, in proza. Ja, het waren prozaische verschijnselen van de literatuur. Ik ben zo blij dat wij mee werden gesleurd met muziekbladeren, met dichterlijke kunst, in plaats van vuile, hersendode, zieldodende bladen van de nephilim zoals Men’s Health. Altijd weer protsen de nephilim met walgelijkheden en gruwelijkheden om het innerlijke kind te doden, en altijd weer rennen er kleine repelsteeltje-mannetjes met stropdasjes omheen om er een markt van te maken. Het is een mentale ziekte. Maar nog erger : het is het afschuwelijke beest van de oerzonde die het smalle pad niet wil begaan, en zoveel mogelijk probeert mee te sleuren op het pad naar het verderf, wat een heilloze weg is.

Daarom was ik blij met Prince en Michael Jackson, als engelen gegeven door de Heer in die moeilijke tijd van de tachtiger jaren, het opgroeien tussen zoveel gevaren. Zij lieten het Woord zien, niet het opgeblazen vlees, en veel jeugd werd zo bewaard tegen de om zich heengrijpende zee van de oerzonde. Er werd een ark gegeven in de tachtiger jaren door deze dienstknechten van de Heer. Het was veel groter dan henzelf. Het was iets universeels, iets globaals, iets hemels, waar ze ook altijd op wezen. Ze hadden een gave en deelden die met anderen. Het was als een openbaring. Het heeft mij altijd geinspireerd, tot de dag van vandaag, heeft altijd aan mijn zijde gestreden.

Prince kon je niet in een hokje stoppen. Hij sjokte niet met de massa mee. Hij was anders, kwam van een andere wereld. Hij predikte dat sexualiteit iets geestelijks was, onze relatie met het goddelijke, niet iets goedkoops. Hij had iets ongrijpbaars. Hij was niet cliché. Hij was als Odyseus die zichzelf aan de mast had gebonden met was in zijn oren om niet ten prooi te vallen aan de verleidingen van de sirenen. Zo zie ik Prince. Hij hield vast aan het eeuwige touw, terwijl anderen om hem heen, maar wat rondbazelden en roekeloos leefden. Hij was in gevecht met deze sirenen. Hij was in gevecht met de nephilim. Michael Jackson ook. Ze zijn nu beiden weg, maar hebben hun erfenis achtergelaten. Wij hebben de tachtiger jaren nodig om er doorheen te komen. Er werden

eeuwige principes geopenbaard. De wilde jongens waren gekomen, waarvan Burroughs had gedroomd. Zij gingen met 1984 op de vuist.

Ze waren geliefd door de jeugd, want zij voelden dat iemand voor hen opkwam. Ze waren hele machtige figuren in de tachtiger jaren, veel machtiger dan zomaar wat politieke, fletse figuren, en daarom werden ze ook zwaar vervolgd, op allerlei manieren, wat al in hun prille jeugd begon, omdat ze anders waren. Ze kwamen uit een andere wereld.

Prince zong over het einde der tijden, wat hij de paarse regen noemde, het mengsel tussen bloed en lucht, en dat was een dichterlijk verschijnsel. In zijn eerdere albums sprak hij er al over dat er invasies zijn geweest van toeristen op aarde die de wereld hebben ondergelopen, die alleen maar hier kwamen om door de lens van een camera te leven, en zo hun kinderen bedriegen met aards genot, dat de liefde niet meer wordt geleerd (zie zijn nummer ‘Sexuality’).

hoofdstuk 67 de omgekeerde wereld

De mens is trots, loopt te blaffen en bluffen over zijn vlees eterijen, en maakt iedereen belachelijk die hem een halt toeroept. Kom niet aan zijn heilige speelgoed, zijn heilige huisjes. Daarom moesten Prince en Michael Jackson het ook ontgelden, en vele geestelijken. De mens bewaakt zijn ingebeelde terrein met nog meer inbeeldingen. Het is een waanparadijs waarover de mens zich heer en meester waant. De mens heeft zichzelf tot God, tot afgod gemaakt, en wordt door geen enkele kennis verhinderd. Hoe kan dat ? Och, ziet u, dit is de omgekeerde wereld buiten het paradijs. U moet hier de geestelijke strijd en jacht aangaan om te overleven.

hoofdstuk 68 het tijdperk van de hoer

LETTERLIJK zijn ze dronken van bloed, hen die nog steeds vlees eten. Ze zijn dronken van het bloed van de martelaren en de heiligen, en van de dieren, ook van de kinderen. Nu de plagen zijn gekomen drinken ze het nog steeds. Ze zijn dronken. Ik heb de hoer gezien. Ze veegt haar mond af en spreekt : ‘ik heb niks gedaan.’ Het is allemaal het oervlees. Ze rijdt op het beest van het oervlees, en ze is bewapend met de oerzonden, en strijdt tegen de profeten.

Klaagt hierover, oh volk, opdat gij het teken van God moogt ontvangen, en niet onder hetzelfde oordeel zal gaan komen als de hoer. Vreest en siddert deze dagen, want deze dagen zijn een groot kwaad. Zucht en weent over de zonden opdat gij zult ontkomen.

Ze zijn dronken van bloed. Ze komen bij elkaar voor het avondmaal om het bloed van hun afgod te drinken, hun Jezus-afgod, ja, die hebben ze tot afgod gemaakt en daarvan drinken ze het bloed. Dan kun je zeggen : ‘Maar dat is symbolisch.’ …
Was het maar waar ! Ze eten letterlijk de hele dag door vlees, lijken, ook op brood. Ze eten letterlijk het vlees van de afgod dus aan hun godentafel, en wanen henzelf als Christus. Ren dan tot de bergen en de wildernis als je zulke dingen ziet gebeuren. Het is godsdienstwaanzin en een duivelse cultus, een secte. Maar dat mag je niet zeggen. Dat willen ze niet horen. Als Jezus vandaag zou terugkomen dan zou hij er met de zweep doorheen gaan, want het is verworden tot een hoerenhuis. Ze verkopen de heilige dingen van God.

In corona tijd gaan ze extra dicht tegen je aanstaan in de winkel. De mens is tot zombie geworden, totaal doorgedraaid. Klaagt en vlucht tot de bergen, tot de wildernis, als je die valse christussen op je af ziet komen. Ze willen alles met zich meesleuren, het verderf in. Mensen krijgen corona en komen in een caravan terecht, en nog erger, hier in Nederland. Het hele volk is verdwaasd, dronken van bloed, godsdienstwaanzin, eerder zelfdienst te noemen. Het zelf hebben ze tot God gemaakt, en dat stijgt magisch boven alle anderen uit. De mens is zwaar en zwaar aan de drugs, zwaar dronken. De tijd van het waarschuwen is allang voorbij. Dit zijn slechts de echo’s. Die werken door de heiligen en de geestelijken heen. De toekomst is allang geweest.

‘Ja, maar je moet een beetje kunnen leven,’ zeggen ze dan.

Ik heb u de weg ten leven getoond.
Onderhoud de schepping en zorg voor haar, en ga tot uw binnenkameren.

Bind uzelf als Odysseus aan de mast, houdt vast aan het eeuwige touw. Laat haar niet los.
Stop was in uw oren vanwege de gevaarlijke geluiden van de sirenen, hun verleidelijke gezangen.
Het is overal te horen. We zijn in strijd met de sirenen. Sluit je ogen als al die gevaarlijke vormen op je af komen. Ze willen je ziel doven en je mee sleuren in het verderf. Maar moet je dan altijd maar waarschuwen ? De waarschuwing is het leven. Dat is wat een moeder doet.

De kerken zijn dronken, dronken van bloed, veel bloed.
Het is het tijdperk van de hoer.
Ze spelen Russisch roulette met kinderhoofdjes.
Hoog lopen ze te protsen met hun instituten,
die trouwens allemaal omgekeerd zullen worden als God zal terugkomen,
de hemelse kennis.

hoofdstuk 69 het eiland der sirenen

Mijn schoonmoeder was laatst overleden. Het was een moeilijk mens, maar ieder mens draagt ook iets goeds met zich mee, een stuk hogere natuur, dus ik kon alles op waarde schatten. Ik was in een droom duidelijk in een parallelle wereld, en ik kwam bij haar parallelle zelf. Het parallelle zelf van mijn vroegere levenspartner, haar dochter, was daar ook. Sommigen klaagden over haar gedrag, maar ik kwam voor haar op en zei : zij kan er toch niks aan doen dat ze meervoudige personaliteiten heeft ? Ik liep toen naar haar moeder toe, en knuffelde haar. Het was een goed gevoel. Het was in een parallelle wereld waar alle dingen anders zijn. Ik moest toen met de bus ergens naartoe, en ik moest ook overstappen, maar bij het overstappen kon ik de volgende bushalte niet vinden. Alle mensen waren druk hier en liepen door elkaar heen. Ik kwam toen in een buurt terecht, in een steegje achter de huizen, waar kinderen speelden, opzegversjes deden, iets opvoerden, en daarachter lag een grotere straat waar kinderen in een optocht renden.

Ik sprak even met de kinderen in het steegje. Eentje bonste met haar hoofd tegen een muur aan, en ik zei dat ze voorzichtig moest doen en zegende hen. Het was dichtbij een strand, bij een zee, waar een grote vogel ons allemaal over had gebracht, en hier was een soort kinderparadijs, maar de kinderen droegen nog steeds grote trauma’s met zich mee.

De nieuwe bijbel spreekt over het kinderparadijs, waar ze los komen van de moederborsten van het oervlees en de heilige moederborsten vinden van de hemelse kennis, wat ook wel de borstenboom wordt genoemd, als een melkgaard, wat ook komt uit de Azteekse mythologie. De hemelse bloem is hiertoe een wegwijzer. We zullen dat allemaal nog bespreken, en die boeken zullen dus nog gepubliceerd worden.

De sirenen die Odysseus tegenkwam op zijn tocht zongen de liederen des doods, wat we kunnen lezen in het geschrift ‘Odyssee’ van Homerus. Het zijn liederen van vernietiging die de sirenen zingen. De godin Kirke had Odysseus op het hart gedrukt niet naar de gezangen van de sirenen te luisteren. Dit waren vrouwen die half vogel waren. Al het gif van hun gezangen hadden ze zoet gemaakt. Ze betoverden alle mensen die bij hen in de buurt kwamen, en daarom moest Odysseus op zijn schip bij het eiland van de sirenen vandaan blijven. Hij liet zich vastbinden aan de mast, zodat hij zich niet kon bewegen. Een ieder die in de klauwen zou vallen van de sirenen zou niet meer terugkeren naar vrouw en kinderen. Ze zouden hem trekken tot een weiland vol met witte doodsbeenderen, en mannen die daar in ontbinding zijn en er is overal bloed. Maar ze hadden dit alles met bloemen bedekt. Komt je het niet bekend voor ? Dat is de wereld waarin wij leven, op het eiland van de sirenen. Het is een dal des doods wat is opgesmukt.

Odysseus kon er alleen maar doorheen komen door zich te laten binden door het eeuwige touw, door zich te richten op de heilige gebondenheid, en hierin te volharden. Toen de Argonauten, die zochten naar het gulden vlies, de sirenen ontmoetten konden ze hier alleen langskomen met de hulp van Orpheus die door zijn goddelijke liederen hen beschermde. Die liederen staan niet op zichzelf maar komen van het goddelijke woord, de hemelse literatuur, en daarom is het ook zo belangrijk dat vandaag de dag het Woord wordt hersteld. Dat heeft de mens nodig om langs de sirenen te komen en aan hen te ontkomen. De mens leeft nu nog in gevangenschap op het eiland van de sirenen.

De Argonauten waren op zoek naar het gulden vlies, zoals de Kelten op zoek waren naar de heilige graal, en in de nieuwe bijbel, de RV-bijbel, zijn de soberen op zoek naar het eeuwige touw wat door

Mozes was opgericht (vgl. de oprichting van de slang in de woestijn door Mozes, in de oude bijbel). Dat is een tocht naar de Urim, de priesterlijke toetssteen.

We mogen ons ook afvragen in hoeverre Prince en Michael Jackson de taak van Orpheus dragen voor deze tijd, als dichters. Daarna kwam dus Odysseus die alleen door het eeuwige touw kon ontkomen aan de sirenen, wat dus een beeld is van de heilige gebondenheid, van de Urim. De sirenen waren hiervan zo overstuur dat ze zich in de zee stortten en zelfmoord pleegden. Zo werden velen van hen tot rotsen. Het gevaar is er nog steeds mensen. Deze mythes moeten nog tot vervulling en verdieping komen. Daartoe moet de nieuwe bijbel, de RV-bijbel komen. In de komende tijd zal de vervanger van Numeri, en ook de vervanger van Deuteronomium verschijnen. Dit zullen lijvige boeken zijn die de paradijs mythologie uitwerken. We zullen tot de dieptes van Eden gaan, tot het Qidma gebied, en het kinderparadijs zal hersteld worden, oftewel het is de bedoeling dat we tot ons innerlijke kind komen. Dat zal een stuk traumaverwerking zijn. Het innerlijke kind was gedood, in de val gelokt, door de geest van Repelsteeltje. Dat heeft ook weer met de sirenen te maken : schone beloftes, valse beloftes.

Zoals het nu is is de mensheid nog opgesloten op de eilanden van de sirenen. Het is het eiland Anthemoessa, Anthemusa, ook wel Sirenum Scopuli genoemd. Het ligt tussen Aeaea, het eiland van de godin Kirke, en de rots van Scylla, in de Tyrreense Zee, ten westen van Italie. Deze eilanden hadden scherpe rotsen waar de schepen van zeemannen naartoe werden gelokt, om hen zo tot de dood te leiden. En ja, hier werd het Romeinse rijk geboren, en het westerse christendom, een van de grootste verleidingen en misleidingen door de sirenen. Het is het bedrog van het rijke westen. Hieruit moeten we ontsnappen door omgang te leren hebben met het eeuwige touw, en te leren toetsen door de Urim, wat beschreven is in de nieuwe bijbel.

Een sirene zou alleen maar kunnen leven totdat iemand onbeweegbaar langs haar heen zou kunnen gaan. Dan zou ze haarzelf in de zee werpen en tot rots worden.

Pas op voor de geluiden vandaag de dag, de liederen, want het zouden weleens giftige liederen van de sirenen kunnen zijn om je ziel te doden. Daarom moet je alles goed toetsen en tot het eeuwige touw gaan, en daaraan vasthouden, daarin volharden. Herken ook de hulp tot je gezonden. Het eeuwige touw komt de zoekers tegemoet. En onthoud : velen zullen het zoeken, en weinigen zullen het vinden. Het pad is smal, en de poort is eng.

Prince was het verschijnsel van Orpheus in de duistere nacht op zee, om de mens te beveiligen tegen de sirenen. Het was een gave gegeven aan de wereld. Het gaf koers aan de zoekers van het eeuwige touw.

Ga tot het schip van Odysseus, opdat je Orpheus kunt horen in de nacht. Ga tot de ark. Als het schip voorbij de sirenen zal zijn gegaan zullen ze vanzelf afsterven. Krijg vat op deze mythe en de waarde ervan, en leer het toe te passen in je leven als een medicijn. Naar wie zullen we luisteren ? Naar de bedrieglijke, dodelijke gezangen van de suikerzoete Sirenen, of naar de wijze en waarschuwende instructies van de godin Kirke ? Moeder God probeert ons te bereiken in deze mythe, en deze lijnen lopen ook door de nieuwe bijbel heen.

Als ik de radio hoor vandaag de dag hoor ik vaak sirenen. Ik houd me vast aan het eeuwige touw. Als je de stemmen van de mens hoort op de tv vandaag de dag, dan hoor je vaak sirenen. De mens is onder zware betovering, in het land der sirenen.

Het zijn hoeren die ons willen verleiden tot de oerzonden, tot het oervlees. Prince was ook in gevecht met hen, en overwon. Michael Jackson was ook in gevecht met hen, en overwon. Daarom konden ze dit werk doen. Maar dat wil niet zeggen dat de strijd gestreden is, want het gaat door etappes, door vele lagen. Elke verdieping in onze groei heeft zijn eigen sirenen.

hoofdstuk 70 Wat de Jezus verhalen verborgen houden – de dieptes van Bethlehem

'Filosofen worden niet geboren en sterven ook niet; want als ze eenmaal de realisatie van onsterfelijkheid hebben bereikt, zijn ze onsterfelijk. De dwaas leeft maar voor vandaag; de filosoof leeft voor altijd.'
-- Manly P. Hall

Het eeuwige touw is een soort 'draad van Ariadne' om door het labyrinth te komen en de minotaurus, een beeld van het oervlees, te verslaan.
Velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren. Wat betekent dit ? Mijn opa zei dit vaak, die in de hervormde kerk zat, vaak met tranen in zijn ogen. 'Miljarden gaan naar de hel,' zei hij, soms huilend. Ook huilde hij soms aan tafel na het avondeten na het lezen in de bijbel. Ik had zo met hem te doen, en begreep hem helemaal. Velen zijn geroepen, weinigen zijn uitverkoren. Hoe kun je daarmee leven ? Het is iets dichterlijks. Velen zullen het zoeken, maar weinigen zullen het vinden, want het pad is smal en de poort is eng, die ten leven leidt. Wat betekent dit ?

Velen zijn op de brede weg, maar er zijn ook velen op het zogeheten smalle pad, maar op het smalle pad moet je komen tot het eeuwige touw, tot de draad van Ariadne, anders wordt je op de verkeerde smalle paden geleid, want die zijn er ook. Het is een labyrint, en te zijn op een smal pad zegt niks, helemaal niks. Je moet de Urim vinden, en je volhardend vasthouden aan het draad van Ariadne, het eeuwige touw, anders kom je nooit meer uit het labyrint. Ook moet je de minotaurus verslaan, het rundermonster, een beeld van het oervlees.

Velen worden verleid, of laten zich verleiden, door de sirenen. De mensheid zit opgesloten op een sireens eiland, in een sireense gevangenis. Dat is een labyrint. Alleen de draad van Ariadne, in het Etruskaans : Areatha (vgl. Aretha), kan er uit leiden, oftewel het eeuwige touw. Het is een beeld van de urim en de thummim. Die stenen moeten in het labyrint gevonden worden, en alleen zo kan de minotaurus verslagen worden. De mens moet van genade komen tot loon.

De matrix is dus zwaar sireens. De mens wordt verlokt door drogbeelden, die de sirenen op de mens afzenden, door de liederen, die als jachtnetten zijn. Dit is een territoriale oorlog, dus ga de machten achter de machten zien. Ga de sirenen zien die over de steden heersen, over de kerken en de samenlevingen, over de landen, en continenten. Alleen door de urim en thummim, en te leren hoe die te gebruiken, kun je deze oerzonden en oerleugens verslaan. Dit wordt uitgelegd in de nieuwe bijbel. De pentateuch moet vervangen worden.

Het loon is de kennis zelf. We verdienen zo kennis.

Manly P. Hall zei : ‘Het is niet door de lagere natuur te vernietigen dat de mens deugdzaam wordt; het is door de transmutatie en regeneratie van elke basiskwaliteit en houding dat hij goddelijkheid bereikt.’

Daarom zijn we met deze dingen bezig en steken we onze kop niet in het zand. Je kunt niet zomaar goddelijk zijn, maar moet je eerst aan het goddelijke onderwerpen, het goddelijke eerst gaan leren herkennen. Dat gaat dwars door alles heen, ook door de werken van de voorouders, en vandaar dat de nieuwe bijbel daar ook op aansluit. Eerdere ideeen moeten uitgewerkt worden. We moeten niet opnieuw het wiel uitvinden.

Maar Nederland heeft 17,5 miljoen algemene experts, die het allemaal al weten. Zij weten alles al, en weten alles beter dan de ander, en hebben zo zichzelf tot afgod gemaakt. Het is drugs toegediend door de sirenen. Daarom : ga niet alleen maar het smalle pad op, maar zoek ook naar het eeuwige touw. Alleen zij dit het vinden zullen leven. De dwazen weten niet van zichzelf dat ze dwaas zijn. Ze denken dat ze wijs zijn, maar ze zijn eenvoudig te herkennen. Ze missen de socratische basis van het weten niets te weten. Zoals Manly P. Hall zei : ‘Wijsheid komt niet zomaar. Daar moet je om vragen.’ Hij stelde dat de mens is omgeven door een bovenzinnelijk universum waarvan hij niets weet, omdat de centra van zintuiglijke waarneming in hemzelf niet voldoende zijn ontwikkeld om te reageren op de subtielere trillingswaarden waaruit het universum is samengesteld.

Daarom : Als je niet tot de diepte van filosofie, theologie en metafysica gaat dan ben je al dood en blijf je dood. Daarom leeft de dwaas alleen maar vandaag, en de filosoof voor altijd, zoals Manly P. Hall aangaf. Hij was een schrijver, gnosticus en filosoof die vele boeken over deze onderwerpen heeft geschreven. Hij leefde van 1901-1990. Hij hamerde op de noodzaak van de brug tussen religie, filosofie en wetenschap. Dit is zeer belangrijk, want afgezonderde religie waar deze brug mist wordt selectief fundamentalisme als een tikkende tijdbom. Dit zien we terug in de extreme takken van religies, die allemaal het kenmerk hebben dat ze niet zijn onderwezen in filosofie, filologie, en etymologie. Ze zijn aan de hersendodende en hartsdodende drugs van de sirenen. Als je niet door blijft leren en alleen maar handeltjes gaat draaien en vechten voor je clanswapen dan nemen boze geesten je over. Ze komen binnen door de gaten in de educatie, daar waar je missing links hebt, daar waar je je tijd verdoet aan nuttelоosheden, daar waar je je prioriteiten niet op orde hebt. Velen zijn nieuwsgierig en niet leergierig. Ze blijven in dezelfde cirkeltjes rondtollen en worden zo prooi van de sirenen, die hen meesleuren tot de landen der dwazen.

Er zijn overal gevaren. Daarom is de Vreze des Heeren onze leidraad. Alleen die Vreze leidt tot het eeuwige touw. Alleen degenen die het eeuwige touw hebben bereikt hebben daarvan het bewijs. Het is niet iets voor de dwazen.

De minotaurus, de rund van het oervlees, dient in ons te verdrinken. Het is een woest beest, als de woestheid en onstuimigheid van de mannelijke fallus. In ‘De geheime leringen van alle tijden’ (1928) schrijft Manly P. Hall dat filosofie om de waarden gaat, en de hierarchie van de waarden, en dat alleen de filosofie dat kan bepalen. We kunnen stellen dat oppervlakkigheid daarin een totale ‘killer’ is, en de beginvorm van het bestaan is nog die dwaasheid, omdat alles nog maar aan het

begin is van de evolutie. Er moet nog evolutie komen. Nu zijn we nog in de nachtmerries van de feutus. Er is nog geen wedergeboorte geweest en geen schepping. Hall stelt dat de opdracht van de filosofie is om de oorzaken van dingen vast te stellen, of het hart van de zaak. Filosofie is de wetenschap van de relaties van kennis tot de noodzakelijke doeleinden van de rede, waar Immanuel Kant ook op wijst.

Hall noemt de zes disciplines van de filosofie :

1. metafysica, die zich bezig houdt met de abstracte onderwerpen van kosmologie en theologie.
2. logica, die zich bezig houdt met de leerregels van het denken, en de leer van de drogredenen
3. ethiek, individuele verantwoordelijkheid, het bepalen van de aard van het goede
4. psychologie, het onderzoeken van mentale oorsprongen
5. epistemologie, de aard van de kennis en de mate van absolutisme
6. esthetiek, de wetenschap van de harmonie, de elegante nobelheid, of zoals we kunnen stellen de mate van genade en universalisme, de leer van het gracieuze.

Hall wijst op Plato die stelde dat de filosofie de hoogste gave was aan de mens gegeven, het grootste goed van de hemel. Hall stelt dat het nu echter allemaal is vervalsd met de meningen van mensen. De nectar van de goden is vergiftigd hierdoor, door de moderne tijd. Heraclitus vergeleek het met de vallende ziekte van het geestelijke. Het is dus een epileptisch verschijnsel. De mens valt voortdurend weg. Hall waarschuwt voor de toenemende oppervlakkigheid van het moderne filosofische en wetenschappelijke denken, juist door het zich overgeven en aangetrokken voelen door het materialisme.

Hij wijst op Sir Francis Bacon die stelde dat een beetje filosofie de mens neigt tot atheisme, maar diepte in de filosofie brengt de mens weer terug tot religie. Er moet dus een wisselwerking zijn. Altijd moet de mens toch weer terugkeren tot religie, anders kun je de diepte niet in. Daarom blijven wij ook bezig met het vraagstuk van religie, en blijven wij het uitdiepen. Religie is namelijk de wetmatigheid van de metafysica. Dan hebben we het dus niet over oppervlakkige genade-religie, of geloofs-religie, maar over wetenschappelijke religie. Dan zien we dus ook duidelijk de brug tot de natuur. We hebben het dus over natuurreligie, ook paleolithische religie, de oerreligies, van de primitieve volkeren.

Hij heeft het dan over de leer van transmigratie, die ontdekt kan worden in de retoriek en de discipline, dus van jongen worden tot dienstmeisje, tot een plant, een vogel, een vis, en dan zwemmen in uitgestrekte zeeen, wat dus ook een onderdeel is van het geestelijk reizen. Hij wijst dan op Archytas die stelde dat plezier een pestilentie is omdat het in strijd is met zelfbeheersing van het geestelijke.

Plato was een leerling van Socrates, die de materie beschouwde als een onderwerp van drogbeelden en generatie, en Plato reisde veel, stelt Hall, en werd ingewijd in de hermetische filosofie van Egypte. Cicero beschreef de platonische filosofie als een samenstelling van dialectiek, natuurkunde en ethiek. Plato beschrijft God als een wezen dat geheel op zichzelf is, de oorzaak is van zijn eigen goedheid, voldoende voor zijn eigen gelukzaligheid, als de eeuwige bron. De Absolute is dus de Ene in de platonische filosofie. God is onsterfelijk alleen door zichzelf. Leren is in de platonische filosofie het herinneren en het objectief maken van alle vorige kennis, ook van vorige levens of van

vroegere bestaansvormen. Niemand die onwetend was over de geometrie mocht tot de platonische filosofie komen.

Van neoplatonisme tot Nietzsche kan dan een valstrik worden voor de oppervlakkigen, stelt Hall, want de oppervlakkigen lopen weg met het woordje ‘macht’, en zien het als het recht van de sterksten, aards gezien, terwijl Nietzsche erop wees dat de ware macht deugd, waarheid en zelfbeheersing is. De dwazen verkrachten dus de filosofie met harteloosheid, en rukken het uit zijn verband, altijd weer, wat dus de vergiftiging is van de goddelijke nectar. Hall wijst op de hopeloosheid en hulpeloosheid van de materialistische wetenschap waar Henri Bergson op wees, een intuitionalist, die God zag als de voortdurende worsteling met de beperkingen van de materie.

Hall wijst op de filosoof Herbert Spencer (1820-1903) die evolutie beschrijft als een steeds toenemende complexiteit met evenwicht als de hoogst mogelijke toestand. Spencer stelt dat het leven een continu proces van homogeniteit naar heterogeniteit en terug is. Spencer stelt dat God oneindige intelligentie en oneindige diversiteit door oneindige tijd en oneindige ruimte is, en zich manifesteert door een oneindigheid van zich steeds verder ontwikkelende individualiteiten.

Hall komt tot de conclusie dat filosofie voortkomt vanuit de religieuze mysterien van de oudheid, en dat de filosofie na het verval van de mysterien van religie werd gescheiden, en dat het daarom zo oppervlakkig is. Daarom moet hij die de filosofie wil leren ook de mysterien weer opdiepen.

Hij wijst dan op Alexander Wilder (1823-1909), een theosofische neoplatonist, die stelde dat de Mithraïsche riten de mysteriën van Bacchus verdrongen, en dit werd de basis van het gnostische systeem, dat eeuwenlang de overhand had in Azië, Egypte en in het verre Westen. Mithras was gebaseerd op het verslaan van de wilde rund van het oervlees (vgl. de minotaurus).

Veel gnostische literatuur is door de eeuwen heen verloren geraakt, vanwege de vijandigheid van de vroege christelijke kerk, stelt Hall. Daarom is het gehuld in diepe duisternis en mysterie. Slechts weinig is bewaard gebleven, stelt Hall.

Hij wijst dan op de Serapis cultus, die werd gezien als de ziel van Osiris, het terugtrekken van de wilde rund, wat op een ceremonie wijst waarbij de heilige Apis, de rund, elke vijfentwintig jaar in de wateren van de Nijl wordt verdronken. In principe werd het christendom op dit soort cultussen gebaseerd.

Hall wijst dan op een cultus in Bethlehem voordat de Christus cultus kwam. Er was daar een bos van een nog oudere Syrische Heer, namelijk Adonis, ook wel Tammuz genoemd, en Adonai, wat ook veel de naam van God is in het Hebreeuwse Oude Testament. In de Joodse maand Tammuz werd Adonis doorboord door de slagtand van een wild zwijn tijdens de jacht, wat zijn dood betekende. Na drie dagen of maanden stond hij op. Hij vertegenwoordigde de zomer die door de winter, het wilde zwijn, werd vernietigd, door het kwaad. We komen dit verhaal in principe ook tegen in de grondteksten van de oude bijbel, en in de Halal. Wij moeten de slagtand van het zwijn aanvaarden. Eerst sterven we in de worsteling met het zwijn, wat een beeld is van het oervlees, van de hebzucht en de ongehoorzaamheid. Ook Attis, die een oudere Frygische, Turkse Heer was, werd gedood door een zwijn. Het laat zien dat we de worsteling met het oervlees moeten aangaan, en dat daarin ons eigen vlees zal sterven, ons oude leven, maar dat daardoor het nieuwe leven zal opstaan.

Uiteindelijk wijst dit allemaal terug op het jachtsleven van Ezau.
De cultus van Adonis, van Adonai, waar de Joden hun naam voor God aan ontleenden, was een grote cultus in Israel, Syrie, Libanon, Kanaan, Babylon, Egypte en Griekenland, die zich overal verspreidde. Dit was wat later de Jezus verhalen verborgen gingen houden. Uiteindelijk moeten we terugkeren tot het diepere Betlehem, het vroegere Betlehem, en worstelen met het zwijn van de oerhebzucht. Door allerlei genade en geloofspraatjes van het westerse christendom werd dit ondergesneeuwd. We moeten de slagtand van het zwijn aanvaarden die ons doorboorde. Eerst zullen we omkomen in deze strijd, omdat onze oude natuur moet sterven, en daarom is de slagtand van het zwijn ook het mes der besnijdenis. Daar wijzen de Attis mythologieen uit Turkije ook op, want daarin werd het gevecht met het zwijn, waarin Attis stierf, vergeleken met de besnijdenis of ontmanning van Attis. Alle valse mannelijkheid, alle valse natuur, moest eraf. Het zwijn van het oervlees in hem moest sterven, en hij moest wedergeboren worden in het zwijnenbloed, zoals Mithras wedergeboren moest worden, gedoopt moest worden, in het bloed van het rund van de oerzonde. We moeten ons niet helemaal blindstaren op het bloed van Jezus, maar zwijnenbloed moet stromen. Het vlees moet eraf.

We moeten belijden :
Ik aanvaard de slagtand van het zwijn.
Ik aanvaard de dood door het zwijn.
Ik aanvaard het lijden door het zwijn.
Ik aanvaard de doorboringen door het zwijn.

Zo overwinnen we uiteindelijk dit verschrikkelijke beest van het oervlees, deze behemoth, waar de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, ook uitvoerig over gaat, en de halal. Pas dan kunnen we zeggen : ‘Het is volbracht.’ Hierdoor stond Adonis na drie dagen of drie maanden weer op, en natuurlijk is dat symbolisch. Ook in die dagen was het ontspoord, was er persoonsverheerlijking in plaats van principeverheerlijking, waar Ezechiel ook over klaagde. We moeten leren met religieuze gedachten te werken zonder ze te accepteren, in de zin van dat we tot de principes moeten komen en die uitwerken en het niet laten ondersneeuwen in oppervlakkige persoonsverheerlijking.

Hall wijst op de leerregels van Pythagoras die belangrijk zijn. Pythagoras stelde dat vlees eten het zicht vertroebelde, en dat rechtsprekers geen vlees mochten eten daarom. Het denkvermogen werd namelijk ondermijnd door het vlees eten. Zouden ze toch rechtspreken terwijl ze vlees aten dan zou het niet bedachtzaam en eerlijk genoeg zijn.

Pythagoras stelde dat alles in de natuur deelbaar is in drie delen. Alle dingen bestaan uit drie, wat ook weer de opstanding van Adonis na drie dagen of maanden verklaard. Pythagoras verdeelde het universum ook in drie delen, namelijk de Allerhoogste wereld, de hogere wereld, en de lagere wereld. In welke wereld leef je ? Velen gaan tot de hogere wereld, maar niet tot het allerhoogste. Velen zijn dus op het smalle pad, maar toch wijken ze af, omdat ze niet streven naar het eeuwige touw, de heilige gebondenheid. Ze geloven het allemaal wel. Ze zijn gebonden aan personen, niet zozeer aan principes. Ze hebben water bij de moedermelk gedaan.

We hebben velen op het smalle pad, maar velen hebben hun eigen smalle paden gemaakt. Velen zijn in slaap gesust door de christelijke slaapliedjes van geloof en genade, en baseren daar hun

gerechtigheid op, en hebben niet ten diepste geworsteld met het zwijn van het oervlees, van de hebzucht en heerszucht, en ze hebben de slagtand die hen doorboorde niet aanvaard. ‘Ons mag geen pijn gedaan worden. Wij willen alles hebben. Wij moeten alles hebben. Wij willen de tucht niet.’ Ze eten nog vlees, letterlijk of figuurlijk, en daarom is hun denkvermogen vertroebeld, en zijn hun prioriteiten omgedraaid, en zo volgen ze hun eigen wegen, in roekeloze dwaasheid. Ze willen dingen niet in een groter verband zien, want dan zouden ze omwegen moeten maken en studeren, zouden ze tot de dieptes van Bethlehem moeten gaan, in de wildernissen van Bethlehem, tot de grotten van Adonis.

Pythagoras stelde dat we op niet bezochte paden moesten wandelen, en niet op de openbare paden. Degenen die dus naar wijsheid zoeken moeten dit in eenzaamheid doen. De tong moest beheerst worden, en de mens moest het eeuwige volgen. De mens moest dus eerst leren zwijgen, tot de verstomming komen, waar de nieuwe bijbel ook diep op ingaat. De mens moest niet proberen de geheimen van het leven te ontrafelen zonder spirituele en intellectuele verlichting. Het probleem is dat de mens wetenschap buiten God en de filosofie heeft opgericht. Dat is een vergiftigde wetenschap dus, zeer giftig. Zoek de dingen die boven zijn in plaats van aardse goederen op te hopen. Laten we beseffen dat Pythagoras een pre-socratische filosoof was die dus ook Plato heeft beinvloed.

Als we het over de Joodse Heer hebben, een van de namen van God in de oude bijbel, Adonai, dan heeft dat een enorme diepte, en laat het dit aspect zien, niet als een persoon maar als een principe. Het gaat om het Adonai-principe van sterven aan het vlees in de strijd, wat ook de betekenis is van Jehovah. Daar komt het telkens weer op neer. Adonai gaat over de strijd tegen het zwijn van de hebzucht. Waar men van die strijd afwijkt, komt men in persoonsverheerlijking, persoonscultussen, zoals in het westerse christendom. Is Jezus een koning ? Ja. Moeten we alles aan de voeten van Jezus neerleggen ? Ja, maar dan meer als een Jezus-principe. Eren en vereren is iets heel anders dan afgoderij. Het gaat om het Jezus-bewustzijn, en verder moeten we afkicken van buitensporige Jezus-verafgoding die al deze waarheden hebben ondergesneeuwd. Het volk is zwaar aan de drugs, en het komt ook in allerlei andere vormen.

Mijn oma zei altijd, wat ik me nog goed kan herinneren en wat me ook wel op de lachspieren werkte vanwege dat ze dat altijd zo super vroom en heilig uitsprak : ‘Die gelooft en gedoopt zal worden, die zal zalig zijn.’ En dan met de nadruk op ‘die’. ‘Die zal zalig zijn.’ Mijn oma was dan wel zwaar christelijk, maar ze geloofde ook dat Valhalla de hemel was, wat het Germaanse paradijs is. Daar sprak ze over, en dat vatte ik als kind goed op. Daar kon je alleen komen als je in de strijd zou sterven. Daarom waren de Germanen ook zo bang voor een natuurlijke dood, en lieten zich soms op hun sterfbed door een speer doorspietsen. Het heeft een diepe en grote waarheid in zich, namelijk dat we met het oervlees moeten worstelen, en eerst zal dit zwijn ons doden, opdat we afsterven aan ons zelf, aan ons oude leven, dus daarom moeten we de zwijnenslagtand aanvaarden en dragen in ons. We hebben dit nodig. Het gaat er niet om wat we willen, maar om wat we nodig hebben, en daarom bidden we dan ook : ‘Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede,’ want de hemelse wil is de hemelse kennis. ‘Die zal zalig zijn.’ We hebben het dan niet zomaar over een waterdoop of doop in het geestelijke, maar over de doop in het zwijnenbloed van de oude natuur. Alleen als we dit zwijn confronteren zullen we overwinnen. Dat is waar Adonai voor staat, en dat loopt helemaal terug tot Edom, wat trouwens de naam was van het paradijs in de Septuagint. Niet Eden, maar Edem, Edom. We komen dan uit bij Ezau, in het Edomitisch Judaisme, het jagersvolk, wat een

geestelijke waarheid draagt, en Edom werd ook het wijsheidsvolk genoemd. Daar wijdt ook de nieuwe bijbel veel aandacht aan, en dit moet om de verhoudingen tussen het christendom en de islam te herstellen. De zegels moeten verbroken worden, de muren, en er moeten bruggen gebouwd worden, en deze verborgen bronnen moeten besproken worden, en gebracht tot de mensen, opdat zij hun zielen ook daarin kunnen zaligen. Er is een enorme dreiging van de islam omdat deze missing link ontbreekt. Vandaar dat de nieuwe bijbel wel moet komen.

Mijn oom nam ons eens mee naar het bos in de avond, en toen gingen we op zoek naar wilde zwijnen. Het was al donker, maar we vonden ze niet. Toch was dat heel spannend. Later kreeg ik een boek van hem over de oude beschavingen, van Babylon, Assyrie en Perzie. Ik schreef hem ook eens een brief en toen had ik een beeld van een bos met een zwijn bij een grote steen. Het wijst allemaal terug op deze dingen. Hij woonde altijd bij ons in de straat. Hij droeg die geheimenissen met hem mee.

hoofdstuk 71 de slagtand van het zwijn

Er was een magisch verschijnsel in het paradijs waardoor de mens doorboord moest worden : de slagtand van het zwijn. Daarbuiten was alles slechts illusie.

Wij hebben de slagtand van het zwijn nodig om ons los te maken van het vlees. Het Adonaisme ligt verborgen en bedolven onder de opkomst van het westerlijke christendom. Daarom is de Halal er, en daarom is er de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de Rodenberg Versie. En daarom schreef Manly P. Hall hierover in 1928. De dertiger jaren en de veertiger jaren waren de slagtand van het zwijn. Dat moeten we aanvaarden. De slagtand van het zwijn is de tucht. Het grijpt weer terug in het verleden. De eerste wereldoorlog was een onafhankelijkheids-oorlog, de strijd tot emancipatie, wat resulteerde in de Spaanse Griep, de corona van die tijd, aan het einde van de tiender jaren van de jaren 1900.

Tammuz, de babylonische Adonis, werd tijdens de jacht door een wild zwijn aan een boom gespietst. Komt ons dit niet bekend voor ? Werd Jezus niet aan een boom gespietst ? Maar we hebben enkel in het westen het halve verhaal gehoord. Het ligt verborgen in de dieptes van Bethlehem.

Toen Adonis bij zijn geboorte vast kwam te zitten maakte een zwijnenslagtand hem ook los, zodat hij geboren kon worden. De slagtand van het zwijn is dus nodig voor onze wedergeboorte. We hebben het dan over leringen van het oer-Israel, die later werden weggekapt door het opkomende christendom.

In het Roggebot bos bij Kampen hoorde mijn tante ineens gesnuif achter haar en ze probeerde weg te rennen. Ze dacht dat het haar middelste broer was, maar het bleek een wild zwijn te zijn. Dat soort dingen laten je niet meer los. Ik heb ook al heel lang een beeldje van een wild zwijn op de kast staan. De geschiedenis roept. De mens heeft dingen over het hoofd gezien.

Je moet de zwijnenslagtand aanvaarden die je doorboort. Altijd maar weer prijst die het opgepofte. Kijk maar eens om je heen hoe de mens houdt van het opgeblazene, het pronkende, altijd maar weer haantje de voorste. Nederigheid wil de mens niet. Je kunt zeggen als je in zo'n wereld leeft : 'Het is om te janken', maar besef dat God een dichterlijk en prozaisch verschijnsel is. Het is een verhaal. Je moet de slagtand van het zwijn die je doorboort aanvaarden. Alleen zo is er wedergeboorte en de overwinning en overstijging van het oervlees. Je ziet het om je heen. De mens heeft een hang naar het snelle en naar bluf. Het brede pad, het gemakkelijkste pad, en dat noemt de mens mooi en knap. De mens is verleid door de sirenen, door de verboden vrucht van gemakkelijke, aardse kennis. Het spuit er zo in voor twee kwartjes. De mens laat zich bedriegen door zijn zintuigen. Oh ja, koel, gaaf, knap, mooi, ja heerlijk, want de mens wordt door het oervlees bevredigd, lekker snel aan je trekken komen, hoef je niks voor te doen, want het is immers goedkoop : geloof en genade. Ze nemen er genoegen mee, denken niet voor henzelf. Ze glijden met de dode massa mee, wat zalig is voor het vlees.

Je ziet de zwijnen om je heen die zich volvreten en dronken zijn. Je mag geen parels voor de zwijnen werpen. Geef jezelf niet aan hen over. Werp je niet voor hen neer. Je moet met de zwijnen worstelen, en zeer zeker raak je gewond in die strijd door de slagtand van het zwijn, maar dat moet je aanvaarden, want je hebt het nodig. De wond door het zwijn is een belangrijke wond, want het bevat je eeuwige leven.

We moeten daarom de slagtand van het zwijn in ons hart ontvangen. Dit is de oerreligie, zoals het in het oer-Israel werd gepredikt. In deze religie gaat het dus niet zomaar om kennis en loon, maar om de overwinning over de zonden, dus we spreken over een oorlogskennis en een oorlogsloon. Verzaak de oproep tot de strijd niet, en de oproep tot de wilde jacht.

Het gaat niet alleen om het aanvaarden van de slagtand van het zwijn, maar ook om het aanvaarden van de worsteling met het zwijn.

hoofdstuk 72 Het universum van Pythagoras

'*In een nachtvisioen, in een droom, werd het eerste Korinthe afgebeeld als een groep opgeblazen jonge mannen die met hun lichamen pronkten. Zij waren ver weg van het goddelijke, paradijselijke lichaam van de schepping. Met hun lichamen*

doofden ze de ziel uit, en deden aan
zelfverheerlijking.

Zo mogen we afstand doen van het eerste,
opgeblazen Korinthe.
Ook Laodicea wordt opgeroepen om tot de
wildernis van God te komen.'

Kamba 14:11,33,34

Ik had een droom dat ik iets moest doen omtrend Israel, en ik was thuis iets vergeten, dus ik liep terug. Er waren nieuwe buren en ik sprak even met ze. Ik zag toen ergens een gigantische paashaan waar mensen langsheen moesten zien te komen. De mens moet een nieuw beeld krijgen van pasen. Het heeft te maken met het worstelen met het zwijn, en de zwijnentand.

De mens bevindt zich op zeer dun ijs, en heeft over alles een grote mond, speelt over alles een expert, en rechter, zonder door enige kennis te worden verhinderd. Educatie neemt de mens niet serieus. De mens sjoemelt overal tussendoor, al smokkelend, en gaat over lijken. De bewijzen zijn zoals gewoonlijks flinterdun, waarop de mens zijn leven bouwt.

Macht willen ze hebben, geen educatie.

Korinthe stond voor opgeblazenheid, en Laodicea stond voor lauwheid. Deze dingen werken met elkaar samen, wekken elkaar op, als een vicieuze cirkel. Het zijn draaikolken veroorzaakt door sirenen. Alleen het eeuwige touw brengt er doorheen, en je te wijden aan de worsteling met dit zwijn. Ik kwam vannacht in een droom ook weer mijn oude karate leraar tegen in het winkelcentrum. Hij zei dat hij naar me op zoek was, wat ook weer op deze dingen wijst.

Het gros van de mensen leeft langs alles heen. Het gaat om die enkelingen, en dat moet ook wel, want als dit contrast er niet was, dan zou het de enkeling verlammen, als alles al door de grote massa's gedaan zou zijn. Dan zou de enkeling geestelijk sterven, geestelijk verlamd raken, en dan stelt het niets voor, dan is het niet beproefd. Het is dus een noodzakelijke kunstvorm in de dichterlijkheid dat er maar weinigen binnen zullen gaan, terwijl velen het zoeken. Ook velen zoeken het niet. We komen dus weer uit bij de onderverdeling van het universum van Pythagoras, de leraar van Socrates, Plato en Aristoteles : de Allerhoogste wereld, de hogere wereld en de lagere wereld. In welke wereld leef jij ? Waar wil jij leven ? Het gaat er niet om waar je van buiten bent, maar waar je van binnen bent.

Als je om je heen kijkt dan zie je dat iedereen weer wat anders van je verlangt. Ze spreken elkaar allemaal tegen. De ene wil dat je dit doet en denkt, en gelooft, en de ander wil dat je dat doet en denkt en gelooft. Heb je dat opgemerkt ? Heb je opgemerkt dat het nooit goed genoeg is ? Dat je het nooit goed kan doen ? Je kunt tegen ze zeggen dat ze allemaal weer wat anders zeggen, dus dat het dan niet klopt, maar je zult merken dat maar bar weinig mensen daar gehoor aan geven. Ze gaan toch wel door, hoe dan ook. Wat moet je dan doen ? Neem alles cryptisch, en probeer het shamaanse

medicijn in hen te vinden en trek dan verder. Worstel met het zwijn, aanvaard de zwijnentand, en maak gebruik van zijn onderdelen.

Maak gebruik van de diversiteit en de variatie van het leven. Die moet er wel zijn, anders is er geen prikkeling. Ga ook op zoek naar de harmonie achter alle dingen.

hoofdstuk 73 verborgen geheimenissen in de bethlehemse wildernissen

Toen de mens zich boog over het kindeke Jezus in een stal in Betlehem vergat men de worsteling die Adonai had met het zwijn van het oervlees dieper in de wildernissen van Betlehem. Velen zagen het kindeke Jezus als een buitenkans om aan de dienstoproep van Moeder God te ontkomen, om zo vervroegd met pensioen te gaan met de drugs van geloof en genade die het kindeke met zich meebracht, als je meedruipt met de westerlijke interpretatie van dit verhaal.

Natuurlijk, ook het Adonai verhaal was ontspoord op vele manieren, die ook wel Tammuz en Adonis wordt genoemd. Het was een eerdere soort van Jezus Christus, of een eerdere Mohammed. Er was veel persoonsverheerlijking en objectificatie, zoals in het latere christendom, en veel betekenissen gingen verloren. Het zou eigenlijk om de principes moeten gaan. Mythes hebben dus altijd een groot gevaar dat het tot materialisme wordt. Daarom moet er onderwijs over deze dingen zijn. Maar we hebben het hier over een bron, een bloedader, of slagader, van Bethlehem, en die bron werd door het westerse christendom dichtgegooid. De ellende was niet meer te overzien want men streed niet meer met het zwijn van het oervlees.

Tijd om in de diepte te gaan. In Sumerië was Adonai Dumuzi genoemd, en Damu, of Damuzi. Damu betekende de getrouwe zoon. Hij was de stervende zoon van de godin Inanna-Ishtar, wat elk jaar uitgebeeld werd door de natuur, waardoor Damu de onderwereld inging, en vervolgens gezocht werd door Inanna-Ishtar om tot leven gewekt te worden. Dat was waar deze religie om ging : Moeder God op zoek naar haar zoon. Inanna-Ishtar was de godin van de liefde en de oorlog, dus die riep ook haar volgelingen op tot de oorlog, tot de worsteling met het zwijn van het oervlees, in de wildernis, in de dieptes van Betlehem.

Kun je het stalletje van Bethlehem wat in de stad wordt verkocht loslaten om in de dieptes van Bethlehem’s wildernissen te gaan om te worstelen met het zwijn van het oervlees ? Dat was het werk van Damu, wat later werd tot Adam. Damu werd doorboord door de slagtand van het zwijn, gespietst aan een boom, en werd daarom gezocht door Inanna-Ishtar. De slagtand was het besnijdenismes, en dat is ook wat de Egyptische Adam betekent, d’m, namelijk de besnijdenis van het hoofd, van het verstand, de besnijdenis van de top, van de vleselijke overheersing dus, als een beeld van de territoriale oorlogsvoering in de hemelse gewesten. Daarom is en blijft Adam een belangrijk archetype, en wordt het rijkelijker uitgelegd in het verhaal van Damu. Ook Adam viel in de onderwereld en werd gezocht door Moeder God. ‘Adam, waar zijt gij ?’ Ook Adam werd

gespietst aan de boom door de leugen van de slang, of de leugen van het zwijn, doorboord door de zwijnenslagtand. Paradeisos is Grieks voor jachtvelden. Adam, Damu, was in een worsteling met het zwijn van de oerleugens, van de oerzonden, en werd hierin eerst doorboord, en daalde zo af in de onderwereld. In de Septuagint, het Griekse Oude Testament, ging het over de hof van Edom, Edem, niet Eden, dus het wees op Ezau. Als we het over Ezau hebben, over Edom, dan hebben we het over de wilde jacht die de mens moet voeren op het oervlees. Ezau, Edom, het wijsheidsvolk, was een beeld van het paradijs, de Paradeisos.

Dit grijpt allemaal heel diep. Ezau kwam tot Jakob en moest alles afleggen, zijn status, zijn titel, zijn eerstgeboorterechten, om zo tot het rode te komen, als een beeld van de dood door de slagtand van het zwijn. Toen Damu tot de onderwereld ging in de Mesopotamische religie moest hij bij elke poort iets afleggen, totdat hij helemaal naakt was en in gevangenschap en slavernij tot de eeuwige duisternis, opdat hij nooit meer zou kunnen terugkeren tot slavernij aan het oervlees. Dit gebeurde door de zwijnenslagtand. Alleen zo kon het zwijn van het oervlees overwonnen worden. We zien dit ook nog terug in het verhaal van Jezus en de zwijnen, waarin hij de zwijnen in de zee liet storten om daar te verdrinken. Dat is een symbolisch beeld.

Ishtar werd tot Easter, tot pasen, wat het hele proces laat zien van de schepping vanuit de afdaling in de onderwereld. We hebben het dan over de worsteling met het zwijn, als we het over het pasen hebben, en het doorboord worden door de zwijnenslagtand ter besnijdenis van het oervlees. We hebben het dan over de diepere vóórchristelijke geheimenissen van Bethlehem. Uiteindelijk bracht dit Damu-Tammuz tussen de borsten van Moeder God om de hemelse melk te ontvangen. We kunnen daarom zeggen dat de mesopotamische religie heel dualistisch was. Ja, het ontspoorde, wat uiteindelijk leidde tot het westerse christendom, maar er was ook een pad doorheen, wat ook door Israel heenliep, en wat de nieuwe bijbel weer terugbrengt.

Moeder God die in de Bethlehemse wildernissen dwaalt, op zoek naar haar zoon. Dat gaat veel verder en veel dieper dan zomaar de stal waarin het kindeke Jezus werd geboren. Velen komen niet verder dan dat. Ze gaan niet geheel de weilanden door totdat ze het bos bereiken. Ze zijn misschien wel op het smalle pad, al dan niet zelf gemaakt, maar ze hebben het eeuwige touw niet gevonden. Daar zijn ze niet naar op zoek. Ze hebben immers de Jezus-afgod. Ze hebben een stalletje gekocht in de stad, en denken dat ze er zijn. Ze willen het eeuwige touw niet, want dan zouden ze moeten worstelen met het zwijn van het oervlees en dan zou hun eigen geliefde, beminde, dierbare en kostbare vlees eraan gaan. Niemand mag aan hun heilige stalletje komen. Moeder God dwaalt alleen in de diepe Bethlehemse wildernissen en onderwerelden op zoek naar haar zoon. Bij elke poort van de onderwereld moet je iets afleggen, totdat je naakt bent, dus daarom volgen velen haar niet. Ze hebben liever imitatie. Alles in hun leven is imitatie. Ook het smalle pad is imitatie.

In de Bethlehemse wildernissen en onderwerelden, ver van het klassieke stalletje van kindeke Jezus vandaan, worden alle valse lichten gedoofd. Je komt daar niet ver met allerlei fabeltjes en menselijke overleveringen en tradities. Je moet het allemaal afleggen bij de poort.

hoofdstuk 74 het oervlees sterft af aan het oervlees

Het oervlees sterft af aan het oervlees.
Door het oervlees aan het oervlees afsterven.
Het universum is wijsheid.
Het zal altijd wegen proberen te vinden die wijsheid aan je te overhandigen,
maar zal geen paarlen voor de zwijnen werpen.

In de gnostiek ging het oervlees van Mithras eraan door de hoorn van het wilde rund van het oervlees. Eerst stierf hij om tot overwinning te komen. We kunnen dat vergelijken met hoe Adonai-Tammuz stierf door de zwijnenslagtand.

De hoorn van het wilde rund is een belangrijk item in de eeuwige prediking. We moeten worstelen met het wilde rund van het oervlees zoals Mithras. Ook het Mithraisme is ontspoord. Dat kun je in Spanje zien. Ze hebben deze mysterien gruwelijk lopen verletterlijken. Het is objectificatie geworden in plaats van dat ze het dieper hebben lopen vergeestelijken.

Deze tragedie moet de mens geestelijk uitvoeren. Het is proza. Het beeldt de lange slopende weg om af te rekenen met het oervlees, met de oerleugens en de oeronwetendheid. Het laat zien hoe de mens moet afkicken van de oerdrugs.

Aanvaard de hoorn van het wilde rund in je leven.
Aanvaard de worsteling met het rund van het oervlees.
Aanvaard de dood door het rund.

Pas als de waarheid hiervan aan het licht komt, de mens onderwezen wordt, kunnen we afrekenen met deze afschuwelijke traditie die ze hier van gemaakt hebben in Spanje.

In de dieptes van de Bethlehemse wildernissen zien we deze geheimenissen, waar Ahn (David) en Ezau nog steeds jagen op het wilde rund van het oervlees. Beiden werden zij doorboord door de hoorn. Beiden kwamen zo tot inzicht, en beiden stierven zo af aan hun oervlees en raakten verlost van deze verschrikkelijke drugs.

Het gaat erom boven water te komen. In de vissersoorlogen wordt men doorboord door de vissersspeer, wat men ook moet aanvaarden, als de speer in de zijde van Yeshua.

Aan het begin van mijn predikantschap had ik een ontmoeting met dit rund van het oervlees. Het verscheen aan mij, een wild rund, en er waren overal lichten in mijn kamer, paars en groen. Ik lag in bed en had een lange strijd.

Eerst moeten wij doorboord worden, aan onszelf sterven door deze hoorn die diep gaat. Eerst worden wij vervolgd. Eerst gaan wij door grote onderdrukking door dit beest. Dit is opdat al het oervlees in ons eraf gaat. Sterven aan het oervlees door het oervlees. Het oervlees sterft af aan het oervlees. Dat is een woest en slopend, lang gevecht met het rund van het oervlees, als met de behemoth, zoals Job ook die strijd had. Het knaagt aan je. Het probeert je gek te maken. Het is een

tragedie. Er zal niks maar dan ook niks van ons ego overblijven. Deze strijd maakt korte metten met elk bedrog.

Je wordt gespietst door de hoorn aan een boom, net als Yeshua, en hangt daar net als Odin, in zijn gevecht met het wilde, woeste, dolle rund. Er is geen ontkomen aan, want dat rund is in onszelf. Deze tragedie moet in onszelf uitgevoerd worden en tot een goed einde gebracht worden, tot universele wijsheid, en niet tot plaatselijke domheid. We moeten het geheimenis van Spanje overstijgen en tot zuiver gnostisch Mithraisme komen. Veel van de gnostische overleveringen zijn door de eeuwen heen verloren gegaan.

Je moet niet denken dat je buiten het intellectualisme het rund van het oervlees kunt verslaan. Alleen de filosofen zullen overwinnen. Er zijn geen simpele optel en aftrek sommen van geloof en genade in de diepere wildernissen van Bethlehem. Dit beest van het oervlees kan alleen benaderd worden door de filosofie. Onderleg jezelf dus in de filosofie. De filosofie laat de procesvoering en bewijsvoering zien van het geestelijke, en de religie laat de leerregels zien van het geestelijke. Je hebt beiden nodig, en ze zullen je dieper in de natuur brengen.

We zijn omringd door de universele wijsheid die zich aan ons opdringt. Er is geen ontkomen aan. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaald hem wel. Breek los uit de stal van Bethlehem. De hoorn van het rund zal daarbij helpen. Het snijdt ons los van het oervlees, en snijdt het oervlees in vele stukken. Deze hoorn komt ons juist tegemoet. De vikingen dragen het op hun helmen, als een groot geheimenis. Mithras was zo geboren en wedergeboren uit een steen, uit de hoorn van het rund, en zo moeten wij ook wedergeboren worden.

hoofdstuk 75 Dwalen door de Bethlehemse wildernissen – de drie verborgen pilaren van het christendom – het pad van Ishmael

"De prijs van onverschilligheid is geregeerd worden door slechte mannen."
Plato

Plato had het over onverschilligheid in publieke aangelegenheden. Ook theologie is zo'n aangelegenheid. Het is het fundament van de samenleving. Het adonaisme en mithraisme was het fundament van het christendom, doordat het steeds meer ging ontsporen tot een persoonlijkheidscultus en objectificatie. Het stierenvechten van Spanje komt ook door ontspoord mithraisme, toen de Romeinen Spanje veroverden.

Er kwam teveel nadruk op het doden van het wilde rund in plaats van het gedood worden door het wilde rund, door de hoorn van het wilde rund. Daarom verletterlijkte het zich. Men streed niet tegen het oervlees, maar verborg het oervlees, en verdedigde het oervlees. Oorspronkelijk was het wilde

rund een deel van Mithras wat hij moest overwinnen, als een beeld van de oerzonden. Dit was de basis van de schepping in het mithraisme. Er was niet zomaar Adam en Eva, maar Mithras en het wilde rund. Eerst moest hij door de worsteling met het wilde rund ten onder gaan. Zijn oervlees moest eraan afsterven.

Daarom is de hoorn van het wilde rund ook zo belangrijk. Hierdoor kwam hij tot wedergeboorte, en uit die hoorn kwamen de geestelijke gaven.

De vader, de pater, was een hoge graad in het mithraisme, wat het westerse christendom ook helemaal uit z'n verband trok, want daarop werd de patriarchie gebouwd. Alles ging om mannen. What happened to the matriarchy ? I mean … seriously. Are you serious ? We hebben onze moeder nodig. Zonder onze moeder is er geen leven. Wat hebben ze met haar gedaan ? In het mithraisme werd het al tot een mannen-alleen society. Dat kun je dus terugzien in het latere westerse christendom, wat ook allemaal om mannen gaat, en in de vrijmetselarij e.d. Are you serious ? Waar is de moeder ? Deze jongetjes zijn op een joyride en moeten teruggeroepen worden. Terug naar de baarmoeder, want in het gnostische mithraisme, in het filosofische mithraisme dus, waarin de nuances worden gelegd, daar is het 'vaderschap' een beeld van de verbrokenheid, juist het doorboord worden door de hoorn van het wilde rund, in de worsteling met het oervlees. Maar ze hebben er iets protserigs van gemaakt. Met de stropdas elke zondag haantje de voorste, met de borst vooruit lopen bassen op de preekstoel. Bibberende vrouwtjes in de kerkbanken, slaafse vrouwtjes. En de kinderen zijn allemaal aan Saturnus geofferd, de kinderetende afgod. Dat gaat en gaat maar door, dus iemand moet die mallemolen stopzetten. We moeten terug tot de fundamenten van het mithraisme en het in orde krijgen.

Mithras werd geboren uit de hoorn, uit de steen, dat wat hem ramde, en zo moeten wij ook wedergeboren worden uit dat wat ons ramde. We moeten die hoorn in ons leven aanvaarden, dat wat recht door ons heenging, genadeloos.

In het zoroastrisme, een voor-christelijke perzisch-iraanse religie, is hij een yazata, een hemels wezen, die de brug tussen deze wereld en het hiernamaals bewaakt, als een rechter. Diep in de wildernissen van Bethlehem moeten wij teruggaan tot deze brug om verder aan het oervlees af te sterven. We zien daar het mysterie van Mithras. We zien Mithras in worsteling met het wilde rund van het oervlees, en moeten deelhebben aan deze strijd, en de hoorn aanvaarden, de hoorn door het vlees. We worden in deze strijd onherroepelijk aan de boom gespietst door deze hoorn, maar dit is om ons voor te bereiden en af te zonderen, als een speciale toerusting. Hierin worden wij geoordeeld door het Mithras-principe en wordt gezien of wij wel helemaal aan het oervlees zijn gestorven om verder te kunnen over de brug.

Nu, dit is zeer belangrijk, want we gaan zo een nog diepere wortel zien van het christendom, die daaronder verborgen ligt, nog dieper in de Bethlehemse wildernissen. Deze wortels komen ook weer terug in de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, die nodig zijn om er doorheen te komen. De mens is volledig vastgeraakt in het moderne westerse christendom en allerlei andere vormen ervan, want juist ook het orthodoxe, extremistische atheisme is daar een vorm van. Deze geest is een kameleon-geest. Het werkt gewoon allemaal met elkaar samen om de mens in de matrix te houden, in eindeloze cirkeltjes, als het water scheppen in bodemloze vaten, zoals de danaiden deden, wat een oordeel was. Ze werkten in het huis van de leugen.

De Chinvat brug, de ziftende brug, waarop iedere ziel geoordeeld wordt, eindigt of in het huis der leugen, het huis van Druj, of in het huis der liederen, het huis der psalmen, Garodman, het paradijs. Het is het huis van gebed en gezang. We kunnen denken aan Ismael en Abraham die dit huis in de wildernis bouwden, nadat Ismael die lange slopende tocht in ballingschap maakte.

We hebben het adonaisme besproken, de worsteling met het wilde zwijn, en het mithraisme, de worsteling met het wilde rund, de worsteling met verschillende vormen van het oervlees. Mithra staat op de brug, en dan zien we een andere yazata, een ander hemels wezen in het zoroastrisme, namelijk Sraosha, de gids op deze brug. Deze brug gaat over de poort van de hel en is smal, de smalle brug. Velen zullen van deze smalle brug afvallen tot het huis der leugens, het huis van Druj, de gehele industrie van roddel en fake news waar mensen zich aan laven, ook vandaag de dag. Het zijn huizen van schrokoppen. Nieuws willen ze, en dat verkopen ze door, en ze vergeten zich te wijden aan geestelijke principes en waarden. Idolen willen ze. Helden die alles voor hen doen, terwijl zij toekijken. Het zijn sportkijkers, de beste stuurlui die aan wal staan. Het zijn toeristen die door een camera leven.

Nu, luister goed. Sraosha staat voor het hanengevecht. De haan van het oervlees vloog Sraosha aan in het gnostische sraoshisme. We hebben dus het adonaisme, het mithraisme en het sraoshisme, als drie belangrijke wortels van het christendom die we moeten begrijpen, in de gnostische context. Sraosha stierf door de aanval van de haan, in het gnostische sraoshisme, en werd zelf tot een haan, dragende het hemelse woord, omringd door gebed. Gebed is het wapen van het hemelse woord. Zo is er het hanengevecht tegen het oervlees. Het Sraosha principe is de boodschapper van God, van Ahura Mazda, in het zoroastrisme. Deze hemelse haan is een beeld van het geweten, van strijdvaardige discipline in het onderhouden van de hemelse principes, de hemelse leerregels. Sraosha bestond al voordat het zoroastrisme op kwam zetten, dus we hebben het nu over een hele diepe wortel, die heel diep reikt.

De haan van het oervlees is als de tong van het oervlees, het woord van het oervlees. In de nieuwe bijbel in het boek Duizen, de opvolger en vervanger van het boek Exodus, staat hierover in hoofdstuk 18 :

34. De tong van het beest van vlees manifesteert zichzelf als een valse messias om de oude wegen tot Ahn te verbergen, en te veranderen.

35. Het kwam om tijden en wet te veranderen. Het zou worden tot een haan, die ook te vinden zou zijn op de toppen van de kerken. De haan zou aanbeden worden.

36. De wereldse heersers waren geinteresseerd in vechthanen voor de markt, om het volk te amuseren, blind te houden, afgeleid, zodat de elite de controle zou kunnen bewaren.

37. Door het ontvangen van het vlees ontving het volk de tongen van het vlees. Deze tongen brachten verdeeldheid. Dit was altijd het mandaat van de wereldse heersers : 'Verdeel, en heers.'

In Behemma 21, de opvolger van Genesis, staat :

45. In de territoriale jacht op de kipgeesten zijn woeste hanen, als kemphanen. Zij vechten onderling en vliegen territoriale jagers aan.

46. Kuta-hanen zijn zwarte hanen met witte, blauwe, paarse of rode kragen.

47. Deze veren hebben een verlammende werking, zijn slaapverwekkend. Het zijn zwaar giftige veren.

48. Jelo-hanen veroorzaken spasme, blokkeren en verwarren de spieren en het zenuwstelsel.

Wij moeten de aanval van de haan aanvaarden, en de dood door de haan. Het vliegt ons aan in het leven, opdat we verder kunnen. We moeten het hanengevecht in ons leven aanvaarden. De hemelse haan komt hier uit voort, als overwinnaar, door de dood heen, als de opstanding van het hemelse woord. Het is dus nauw verbonden aan het eeuwige touw wat ons voortleidt.

Het verklaart ook de interesse die ik altijd heb gehad voor le coq artikelen. Ik had er schoenen en kleding van, nog steeds zo nu en dan. Het sprak tot me. Het wijst terug op deze dingen. Le coq is een haantje in een driehoek. Je kunt dat zien als de driehoek van adonaisme, mithraisme en sraoshisme, de wortels van Bethlehem, dieper in de Bethlehemse wildernissen.

De wilde haan heeft ons toegetakeld, onze ogen uitgepikt. We moeten dit aanvaarden en hiermee verder gaan, het uitwerken.

Als we het over de haan hebben dan hebben we het over het verbaliserende vermogen van de mens, van het interpretatie-vermogen, en dan moeten we heel voorzichtig zijn, en beseffen dat de mens een heleboel al dan niet hormonale drugs heeft genomen wat met dat vermogen speelt, en wat het corrupt heeft gemaakt, door en door corrupt. Het heeft de mens tot een drama queen gemaakt. Het woord van het oervlees is drama, want drama verkoopt, maakt voortdurend slachtoffers. Het hemelse woord is filosofie, geen domzinnig roddelblad. Het hemelse woord is diepte, en heeft zijn eigen drama en tragedie, maar dit wordt uitgevoerd in psalm en proza.

Ook is Sraosha, de stem van het geweten, de gids en beschermer van de armen. Het is het idee van hemels loon. Hij wordt ook wel Sorush genoemd, en strijd tegen de Druj, de leugen, het valse loon, het loon van het oervlees. Het Woord is het eeuwige touw, wat alleen maar komt als loon. Dit is waar het Sraosha principe aan verbonden is.

De haan is dus de wachter van het huis der psalmen, en de mensheid moet klaar komen met dit geheimenis.

Ga diep de tempels in, stop niet waar anderen stoppen.

Ga diep tot de fundamenten en de verborgen bronnen.

Blijf niet stilstaan, want overal om je heen zie je mensen in zombies veranderen, omdat ze genoegen nemen met alles wat om hen heen is, van de gevestigde orde. Die orde gaat vallen, wanneer wij komen tot de bron.

hoofdstuk 76 de smalle brug

Door de worsteling met de pentateuch, de bron van zowel het goede als slechte op deze aarde, komt de mens tot de hemelse tetrateuch van de nieuwe bijbel, wat niet iets menselijks is, maar een natuurverschijnsel. Niemand kan dat stoppen. Denk je eens in wat voor afschuwelijke gedrochten het zijn : Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, vooral de westerse misvertalingen ervan. Daarom moest God wel een simulator maken van deze boeken, maar die leiden tot de tetrateuch, het fundament van de nieuwe bijbel, de rv-bijbel.

Als je je door de tetrateuch hebt heengeworsteld, dus door Behemma, I en II Duizen en het boek Kamba, dan sta je voor een enorme, enorme afgrond, waarin de boeken van de koningen en de kronieken krioelen als gevaarlijke slangen. Als je de pentateuch hebt verslagen en vervangen, dan ben je er nog niet, want hier lokken en lonken de boeken na de pentateuch. Er zit verschrikkelijk tuig tussen. Er moet hier dus een brug over gebouwd worden over deze immense afgrond, en dat is een smalle brug.

hoofdstuk 77 De wedergeboorte van de kennis

Wat we om ons heenzien is de snelle, overmoedige institutionalisering en technocratisering van het oervlees, tot de Fjork. Hier horen de persoonlijkheids-cultussen van zelfverheerlijking ook bij, die zwaar narcistisch zijn en psychopatisch, sociopathisch, en zwaar, heel zwaar sadistisch en overmatig pervers, sado-masochistisch, als de voedingsbodem voor dit systeem.

Het implantaat is diep gegaan. De mens wil het niet zien. Ze zijn allemaal bang voor het implantaat alsof het nog moet komen, maar HET IS AL GEWEEST. Laat je niet bedonderen, laat je niet beduvelen. HET IS AL GEWEEST. Het ZIT er al in. DAT is wat de Fjork is, waar de boeken ‘De Twaalf Kleine Profeten’ en ‘Het Plumares Mysterie’ over gaan. Zelfs vele geestelijke mensen en gnostici willen dit niet horen, lopen er van weg, want het zou hun oervlees maar eens ontmaskeren waar ze nog een compromis mee hebben, een dealtje mee hebben gesloten. In de kerken hoor je dit

soort dingen ook niet of nauwelijks. Het zijn deserteuren, weglopers, die alles op de toekomst projecteren om zo niet te hoeven vechten tegen dat wat al IS en WAS. De ware criminelen gaan vrijuit. De territoriale geesten is allemaal ver-van-hun-bed show. Ze kijken liever naar het zichtbare en tastbare en maken zich daarover druk, want dat verkoopt goed, en dat gelooft iedereen, want dat is het materialisme, directe bevrediging van de zinnen. Dan ben je levende al dood.

Ga je diepere emoties weer voelen, en hard jezelf in de proza. Kom tot de verhalen, de diepere verhalen. Fjork heerst. De technologie van het oervlees, alles snel snel, al die overmaat aan mobiele telefoons waarmee kinderen al als baby worden gebrainwashed. De mens is gek van telefoons. Leren willen ze niet. De Fjork heeft alles verslonden.

Wat moeten we dan ? Het beest zal zichzelf opvreten. Dat is wat het ourobouros principe is. Alle tekenen zijn daar. Al hun overmaat aan technologie vliegt vanzelf in de fik. Het is een strijd tegen computers, de overmaat aan machines, zoals in Terminator en Duin, de Butleriaanse Jihad. Strijd voor de natuur. Strijd tegen de overtechnocratisering waarin je wordt tot een ding, tot een slaaf. Het is ziekelijke overcontrole. Dat is wat de Fjork is. Het beest is van metaal geworden, van ijzer. Alles wordt bestuurd door hogere micro-chips. De mens is al totaal gechipped en ze hebben het niet eens door. Ze zijn al totaal gezombificeerd door de overmatige technologie waarin alles steeds sneller moet, steeds beter, steeds gemakkelijker. Het is een ziekte. Het is een valstrik.

Het is een ramp. Het is niet getest. Er zijn missing links. Het is schijnveiligheid. Maar het oervlees heeft haast. Ziekelijk is het oervlees in zijn tafelschuimerij. Hij wil alleen maar eten en eten. Alles is overgesexualiseerd, als een smerige saus eroverheen. Fjork is het systeem van de dood wat als een bezetene om zich heengrijpt, om maar zoveel mogelijk met zich mee te sleuren, maar herinner het ourobouros principe : Het oervlees zal zichzelf opvreten.

Je ziet het voor je ogen gebeuren : Het systeem valt zichzelf aan. Zo zuivert de natuur zichzelf, door dit recyclings-principe. Geef het de tijd. De gnostici werden vroeger vervolgd vanwege het ouroboros teken, want het was een teken van wedergeboorte, en de kerk vond dat de kerk zelf dit teken was.

Ga het voor je zien : het beest zal zichzelf opvreten. Het bijt zichzelf in de staart. Het oervlees komt op en gaat weer, en de wedergeboorte van de kennis zal overblijven.

hoofdstuk 78 het grotere pinksteren

"De wereld gaat van de ene dwaasheid naar de andere; en de man die, uitsluitend vanwege de mening van anderen, en zonder enige wens of noodzaak van zijn eigen, zwoegt voor goud, eer of een ander spook, is niet beter dan een dwaas."
- Goethe

Ik had een droom dat mijn oudste dochter tegen haar moeder zei :
'Je ouders zullen snel sterven.'
Haar moeder zei toen : 'Die zijn al dood.' En ze vond het niet
leuk dat dochter dat zei.
Ik zei toen dat het geestelijk was, dat de ouders van het vlees snel
zouden sterven, de bronnen van het vleselijk leven.

Na het vervangen van de pentateuch door de tetrateuch staan we voor de enorme afgrond van de boeken van de koningen en de kronieken die daar wemelen en krioelen als slangen en wormen. Wat een duistere put is dit. De Davidische geesten vliegen je om de oren. Het is het boek wat na de pentateuch komt, na de thorah, namelijk het boek Nevi'im. profeten of woordvoerders. Het volk wilde een koning, dus die werd door de profeten in het zadel gehesen, en dat waren veelal vleselijke koningen. Dus je staat dan voor een enorme afgrond. En ik heb vroeger de dromen wel gehad, over David's huis in de velden, en die velden waren vol met leeuwen, en ik had zoiets van : Maar in de bijbel ontbreken er dan dingen. Ik was heel ergens anders, en er moet dus een brug komen over deze immense afgrond, want dat met die leeuwen ging lang niet altijd goed. Het waren dingen die uitgewerkt moesten worden. Er ontbrak een heel groot stuk literatuur, want de mens zou tot het eeuwige touw geleid moeten worden, de heilige gebondenheid die zou komen na het uitstorten van het heilige geestelijke. Er moest dus nog een groter pinksteren komen waarin dit zou gebeuren, een pinksteren waarin de mens het eeuwige touw zou ontvangen om hem profetisch te leiden, waardoor men niet meer zou zondigen.

Na de tetrateuch in de nieuwe bijbel is er het boek 'de terugkeer' die de davidische afgrond overbrugt, waar het epos verder gaat. We zien de triomf van de stam Aser, Aser in een verborgen grot omhuld met het eeuwige touw, waar het vlees is afgestorven. Wij moeten die grot vinden. Daar gaat onze tocht naartoe, en dan moeten we als Jakob over de Jabbok.

Een groter pinksteren, is het nodig ? Zeer zeker. Asimov zei dat de mensen niet willen. Ze willen de waarheid niet, maar hun tradities. Weinigen zullen het eeuwige touw zoeken, want de rest wil hun leven, hun eigen wil, niet loslaten, en maken allemaal hun eigen brede of smalle paden. Ook op de smalle paden is er veel bedondering. Er worden hele vreemde vertakkingen gemaakt op die valse paden. Het is dus een uitdaging om te gaan tot de vervanging van de Nevi'im, na de vervanging van de pentateuch. Dit zal helemaal doorlopen tot het boek 'De Hermitatie', de vervanging van het Nieuwe Testament. Veel te doen dus.

Het eerste boek van het nieuwe bijbeldeel 'De Terugkeer' is II Kamba.

We zien de wilde natuurvrouwen opgesloten in de kooien van de menselijke overleveringen en tradities. Deze kooien zijn ook de voorhangsels van de natuurkennis.

We moeten heel veel geduld opbrengen in deze wereld, en er wordt veel opgeroepen tot geduld, maar hoe doe je dat ? Hoe kun je geduld oefenen ? In het eerste hoofdstuk wordt gesteld dat diepte de sleutel is tot geduld. Geduld komt dus door woord en kennis. Houd je daaraan vast, en zorg dat je er diep ingaat, anders wordt je door de stormen van overmoed snel uitgerukt. We leven in het tijdperk van oninteresse. Mensen zijn ongeinteresseerd, en volgen alleen maar het populaire na. Ze meten alles af aan de meerderheid.

We hebben een touw nodig om ons vast te houden, om Odyseus gebonden te houden aan de mast, opdat hij niet door de sirenen meegezogen zou worden. Daarom is er de tocht tot het eeuwige touw. Dan moeten we alles achter ons laten en de Jabbok overgaan.

De mens is te groot geworden. Nu is het zaak dat de mens kleiner wordt, boete doet, om door de enge poort binnen te gaan, maar de mens heeft zijn eigen enge poorten gemaakt van het vlees. Daarom moeten we wel tot een groter pinksteren gaan. Ben je al tot het grotere pinksterfeest gegaan, dat van het eeuwige touw ? Het boek stelt dat we leger moeten worden, opdat de natuur weer plaats in ons kan nemen.

Het principe van de ouroboros wordt besproken, van het beest wat zichzelf verslindt, en waardoor er wedergeboorte is, en waarvoor de kerk de gnostici vervolgden, want de kerk geloofde dat er alleen maar wedergeboorte was door de kerk.

In het boek worden de profeten erbij gehaald, want ze laten allemaal een deel van het pad zien, een attribuut wat we nodig hebben. Zo kan de mens langzaam loskomen van het koninklijke vlees wat hij had verkozen boven het profetische. De komende tijden gaan we zien hoe dit pad precies loopt en wat de valstrikken zijn.

Ik wil afsluiten voor vandaag met een uitspraak van George Orwell :

"We zijn nu gezonken tot een diepte waarop herformulering van het voor de hand liggende de eerste plicht is van intelligente mannen."

hoofdstuk 79 de armer wordende armen

Er is een urgente roep tot minimalisme. De mens heeft meer van moeder natuur genomen dan hij mocht, en daarom is alles uit balans en is er een grote kloof tussen arm en rijk. De rijken worden rijker, en de armen worden armer.
hoofdstuk 80 there's no love out there

Als je ziet dat om te produceren je toestemming moet krijgen van mannen die niets produceren, als je ziet dat mannen rijker worden door omkoping, en de wetten je niet beschermen tegen hen, maar hen beschermen tegen jou - Wanneer je ziet dat bedrog wordt beloond en eerlijkheid een zelfopoffering wordt – dan zou je kunnen weten dat de samenleving verdoemd is.
- Ayn Rand

'There's no love out there,' hoorde ik iemand zeggen over het hiernamaals. Laten we niet verwachten dat we hier op aarde onze zinnen te buiten kunnen gaan en roekeloos kunnen leven, alles kunnen doen wat niet mag en niet kan, en dan denken dat we door het hiernamaals met open armen worden ontvangen, zo van : 'Ja, alles is wel goed, alles is genade, welkom thuis,' en dat we dan op onze lauweren kunnen rusten. Neen. Liefde is een loon-systeem. Je hoort het goed. Liefde is ook een spiegel. Dat wat je uitzendt aan liefde komt naar je terug. That's it. Geloof niet in verdere sprookjes. Alle liefde komt tot je terug in een omweg, in een zaai en oogst programma dus, waar je geduld voor moet opbrengen, als een beproeving, en geduld komt door diepte.

Nu, dat is voor velen niet leuk om te horen. Ik hoorde iemand zeggen dat de manier waarop ons karakter gevormd en gezuiverd wordt door lijden gaat, en dat lijden betekent : 'jezelf ophouden onder iets', 'volharden onder iets,' opstaan en volhouden onder een bepaalde druk dus. Zo gaat dat, dat heeft de mens nodig, die spanning, anders zou er geen leven zijn, zou er geen zuivering zijn, en dat heeft ook weer allemaal met het loon-systeem te maken, maar de mens heeft allerlei fabeltjes bedacht om eraan te ontkomen.

'Heuvelen val op mij, bergen bedekt mij,' roept de mens. De mens heeft allerlei gemaks-apparaatjes verzonnen om te ontkomen aan de oproep om profetisch te leven en te toetsen. De mens is te ver gegaan met al die moderne toestanden, omdat ze het profetische niet willen dus, dus al die toetstechnieken en profetie technieken die ze hebben weggeschoven, in die leegtes komen nu dan dit soort dingen. Ze hebben het zelf gewild, en de prijs is vuur. Verschrikkelijk. Daarom gaat de nieuwe bijbel komen EN DAN BEKIJKEN ZE HET MAAR.

Ze blijven maar spelen met de levens van zichzelf en anderen. Het kan hen allemaal niks schelen, allemaal zombie gedrag.

Als je allemaal maar haat aan het zaaien bent en onverschilligheid, wat kun je dan verwachten ? Als je op de vleselijke akker zaait kun je dan het geestelijke oogsten ? Hoe kun je haat zaaien en liefde oogsten ?

De mens heeft vlinders in zijn buik van het vlees, van andere liefdes, van de afgoden van deze tijd. Wat voor babies zullen dan geboren worden ? De mens speelt met vuur, met gevaarlijke spinnen. De mens is verliefd op de zonde en de leugen en wil niet leren. Het is een bekend verhaal. Zelfs het smalle pad hebben ze nagemaakt en er vallen velen op te pletter omdat ze het eeuwige touw, de heilige gebondenheid, oftewel het grotere pinksteren, niet willen.

Het gaat mis op de kermis van de wereld. We horen het telkens weer. Hun apparaten deugen niet, en ze offeren hun kinderen eraan. Telkens weer vallen ze te pletter. Telkens weer storten hun maaksels in. Ze willen het niet leren. Telkens weer hebben ze hun duizenden smoesjes, want het verkoopt zo goed, en dan kunnen duizenden instanties zich erover buigen om er ook hun boterham aan te verdienen. Uiteindelijk loont de misdaad niet. Onder deze druk moeten we leven. We moeten wel. Op naar de nieuwe bijbel.

Er zijn veel verwijzingen naar de oude bijbel in de nieuwe bijbel. Er zullen doorgangen zijn voor het volk, maar de brug is smal, en wordt steeds smaller, opdat men het oude leven verliest, geheel.

hoofdstuk 81 het versmallende pad

Hoe zit dat precies met hemel en hel ? Is dat nu echt zo dat de zondaren voor eeuwig zullen lijden in de hel en de uitverkorenen voor eeuwig plezier hebben in de hemel ? Nee, natuurlijk niet. Dat is heel erg kort door de bocht, en zo heeft ook Israel dat nooit geloofd. De uitverkorenen zullen ingewijd worden in de hogere geheimenissen. Ze zullen tot kennis komen. De zondaren blijven rondtollen in onwetendheid over deze dingen, dus daarom maken ze dit soort fabeltjes.

We gaan op tot de hogere natuur. Er zullen simulators komen van alle dingen. Alles zal doorgekloond worden totdat er hogere vormen zijn van alle dingen. Alles zal gerecycled worden. Deze simulators zijn als ‘living dolls’ die alle oude vormen gaan vervangen. De mens zal tot een hogere frequentie komen en de geopenbaarde hemelse kennis zal het gaan reguleren, zodat de mens met deze energie kan werken. Eerder was dat nog te gevaarlijk, en er zijn nog steeds gevaren, namelijk van hackers die in dit proces willen inmengen en het willen overnemen.

Het pad wordt steeds smaller, totdat het een eeuwig touw is. Je moet dus verder gaan, doorlezen, opdat je niet ergens blijft vasthaken, blijft vastplakken op het smalle pad.

hoofdstuk 82 wat is er gaande ? - de nieuwe belevingslens

Wat is er gaande in deze wereld ?

Parasieten hebben de mens overgenomen.
De mensheid slaapt.
Alleen de enkeling ontwaakt.
Parasieten, mond-parasieten, vlees-parasieten, lijken-parasieten, riool-parasieten, houden de mens in gevangenschap door een onzichtbaar mondbitje, wat om ieders mond zit, en waar ze zichzelf doorfokken, en vandaaruit de breinen van de mens besturen en geblokkeerd houden.
Zo blazen ze de mens op door het ego, opdat zijn ziel sterft.
De onzichtbare mondenrekken waarin ieder mens gevangen zit communiceren met elkaar, als een media. De medische markt is ook een soort media, een nieuwsdienst. Zo communiceren ze. Alles wat in ziekenhuizen gebeurd en in medische praktijken is het drukken van kranten. En verkoopt het goed ? Reken maar. Daar komt weer allerlei ander tuig op af.

Blaf, blaf, blaf. De hond mag niet ongehoorzaam zijn aan het baasje.

Wat moeten we doen ? Is dit echt gaande ?

Ik had een droom van een zee, een woeste zee, waar een hele grote rode ovalen schijf boven hing, als een staande rechthoek. Het was als een lens, als een planeet. Het was de hemelse kennis, en transparant. Ik bevond me in een zeekooi, en een groot zeedier kwam en brak de kooi open. Ik moest door een deur rennen een tunnel in, en kwam zo in de schijf, als in een soort ufo of spaceship.

Wat we om ons heen zien zijn allemaal lenzen. We moeten tot de juiste lens komen, de hogere lens.

Met de komst van de nieuwe bijbel komt er een nieuwe belevingslens.

hoofdstuk 83 De ladder van Ezau

We zijn in een visioen en we moeten de codes kraken.
Het leven is intelligentie.
Is het je opgevallen dat het leven is opgeslagen in bepaalde kunstvormen ?
Het leven is niet willekeurig, maar opgeslagen in codes, en die codes moeten gekraakt worden.

Wie of wat is God dan ?
God is het hemelse Werk, maar het is ook de hemelse Test.
Je komt dan weer terug bij de urim.
De priesters konden geen werk doen zonder de urim.
Je hebt de urim en de thummim nodig voor leiding in het werk.

Het gaat niet zomaar om gaven. In de gnosis noemen wij de gaven gewoon loon.
Maar dan is het dus belangrijk om te komen tot het hemelse Werk.
Uiteindelijk gaat het om het Werk en niet zomaar om de gave.

God ?
Houdt dit in de gaten :
Als we het hebben over de namen van God, dan zijn dat :

Werk, Kennis, Test, Loon

Worstel met die dynamieken. Probeer daar vat op te krijgen, als Jakob op Pniel.
Dat is waar de nieuwe bijbel over gaat.
Het leven is intelligentie, geen willekeur.
Eindig niet bij de clowntjes met de harmonica's.
Die zijn overal.
Ga tot Pniel, ga de Jabbok over en vecht voor je leven.
Het leven is een gevecht. Alleen de overwinnaars zullen leven.
Dat is een gedicht. Dat is een kunstvorm.
Dit gaat eerst door een heleboel onbegrip.
De clowntjes met de harmonica's om je heen hebben daar geen geduld voor,
die willen het niet begrijpen. Die doen ook geen moeite om het te begrijpen.
Die volgen het lesprogramma niet.
Die weten alles al.
Weet niks weet alles beter.
Het zijn bourgondische kabouters die alles al in kannen en kruiken hebben.
Huisje, boompje, beestje, tuintje, alles is klaar, alles is af in hun leven.
Ze hebben de cirkel geforceerd rond gemaakt, en nu verkopen ze hun vlaai.

Koeienvlaai, mensen, gewoon koeienstront.

Ga de Jabbok over, kom tot Pniel, en zoek naar de ladder van Ezau, een groot geheimenis in de nieuwe bijbel, wat al in de Egyptologie bekend stond als de ladder van Shu.
Shu streed met het wilde rund van het oervlees, en door het bloed ontstond de ladder van Shu.
Shu nam niet van de koeienvlaai van het oervlees, maar ging de strijd aan.
Hij was dus de Egyptische Mithras, en werd door dit gevecht de lucht, de wind, de storm.
We zien dit raadsel terug in Spanje, waar ze hebben het verletterlijkt. Het is een markt geworden.

De overwinnaars zijn onbegrepen en willen ook niet begrepen worden. Hegel zei dat slechts één man hem ooit begreep, en dat die man hem ook niet begreep.

De ladder van Ezau is dus een mithraistische ladder die helemaal terugleid tot zijn Egyptische wortels. Wij moeten alles achterlaten om op die ladder te gaan. Wij moeten worstelen met het wilde rund van het oervlees en geen koeienstrontverkopers worden, want dat is slechts een excuus. Dat doen ze allemaal om ons heen, omdat dat de gemakkelijkste weg is, de clowntjes met de harmonica's, de one-trick-donkeys. Het zijn allemaal illusies om ons op het pad te testen.

Het leven is een Test, vastgelegd in een gedicht. De dichter is onbegrepen. Ook dat is vastgelegd in het gedicht. Zo is de cirkel rondgekomen. Dat kon alleen gebeuren door de ladder van Ezau, door het gevecht met het wilde rund van het oervlees tot het einde toe, tot bloedens toe, te doorstaan. Dan breken de hemelen door. Zo werd Shu tot de hemelen. Zo kwam hij tot de hemelen, om het grote geheimenis te leren kennen. Het leven is een geheimenis.

hoofdstuk 84 de triomf van aser (osiris)

Wat hebben Adonis, Adonai, Tammuz en Attis gemeen ? Ze kwamen allemaal om door een wild zwijn. Het was een grote cultus in Bethlehem en het midden Oosten nog voordat het christendom kwam opzetten. Ook Osiris (Asar, Aser) kwam in principe om door een zwijn, want Seth die hem vermoordde en in stukken reet wordt soms ook beschouwd als een zwijn of varken. Na de dood van Osiris weet Isis het nog voor elkaar te krijgen een kind voor Osiris te verwekken, Horus. Horus verslaat uiteindelijk het wilde zwijn, als een beeld van het overwinnen van het oervlees, het overwinnen van de onwetendheid.

Op de troon van Osiris, op de treden daar naartoe, zien we het gevecht met het wilde zwijn, zo is dat opgetekend in de hieroglyphen. Zonder dit gevecht kunnen we niet tot die troon, de troon van Aser, komen, en is er ook geen triomf van Aser, waar de nieuwe bijbel over spreekt.

Toen Horus het zwijn van het oervlees overwon, zijn onwetendheid overwon, door studie dus, en door testen, ontstond Thoth, het Woord, het profetische woord. Er is geen profetie, geen hemels woord, dan door te sterven aan het oervlees. Zo komen wij op de troon van Aser om zo te tronen over de zondemacht, opdat de zonde ons niet verslindt. Zo overwinnen wij de leugen. We moeten komen tot het hemelse woord en het aardse woord achterlaten. Dit is Shu, het opstandingsproces, het opgenomen worden in de wolken door de winden. Shu betekent in het Egyptisch het uitladen, het leeg worden, opdat de mens met het hemelse vervuld kan worden.

hoofdstuk 85 Lost in paradise

Lost in paradise,
Everything is in disguise,
Open your eyes.

Monsters kun je gewoonlijks niet zien.
Monsters zijn parasieten, dus die zijn vaak onzichtbaar voor het menselijk oog.

Het menselijk oog is heel beperkt, en de mens waant maar raak alsof hij alles weet.
Als de mens het niet ziet, dan bestaat het niet voor de mens. Heel kortzichtig.
Maar wie een beetje verstand heeft ziet dat de wereld vol van ellende is,
en dat gulzige machten zich hebben verstopt achter de schermen,
en die zijn veel strategischer dan de mens zelf.
Waarom zouden ze zichzelf verraden ?
De grootste roofdieren houden zich goed gecamoufleerd, en geven zichzelf niet prijs.
Zoals we weten doen de mensen aan symptoom-bestrijding, en gaan niet tot de wortel,
omdat ze dan ook hun vlees zouden moeten opgeven.

Het monster Lamez is een octo-krokodil, oftewel een kruizing tussen een octopus en een krokodil. Hij wordt ook wel genoemd : Oog en mond. Hij heeft geen hart en geen hersenen, maar leeft door zijn oog en zijn mond. Hierin is hij ontzettend sluw. Zijn ogen liggen op zijn lichaam. Het zijn dus een soort uitpuilende ogen. Hij houdt deze wereld in bedwang. Ik had een droom dat dit beest in een net werd gevangen, maar hij sleurde nog heel veel met zich mee, een ieder die alleen maar leeft door zijn oog en zijn mond, alles voor het oog en de mond, zonder hersenen, zonder hart, en zo zijn vele mensen. Vele mensen zijn bezeten door dit monster, door deze parasiet, en worden meegesleurd met dit beest.

Veel mensen zijn levende al dood. Ze zien de schoonheid van een bloem niet meer. Tegenwoordig snijden ze bloemen los van hun wortel en zetten het in een vaasje op tafel waardoor de bloem een vroege dood sterft. De mens durft niet meer van pure natuur te genieten. De mens geniet alleen nog van de dood, zombie is de mens. De mens geniet alleen maar van het vleselijke en door het vleselijke. God is tot een stopwoord geworden, maar heeft geen betekenis meer. Oh, de zombie kan religieus zijn, zeer religieus, maar het heeft geen leven meer, geen ziel, geen diepte. Alles is al weggetrokken door dit beest. En het beest zuigt en zuigt maar. Het vreet zijn weg door de mens, en spuit zijn gif. We leven in een dystopie. Overal om ons heen zien we dit beest.

We leven in de zombie apocalypse. De mens heeft niks geleerd, en draait maar in dezelfde rondjes. Ze bemoedigen elkaar met oude filosofie, met oude stokpaardjes, maar het heeft geen betekenis meer, geen diepte meer en geen samenhang. Men doet niet meer aan ‘practise what you preach.’

Het is een wereld waarin Lamez God is. De mens heeft het monster tot God gemaakt, tot God gekroond. De zonde en de leugen is heer en meester over de mens, de grenzeloze hebzucht en het zelfbedrog. Tot drogbeelden is de mens gekomen om die te verafgoden, en de mens is naief, zeer naief. De mens is een meeloper. Massaal gaan ze tot de drekgoden van deze tijd.

Nooit heeft de mens genoeg, en de mens zet graag de roze bril op. Daar wordt de mens voor beloond door de drekgoden. De mens houdt zich graag blind, want zo kan het monster zijn vernietigende en verslindende werk voortzetten. De mens predikt bluf, en bluf predikt de mens. Alles draait om de mens, opdat de mens blind blijft, en makkelijke prooi.

Het monster Lamez. Ik zuchtte. Het roofde zielen, vrat de zielen op, en die werden wedergeboren door dit monster. Kinderen van Lamez. Met een stockholm syndroom gaan ze door het leven.

Ik had een droom van een paradijsvogel, geheel wit met een zwarte vlek om de ogen. Ik kon er niet lang naar kijken, zo intens was het, als de hemelse bergtoppen. Het was een prachtige hemelse vogel, maar het maakte mij depressief, en ik was in grote vrees. Het was alsof ik hemelse kernenergie zag. De vogel was bedroefd, want de vogel was door de mensen verjaagd. De mens ziet depressie en vrees ook als iets slechts, terwijl een somber gemoed beter is dan een lachende dwaas, en de Vreze des Heeren is het begin van alle wijsheid en kennis. Het is om de mens te beschermen. Maar de mens heeft het weggelachen. De lachende dwaas. De mens lacht alles weg, met zijn roze bril op. Door de depressie komen we in contact met God en krijgen we oog voor de ander in nood, en depressie is ook het medeleven, niet meer nemen dan je nodig hebt. Het kan iets heel moois zijn, als hemels onderwijs, en het heeft te maken met wakker worden, emancipatie, loslaten. Depressie betekent tot het kleine gaan, de grote bluf loslaten. De mens heeft meer genomen dan nodig was, meer dan hij verdiende. De mens heeft het van anderen weggenomen. Verneder jezelf dus, verootmoedig jezelf, en ga tot de hemelse tranen. Laat ze maar door je heenstromen. Ik weende toen ik de vogel zag, en over wat ze de vogel hadden aangedaan, en de vogel nam mij op, nam mij mee. En ik zag het hemelse Woord uit de zee komen als een eiland.

Lost in paradise,
Everything is in disguise,
Open your eyes.

hoofdstuk 86 de witte paradijsvogel

Waarom was ik depressief toen ik de prachtige witte paradijsvogel ontmoette met de zwarte vlekken rondom zijn ogen ? Omdat ik de leegheid van alles inzag, de ijdelheid van alle dingen. Het was geen somberheid zoals die van de wereld, maar een hemelse somberheid, een hoopvolle somberheid, een vreemd geluk.

De hemelse depressie is dus iets heel anders dan de aardse, wereldse depressie. Het was bitter, maar tegelijkertijd ook zoetig. Ik droomde en zag dat de depressie geen doodlopende weg was, maar hemels sarcasme. Sarcasme is het gebruiken van extreme, tegengestelde beelden waarmee we vervolgens iets anders bedoelen. Het is een bepaalde taal. Het is onderdeel en bron van de dichterlijkheid.

Hemels sarcasme leert ons om niet alles zo serieus te nemen, het meer te relativeren, zonder daarbij in onverschilligheid terecht te komen. Alles is toch anders dan de mens denkt, er is toch meer gaande, en de mens ziet dingen over het hoofd en komt zo tot drogbeelden. De mens denkt te snel, oordeelt te snel, en moet weer rust vinden in hemels sarcasme. Dat heeft niks te maken met werelds sarcasme.

Het is een strijd tussen hemels sarcasme en aards sarcasme. Er is namelijk ook een vals sarcasme van het vlees, wat niet meer dichterlijk is en onthullend, maar bedrieglijk.

hoofdstuk 87 geen gnosis zonder diagnosis

Wat is eeuwigheid ?
In het Nederlands zeggen ze ‘altijd’, oftewel alle tijd,
en in het Engels zeggen ze ‘always’, oftewel alle wegen.
In het Engels is tijd dus gewoon ruimte, en eeuwigheid is alles bij elkaar genomen,
alles wat er is.
Dat moet heel veel zijn. Probeer maar eens in gedachten heel ver in de ruimte te gaan.
Als het ergens zou ophouden, als een muur, dan moet er ook weer ruimte zijn achter de muur,
dus eigenlijk is ruimte eindeloos.
Maar laten we goed bedenken dat ruimte onderhevig is aan principes, en dat ruimte een metafoor is van principes. Het leven is abstract, omdat we met hyperbolen leven, in een sarcastisch universum dus. Ja, het is een grap. De mens wordt heen en weer bespeeld, sarcastisch benaderd door het leven, maar in de diepte is het een lesboek. In de diepte is het een taal die de mens nog niet kent, heeft het veel diepere betekenissen en is alles anders.
Het leven is intelligentie.
Je mag dat elke dag als je opstaat tegen jezelf zeggen : Het leven is intelligentie.
Daar mag je dan naar leven, en dat geeft hoop. Uiteindelijk is er een grotere intelligentie dan de mens zelf. Daar mag de mens naartoe groeien, daar mag de mens toe ontwaken.

Maar is het leven niet juist een gebrek aan intelligentie ?
We worden juist op die plaats gezet waar nog een groot lek is.
Hier kruizen zin en onzinnigheid.
Het is hier elke dag oorlog.
Elementen beuken op elkaar in.
Van je familie kom je nooit af lijkt het wel.
Dan is er weer dit, dan is er weer dat.
Het leven is een jacht naar kennis.
‘Waarom doe je mij dit telkens aan ?
Want zo is er altijd oorlog in mijn brein.’
Maar het leven is een jacht.
Alleen door de jacht naar kennis leven en overleven wij.
Het leven zit heel intelligent in elkaar, en laat eerst de dwaasheid zien.
Het leven zet ons niet de roze bril op.

We houden het materiele leven als een orakelsteen in onze hand.
Het materiele leven hoeft maar een heel klein deel van ons te zijn.
We mogen leven door het geestelijke, en het geestelijke mag werken met deze orakelsteen,
de spiegelingen opvangen en verwerken.
Serieus, het materiele leven hoeft maar 1% van je leven te zijn.
Houdt de orakelsteen in je hand en kijk ernaar.
Zo kun je er ook afstand van doen.

Dat gebeurt ook altijd als je slaapt.

Profetie is als de navelstreng.
Dat is niet zomaar een stemmetje in je hoofd, maar het leren werken met de orakelsteen die het leven is.
Leven en werken met het orakel is geen natte vinger werk.
Je moet leren hoe het orakel werkt.
Het leven is intelligentie en dat kruist nu eenmaal met onintelligentie,
om juist de vinger op de zere plek te leggen.
Het leven is dus diagnosticeren.
Dat is wat het orakel is en het orakel doet,
en zo bevat het orakel ook het medicijn als het op de juiste wijze wordt gehanteerd.

hoofdstuk 88 de nationalistische drugs van zelfvergoddelijking

De macht van het hindoeisme is niet te onderschatten. Het is zelfs de bron van het boeddhisme en het westerse christendom, ook de charismatische beweging. Veel van onze beschaving komt regelrecht uit India, zowel goede dingen als slechte dingen.

Yoga is tot een product geworden in het westen, van ontspanning, maar het heeft de mens verlamd. Het is een markt. Ken je de zure, vrome gezichten van Yoga-meesters die hun rotzooi proberen te verkopen ? Je ziet ze ook in de kerken en in de charismatische beweging. Ze wanen zichzelf als god, steken met kop en schouders boven de ander uit. Je bent hun tijd en energie niet waardig. Ze kijken dwars langs je heen. Ken je die mensen ? Ze zijn aan de drugs van de zelfvergoddelijking, maar dat houdt in dat ze nationalistisch god zijn over anderen, dus daadwerkelijk het zelf boven de ander. Ken je zulke mensen ?

Met kop en schouders steken ze boven je uit, en dan bedoel ik ook echt met kop en schouders. Je bent in een wurggreep, want zij zijn het superras. Ze zijn opportunistisch en doen niet aan geestelijke oorlogsvoering, maar aan psychologische oorlogsvoering. Ze spelen machtsspelletjes met je brein. Dat is de oorlog die zij voeren. Ze zijn in een drugsverlamming, als zombies.

Yogi’s hoog op hun paarden. Het gaat hen om de munt, niet om de kennis, dus de kennis houden ze kort. Ze hebben maar een kort lontje. Ze doen aan symptoombestrijding, gaan niet tot de wortel, want zo kunnen ze aan je blijven verdienen. Ze kunnen heel geheimzinnig doen. Je hoort niet tot hun club. Je bent hun waarheid en wijsheid niet waardig, tenzij je hen naar de pijpen danst en je de

kassa overmatig spekt. Dan hebben ze ineens alle ogen voor je en alle tijd. Dan gaan ze over lijken voor je.

De dikke geluksboeddha slaapt in het westen. Wil niet gewekt worden. Die wordt geprezen in het westen, en heerst ook in de kerk. Maar ook Yoga is een grote god in het westen. Het is kop in het zand, de roze bril op. Het is een afschuwelijke afgod, die ook in III Kamba in de nieuwe bijbel wordt besproken, maar er komt ook zoveel goeds uit India, waar het boek ook aandacht aan besteedt.

Misschien herinnert iemand zich nog het gevecht wat Bruce Dickinson had met de westerse geluksboeddha. Ga de strijd aan met de westerse geluksboeddha en met de Yoga-afgod die over de kerken heerst. Het zijn hedonistische afgoden. Ik had eens een droom over dat de rivieren van India vol lagen met doden. Het zijn rivier-zombies, ze komen uit de rivier.

hoofdstuk 89 De Bewegings-Wet van Newton : Van Doorn tot Lunteren en terug – Het dak is eraf

Het is zelfs gevaarlijk om te denken.
We moeten grondig toetsen.
De lucht zit vol met giftige gedachten.

De mens maakt zijn eigen vijand.
De daadwerkelijke vijand wil de mens niet zien,
want dan zou dat diep in hemzelf graven.
De mens dweilt liever met de kraan open,
om de illusie van werk te hebben,
maar het is geen hemels werk.
Het heeft geen eeuwigheidswaarde.
Men vecht voor eigen koninkrijkjes.
Vaak is dat wat men vijand noemt
God zelf die hen een halt toeroept.
De mens is te ver gegaan en op dwaalwegen terecht gekomen.

Kijk om je heen.
Doe je roze bril af die verkeerde vijanden aanwijst,
de vijanden van de roze bril.
Het is de hemel die je probeert te doen ontwaken.
Roze brillen worden goed verkocht.
Het is big business.
En deze business heeft zijn eigen legers en rechters

om deze markt te garanderen, te verzekeren,
te laten floreren.
Maar hoe lang zal dat duren ?
Hoe lang wil de mens nog slapen, en hoe lang zal de mens nog slapen ?
Alles gaat in cirkel bewegingen.
Zoals de wet van Newton stelt heeft alles een gelijke reactie, een tegengestelde reactie en een passieve reactie, dus drie reacties. Deze reacties bepalen of iets al dan niet beweegt. Deze reacties bepalen de snelheid van iets, de richting, en of iets al dan niet leeft.

Het is dus niet zo vreemd waar we doorheen gaan. Uiteindelijk is ontwaking het doel, het vinden van de juiste richting.

Ik werd geleid om info te krijgen over mijn oude bijbelschool, de tweede waar ik naartoe ging. Deze bijbelschool was in Lunteren, een prachtig weilandenrijk en bosrijk dorp op de Veluwe, waar zich ook het middelpunt van Nederland bevindt, wat ik toendertijd ook met mijn Surinaamse vriendin bezocht. Dat was in het bos. Onze school lag aan de rand van het dorp aan de rand van de weilanden. Het was een prachtig gebied. Ik ontdekte dat het dak, de zolder eraf was gegaan, van het middenstuk. Aan de rechterkant waren de lokalen, het jongensdeel en het gastendeel, en aan de linkerkant was er het meisjesdeel en nog een kantoorgedeelte. In het middendeel woonde op de zolder het beheerdersechtpaar, een verschrikkelijk stel. Men vroeg zich altijd af hoe zulke verbitterde mensen beheerdersechtpaar konden zijn van een pinksterbijbelschool. Ik had eens in de nacht een hemels woord gekregen en ik ging naar het zolderlokaal in de rechtervleugel, een verdieping hoger dan waar mijn kamer was, om het op te schrijven. De beheerder had licht gezien vanuit zijn zolderwoning in het middengedeelte, en kwam naar het lokaal toe. Hij vroeg wat ik kwam doen. Ik zei dat ik een hemels woord had gekregen wat ik moest opschrijven. Hij geloofde daar niet in, zei hij. Ik vroeg me af wat hij dan deed op een pinksterbijbelschool als hij daar niet in geloofde. Hij liet me toen ik voor het eerst op school kwam wel al zijn knopjes zien, zijn beheerderspaneel, wat zeker interessant was, maar dat was één van de weinige keren dat hij echt aardig deed. Toen hij eens een preek moest geven in de kapel hadden velen er dan ook geen grote verwachtingen van. Maar goed, het dak was er afgegaan, de zolder was verdwenen, waar dit verschrikkelijke echtpaar wat de school terroriseerde altijd woonden. Er gleed een gevoel van vrede over me. Ik kon de natuur weer ruiken en proeven, alsof er een nachtmerrie over was gegaan. Dat was ook de wet van Newton. Er was een goede tegenreactie gekomen. Alles heeft een tegengestelde reactie uiteindelijk.

Het leek alsof ik er weer was, in Lunteren, op de plaats waar eens de bijbelschool was. Die was er niet meer. Ik dwaalde door de gangen, en ik zag het hemels Woord nederdalen. De hemelse vogels waren gekomen. Het was nu alsof de natuur, het bos, ook in het gebouw was doorgebroken. Het is nog steeds om me heen. Het leidt mij. Niks is voor niks geweest.

Ik moet denken aan de eerste bijbelschool in Doorn, ook in prachtig bosrijk gebied, en er waren ook weilanden. Het beheerdersechtpaar daar waren ook moeilijke mensen. Ik had eerst een kamer in het koetshuis, het jongenshuis, want ik woonde intern. Daarna had ik een kamer in het hoofdgebouw. Bij de keuken moest ik dan altijd een trap op, en een paar trappen verder kwam je op de meisjeszolder. De meisjes liepen dus altijd langs mijn kamer, en ik had telkens weer een andere bijbeltekst op mijn deur geplakt met wat plakband. Soms schreven de meisjes dan reacties op de

bijbelteksten. Maar op een zekere dag klopte de beheerder aan. Hij zei dat ik geen bijbelteksten meer op de deur mocht plakken, want hij was bang dat het de verf van de deur zou beschadigen. Het is maar waar je je prioriteiten hebt liggen. Maar ja, het is de wet van Newton he, dat alles een tegenreactie heeft, en dat de tegenreactie ook weer een tegenreactie zal hebben. Het Woord zal uiteindelijk doorbreken. Ik heb goede herinneringen verder aan die scholen, en het zal nog mooier worden. De wet van Newton zal het tot nieuwe hoogtes gaan brengen. Ook daar zal het bos doorbreken, en zullen de hemelen zich openen.

Soms heb ik dromen over de twee scholen, en ik reis telkens heen en weer, nomadisch als ik ben, want in beiden liggen bepaalde hemelse schatten opgeborgen. Het zijn beiden hemelse dynamieken. Ook dat is de bewegings-wet van Newton.

hoofdstuk 90 Een stukje amsterdamse geschiedenis – het boubers-geslacht en het grote T-geheimenis – fundamenten van de nieuwe bijbel

Na de strijd tegen de grootmacht die de pentateuch is, ook wel de thorah genoemd, wat waarlijk een machine is, is er de strijd tegen de nevi'im, wat woordvoerders of profeten betekent, en wat het boek is na de pentateuch. In beide boeken staan belangrijke dingen, die ook in de nieuwe bijbel zijn opgenomen, en uitgewerkt, maar de machines op zich zijn onheilzaam in zijn geheel en aan vervanging toe. We hebben dan ook te maken met Jozua, Richteren, Samuel en Koningen.

Het boek wordt vervangen door het boek 'De terugkeer' wat dieper op deze thema's ingaat. De pentateuch is geheel vervangen door de tetrateuch in de nieuwe bijbel. Het boek De terugkeer heeft een grote climax in het verhaal van Ruben die tot de tent van Bilha ging. Dat gebeurt in het derde boek van dit deel, in II Behemma, het tweede deel van Behamma dus, dus een soort van tweede Genesis in de nieuwe bijbel.

Het is een grote strijd, een zware strijd. Ons eerste kantoor was op de Aaf Bouberstraat in Amsterdam. Ik kan het me nog goed herinneren. Daar ligt dus de geschiedenis van de nieuwe bijbel, maar dus ook een stuk geschiedenis van Nederland zelf. Aaf Bouber (1885-1974) was een Nederlandse actrice die meespeelde in films zoals Het wrak van de Noordzee (1915, 1934), Op Hoop van Zegen (1934), Merijntje Gijzens jeugd (1936), Ergens in Nederland (1940), De laatste dagen van een eiland (1942), en Sterren stralen overal (1953). Deze films hebben grote betekenis. Het is kunstcultuur van Nederland. Wij hebben ons in die zin ook altijd Boubers gevoeld. Het heeft met onze wortels te maken. Wat ik altijd wel bijzonder heb gevonden is dat Aaf Bouber op 88-jarige leeftijd stierf en dat ons kantoor op nummer 88 was. Dat was een groot profetisch teken.

Mensen doen films vaak af als 'oh, weer een film, betekent niets, zal me worst wezen, op naar de volgende,' terwijl films vaak profetisch zijn, over de parallelle wereld en dat ze niet voor niets

gegeven zijn, en dat ze de sleutel kunnen vormen ter bevrijding van Nederland. De voorouders hebben niet voor niets gezaaid. Voordat Aaf Bouber actrice werd was ze sieradenverkoper, wat een beeld is van het koesteren van dingen, het tot sieraad strekken.

Ik ben Amsterdammer in hart en nieren. Ik heb er vijf jaar van mijn leven gewoond en gewerkt en drie kinderen verwekt. Voor mij is het een schat in aarden vaten, waar ik veel over kan vertellen. Er is in dat tijdperk ontzettend veel gebeurd, wat ten grondslag ligt aan de nieuwe bijbel en ons verdere werk. Ook heb ik daar geestelijke kinderen voortgebracht. Aaf Bouber werd in Hoorn geboren en stierf in Amsterdam. Haar vader was goudsmid, wat verklaarde dat ze sieradenverkoper werd.

In 1957 speelde ze mee in Taloelah, een komische thriller in drie bedrijven, wat nogal een populair toneelstuk was waarmee ze door heel Nederland reisden, want ze zijn ook nog in de Kamperse gehoorzaal geweest, waar ik vroeger ook weleens naartoe ging, omdat mijn voorouders en een groot deel van de familie daar woonden. Het onderschrift van het toneelstuk was ‘Whisky en Cyaankali’, en de oorspronkelijke titel was Tabitha, geschreven door Arnold Ridley, en het werd verfilmd in 1966 met als titel ‘Who killed the Cat.’ Het is een opmerkelijk verhaal want het gaat ook over een beheerdersvrouw die kamers onderverhuurd. Drie oude vrouwen huren een kamer bij haar, en eentje van hen heeft een kat. De beheerdersvrouw heeft een hekel aan de kat en vergiftigd de kat. De drie oude vrouwen komen erachter en willen dan de beheerdersvrouw vergiftigen. Later komen ze tot hun zinnen en doen het uiteindelijk niet. Toch blijkt dan de beheerdersvrouw te zijn vergiftigd, dus ze staan voor een groot raadsel. De film was niet komisch zoals het toneelstuk, maar is zeer duister. Tabitha is dan de naam van de kat, maar het is in principe veel meer, als je in de diepte gaat van de exegese, want het is in principe ook het vergif zelf. Wij werden eens in Amsterdam onaangekondigd bezocht door een problematische vrouw genaamd Tabitha. Ze wilde toen ook nog onze kinderen zien, maar dat heb ik geweigerd vanwege haar vreemde gedrag. Toen ze weg was heb ik de hele kamer veranderd. Ook andere medewerkers hadden last van deze vrouw. Meestal noemen we haar naam niet eens als we het over haar hebben, maar noemen we het gewoon het T-probleem. Een medewerker was haar een tijdje terug nog eens ergens tegengekomen, en heeft er naar eigen zeggen daarna nog drie dagen last van gehad. De geschiedenis herhaalt zich dus, vervormd zich, want dit komt allemaal uit het leven en werken van Aaf Bouber, als ‘de vrouw met de vele gezichten’, als actrice en toneelspeelster zijnde. Dit komt dus uit verhalen waarmee zij werkte. De geschiedenis herhaalt zowel goed als slecht, en zal tot een climax komen. Ook leefde ik destijds in Amsterdam met een vrouw met meervoudige personaliteiten. Dat waren zowel goeden als slechten, maar het is heel moeilijk om daar mee te leven. Het is als de rollen en medespeelsters van Aaf Bouber. Alles gaat door lenzen. We staan niet op onszelf en het staat niet op zichzelf. Het komt allemaal ergens anders vandaan. We zitten in een verhaal. Die relatie ging uiteindelijk niet goed, en ik kwam weer op de Veluwe terecht. Daar leefde ik weer met een vrouw in een huis die min of meer meervoudige personaliteiten had, sommigen ook heel agressief. Weer zullen dat de spiegelingen zijn geweest van Aaf Bouber’s verhalen en films, van haar rollen en haar medespelers. Ik ben immers een Bouber in hart en nieren.

Die vrouw met de vele gezichten waarmee ik woonde op de Veluwe had ook een obsessie met gif, en ze sprak over rommelen met shampoo. Soms had ik iets gekocht wat alleen ikzelf dronk, en dan was het de dag erna niet eens meer te drinken, en soms als ze eten voor me had gemaakt was het alsof er chemische troep doorheen was gegooid, maar dat klopte niet, en ik ben toen verhuisd en ternauwernood aan deze toestanden ontsnapt. Het had niet langer moeten duren, en dat was ook de

geest van Tabitha, oftewel het T-probleem. Ook op de Veluwe volgde het me na dus. Ik kwam toen in een andere onderverhuurde woning en die wisselde soms van beheerder, en toen kwam er een beheerdersvrouw die ook al die eigenschappen in zich droeg, meerdere gezichten had. Je wist nooit hoe je het trof. De ene keer bedreigde ze je, en de andere keren was ze poeslief.

Het komt dus allemaal uit de verhalen van Aaf Bouber. Aaf Bouber heeft ook in Op Hoop van Zegen uit 1934 gespeeld, over Kniertje, de vissersvrouw. Haar man en twee zonen zijn omgekomen op zee. Haar overgebleven zonen willen geen visser worden, want haar ene zoon is bang voor water, en haar andere zoon wil het leger in. Vanwege een losgebroken vechtpartij vanwege een belediging mag haar zoon het leger niet in, en zo worden ze toch min of meer gedwongen om op zee te gaan, waar ze later ook omkomen, en waarvan de uitspraak ‘De vis wordt duur betaald’ komt. Het is natuurlijk een symbolisch verhaal. Ik kom ook uit een vissersfamilie. Ik heb dit nooit voortgezet. De vader van mijn oma was visser. Ik eet ook geen vis, maar ik gebruik wel de symboliek ervan, wat ook veel voorkomt in de nieuwe bijbel.

Er moet symbolisch balans komen tussen de geestelijke oorlogsvoering en de geestelijke visserij. De visserij betekent zowel empathie als uitsorteren, toetsen dus, en dat is een belangrijk fundament voor geestelijke oorlogsvoering, dus soms worden we teruggeroepen tot het geestelijk vissen, omdat onze oorlogsvoering ontspoord is geraakt en we een blinde vuistvechter zijn geworden. Leren vissen, leren puzzelen, leren terug te gaan tot de wortels, gaan tot dat wat verloren is geraakt, werken aan onze fundamenten, en het goed doorleven. De vis wordt duur betaald betekent dat je niet zomaar wat aan kunt rotzooien. Wat je neemt of grijpt zul je peperduur voor moeten betalen. Het laat ook weer zien in het verhaal van Tabitha dat als we gif gebruiken we daar zelf ook door vergiftigd worden, hoe dan ook. Als we op goede grond zaaien en zorgvuldig leven, eerlijk zijn, dan zal het gif uiteindelijk verwerkt worden tot medicijn.

hoofdstuk 91 de egyptische achtergrond van de strijd tegen de nephilim

De onderwerpen in het boek II Behemma, oftewel het tweede deel van de ‘Genesis van de nieuwe bijbel’ zijn :

Het Morgenlied
Het Morgengebed
De psalm van de koppensnellers
De Orionse bizonvliegen
De haviksmuur
De Wijnstok van Jeremia
Honger naar het rode
Ruben kwam tot Bilha
De terugkeer van de oorlogs-amazone

De wedergebondenheid
De tirannie van de kerkvorst Kurka
De Apopi
De dochters van het kwaad
De tocht tot Witi
Betelgeuse, de bron van Orion
Het slachtmes van Zippora

Er zijn in dit boek vele referenties naar de oude bijbel, en die onderwerpen worden in de grotere context uitgewerkt. Het komt uit het tweede grote deel van de nieuwe bijbel, de Terugkeer, om de Nevi'im, de profeten, de woordvoerders in de oude bijbel, te vervangen, dus dat is een brug over de gehele Davidische kloof heen. David wordt wel genoemd als 'Ahn' (zijn Orionse naam), maar het wordt in veel groter verband geplaatst, en het is een majesteitelijk boek. Er wordt dus ook gerefereerd naar het oude Genesis, zoals Ruben die tot Bilha komt, en de nephilim worden besproken, die in de nieuwe bijbel ook wel de apopi worden genoemd, de Egyptische term ervoor, en waar ook Ra tegen streed in de onderwereld, op zijn boot. De Egyptische achtergrond komt meer naar voren.

hoofdstuk 92 Ga de Jordaan over

Er brandt licht, maar er is niemand thuis.
Dat is de gesteldheid van veel mensen.
Het zijn chemische processen in het brein,
giffen die op elkaar inspelen.
Als je dan ontwaakt bent en je hebt de verlichting ontvangen,
dan kun je je heel eenzaam voelen als je dit opmerkt.
De zombies om ons heen sjokken voort,
naar hun volgende pakje sigaretten,
naar hun volgende bloemenvaasje met afgeknipte bloemen die een vroegtijdige dood sterven,
naar hun volgende joint, hun volgende prikkie.
Zo sjokken ze het leven door.
Het leven is voor hen een shopping paradijs.

Heel eenzaam kun je je voelen, als een roepende in de woestijn.
De meeste mensen zijn doof. Ze sjokken rustig door.
Ze zijn immers dood van binnen.
We leven in een afschuwelijke wereld die veel mensen beter willen voorstellen dan het is,
want het is immers hun pakkie an niet.
Ze leven immers in hun eigen wereld.

Charles Darwin zei het al in de jaren 1800 :
Er zal maar een klein overblijfsel zijn.
De rest zal vergaan.
De grote massa's zijn illusies namelijk, om ONS te testen.
Het is om JOU te testen, om het beste in je omhoog te brengen.
Neem je het aas aan en wordt je gelijkvormig met de massa,
dan ben je WEG, dan ben je VERKOCHT, en dan ben je gewoon een deel van de illusie.
De massa's bestaan niet. Het zijn maar wat special effects.
Je moet de lenzen van het leven leren kennen waardoor deze dingen zo geprojecteerd worden.
Het zijn bloed-orakels.
De mens moet die leren kennen.
Dat is waar het verhaal over gaat.
Dat is waar de nieuwe bijbel over gaat.
Stay tuned.
Ik wens jullie allemaal een fijne dag, een leerzame dag.
Laat je niet bedonderen.
Zorg dat je dit spel wint.
Ga door die enge poort.
Niet door de enge poorten die de zombie-mensen om je heen hebben gemaakt om je in het kooitje te krijgen, of in het kastje als één van hun poppen.
Voorwaarts mars, strijders.
Op naar de eeuwigheid.
Denk niet zoveel in letterlijke termen.
Denk meer in cirkels, maar verruim en verwijd die cirkels.
Sla niks over.
Kom tot de eeuwige cirkels, en laat de cirkels van de mens los.
Laat hen maar circusje spelen.
Jij weet wel beter.
Ga de Jordaan over, en kom tot de woestijn en de wildernis waar het pad verder gaat.
Dan zal het hemelse woord je een hoger pad laten zien.

hoofdstuk 93 de danaiden van stalin

We zeggen het vaak : De mens is nooit bevrijd geworden uit de tweede wereldoorlog. Die woedt nog steeds onder de leden.

In de nieuwe bijbel wordt Stalin besproken.

Stalin is een groot probleem, de wortels van hedendaagse problematiek.

Als je het nog niet kent : Doe onderzoek.

Zijn ‘grote zuiveringen’ (the great purge) begonnen al in de dertiger jaren voordat de tweede wereldoorlog begon. Allerlei bevolkingsgroepen moesten het ontgelden.

Maar de mens vandaag heeft niks van het verleden geleerd, en is stalinistisch naar zijn medeschepsel het dier. The great purge wordt nog steeds massaal beoefend in de slagerijen. Stalinisten hebben het eeuwig leven niet. Ergens houdt het op. De natuur ZAL terugslaan.

Mensen hebben het vaak over the great purge van Hitler, in de veertiger jaren, maar ze vergeten vaak the great purge van Stalin, die al in de dertiger jaren kwam opzetten. We hebben dus in de dertiger jaren niet alleen te maken met ‘de grote depressie’, maar ook met ‘de grote zuiveringen van Stalin,’ en die zien we beiden vandaag de dag nog steeds. De mens is nooit bevrijd geworden uit de tweede wereldoorlog, niet van Hitler, niet van Stalin. De mens is nooit bevrijd geworden uit de Siberische ballingschap.

Lenin sprak dat iemand die zich bewust is geworden van zijn slavernij en strijd voor de bevrijding nog maar een halve slaaf is vanwege de ontwaking.

Dat is goed nieuws mensen. Uw slavernij kan door kennis al voor de helft minder worden, door de ontwaking. Dat geeft weer hoop. We moeten ook deze dichterlijke allegorieen leren begrijpen. Uiteindelijk zijn deze leiders met gedichten op de loop gegaan.

We zien in de nieuwe bijbel het ouroboros principe : ‘het beest die zijn eigen staart eet.’ Dat is al een heel oud gnostisch principe, waarvoor de gnostici vroeger vervolgd werden. Uiteindelijk zal het beest zichzelf verslinden, wat in diepte betekent dat alles ontleed zal worden. Het beest heeft dingen geroofd, en het vreet hem van binnen op, want niemand kan met succes de waarheid verbergen. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt hem wel.

Ik zag de film Pygmalion uit de dertiger jaren, en ik had die nacht een droom over twee grote stalinistische vlinders, verschijnselen van anorexia, als buitenaardse stalinistische insectische wezens. Pygmalion had een beeld gemaakt waar hij verliefd op werd, maar het was een onmogelijke liefde. Zo hebben mensen een eigen beeld van God en de waarheid gemaakt en zijn erop verliefd geworden, maar het is een onmogelijke liefde. De liefde tot het vlees, tot de leugen, is een onmogelijke liefde, want ze zullen door hun eigen drogbeelden verscheurd gaan worden. Uiteindelijk zal hun liefde niet beantwoord worden en zullen ze door hun eigen beelden afgewezen worden, zoals in de Pygmalion film.

Wat moeten we dan gaan doen, als we deze dingen in onszelf opmerken. De nieuwe bijbel vertelt de gelijkenis van het verloren varken :

‘We moeten de negenennegentig varkens achterlaten om het verloren varken te vinden.’

Heb je iets over het hoofd gezien ? Please ? Keer er naar terug.

Ik ben me er van bewust dat de stalinistische anorexia verschijnselen die ik zag de danaiden waren die water scheppen in bodemloze vaten.

hoofdstuk 94 de hegeliaanse matrix

We leven in een Hegeliaanse matrix.
Hegel komt ook voor in de nieuwe bijbel,
omdat hij nogal een belangrijke persoon
was in de filosofie van 1700 en 1800.

Dit houdt in dat dingen knettergek worden,
en dat je dan nog wel gekker moet zijn om
er doorheen te kunnen komen.

Ik had een droom over een feniks boom,
die uit het vuur groeide, met vele ogen,
en de boom begon allen die door hetzelfde
heen waren gegaan bij elkaar te brengen.

Ook had ik een droom dat ik bij een bospad
drie vogels tegenkwam die ons zouden helpen :
een arend, een hele grote raaf, en een
prehistorische vogel.

Om verder te komen moeten we leren loslaten,
leren onder een bepaalde druk te leven die
nodig is. Die druk hebben we nodig om
ons verder te ontwikkelen. Zonder die druk
is er geen leven mogelijk.

hoofdstuk 95 de hegeliaanse matrix 2

Een jongen had een stem als een mengsel tussen André Hazes, Paul de Leeuw en Danny de Munk, een Amsterdamse Mokum jongen. Zijn ouders vroegen hem waarom hij het evangelie niet meer predikte, hun evangelie. Hij gebruikte zijn stem nu voor andere dingen. Er is iets beters dan het evangelie, dan ‘hun’ evangelie.

De fenomenologie van de geest uit 1807 van Hegel is één van de belangrijkste boeken ooit geschreven, en gaat over de leer van het geestelijke, oftewel de pneumatologie, of fenomenologie, de leer der verschijnselen. Zomaar spiritualiteit kan heel eng worden en is vaak voor een markt, maar het moet dus in de grotere context geplaatst worden van de pneumatologie, de leer van de geestelijke verschijnselen, wat een wetenschap is, en wat filosofisch is. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook Hegel nog noemt. We leven in een Hegeliaanse matrix, en moeten de weg door dit labyrint heen zien te vinden, en dan kan spiritualiteit op zich al snel een valkuil worden als je niet op de hoogte bent van de regels voor deze dingen. Veel spiritualiteit vandaag de dag is roekeloos en wars van kennis. Vandaar dat de pneumatologie zo belangrijk is.

Ik moest in een droom een struisvogel bevrijden uit deze matrix, en ook twee parallellen van mijn broer en een vroegere college-vriend en collega die in Belgie theologie ging studeren en daarna ook predikant werd. En die twee parallellen ondersteunden mij in de strijd, want de strijd is heftig in de Hegeliaanse matrix. Laten we wel wezen : boven ieder mens hangt een zwaard van Damocles aan een heel dun draadje. D’m is een Egyptisch woord voor de hoofdbesnijdenis of besnijdenis van het verstand, en in het Hebreeuws is Dam bloed. Kalos is in het grieks het goede, of toegewijd aan het goede, als een dienstknecht, dus Damocles betekent in die zin de dienstknecht van de hoofdbesnijdenis, de dienstknecht van het bloed orakel.

hoofdstuk 96 giftige vissen in de stroom

De dementors willen niet loslaten.
Jij bent hun bezit, maar ze zijn achter de schermen, achter het glas,
en ze worden zwakker en trager.
Ja, ze houden nog steeds ijzig vast aan hun wapens en trofeeen,
hun vroegere overwinningen,
maar ze druipen alreeds van de glazen wanden af.

Ze willen niet loslaten, nee,
maar ze zijn op aan afstand,
aan de ketting, alreeds gearresteerd.

Hun stemmen zijn traag en laag,
maar ze moeten de hersenen loslaten.
De mens moet tot ontwaking komen.

Er zijn giftige vissen in de stroom,
die de vissers proberen te bijten wanneer ze kunnen.

Ook daarvan moet de mens ontwaken.

hoofdstuk 97 door betekenis bereikbaar

Het leven is geen eenheidsworst.
We zijn gefragmentariseerd.
In ons verleden zien we allemaal
stukjes van onszelf, afgezonderd
op eilandjes, en ze lijken nu
onbereikbaar.

En ze zijn ook onbereikbaar,
maar door betekenis worden ze
bereikbaar en bruikbaar.

Het lijkt alsof het allemaal bij
elkaar hoort als van een zelfde
tijdperk, maar dat is niet zo.

Tussen de eilanden liggen grote
periodes van afsterving en
reincarnatie.

Telkens weer sterven wij en
reincarneren wij. Dat gaat onbewust.
Het is een roep van een dieper
verleden.

hoofdstuk 98 Het prisma van Pniël

Jakob had een lange worsteling op Pniël met een natuurvrouw waardoor hij invalide raakte, om hem te beschermen tegen de zonde en de leugen. Het is een centraal thema in de nieuwe bijbel. Vanuit dit prisma zijn alle spiegelingen op aarde gekomen. Alles wijst terug op die strijd.

In het leven moeten we offers brengen, een dagelijks over. Breng een morgenoffer en een avondoffer. Probeer het leven te bekijken door dit prisma. Het is onze onderwijzer. Probeer het leven te bekijken door dit bloed-orakel. Je ziet het overal om je heen.

We geven ons niet zomaar over aan goden, instituties en familie. Het is een worsteling met het vlees. Ook is het een worsteling met kennis. Mijn twee bijbelscholen zag ik als onderdeel van Pniël. Beide scholen lagen aan de rand van de wildernis, aan de rand van bos of weiland. Je kon zo de wildernis inkijken, en met beide vriendinnen van die scholen ging ik vaak de wildernis in, de weilanden of de bossen. Op de eerste bijbelschool, de Evangelische, was dit een Afrikaanse vriendin, en op de tweede bijbelschool, de Pinkster, was dit een Surinaamse vriendin, waar ik later ook mee getrouwd ben. Beiden hadden een problematische jeugd gehad, en beiden waren moeilijk in de omgang, maar ik zag het als een uitdaging om ze te genezen. Het waren twee grote worstelingen in mijn leven.

Ik ben nog steeds verbaasd en verwonderd over dit prisma van Pniël wat het gehele spectrum van het leven geeft, in haar oneindige spiegelingen, die allemaal de mens terugroepen tot haar. Het is als een kind wat worstelt met zijn moeder, en dan moet de moeder het kind restricties opleggen om het kind te beschermen. Dit is wat het leven is, en het wordt in de nieuwe bijbel besproken.

hoofdstuk 99 we leven als in de dagen van noach

Het gaat verkeerd in de wereld.
Houd daarom aan dat rode touw vast in je binnenste,
het eeuwige, hemelse touw wat je voortleidt.

Het gaat verkeerd in de wereld.
Waarom ? Omdat je moet leren zelf te veranderen,
het niet anderen te laten doen.
Je bent zelf verantwoordelijk.

Het gaat verkeerd in de wereld.
De massa’s zijn illusies.
Het gaat om de minderheden die nog iets te zeggen hebben.
Het gaat verkeerd in de wereld.
Het gaat verkeerd, verkeerd, verkeerd.
Luister dan toch naar het kloppen van de hamer van Noach.
We leven als in de dagen van Noach.
De mens is zombie geworden,
iedereen is tot zijn eigen god geworden.
Je moet dit doen, je moet dat doen,

maar als je dit doet, dan …
en als je dat doet, dan …

Het gaat verkeerd in de wereld,
want ze gooien ons verkeerde touwen toe.
Houdt vast aan het rode touw in je binnenste,
aan het eeuwige, hemelse touw wat je voortleidt.

hoofdstuk 100 polonaise in oorlogstijd

Dat wat we om ons heenzien zijn de lagere spiegelingen van de mens, die toch ook weer wijzen op de hogere spiegelingen, maar uiteindelijk moeten we teruggaan naar de bron. Terwijl de lagere spiegelingen hun verjaardagen vieren beseffen de hogere spiegelingen dat er helemaal niets te vieren valt. De mens moet zich diep schamen. De mens loopt nog steeds polonaise in oorlogstijd. Ze vieren feest terwijl de tijdbommen onder hun huizen tikken. De mens draagt zorg voor het vlees, heeft grote liefde voor de zonden van deze tijd en de leugens. De mens moet terugkeren tot de geestelijke economie.

hoofdstuk 101 hemelse ziekenhuizen

Een boekje werd gegeven genaamd II Werktuigen. Het richtte een glazen wand op in de geestelijke wereld, waarachter de indische en afrikaanse slangen moesten blijven, zwaar giftige slangen. Ze spoten vuur en gif. De glazen wand hield het tegen. Ik zag een rivier en daarachter Afrikaanse voorouders van het menselijk geslacht. Ze wuifden naar me. Ze waren vrijgezet van de indische en afrikaanse gifslangen. Ik voelde me koud en warm worden. Ook ik werd vrijgezet van het gif. Dit gif had zich lopen opstapelen door de generaties heen.

Ik was blij met het boekje genaamd II Werktuigen. Het zou horen in de nieuwe bijbel, de Rodenberg Versie. Ik hoorde iemand huilen : ‘Wat moeten we doen, wat moeten we doen ?’ Ik zag hen die zwaar verminkt waren door de slangen. Ik bad om genezing en voelde een kracht op mijn handen komen. Ik richtte de kracht op de mensen, en ze vielen naar achteren, en hun zonden werden

geopenbaard. Er was genezing voor hun ziel in hun belijdenissen. Ik zag sommigen het gif uitspugen. Sommigen spuugden tumoren uit. Ik bad weer om genezing. De hemelgezanten kwamen om hen verband om te doen, en mee te nemen naar de hemelse ziekenhuizen. Sommigen hadden verschrikkelijke bloedingen.

En ik richtte mij tot de slangen achter de glazen wand, en strekte mijn handen uit, en de slangen begonnen weg te smelten. Het waren er velen. Zij hadden groot kwaad aangericht, en zij gleden weg in een donker gat in de aarde, terwijl zij weg begonnen te smelten. En ik sprak tot de slangen in hemelse talen.

hoofdstuk 102 Het morgen offer

Waar sta je mee op ? Hoe sta je op ? Begin de dag met een morgen offer. Wijd altijd de dag toe aan het hogere, direct als je opstaat, zodat lagere spiegelingen je niet op een ritje kunnen nemen. Het is belangrijk een goed fundament voor de dag te hebben. Dit morgen offer is direct al een worsteling met de natuurvrouw, waarin we ons ego afleggen en ook het collectieve ego, om zo door te breken tot de hogere natuurvrouw. De lagere natuurvrouw, de lagere moeder, de vleselijke moeder die ons ego streelt, moeten we afleggen. Dat gaat door de worsteling op Pniel, als een morgenoffer. Zo breken we door tot de hogere leerregels, door de lagere leerregels van het vlees achter ons te laten.

Op de bijbelschool ging ik er soms extra vroeg uit om met mijn Surinaamse vriendin de natuur in te gaan. Ze was vaak moeilijk in de omgang, twistziek. We hadden vaak onenigheid en zware discussies, die vaak op ruzies uitliepen. Ik zag het als een uitdaging. Het was een worsteling, maar het verwondde mij ook zwaar. Het was een ware afbeuling. Ik was op Pniel.

Ook mijn Afrikaanse vriendin op de eerdere bijbelschool zat zo in elkaar. We gingen vaak de natuur in, maar het liep vaak uit op onenigheid en ruzies. Ik had een droom dat we een gevecht hadden op een glijbaan, dat ze me er vanaf probeerde te duwen, en dat ik haar uiteindelijk van de glijbaan afduwde. Een Iraanse vriend op de eerste bijbelschool had ook een vriendin waar hij toen ruzie mee kreeg, en die relatie kwam ook ten einde, en hij kon daar niet mee omgaan. Hij werd tot een woesteling die niet eens meer op zijn naam reageerde. Dat was hij niet, zei hij. Hij had zichzelf verloren, was zichzelf niet meer. Hij was iemand anders.

Uiteindelijk zal dat op Pniel gebeuren, dat we onszelf niet meer zijn, ons oude zelf is weg. We hebben onszelf verloochend en doen ons nieuwe zelf aan. Ik heb er vrede mee dat het zo is gegaan. Het aardse moeten we afleggen om het hemelse te ontvangen. Moeilijke vrouwen laten zien dat ook God niet gemakkelijk is. Er komt veel meer bij kijken. We komen er niet zomaar doorheen op Pniel. Ook van het vleselijke komen we niet zomaar af. Abraham had ook een moeilijke vrouw, en ook Hosea. Ze eisen een morgen offer. Dat is wat God eist. God is niet zo romantisch, maar een worstelaar. Telkens weer kwamen er twistzieke vrouwen op mijn pad. Ze waren niet alleen in

gevecht met mij, maar ook met anderen om hen heen. Men vertelde mij weleens dat twistzieke vrouwen hieruit hun energie haalden om te kunnen overleven.

Zoals ze een morgen offer eisen, eisen ze ook een middag offer en een avond offer, en ook een nacht offer. De mens moet loskomen van de lagere offers en komen tot de hogere offers. Dat gebeurt op Pniel, dat ons offer richting mag krijgen. Uiteindelijk offer je niet zomaar aan vrouwen, maar aan God, aan de hemel.

hoofdstuk 103 de nieuwe filosofie

Zal Rusland in de nieuwe bijbel voorkomen ?
Jazeker. Rusland zal in de nieuwe bijbel voorkomen,
en dat moet ook wel, want het is een groot geheimenis,
waar wij in verschillende boeken van het nieuwe onderwijs
hebben geschreven, voordat Rusland Oekraine binnenviel
en geheel Europa zo terugsleurde naar de dertiger jaren.

In het boek ‘De Amerika brug’ uit 2018 stond deze profetische
droom genoteerd :

‘Toen ik weer in een Nederlandse wijk was gekomen daalde ik neer.

Ik zag dat de wijk vol was met soldaten aan mijn kant.

De wijk stond vol met aluminium steigers tussen de gebouwen.

Plotseling merkte ik dat de soldaten sneller begonnen te gaan,

en een bepaalde richting in begonnen te rennen.

Er werd geroepen dat er een vijandige Russische aanval

werd gedaan op Nederland. De rillingen gingen door mij

heen. 'Rusland !' werd er geroepen. De soldaten klommen

op de steigers naar boven, een bepaald overdekt centrum in.

Ik wist niet hoe dichtbij Rusland al was. Ik snelde ook de

steigers in, en hoopte maar dat ik door de nauwe openingen

heen kon komen. Ik keek achter mij, en ik dacht : 'Gelukkig,

een Nederlander,' want hij had een Nederlandse vlag op zijn

soldatenvest, maar ik voelde me niet op mijn gemak.
Ik had ook een koffer bij me. We waren inmiddels op een
soort roltrap en hij stond achter mij. Ik keek nog een keer
naar zijn vest, maar er stonden ook namen op van andere
landen, en ik dacht bij mezelf : 'Je hebt er één vergeten.
Je hebt Rusland vergeten. Je bent gewoon een Russische
spion.' De Russische spion bleef mij volgen. Ik kwam
ergens aan in een soort hotel of schuilplaats waar ik een kamer kreeg.'

Ook latere boeken gaan hiermee verder, en blijven wijzen op de komst van Rusland als het Ragnarok. Rusland heeft Nederland niet in directe zin aangevallen, maar wel in indirecte zin. En we hebben het al wel eens eerder gezegd : Tja, ze hebben een circusbeer boos gemaakt. Het gedrag van Rusland is natuurlijk niet goed te praten, maar dat van het westen ook niet, want die hebben het uitgelokt. In ieder geval gaat de nieuwe bijbel daar dieper op in, want we ontkomen hier gewoon niet meer aan in deze tijden, deze filosofie die het schuilhoudt, en dat is een filosofie van de voortijden, waar we ook al boeken over hebben geschreven.

Voor hen die deze boeken kennen, hebben gelezen en bestudeerd, zal het dus enigszins herkenbaar zijn, maar de nieuwe bijbel diept dat nog eens goed uit.

De nieuwe filosofie wordt dus gepredikt in de nieuwe bijbel. De cirkel is rondgekomen. De tweede bijbel was een soort noodvervanging vanwege het feit dat er nog veel missing links waren, maar inmiddels is er een platform gegroeid waarop het nieuwe woord kon komen. Nu gaat de oude bijbel daadwerkelijk èn in zijn geheel vervangen worden.

De nieuwe filosofie is de besnijdenis van het bewustzijn en de persoonlijkheid, en als dat dan is gebeurd dan is er ook de besnijdenis van de wet in de mens, de besnijdenis van het geweten, en van het verstand. Daar moet de mens over

leren.

Als we het over het morgen offer hebben, dan mogen we ons hier op richten.
Kom niet zonder deze besnijdenis tot God, maar stel je zelf voor deze besnijdenis open. Op basis van deze besnijdenis zal de mens geleid kunnen worden.
Dat is wat de eeuwige prediking is, in het kort, maar dit zal nog allemaal uitgewerkt worden, en al veel hierover is te lezen in de zesentwintig boeken van het nieuwe onderwijs (2017-2023).

Het is de diepste filosofie die je op aarde tegen kunt komen, want het werkt en is een volkomen systeem, de cirkel die rond is gekomen. Hoe kan dat ?
Dat komt omdat het vanuit de hemel is gegeven, vanuit een natuurverschijnsel, zonder menselijke inmeng, en daarom zal dit als één van de weinige geestelijke en filosofische geschriften ook NIET verkocht worden. Er is geen menselijke editor aan te pas gekomen o.i.d. Daar leent het zich niet voor. Het is geheel door dromen gekomen.

Deze filosofie is niet gemakkelijk, want het zal namelijk zelf verdiend moeten worden. Niets wordt je in de schoot geworpen. Het is gebouwd op de hemelse economie, op het geestelijke en filosofische verdienmodel, opdat het niet geroofd kan worden. Je kunt het dus ook niet zomaar kopen of erven, maar moet het je persoonlijk eigen maken, persoonlijk ertoe ontwaken. Het is dus niet zomaar een heilsfeit dat de nieuwe bijbel is gekomen, maar een ervaringsfeit.

Ben je een materialist of sta je op de basis van de nieuwe filosofie ?

hoofdstuk 104 van ervaring tot ervaring

En daar zag ik haar zitten : de ervaring van proza.
Dikke pakken proza, twintig keer zachter dan het leven. Ik kon me niet bewegen en bleef maar staren.

Alles was warm en zacht. Ik kon dwars door alles
heenkijken.

Ik zag de ervaring van proza en kon het andere niet
meer ervaren.
hoofdstuk 105 God is ‘Soms’

In de nieuwe bijbel wordt het God mysterie onthuld.
Dat moet ook wel, want er wordt zwaar gelogen tegen
de jeugd met alle gevolgen daarvan.
Het wordt in de nieuwe bijbel allemaal haarfijn
uitgelegd.

Theologie geeft de regels voor het geestelijke,
maar filosofie geeft de regels voor de theologie.
Geloof staat namelijk op de loer, en genade,
terwijl de mens de kennis moet leren, en het loon.

Zo komen we van een onzuivere bron van theologie
tot een zuivere bron van theologie.

Je leeft in je eigen wereld.
Het is je eigen zaad en je eigen oogst.

Teveel ‘woord’ is niet goed, zoals teveel kennis niet goed is,
teveel gedachten, teveel gevoelens. Soms moet je het simpel
houden, terugkeren tot de simpelere vormen, want te gecompliceerd
is niet goed. Houd het simpel. Maak het niet te ingewikkeld.
Volg een vaste koers. God is ‘Soms’. Soms wel, soms niet.

hoofdstuk 106 help, ik ben profetisch

Het profetische leven is niet makkelijk.
Je moet ten eerste alles toetsen, en ten tweede heb je te maken met
een geestelijke oorlog. Telkens moet je voorzichtig zijn, en
profetische dingen doen, symbolische dingen.
Soms had je graag wat willen zeggen maar voelde je
de hemelse hand op je mond.

Of soms kwam je niet uit je woorden,
of kwam het verkeerd over, moest je dingen
zeggen die je niet wilde zeggen.
Als profetisch mens moet je soms vreemde dingen
doen en zeggen, of zelfs rare dingen, of ogenschijnlijk
dwaze dingen. Er is maar een hele fijne lijn tussen
wijsheid en dwaasheid.
Ook al weet je dat het soms moet, het kan voor
hele onwennige situaties zorgen, vol paranoia,
en zelfs schaamte, verworpenheid, want laten we eerlijk
zijn : Deze wereld zit nu niet altijd graag op profeten
of profetische mensen te wachten. Het wordt vaak afgeblaft
en weggeblaft. Je kunt soms wel een jarenlange strijd
hebben met zulke momenten, waarop er iets is misgegaan
in jouw ogen. Dat je het uitroept : help, ik ben profetisch.

Ik ken zelf ook zulke onwennige situaties, wat ook telkens
weer terugkomt in mijn herinneringen, en dat ik me afvraag :
Waarom, waarom ? Het is een onderdeel van het lijden.
Het hoort erbij, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt.
Ik stelde de vraag aan de hemel : ‘Wat is dit, wat zijn dit
voor momenten ?’ Want ik bleef er maar mee worstelen.
De hemel antwoordde : ‘Het zijn quasi’s, quasi-momenten.’
Nu, quasi betekent ‘bijna’. Het zijn momenten waarop je iets
veilig moet stellen, dat je even een tussenstap nog moet maken,
dat je het niet geheel mag aanraken, maar bijna, dichtbij.
Het zijn van die momenten waar je een schijnbeweging moet maken,
momenten die profetisch nodig zijn. Ik begon het toen beter te
begrijpen. We kunnen niet te direct zijn, niet te voor de hand
liggend, want dat worden we één met de massa, en groeien
we vast. Dus die momenten van ‘anders zijn’, van vreemd zijn,
en van ogenschijnlijk als een hemelse dwaas zijn, zijn
belangrijk. Soms vond ik mezelf buitengewoon bot in sommige
situaties, bijna onmenselijk of gemeen, en dan toch is dat nodig,
want we zijn in geestelijke oorlog, en we zijn omringd door
dieven en misleiders, en een kat in het nauw maakt vreemde
sprongen. Let it be. We moeten wel een kolderkat zijn om
door deze vreemde, gevaarlijke gebieden heen te komen.

De bijna-momenten, dat we afwijkend gedrag vertonen,
zijn belangrijk. Laat hen ons maar ‘moeilijk opvoedbaar’
noemen, want zij zijn onze opvoeders niet. Het vlees
is niet onze ouders. Wij mogen opgevoed worden door
het hemelse woord, wat dwars tegen dat van de mensen
ingaat. Wees maar dwars als je recht tegenover
de mindcontrollers van het vlees staat, want ze

willen een pop van je maken die hen naar de pijpen danst. Je hoeft je niet te schamen als je ontsnapt, als je niet in hun doosje wil. Je bent niemand iets verschuldigd. Wees maar profetisch, wees maar hemels dwaas. Jij weet wel beter.

Al die bijna-momenten, al die quasi's, of quasi-momenten, van schijnbewegingen, zijn hard nodig in deze wereld om de schat die van boven komt te bewaren en bewaken. Het heeft te maken met zelf-discipline, dat je niet zomaar alles vastgrijpt wat los en vastzit, maar dat je er omheen draait.

hoofdstuk 107 de hemelen scheurden open

'De aarde is aanvankelijk ruw, stil, onbegrijpelijk. Wees niet ontmoedigd, ga door, er zijn goddelijke dingen goed omhuld. Ik zweer je dat er goddelijke dingen zijn die mooier zijn dan woorden kunnen vertellen.'
- Walt Whitman (1819-1892)

Ik had een droom dat ik naar buiten keek, en de hemelen begonnen open te scheuren en alles werd donker, alsof de lucht vol was met modder en op ons afkwam. Ik dacht eerst dat de atoombom weleens gevallen zou kunnen zijn, en ik vroeg me af of ik sliep of droomde, dat was me nog niet duidelijk. Ik had het idee dat ik droomde, maar wist dit dus niet zeker. De hele lucht was donker en vol modder, en het kwam tot de ramen van het huis. Ik had het raam open laten staan, en de modder kwam naar binnen. Ik had toen snel in de gaten dat dit de modder was van de paradijs aarde. Het kwam de huizen binnen, en het begon de huizen van binnenuit te veranderen, te zuiveren. Ik kon toen pas echt zien hoe vervuild de lucht oorspronkelijk was, want de paradijselijke modder viel dit aan, en neutraliseerde het. Vergeleken met het paradijs is de lucht van de aarde enorm vuil en smerig, als een dodelijke cocktail die voortdurend op het brein van de mens inspeelt. Het zijn chemische spelletjes. Leef daarom zo dicht mogelijk bij de natuur. Leef met de natuur en in de natuur.

Wat voor smoesjes, wat voor uitvluchten, zal de mens hebben als de mens oog in oog zal staan met Moeder Natuur ? Moeder Natuur zal de mensheid aansprakelijk stellen voor wat ze de dieren hebben aangedaan. 'Wat heb je je 'mindere broeders en zusters' aangedaan ?' Wat voor smoesjes zal de mensheid hebben ? De mens speelt nu Pontius Pilatus, zeer laf. Wat heb je gedaan voor de dieren

die onderdrukt worden, wetende dat degene die zijn mond stijf dichthoudt als een ander wordt onderdrukt, hij de volgende zal zijn die onderdrukt gaat worden ? Je kunt denken : ‘Ach, de jager zal de ander wel weer pakken,’ maar op een dag zal hij ook achter jou aankomen als je niet voor je medeschepselen, je onderdrukte broeders en zusters, opkomt. Wat ga je zeggen als je voor Moeder Natuur komt te staan ? Iedereen zal rekenschap moeten geven. Ik heb gemerkt dat de mens gezonde vrees ingeruild heeft voor ongezonde vraatzucht. Waar kies je voor ? Kies dan heden wie je dienen zult.

De mens is snel afgeleid, volleerd in smoesjes en uitvluchten. Noam Chomsky zei : ‘De gewone bevolking weet niet wat er gebeurt, en ze weet niet eens dat ze het niet weet.’ Nietzsche zei dat er twee soorten mensen waren : Zij die willen weten, en zij die willen geloven. Welke wil jij zijn ? Kurt Vonnegut zei eens : ‘De wereld is vol van mensen die heel behendig zijn in veel slimmer te lijken dan ze in werkelijkheid zijn.’ Biko zei : ‘When you are dead, you can't care anyway.’ We zien het zombie gedrag om ons heen, als teken dat ze dood zijn. Het teken van de dood is als er geen liefde meer is, of als de liefde heel erg selectief is geworden, zolang het ondersteunt wordt door de grote massa’s, en die zijn ook dood zoals je weet.

Als je nog enige tekenen van leven in je hebt, nog enige tekenen van gezonde vrees : Vind de weg die ten leven leidt ! Laat al het andere achter je. Je hebt toch niks te verliezen. Waar doe je het anders voor ? Waar leef je voor ? Voor moeder natuur of voor de afgod van de buik ?

hoofdstuk 108 van lokaal tot lokaal

Niet door kracht, noch door geweld, maar door studie.
Als je met gebalde vuisten in je kamer staat,
vol met geweldsfantasieen vanwege mensen die
je het bloed onder de nagels vandaan halen,
dan is het de studie die je roept.

Laten we dit onthouden, mensen.
Je kunt geen ijzer met handen breken.
Ellenlang allemaal maar gaan bidden
en miauwen tegen de muren in je leven
heeft weinig zin, weinig nut,
maar je moet het pad tussen die muren
zien te vinden, in je studie en onderzoek.

De studie roept je. Wees geen blinde vuistvechter.
Het is normaal als je boos bent in een
wereld als deze, maar richt die boosheid
in je studie om tot de volgende les te
gaan. Overmatige boosheid is dus de
studie-bel. Je gaat van lokaal tot lokaal.

hoofdstuk 109 het nut van het spreken en denken in hemelse talen

Al met al heeft het spreken in tongen het doel te overwinnen wat onder ons is gesteld en ons te onderwerpen aan datgene wat over ons is gesteld.
II Duizen 34:32

Ook zal de Heilige Besnijdenis ons tot nieuwe talen en tongen leiden, waardoor we in geheimenissen met God spreken.
Kamba 18:6

Online wordt je gemonitored, wordt er op je gelet, laat je sporen achter die gebruikt worden, en zo worden er advertenties op je afgestemd. Je wordt gevolgd en er wordt gereageerd op alles wat je doet. Hallo ? Zo is dat ook in de geestelijke wereld. Je woorden en gedachten zijn zichtbaar voor de geestelijke wereld. En daar spelen ze op in. Zowel online als offline heb je daarom privacy nodig, zelfs in je gedachtenleven. Geestelijke wezens, energieen, parasieten enz. kunnen je gedachten lezen, en daarom heb je privacy nodig en geheimhouding. Dat kan via de tongentaal. Je spreekt en denkt dan in geheimenissen, in een geheime taal, en jij bent de enige die de betekenis kent. Die betekenis komt binnen op een ander spoor, en daar is het veiliger, dieper in je ziel, in de hemelse bron. Het zijn hemelse talen. Die kunnen en moeten ook telkens weer veranderen, anders kunnen ze getraceerd worden. Leer het jezelf aan om in tongen te spreken, in tongen te denken, en de tongen te begrijpen, te vertalen, de betekenis ervan te kennen. Dat zijn dus twee sporen in je ziel. Train jezelf hierin, ontwikkel het, opdat de vijand geen winst van je behaald, opdat de vijand je niet traceert. De lucht zit vol met phishers, malware, spam, ransomware, etc. klaar om je hersenen en je hart te hacken. Doe daarom de geestelijke wapenrusting aan, en spreek in hemelse talen, en denk in hemelse talen. Denk niet dat alles veilig is hier op aarde. Er is veel schijnveiligheid. Maar er is hemelse veiligheid in de hemelse bron in de diepte van je ziel, waar je door oefening kunt komen. Richt je op de dingen die boven zijn, dus ook op de talen die boven zijn, hoe die werken, en heb er deel aan en doe er je voordeel mee.

De nieuwe bijbel zegt echter hierbij dat tongentaal uit de leegte komt, uit de stilte dus, en getoetst moet worden. Het is dus belangrijk je ervoor af te zonderen en het ook af te stemmen, te onderzoeken. Ook de vijand, het vlees, spreekt namelijk in tongen. Vandaar dat er in het boek Kamba er gewezen wordt op de heilige besnijdenis als bron voor het spreken in tongen. Laten we niet denken dat we in de wereld, in het vlees, kunnen leven en de zonde bedrijven en dan ook nog eens in hemelse tongen kunnen spreken. Die dingen gaan niet samen. Je moet dus eerst de heilige besnijdenis in je leven ontvangen en je zondige natuur afleggen, de strijd er tegen aangaan. Die hiervoor de geestelijke wapenrusting aan. Rust jezelf goed toe, want de vijand, de zonde, het ego, het vlees, is zeer sluw, en zal er alles op alles aan doen om je in gevangenschap te houden. Hij

beschouwt je als zijn bezit. De strijd tegen de zonde is slopend. Het gaat niet zonder slag of stoot. Het zaadje moet sterven. Geef dus niet gemakkelijk op. Denk er niet te gemakkelijk over.

We hebben een hulp in het hemelse Woord gegeven. Wat zo mooi is is dat we bezit mogen worden van het hemelse woord, opdat we geen bezit van de zonde meer zijn. Zo mogen we ook het hemelse woord zelf worden.

Wiens bezit bent gij ? Wij zijn gemaakt om hemels bezit te zijn en het hemelse te bezitten. Dat is het ware eigendom, als we ‘s hemels eigendom zijn. Er is dan geen verschil tussen het bezit en de bezitter. De hemel heeft alles vervuld. Wat een mooi vooruitzicht hebben we hierin. Laten we daarom terugkeren naar de hemelse bron.

hoofdstuk 110 De pelgrimstocht tot Nazareth

Het leven bestaat uit elementen van proza.
Deze elementen moeten nog ontraadseld worden,
verwerkt, door omcirkeling. Het zijn de knoppen
van de bloemen, en die moeten nog opengaan,
ontwaken. Dat kunnen hele nare ervaringen zijn
in je leven die nog tot verlichting moeten komen,
die nog geplaatst moeten worden.

Het zijn dus proza elementen, juist je trauma’s,
dus die moeten nog begrepen worden. Je moet
er nog doorheen zien te prikken. Hoe doe je dat ?

Hiervoor heb je de quasi-momenten nodig,
de momenten van schijnbewegingen van de
natuur, de verwarrende momenten, oftewel
de bijna-momenten. Iedereen kent wel zulke
ongemakkelijke momenten : Je kunt niet uit
je woorden komen, of je zegt dingen die je
helemaal niet wilde zeggen, of je kunt
helemaal niets zeggen, of het komt verkeerd
over, enzovoorts. Iedereen kent wel die
ongemakkelijkheid van het leven soms, dat
je er langsheen glijdt, dat je jezelf voor gek

hebt moeten zetten, dat je er verkeerd opkomt.

Iedereen kent wel zulke momenten : je hebt
een moeilijk gesprek en je kunt jezelf maar
niet duidelijk maken, en dan achteraf denk je :
‘Oh, had ik maar dit gezegd, of dat gezegd.’
Het is alsof je je doel hebt gemist. Je had kunnen
scoren, maar je deed het niet. Het kwam niet in
je op. Je was er bijna, maar toen gleed je weer
terug, oftewel de bijna-momenten.

Maar juist die momenten, de bijna-momenten,
heb je nodig als bloemenblaadjes om de knop
van een proza-element te omcirkelen, opdat
het proza-element tot leven wordt gebracht,
wordt verwarmd, en ja, dat gaat door twijfel,
door verwarring, door boosheid, angst en
depressie, eenzaamheid, je onbegrepen voelen,
je verworpen voelen, je voor schut gezet voelen.

De bijna-momenten brengen het diepste van je
naar boven, laten je het leven overdenken. Zonder
veel piekeren is er nog nooit iets tot stand gekomen.
Zonder te tobben kom je niet over de eindstreep,
dus je moet dat op de koop toenemen. Het is het water
wat het proza-element nodig heeft om te kunnen groeien.
Hiermee voedt je het proza-element, omhul je het.
Het zijn prisma’s waaraan het zich kan spiegelen,
waardoor het kan gaan communiceren. Een kind heeft
veel van die situaties nodig om zich te kunnen
ontwikkelen.

Dus verzamel de bijna-momenten, want je hebt
ze nodig. Verzamel de momenten waarin je er
niets meer van begrijpt, want je hebt ze nodig.
Verzamel de momenten dat je met je mond vol
tanden staat, de vreemde momenten, want je
hebt ze nodig. Uiteindelijk zal de knop dan
opengaan, en heb je een stuk proza in je leven
ontdekt, als een prachtige bloem in je tuin.

Dat is de pelgrimstocht naar Nazareth.
Je gaat van bloem tot bloem, van proza
tot proza. Dat is diepe en poetische
introspectie. Het brengt de momenten
tot leven, tot een hoger niveau.

Nazareth, open de poort,
Er is een arme tuinier gekomen,
die alles achter zich heeft gelaten,
die de tuin goed heeft verzorgd,
zijn lijden heeft gedragen.

Nazareth, open de poort,
Deze pelgrim heeft een lange tocht gemaakt,
zich van alles afgezonderd,
alles achtergelaten,
De poort is smal,
maar hij is de minste,
dus hij kan er doorheen

Nazaret, open de poort,
Deze lijdensgezinde heeft zijn hart niet verhard,
maar heeft zichzelf verloochend,
in de lange, duistere en koude nacht,
Laat hem binnen, laat hem niet vergaan,
Neem hem op in uw woningen,
Tot de hemelse vestiging is hij gegaan

Nazaret, open de poort,
Neem hem binnen,
want buiten zijn de wolven,
Is er plaats in u ?

Toen sprak Nazaret :
Maar hij moet Mij in zich nemen.

En de lijdensgezinde sprak :
Nazaret, ik open mijn poorten voor u,
Kom binnen in mij,
Wees welkom, Nazaret,
gij getrouwe,
want ik heb gezien dat er geen verschil meer is,
tussen woning en bewoner,
tussen de pelgrim en het pad,
tussen bezit en bezitter,
tussen schatzoeker en schat.

hoofdstuk 111 de steen der filosofen

Ze is prachtig.
Ik zie het boek Odenlech als een witte schijf boven de zee hangen.
De zee is woest, maar het boek Odenlech neemt hen die daarvoor klaar zijn op,
om hen in te wijden in de nieuwe filosofie, de hemelse filosofie.
Het boek Odenlech is één van de grotere boeken in de nieuwe bijbel,
want het heeft 49 hoofdstukken.

De nieuwe bijbel is een oerverfijnd werkend systeem,
die verschillende geloofsrichtingen en ongeloofsrichtingen,
zoals ook het atheisme, bij elkaar haalt, want de mens leeft
in oorlog vanwege verschillende namen en uitdrukkingen
voor dezelfde termen. De atheisten strijden tegen de verkeerde
god, de afgod, en de gelovigen of religieuzen strijden voor
de goede God, dus het hoort bij elkaar. Ze houden elkaar in
balans. Alle geloven en ongeloven worden verenigd door
de filosofie, en er zal niet meer een strijd zijn tussen
culturen op zich, maar tussen goed en kwaad, tussen kennis
en onwetendheid. Daartoe is de schakel van de filosofie
dus zo belangrijk, en de steen der filosofen.

Het boek Odenlech is dan ook een belangrijke schakel
in het herstel van de filosofie.

In de nieuwe bijbel is het een volkomen systeem. Er zijn
geen missing links meer, zodat de oude bijbel geheel
vervangen kan worden, en dat moet wel.

hoofdstuk 112 De twee Eva's

Het Eva-ngelie, je ziet er duidelijk het woord Eva in.
Er zijn twee Eva's. De ene Eva geeft goede vruchten,
en de andere misschien slechte vruchten.
Er is dus een hogere Eva en een lagere Eva,
een geestelijke Eva en een vleselijke Eva.
Denk aan het woord Jahhavah. Havah is
Eva in het Hebreeuws. Hier komt ook het
Engelse 'heaven' vandaan, oftewel de hemel.
Er is een goede Eva en een niet zo goede Eva.
Eva is hoe je het ook wendt of keert een symbool,
een archetype, voor de kennis, of dat nu goede
kennis is of slechte kennis. Er is maar een hele
dunne lijn tussen goede kennis en slechte kennis.
De hoeveelheid, de verhouding en de richting bepalen
of het goede of slechte kennis is. Ga dus wijs om
met het Eva archetype, het natuurmedicijn van
de geestelijke moeder en gids. Het is dus ook
weer een woord voor God.

Denk ook aan het Duitse woord 'hilfe', help.
In het roepen om help klinkt het ook vaak als
Hiveh, zoals wij dat vroeger ook op de televisie
hoorden in de oude slapsticks. Ook dat komt van
Havah, Eva. De hulp komt van boven en van
onze Moeder in de hemel, onze lieve Heer,
die niet zomaar lief is maar ook streng voor
onze bestwil. En denk aan het Nederlandse
woord 'Halve', wat staat voor het minderen.
Wij moeten minderen om tot God te komen,
alles achter ons laten. Moeder God weet wat
goed voor ons is, en zal het in de juiste mate
aan ons schenken, op de juiste tijd.

De mannen hebben het evangelie gepredikt,
het evangelie van mannen, van vader en zoon,
maar nu is het tijd voor het vrouwen-evangelie,
van het Eva-ngelie. Er mag en moet ook plaats
zijn voor het goddelijke vrouwelijke. En dat is
juist ook zo belangrijk om veilig te zijn tegen
slechte vrouwen, het lagere vrouwelijke.

Het vrouwelijke van vandaag de dag is verziekt,
afgeweken van de bron, corrupt. Vandaar dat
we terug mogen gaan tot moeder Eva, moeder
Havah, in het paradijs, om los te komen van
de aardse Eva van het Ego.

De hogere Eva staat niet met een slang,
maar met een touw, het eeuwige touw,
het hemelse touw, om ons op te nemen
en voort te leiden, opdat wij niet van het
pad afwijken. Laten we blij zijn met zulke
hemelse touwen die ons zullen leiden
tot de ware hemelse kennis, opdat we los
kunnen komen van alle aardse kennis
van het ego.

hoofdstuk 113 Het verschil tussen geestelijk geloof en vleselijk geloof

Elke dag probeert het vlees ons op vele manieren te doden.
Daarom moeten we het vlees doven.
We zijn helemaal alleen in die strijd.
Niemand anders ziet wat we denken.
Het denken is vol met boosaardige stemmen door
alcohol en vlees, en door de verontreinigde lucht.
Vroeger was de lucht veel reiner dan nu.
Nu is het vol met fijnstof en electromagnetische
straling. De mens is behekst en tot zombie
gemaakt.

Daarom moeten we ook verdraagzaam zijn.
Zo groeit nu ieder kind op. Door de
profetische gave mogen we ervaren wat
anderen ervaren, waar ze doorheen gaan,
om zo empathie te hebben. Dat is het hoogste
goed. Maar we moeten ook vaak zeggen :
‘Ik weet het niet. Ik twijfel.’ Agnosis is
de basis van de gnosis. Hoogmoed,
overmoed en betweterigheid staan namelijk
op de loer en probeert ons elke dag te doden.
Telkens weer beproeven deze geesten hun
geluk. Maar dan ga je volkomen langs
de ander heen. Dan raas je op de snelweg.

Ook is het zo dat waar we mee omgaan
worden we besmet, dus we moeten niet
zo verdraagzaam worden dat we lui en
laf worden. Ergens is de grens. Door de
profetische gave mogen we ook gevoelig
worden voor die grens, en gevoeliger.
Dat is een groot goed. Zo mogen we balans
vinden, want de natuur is balans.

Nu lijkt de natuur uit balans. Nu lijkt de
natuur vervuild. Het reine van de mens is
vuilheid voor God. Als je de brug vindt
tussen God en de natuur, dan zal het zich
vanzelf herstellen. Dat gebeurt in je binnenste.
Wij leven in geloof, niet door aanschouwen.
Merk op dat dit een andere betekenis geeft
aan geloof. We hoeven het niet te zien,
maar we mogen het van binnen ervaren.
Alles om ons heen mag dan verkeerd zijn,
maar we mogen toch de rust van het geloof
in ons binnenste hebben, de innerlijke kennis,
het goed doen, wat dus geen blind geloof
is, maar getoetst geloof. Het is ons onderwezen
en we hebben het doorleefd.

Leef door geloof in kennis, niet door aanschouwen.
De profetische gave is geloof in de andere wereld,
het diepere, en dat is niet zomaar kennisloos en
ervaringsloos geloof, niet zo van ‘ik geloof het wel.’
Geloven, het ware geloven, is een werkwoord en een
schoolwoord. Je bent naar school gegaan, en hierin
heb je rust. Je wil onderwezen worden. Je hoeft niet
een materieel teken te krijgen, geen materialisme,
maar het teken is geestelijk, voor hen die het verstaan.
Het ware geloof is dus anti-materialistisch, niet iets
van uiterlijkheid en vormen. Je zoekt geen verzadiging
voor je oog, want het is iets van het hart.

Niet door aanschouwen, maar door geloof, betekent
dat je de lange weg bent gegaan. Je hebt de prijs betaald.
Je gelooft niet in de materie, maar in de hogere wereld
van het binnenste, in het verborgene. Je hoeft geen
uiterlijk groepsteken, iets wat iedereen gelooft.
Geloof in materie en blindelings geloof heeft de
hele wereld verscheurd en het heeft niets meer met

het geestelijke te maken. Daarom is geloof veelal een gevaarlijk woord. Vindt daarom het juiste pad van geloof die wegleidt van het verkeerde geloof.

Geloof is dat je kiest voor het geestelijke, niet voor de materie. Gelovigen volgen een heel ander pad dan dat van de zintuigen. Gelovigen leven profetisch in de geestelijke wereld, waarin de hogere zintuigen zijn geopend, en waar ze de kennis hebben gevonden.

Geloof betekent dus ook durven te zeggen : ‘Ik weet het niet, ik twijfel,’ want dat is de ware kennis. Geloof is allereerst agnostisch. Het valse geloof is betweterig en hoogmoedig, onverschillig ook, en raast de ander voorbij, omdat het geen basis heeft. Het is geroofd geloof. Het is alleen pretenderen kennis te hebben. De lucht is vol met allerlei geloof. Allerlei geloof heeft de mens omsingeld en zoekt de mens te doden. Maak daarom onderscheid tussen geestelijk geloof en vleselijk geloof, en strijd de goede strijd.

Als je werelds leeft, vals leeft, dan is je geloof ook vals, want dan is het verkeerd afgestemd. Alleen de profetische gave kan het juist afstemmen. Als je zomaar gelooft wat anderen zeggen of wat je in een boekje hebt gelezen, dan is dat ook vals geloof. Het geloof van horen zeggen is geen geloof. Het gaat om je persoonlijke ervaring en keuze. Het gaat om je persoonlijke strijd en overwinning, anders is het slechts een verzekering. Er is veel lui en laf zombie geloof. Het hangt in de lucht en zoekt je te doden.

Zoek de balans tussen heiligheid en verdraagzaamheid. Je kunt te heilig worden of te verdraagzaam, ten koste van je gave van geloof. Er is veel dood geloof, veel dodend geloof. De ware gave is het loon van de soldaat. Elke dag mag je je dagloon ontvangen als soldaat. Het leven is een veldtocht, een tropentocht.

Zomaar een gave heeft nog nooit iemand
daadwerkelijk geholpen, maar bedriegt
de mens. Ga dus ook het verschil opmerken
tussen de geestelijke gave en de vleselijke
gave.

Het zombie geloof verslaat haar duizenden,
in de stad, telkens weer. Dat doet zij door
de zombie gave aan te bieden. Ga dus niet
zomaar voor de gave, maar voor het dagloon
van de soldaat. Geef ons heden ons dagelijks
brood is het dagloon van de boer en van de
bakker. Ga zicht en grip krijgen op wat een
dagloner is en betekent. Dan ga je vandaaruit
zicht krijgen op wat het ware geloof en
de ware gave is, en zo kun je aanstalten maken
om de zombie stad uit te gaan. Doe je zombie
kleren uit, en ga tot de rivier, en was jezelf
schoon in het geestelijke, opdat de aarde grip
op je verliest, en je zo tot een waardige hemel
bewoner wordt.

Ren en vecht. Er staan zombies in alle hoeken
van de straten. Maak het tot de stadspoort en
ga de wildernis in. Daar wacht God je op.
Daar wacht de hemel op je. Je geheugen is nu
nog bloedend, en ook je geweten, en je verstand,
je ziel, je binnenste. Maar God zal de wonden
dichten door het hemelse woord.

Glassplinters moeten eruit, die diep in je vlees
zijn gegaan. Diepe spijkers. Het mes is diep gegaan.
De zombies maakten je tot één van hen.
Maar je mag nu één van de hemelse getuigen
zijn. Overdrijf hierin niet. Religie is slechts een
taal en het is overal vals geworden, een instrument
in de hand van de zombie. Maak het dus zaak om
te ontsnappen van zombie religie. Dat is een geestelijke
strijd en een geestelijke opdracht.

De zombie laat niet zomaar gaan. Jij bent zijn of
haar bezit. Jij bent zijn of haar drugs. Ze gebruiken
je als een object, een afgod, een monument,
maar ook als een wegwerp artikel. Zo is dat in
de stad. Maar de profetische gave en de gave van
de hemelse talen, de hemelse tongen, zullen je

erdoor leiden, uitleiden, tot ver buiten de muren van
de zombie stad en de zombie kerken.

Ga hier grip op krijgen. Zombie religie is een groot
probleem op aarde, zombie geloof, zombie gaven.
Je bent met zombie gaven vastgezet. Het waren de
tralies van je kooi, zo ben je gegroomed, zo ben je
gedrugged. Zo kregen ze je eronder. Je bent in een
coma staat. Maar de sleutel wordt je aangereikt. Dit
is de sleutel van het hemelse woord. Religie is nog
veelal zombie taal, dus overdrijf het niet. Filosofie
en Natuur zijn er om religie bij te sturen, door de
profetische gave, door de hemelse talen, de talen
van het hart, en het geestelijke spreekt in alle talen.

Je moet in de talen van de zombie spreken om de
zombie te kunnen bereiken.

Je moet in de talen van het kind spreken om het
kind te kunnen bereiken.

Doe dat door de profetische gave. Doe dat vanuit
de bron in je binnenste. Verdraagzaamheid in
balans met reinheid. Geestelijke hygiene. Waar
je mee omgaat wordt je mee besmet, dus kom
niet te dichtbij. Blijf achter het hek. Zend het
hemelse woord in de talen van hen die je wil
bereiken. Zij moeten zelf het pad gaan. Je kan
ze niet slechts dragen. Ze moeten zelf kiezen.

Het hemelse woord is een koord.
We mogen naar ons raam lopen en het raam open te doen,
opdat het hemelse koord binnenkomt,
en dan kan de hemel ons opnemen.

Het hemelse woord is een koord.
Het hangt recht voor je neus.
Neem het aan, pak het vast,
en het zal je uitleiden.
Het zal je opnemen.

Houdt goed vast, laat niet los.
De hemel is gekomen.
Laat je onderwijzen.
Laat je oude leven los,
je oude verstand, je oude geheugen.

Er is een nieuw leven.

Oh, wat een wonderlijk verschijnsel
hangt er in de lucht, is er tot ons
neergedaald, het hemelse woord.

Laat dat je dag vervullen.
Het is een mooie zondag vandaag.
Geniet ervan.

hoofdstuk 114 de oerwoudsrivier

Ik was aangekomen bij het ontvangen van het boek Ewa als een lange oerwoudsrivier. Toen ik bij het ontvangen van hoofdstuk 30 aan was gekomen zag ik valse, vleselijke moederlijkheden en zusterlijkheden te pletter vallen. Toen ik bij het ontvangen van hoofdstuk 31 was aangekomen zag ik valse en vleselijke mannelijkheden grip verliezen op een hoge berg, en ze vielen naar beneden. Toen ik aangekomen was bij het ontvangen van hoofdstuk 32 was ik achter een soort glas, en boosaardige geesten, die heel snel bewogen, begonnen op het glas te kloppen, en ik zag ze boos en snel praten, maar ik kon het niet verstaan. Het was heel dik glas en begon steeds dikker te worden, om de geesten verder weg te drukken. Ze hadden ook een hele vreemde glimlach of lach van de alcohol, alsof het ze toch niks kon schelen want ze waren aan de verdovende middelen.

hoofdstuk 115 Kennis is zeldzaam

‘Kennis is zeldzaam.’
Ewa 14:12

De kennis ligt niet voor het oprapen.
Er is veel valse kennis.
Dit is een boosaardig geslacht.
Als je nog steeds mensen vertrouwd :
neem een koude douche om het af te leren.
Het is als de dagen van Noach en de oude
profeten. Je kunt niemand vertrouwen.

Je moet al testend en onderzoekend
je weg zien te vinden, en niet het dunne
ijs opgaan.

Kennis is zeldzaam.
Onthoud het.
Je moet er hard voor werken.
En als het komt begint het alweer af te brokkelen,
weg te druppelen.
Wees er zuinig mee,
koester het.
Zaai het in goede aarde.

hoofdstuk 116 de schatzoeker

17. De hemelse vis droeg aan de eerste mens op een boot te bouwen voor het redden van alle wijzen, alle diersoorten en granen, vanwege de komende zondvloed. De zondvloed komt, en de vis trekt de boot voort naar de toppen van de bergen.
18. Ze moeten ook door een verschrikkelijke storm voordat ze daar komen.
19. Het was het eind van een tijdperk waarin een valse geest het hemelse woord had gestolen, die de vis op de bodem van de oceaan weer terugvindt.
20. Het wordt weer teruggegeven aan de mens (de wijzen) door de vis.

III Kamba 8

Ik had een droom over deze vis, met een hele hoge vin, en de vis nam mij mee over de woeste zee. Het is een teken van het einde van een tijdperk waarin een valse geest het hemelse woord had gestolen. Wij moesten het hemelse woord op de bodem van de oceaan weer terugvinden, en ik heb goed nieuws, want de heiligen hebben inderdaad dit woord teruggevonden. Door de tijden hebben we alleen brokstukken van het hemelse woord gevonden.

Nu, de vis had mij geadopteerd, mij uit de woeste zee gevist, en soms leek de vis wel op een dolfijn. De vis sprak ook tot me met een hemelse stem.

De brokstukken zijn verzameld in de oude bijbel, waar ook nog veel rommel tussenzat. Ook zijn de brokstukken verzameld in de tweede bijbel. De martelaren, de vervolgden, riepen om wraak, maar hen werd een wit kleed, of een witte deken gegeven, omdat zij nog moesten rusten.

Maar nu wordt het volledige hemelse woord geopenbaard. De cirkel is rondgekomen. Dat is een blijde dag, maar een opdracht voor de mens, want nu moet de mens nog zijn ziel opbouwen door het hemelse woord. Het is dus niet zomaar een heilsfeit, maar het moet ook een ervarings-feit worden. Hebt gij het hemelse woord al ontvangen ?

We mogen opkijken naar de hemel, en het hemelse woord verwachten, wanneer wij ons hart ervoor hebben opengesteld.

Dan begint het gevecht, want als de mens zijn wapenrusting heeft ontvangen, dan kan hij de oorlog in. Die oorlog is het loskomen van vleselijke onwetendheid. De vis leidt de mens voort. De vis is een beeld van de diepzeeduiker, de onderzoeker van wat verborgen ligt op de zeebodem, alles wat door de tijden heen verloren en vergeten is geraakt. De vis is dus een beeld van de schatzoeker.

NEDERDUITS GEREFORMEERDE GEMEENTE 2024

DE NIEUWE SCHOLASTIEK 2026